CRISTIAN GANESCU
IN FATA ETERNITATII
VOL 4
CICLUL FORTA CONTRA FORTA
EDITURA ALAYA
Aceasta carte este bazata
pe dezvaluirile clarvazatorului
EUGEN NICOLAE GISCA

Principalele tipuri de conceptii pe oare le adopta oamenii in timpul vietii reprezinta modele cognitive care, se spune, reflecta realitatea.

Dar ce este realitatea s-au intrebat mult prea putini oameni. Pentru fizician exista un anumit tip de realitate, pentru chimist alt tip, pentru biolog alt tip, pentru matematician alt tip de realitate Pentru botanist exista alt tip de realitate, pentru psiholog alt tip, pentru metafizician ori pentru omul religios o alta.

Evident, este vorba despre o cunoastere realizata in urma unei fragmentari a realitatii, realizata in functie de o perspectiva particulara. Totusi, chiar daca sunt puse laolalta si nu doar opuse una alteia, fragmentele nu pot constitui un intreg. Aparent, fiecare perspectiva de cercetare o compileaza pe cealalta, toate se completeaza reciproc, dar inca nu s-a realizat sinteza finala, astfel incat cosmosul sa fie infatisat ca un intreg - ca un Holos, cum spuneau vechii filosofi greci.

Deocamdata, oamenii au la dispozitie mai multe perspective de cercetare, care reflecta fragmentar realitatea, in functie de un sistem sau altul de referinta. In functie de perspectiva de cercetare pe oare o aleg, oamenii adopta o conceptie ori alta. Cu toate acestea, conceptia adoptata este doar un model al realitatii, nu realitatea insasi. In functie de conceptia aleasa, oamenii isi adapteaza comportamentul.

In consecinta, comportamentul oamenilor este bazat pe modele cognitive aflate la moda intr-o epoca ori in alta. Intr-un fel gandeau si se comportau oamenii acum 5000 de ani ori acum 2000 de ani si in alt fel se comporta astazi. De conceptii, de modele, nu s-a dus nidodata lipsa. Pe scena istoriei s-au

succedat neintrerupt nenumarate conceptii: mitice, filozofice, religioase, stiintifice, idealiste, materialiste, dualiste.

Candva, in preistorie si in antichitate, oamenii isi construiau idoli din piatra si ii venerau, oferindu-le ofrande dintre cele mai diverse: animale arse partial ori integral, bunuri materiale, obiecte de mobilier, chiar si oopii nou-nascuti (adeseori erau jertfiti primii nascuti).

Odata cu triumful industrializarii, prin secolul al XVII-lea dupa Iisus Hristos, idolii au inceput sa fie construiti din metal si au primit numele de masini si aparatura tehnologizata.

Dupa ce revolutia industriala a atins apogeul, incepand cu prima jumatate a secolului XX, cel mai important idol, la care se roaga toti oamenii, indiferent de conceptie, indiferent daca sunt atei, rationalisti, religiosi, metafizicieni, idealisti ori materialisti este banul. We trust in God, scrie pe cea mai uzitata moneda a secolului XX, dar valoarea sa este stabilita de oameni, nu de catre Dumnezeu.

O data cu revolutia industriala s-a impus in constiinta oamenilor o conceptie specifica, inexistenta anterior. Aceasta conceptie poate fi denumita prin termenul de "realism industrial". Totusi, revolutia industriala a creat doar premisele aparitiei realismului industrial. Este vorba, mai degraba, despre un proces de tip feedback - o conexiune cu dublu sens, specifica tuturor proceselor de autoreglare. Fiind aplicata la nivelul social, conceptia formulata teoretic a creat un anumit tip de realitate sodala. La randul ei, realitatea sodala a perpetuat si imbogatit conceptia.

Ulterior, a aparut si corolarul acestei conceptii: pmgmatisnml industrial, care presupune un model comportamental bazat pe principalele directii conceptuale ale industrializarii.

Credem in materie si in legile postulate de stiintele exacte. Nu exista nimic altceva decat materie. Credem doar in ceea ce vedem cu ochii nostri, auzim cu urechile noastre, mirosim cu nasul nostru, pipaim cu simturile noastre tactile. Credem doar ceea ce ne spune stiinta, care este bazata pe experiment. Experimentele stiintei sunt absolut corecte si obiective, intrucat sunt bazate pe o tehnologie avansata, creata dupa chipul si asemanarea oumenilor - ca prelungire a organelor de simt, prea limitate pentru a observa in mod corect realitatea. Credem in masini si in tehnologie pentru ca ne duc acolo unde nici

gandul nu poate patrunde. Masinile sunt mult mai destepte decat noi, oamenii, si, de aceea, trebuie sa le acordam rolul conducator. In consecinta, societatea omeneasca trebuie sa fie bazata pe preeninenta masinilor inteligente Acesta este motto-ul realismului industrial, in functie de care oamenii ultimului secol si-au modulat si adaptat comportamentul.

Prin masinile inteligente create in era industrializarii, distantele s-au scurtat prin inventarea masinilor rapide de transport, de la automobil la avion, de la submersibile la naveta spatiala, iar timpul a fost comprimat. In noua era, oamenii se pot deplasa rapid oriunde si oricand, cu mare viteza. Chiar si pe Luna.

Au fost inventate masini performante de scanare a lungimii, latimii, inaltimii si adancimii: telescoape, radiotelesooape, microscoape, sonare, radare, binocluri, tomografe Totul este mult mai aproape si mai usor de cercetat. Totul este cunoscut sau in curs de a deveni obiect de studiu pentru performantele masini.

Comunicarea, care nu cu mult timp in urma necesita complicatii aproape de netrecut, a cunoscut un imens salt inainte: telefoane fixe ori mobile, televiziune, radio, sateliti de comunicatii. Direct, in productie de masa, pentru orice buzunar si pentru orice gust. Incepand cu deceniul al saselea al secolului XX, cunoasterea prin intermediul masinilor, create de oameni dupa chipul si asemanarea lor, a depasit orice asteptari si orice predictii. Inventia calculatorului a reprezentat un punct de rascruce. Devenit peste noapte coroana creatiei omenesti, calculatorul a devenit tot mai performant, iar viata cotidiana a fost aservita in totalitate modului sau de operare - rece, sec si logic Si, in final, a fost creata suprema podoaba a noii ere, noul idol, care-i intrece pe toti: Internetul.

Toate masinile inteligente create in a doua partea semlului XX, in mai putin de 40 de ani, sunt, la randul lor, generatoare de conceptii - intr-un cuvant, de cunoastere. Rezultatul consta in aparitia unui nou model conceptual: realismul supertehnologic, suprema ipostaza a realismului industrial. Corolarul este adoptarea de catre oameni a unui nou mod comportamental: pragmatismul supertehnolog ic

Exista totusi o limita, in fata careia se opresc atat realismul industrial, cat si realismul supertehnologic Se opresc masinile

rapide de transport, de la automobil la avion, de la submersibile la naveta spatiala.

In fata acestei limite se opresc telescoapele, radiotelescoapele, microscoapele, sonarele, radarele, binoclurile, tomografele, telefoanele celulare, radiotelefoanele, calculatoarde, In ternetul. Se termina aria lor de acoperire. Indiferent de buzunar sau de gust. Totodata, se termina si banii pe care scrie We trust in God. In fata acestei limite se ternina intelepciunea generata deopotriva de toate si de fiecare dintre ele.

Aceasta limita este moartea. In fata mortii se termina toate acestea, dupa cum se termina fragmentarea generata de conceptiile unilaterale In fata mortii se termina toate limitarile, dar incepe Eternitatea. Pentru ca moartea este **limita nelimita***.*

IN FATA ETERNITATII

Partea intai

VIATA SI MOARTEA

1. Unicul Dumnezeu

- La inceput
- Cele trei Oceane
- Unde se duce **Dumnezeu** cand se duce ?
- Iubirea infinita care este **Hristos**

2. Istoria cosmosului

- Primele cicluri cosmice
- Hethitetul
- Perferul
- Protopamantul
- Terra aurica cea noua

3. Cetatenii cosmosului

- Cele trei regnuri
- Fiii Luminii

Partea a doua

ISTORIA CELOR VAZUTE SI A CELOR NEVAZUTE

Partea intai

VIATA SI MOARTEA

1.UNUL-DUMNEZEU

La inceput

La temelia existentei cosmosului se afla Dumnezeu - Creatorul a tot ce exista. Dumnezeu este sursa existentei cosmosului.

Fiintele din lumea eterica vorbesc despre doua ipostaze ale lui **Dumnezeu**, ipostaze pe care am putea sa le denumim, intr-un sens filosofic, ca fiind "in sine" si "in afara de sine".

Despre ipostaza "in sine", adica in afara manifestarii, nu se stie nimic, fiind situata "dincolo de dincolo" - in afara intelegerii omenesti si, partial, in afara cunoasterii ingeresti. Ipostaza "in sine" a lui **Dumnezeu**, pe care am putea sa o consideram intrucatva "impersonala", este numita in akhatakha, limba care

se foloseste in lumea eterica, ISS. A doua ipostaza a lui **Dumnezeu**, "in afara de sine", deci ca manifestare efectiva, este numita **HAUTI**.

HAUTI este **Dumnezeu Tatal** - singurul care poate fi cunoscut de oameni. **HAUTI** este o Persoana, care are Trup de forma umanoida, facut din Lumina, cu o anumita infatisare.

Religiile actuale sunt teatrul unor dispute cu privire la aspectul lui **Dumnezeu**. Pentru unele religii - de exemplu, pentru crestinism -, **Dumnezeu** este o Persoana, in timp ce pentru altele - de exemplu, pentru hinduism -, **Dumnezeu** este inteles ca Impersonalitatea infinita.

Dupa cae se pare, unii vizeaza aspectul nemanifestat al lui **Dumnezeu**, despre care nu pot spune nimic - de altfel, indienii il concep pe **Dumnezeu** ca fiind Vidul absolut si sublim - in timp ce altii vizeaza aspectul manifestat si il inteleg ca pe o Persoana, cu o anumita infatisare. Aceasta inseamna ca ambele conceptii au dreptate; fiecare ia insa in calcul doar un anumit aspect.

Dumnezeu este Unul in Fiinta, dar intreit ca Persoana. Prima Persoana este **Dumnezeu Tatal**, denumit **HAUTI** de catre fiintele din lumea eterica. A doua Persoana este **Dumnezeu-Iubirea**, numit in lumea eterica **Shonah**, iar in lumea oamenilor **Hristos**. A Treia Persoana este **Dumnezeu-Lumina**, numit de catre oameni **Duhul Sfant**, iar de catre fiintele din lumea eterica prin termenul **Ieddinah**.

➢ Cele trei Oceane

Inaintea manifestarii cosmosului exista doar ISS, **Dumnezeu** nemanifestat, care nu avea forma. El exista in Sine, in beatitudinea Fiintei Sale. Initial, **Dumnezeu** nemanifestat a creat cosmosul in Gandirea Sa, la nivel de Intentie.

Intentia manifestata de Gandirea lui **Dumnezeu** a creat Sunetul. Prin Sunet s-a format o imensa Sfera. Datorita faptului ca manifestarea Gandirii lui **Dumnezeu** a avut ca forma de expresie Sunetul, ingerii desemneaza aceasta sfera prin denumirea Oceanul de Sunet.

Oceanul de Sunet era ceva exterior lui **Dumnezeu** Unicul

(ISS), dar totodata, **Dumnezeu** se manifesta in fiecare particica a sa. In interiorul Oceanului de Sunet, ISS, **Dumnezeu** Unicul s-a manifestat pe sine insusi ca Persoana - ca **Dumnezeu Tatal** (**HAUTI**) -, fara a inceta sa fie ceea ce este. Prima forma in care s-a manifestat **Dumnezeu** Unicul a fost cea de stea - de spirit.

A doua forma in care s-a manifestat **Dumnezeu** Unicul a fost forma umanoida. De aceea, forma umanoida este forma standard a tuturor fiintelor create ulterior de Cel Unic. Intr-un fel, se poate spune ca **Dumnezeu** fara forma s-a creat pe Sine insusi intr-o alta ipostaza, ca Fiinta de forma umanoida.

Asadar, nu oamenii au fost primele fiinte care s-au manifestat in forma umanoida, ci insusi **Dumnezeu** Unicul - ISS. Manifestat ca forma umanoida, ISS a devenit **HAUTI**. **Dumnezeu** fara forma a devenit **Dumnezeu Tatal**.

In acea faza incipienta a creatiei, ca forma umanoida, **Dumnezeu** fiinta Singur, in Oceanul de Sunet. Initial, forma umanoida, in care **Dumnezeu** a dorit sa se manifeste pe Sine insusi, era imperfecta. Astfel, o lunga perioada de timp, **Dumnezeu** si-a perfectionat necontenit forma.

La un moment dat (asa spunem noi, dar pe atunci nu exista inca Timpul), in Oceanul de Sunet, **Dumnezeu Tatal** s-a multiplicat in miliarde si miliarde (o infinitate) de Ganduri, identice cu El insusi la Chip si Asemanare. Dintre toate Gandurile Sale, doar El insusi era Viu. Celelalte erau doar proiectii ale Sale in Oceanul de Sunet.

Intrebandu-si Gandurile, **Dumnezeu Tatal** a creat un Loc unde sa umble - o spatialitate in Oceanul de Sunet. In acea spatialitate, **Dumnezeu Tatal** a creat intocmiri perfecte, intocmirile sale au format mediul inconjurator.

Acel Loc sau spatialitate ce salasuia in Oceanul de Sunet poate fi denumit paradis, iar intocmirile au format mediul inconjurator: plante, pomi etc. Toate intocmirile erau placute la auz (sunet), la miros si la vaz pentru **Dumnezeu Tatal**, care este Unicul Viu, si pentru Gandurile Sale. Toate intocmirile erau placute in fata Sa.

Dumnezeu Tatal care este Unicul Viu, a dat apoi tuturor Gandurilor Sale libertatea de a se manifesta in raport cu intocmirile creatiei, in functie de ceea ce simte fiecare.

Gandurile s-au manifestat fata de intocmirile creatiei in doua feluri, impartindu-se astfel in doua categorii. Prima categorie de

Ganduri a ales sa ramana in comuniune cu creatia: nu a adus stricaciuni creatiei lui **Dumnezeu Tatal**. In schimb, a doua categorie a Gandurilor a ales sa aduca stricaciuni creatiei si intocmirilor.

Astfel s-au nascut, pentru prima oara in cosmos, binele si raul. Binele inseamna perpetuarea creatiei lui **Dumnezeu**, iar raul inseamna distrugerea sau deteriorarea creatiei. Raul s-a nascut asadar, nu datorita existentei unor Ganduri rele (intrucat **Dumnezeu** nu a creat Ganduri rele), ci datorita diferentei de potential dintre ceea ce erau ele, ca Ganduri autonome, si stricaciunile provocate creatiei.

Vazand toate acestea, **Dumnezeu Tatal** a adunat toate Gandurile Sale - ata pe cele care adusesera prejudicii creatiei, cat si pe cele care vietuisera in comuniune cu ea - si Le-a spus:

- **Cine nu va asculta Cuvantul Meu, va muri negresit. Cine va faptui raul va muri definitiv si va disparea din forma, fara a se mai putea manifesta in creatia Mea**

Gandurile care respectasera Cuvantul lui **Dumnezeu** au ramas alipite la El. Cele care au faptuit raul, au disparut din forma. Ele au disparut in ele insele si n-au mai existat, ca forma umanoida. Totusi, ele au continuat sa existe sub forma neumanoida, intrucat nimic din ceea ce **Dumnezeu Tatal** a creat, nu poate disparea definitiv. Ca forma neumanoida, ele au devenit altceva.

Aceasta etapa primordiala a cosmosului nu exista in cronica akasha. Totul este cunoscut de catre ingeri doar pe baza celor aflate, direct, de la **Dumnezeu Tatal**, care, uneori, sta de vorba cu ingerii Sai, pe care-i iubeste

Ingerii mai spun ca, atunci cand vorbeste despre acea perioada, **Dumnezeu Tatal** are intiparit pe Chip o imensa tristete. Ingerii inteleg astfel ca Gandurile care au disparut din forma umanoida, au exercitat rautatea absoluta asupra Tatalui, iar raul existent pe oricare dintre palierele actuale ale cosmosului, nu este decat o copie a ceea ce a fost candva. **Dumnezeu Tatal** a cunoscut, pe El insusi, raul absolut exercitat de acele Ganduri care au adus prejudicii creatiei, iar raul consta chiar in deosebirea dintre ele si El.

Dupa eliminarea din forma a Gandurilor rele, **Dumnezeu Tatal** a nascut din Sine o Fiinta, care nu este Gand, ci este Vie ca si El insusi. Aceasta Fiinta este a doua Persoana. Numele Ei

este Iubirea Infinita.

A doua Persoana, Iubirea Infinita, nascuta din **Dumnezeu Tatal** are, de asemenea, forma umanoida. Prin natura Sa, Iubirea Infinita nu poate aduce prejudicii creatiei. Anterior acestei etape, Iubirea nu exista in cosmos. Exista doar Sfintenia, care este atributul fundamental al lui **Dumnezeu Tatal**.

Cand s-a nascut Iubirea Infinita, a aparut un alt cosmos. Noul cosmos este numit Oceanul de Miros.

Oceanul de Miros este o sfera imensa, situata pe un alt palier cuantic deca Oceanul de Sunet. Totusi, Oceanul de Miros se prezinta ca o enclava in Oceanul de Sunet - ca o picatura de ulei pe un ocean infinit.

Tot ce s-a petrecut inaintea nasterii celei de-a doua Persoane, care este Iubirea Infinita, a avut loc in interiorul Oceanului de Sunet. Nici una dintre fiintele care exista astazi in cosmos - ingeri, spirite ale naturii, oameni - nu a fost contemporana cu evenimentele primordiale, astfel ca nu are amintirea a ceea ce s-a petrecut atunci. Singurul care are amintirea a toate este **Dumnezeu Tatal**.

O data cu formarea Oceanului de Miros, creat de catre **Dumnezeu Tatal** prin intermediul celei de-a doua Persoane, s-a nascut un alt cosmos, care este diferit de cel anterior, desi este tesut chiar pe substanta lui.

Mult mai tarziu, dupa o succesiune de evenimente, din **Dumnezeu Tatal** s-a nascut a treia Persoana, numita **Lumina (Stralucirea) lui Dumnezeu** - care este **Duhul Sfant**.

O data cu nasterea **Duhului Sfant**, s-a format un nou cosmos - al treilea. Al treilea cosmos este numit Oceanul de Lumina.

Al treilea cosmos nu este amplasat in Oceanul de Sunet sau in Oceanul de Miros. Este independent, fiind creatia exclusiva a celei de-a treia Persoane - **Duhul Sfant**, care este **Stralucirea lui Dumnezeu** - Fiinta din Fiinta lui Dumnezeu.

Ca alcatuire, al treilea cosmos, care este Oceanul de Lumina, nu are nimic in comun cu primele doua cosmosuri, fiind altceva. Al treilea cosmos este cosmosul actual.

Dumnezeu a nascut Lumina prin Sunet (Cuvant): a Zis sa se faca Lumina. Precum a spus **Dumnezeu Tatal**, asa s-a facut. Toate s-au facut precum a spus.

La inceput, Stralucirea lui Dumnezeu, **Duhul Sfant**, care este cea de-a treia Persoana, s-a manifestat ca o Fiinta (Persoana) de o frumusete fara seaman. **Duhul Sfant**, Stralucirea sau **Lumina lui Dumnezeu** este energia continua ce sustine actualul cosmos. Nimeni nu are voie, in actualul cosmos, sa aduca vatamare sau stricaciuni formelor create de **Dumnezeu Tatal**.

In acest context, trebuie specificat, ca fiind de-o importanta deosebita pentru toti oamenii care au fost, sunt si vor fi, ca ceea ce poarta numele de pacat impotriva Duhului este de a aduce prejudicii formelor si de a nu continua ceea ce au inceput, indiferent la ce se refera: relatie de familie, relatie sociala, afacere, loc de munca. De aceea, este absolut necesar ca o fiinta omeneasca sa cugete in inima sa foarte bine inainte de a incepe ceva, iar daca a inceput, trebuie sa continue pana la capat. Daca un om a inceput o activitate - o afacere, un loc de munca, o prietenie sau un mariaj - este obligat sa o continuie pana la capat. Altfel, intra sub incidenta Legilor cosmice si se face vinovat de introducerea in cosmos a principiului discontinuitatii creatiei. Altcumva spus, devine creator al raului, pacatuind impotriva **Duhului Sfant**.

Aici se cuvine o scurta paranteza. Lumina dintru inceputuri, nascuta in prima zi a creatiei, despre care vorbeste textul Vechiului Testament, nu desemneaza ceea ce noi, oamenii, intelegem astazi prin lumina Soarelui - pe atunci, Soarele nici nu exista, fiind creat abia in ziua a cincea a creatiei -, ci nasterea celei de-a treia Persoane, care este Lumina sau **Duhul Sfant**.

Textul Vechiului Testament incepe geneza (facerea) abia cu nasterea celei de-a treia Persoane, Lumina (care nu este un fenomen fizic, ci o Persoana), trecand sub tacere ceea ce s-a petrecut anterior, iar expresia "dupa chipul si asemanarea noastra" se refera la cele trei Persoane - **Dumnezeu** ca Trinitate.

Expresia "noi" folosita de **Dumnezeu Tatal** se refera la cele trei Persoane. In procesul creatiei, **Dumnezeu Tatal** a vorbit neincetat cu Iubirea si cu Stralucirea Sa - care sunt Fiinta din Fiinta sa, Unul si Acelasi.

➢ Unde se duce Dumnezeu cand se duce ?

Primele imagini din cronica akasha ale lui **Dumnezeu Tatal** ca Fiinta de forma umanoida, provin din epoca imediat ulterioara formarii Oceanului de Miros, iar caracterizarea Sa poate fi facuta doar in functie de parametrii omenesti aflati astazi in uz.

Locul in care se afla **Dumnezeu Tatal**, ca Persoana de forma umanoida, poate fi pozitionat spatial chiar in centrul Terrei aurica, care corespunde cu centrul Pamantului fizic - dar situat pe un alt palier cuantic. Se poate spune ca, spatial, centrul Pamantului este situat chiar in locul in care, pe un alt palier cuantic, se afla **Dumnezeu Tatal**.

Acest fapt pare sa fi fost intuit de vechii alchimisti, iar expresia prin care desemnau aceasta intuitie consta in celebra formula **V.I.T.R.I.O.L.**, care poate fi tradusa astfel: *Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Ocultum Lapidem - Viziteaza Interiorul Pamantului si, Distilandu-l, vei Gasi Piatra Oculta* (Filosofala).

Dumnezeu Tatal a facut doar un singur pas in interiorul Oceanului de Lumina si a ramas, imuabil, in acel Loc. **Dumnezeu Tatal** nu se misca niciodata, El ramane in propria Sa Nemiscare.

Dumnezeu Tatal este Punctul Fix, Imuabil al cosmosului. Toti ceilalti - lumile, fiintele - se misca, dar **Dumnezeu Tatal** ramane in propria Sa Nemiscare. De aceea, **Dumnezeu Tatal** este Singurul Viu, care Lucreaza Continuu si nu se Opreste Niciodata. **Dumnezeu Tatal** Lucreaza Permanent si Foarte Repede si nu Oboseste Niciodata.

Dumnezeu Tatal este Izvorul de Lumina, care atrage totul - lumi si fiinte. Tot ce exista in cosmos ramane permenent in sfera de atractie a Fiintei Unice a lui **Dumnezeu Tatal.**

Adesea, alaturi de **Dumnezeu Tatal** stau a doua Persoana si a treia Persoana, Iubirea si Stralucirea. Uneori, fulgerator, a doua Persoana si a treia Persoana, Iubirea si Stralucirea, reintra in **Dumnezeu Tatal** si toti Trei redevin Unu. Atunci, ingerii spun ca **HAUTI, Dumnezeu Tatal**, s-a transformat iarasi in ISS - **Dumnezeu** Fara Forma. In acele scurte momente, **Dumnezeu** ca Persoana intreita dispare pentru perceptia fiintelor ingeresti din cosmos, iar ingerii, consternati, au atunci pe buze o

intrebare: *"Unde se duce* **Dumnezeu** *cand se duce* ?".

Dar acest eveniment se produce foarte rar si doar pentru o scurta perioada. Imediat dupa aceea, **Dumnezeu** care este Unu, se manifesta iarasi ca Trei Persoane.

Dumnezeu, ca Fiinta Suprema, are cea mai perfecta forma umanoida din cosmos, cel mai frumos Trup si cel mai frumos Chip - fiind creat de El insusi. Esenta Trupului Sau de forma umanoida are la baza Sunetul din care a fost creat intregul univers.

Trupul lui **Dumnezeu** emite necontenit Sunetul. Atunci cand iese din Trupul Sau, Sunetul naste Mirosuri, iar Mirosurile nasc Lumini izvoratoare. Lumina pare a izvori la infinit din forma Sa umanoida. Luminile izvoratoare sunt creatoare de forme.

Aura Trupului de Lumina a lui **Dumnezeu** are noua invelisuri. Ultimul invelis este situat, spatial, chiar la limita Terrei aurica. Noi toti - oameni, spirite ale naturii, ingeri, toate lumile si toate planurile cuantice -, ne aflam in Fiinta lui **Dumnezeu Tatal**, in limitele Aurei Sale.

Ca infatisare si Chip, **Dumnezeu Tatal** are parul lung, barba alba, dar nu prea mare, ochii albastri azur. Expresia Fetei Sale se modifica in mod constant in Nuante de Bunatate - care sunt infinite -, in functie de fiinta cu care vorbeste. **Dumnezeu Tatal** vorbeste continuu, secunda de secunda, cu fiecare inger al Sau, si ii spune ce sa faca. Cand vorbeste cu un Inger, aura Sa cu noua invelisuri pare sa se comprime instantaneu, fara a inceta nici o clipa sa se mentina pana la limitele Terrei aurica, ceea ce pentru noi, oamenii, poate constitui un paradox insondabil, iar in limbajul teologic - o taina.

Dumnezeu Tatal ramane permanent in propria Sa Nemiscare. El locuieste in propriul Sau Palat, pe Scaunul Sau de Domnie.

Palatul lui **Dumnezeu** este situat dincolo de limitele lumii astrale, pe cel de-al noualea palier cuantic al Terrei aurica - pe planul cuantic al Luminii Dumnezeiesti.

De la departare, forma Palatului are o anumita forma, de sus are alta forma, din partile laterale alta forma. Din fata are forma unei sfere, dintr-o parte are forma unui cub, iar din cealalta parte are forma unei piramide. Formele Palatului lui **Dumnezeu Tatal** se modifica, in functie de Atributele Sale Ontologice, potrivit anumitor coordonate speciale pe care noi, oamenii, le

numim puncte cardinale.

Uneori, Palatul lui **Dumnezeu Tatal** pare a fi construit din flacari de apa, alteori din flacari de pamant, alteori din flacari de foc, alteori din flacari de gheata, alteori din flacari de aer. Fiecare dintre aceste elemente de constructie emite sunete (care formeaza melodii), mirosuri (parfumuri) si ape de lumini (culori) minunate.

Evident, termenii sunt improprii unei exprimari omenesti, dar reflecta ceea ce nu are corespondenta in lumea materiala. Vechile mituri erau destul de explicite, atunci cand vorbeau despre existenta, in "ceruri", a unui magnific Palat, cu totul si cu totul de clestar, in interiorul caruia, pe Scaunul de Domnie, sta Cel Batran de Zile.

Adeseori, **Dumnezeu Tatal** ramane Singur cu Sine insusi. Uneori, **Dumnezeu Tatal** este trist sau suparat. Cand **Dumnezeu Tatal** este trist, ramane Singur, iar in jurul Sau se formeaza o imensa Sfera de Foc. Aceasta este Sfanta Manie a lui **Dumnezeu**.

De cand s-a format Oceanul de Lumina, **Dumnezeu Tatal** nu si-a manifestat Sfanta Manie decat pana la limitele Palatului Sau, niciodata mai departe. In prima faza a manifestarii Sferei de Foc, nu au acces la **Dumnezeu Tatal** nici a doua Persoana care este Iubirea, nici a treia Persoana, care este Stralucirea (Duhul Sfant).

Sfera de Foc se topeste treptat, iar apoi dispare doar atunci cand a doua Persoana, Iubirea Infinita, paseste in interiorul ei.

➢ Iubirea Infinita, care este Hristos

A doua Persoana a lui **Dumnezeu** este Iubirea Infinita. Iubirea infinita s-a intrupat in lumea materiala, facandu-se om. Oamenii au numit-o **Iisus Hristos**.

Iubirea Infinita care s-a intrupat ca **Iisus Hristos**, poate sa fie alaturi de **Tatal** si, simultan, poate sa se afle (si sa fie observata de oameni, spirite ale naturii sau ingeri) oriunde in cosmos, pe oricare palier, in oricate locuri doreste. Ea poate fi observata intr-o infinitate de locuri, simultan. Aceasta caracteristica fiintiala a celei de-a doua Persoane este numita

aseitate.

Atunci cand iese sau intra intru Tatal (in cazul in care Trei devin Unu pentru scurt timp), o face prin partea dreapta, putin in spate. Iubirea nu sta niciodata pe aceeasi linie cu Tatal, ci putin in spate, in partea dreapta. Iubirea, care este A doua Persoana, nu vorbeste niciodata neintrebata, ci doar atunci cand Tatal se intoarce spre ea. Cand Tatal manifesta Sfera de Foc, Iubirea Infinita ii tempereaza Sfanta Manie.

Iubirea Infinita are o infatisare relativ identica cu a Tatalui, doar ca pare mai tanara. Chipul Tatalui este adesea incordat, cu doua cute ce se intrezaresc intre sprancene: Tatal tuturor fiintelor din cosmos Lucreaza Neincetat si Neobosit in folosul tuturor, iar Grijile Sale sunt infinite, astfel ca Chipul Sau este adesea ingandurat, sobru, - dar vesnic Bun si infinit de intelegator.

Dupa cum apare in cronica akasha, fizionomia celei de-a doua Persoane de la inceput (de cand a fost nascut de Tatal) este identica cu cea a lui **Iisus Hristos** intrupat in lumea materiala. Ceea ce inseamna ca **Iisus Hristos** s-a intrupat in lumea materiala cu Chipul Sau de la inceput.

Exista totusi o diferenta intre Chipul de la inceput si Chipul de dupa crucificare. Ingerii spun ca, inainte de intrupare, **Iisus Hristos** era "neincercat": inca nu-si dovedise Iubirea fata de oameni.

Dupa crucificare, moarte si inviere, **Iisus Hristos** se manifesta, la nivelul lumii eterice, in Trupul de slava.

Trupul de slava al lui **Iisus Hristos** pare a fi alcatuit din doua lumini distincte: o lumina argintie ce emana de la brau in sus si o lumina de culoarea aramei incinse ce emana de la brau in jos. Privit de la oarecare departare, din amestecul cele doua luminozitati pare ca se formeaza o radiatie de culoare auric - asemanatoare flacarii unei lumanari. Mirosul emis de Trupul de slava al lui **Iisus Hristos** este asemanator painii proaspete inmuiate in vin. Sunetul emis este asemanator cu clipocitul cristalin al unui izvor.

Dupa crucificare, moarte si inviere, **Iisus Hristos** a pastrat Chipul si infatisarea din timpul existentei intrupate: are aproape un metru nouazeci de centimetri inaltime, tine capul aplecat usor spre dreapta, parul bogat, castaniu spre blond, ce-i cade pe umeri, fruntea perfecta, ochii caprui, cu sclipiri verzi. Are barba

mica, de aceeeasi culoare cu parul, buzele pline si nasul drept. In Trupul de slava, **Iisus Hristos** pastreaza urmele crucificarii.

Asa cum se manifesta actualmente in lumea eterica, aflat in Trupul de slava, mimica Fetei lui **Iisus Hristos** este identica cu cea a oamenilor intrupati: uneori rade din toata inima, alteori zambeste suav, alteori i se umezesc ochii. Cand vorbeste cu oamenii decorporati - sau, uneori, cu cei intrupati - are o expresie iubitoare si intelegatoare, asemanatoare cu cea a unui tata care vorbeste cu copilul sau. **Iisus Hristos** nu are nici o locuinta (eterica ori de alta natura) in care sa se retraga, iar in cei 2000 de ani scursi de la inviere, nimeni nu l-a vazut decat stand in picioare.

Iisus Hristos este prezent adesea in Trupul de slava, invizibil perceptiei obisnuite, acolo unde oamenii au probleme si sunt nedreptatiti: in spitale, la tribunale (acolo unde se distribuie judecata omeneasca, iar oamenii pot suferi greselile savarsite de semenii lor), in manastiri.

Iisus Hristos stie intotdeauna cand un om se gandeste la El, cand un om vorbeste despre El si este foarte atent cand i se cere ajutorul intr-o privinta sau in alta. Uneori, in anumite conditii, vine alaturi de omul respectiv, in Trupul de slava. Alteori, actioneaza doar de la distanta.

Cel mai mult, apreciaza pozitia unui om fata de El. Apreciaza, mai ales, cand un om comunica in mod direct si sincer cu El, iar in acest caz, comunicarea are aceeasi valoare cu destainuirea sincera a unui prieten. Apreciaza atunci cand un om isi deschide inima si sufletul catre El, fara sa ascunda nimic. Oricum, nici un om nu ar putea sa ii ascunda ceva, intrucat **Iisus Hristos** stie tot ce se petrece la nivelul Terrei aurica.

Iisus Hristos asteapta, in primul rand, intrebarile oamenilor. Intotdeauna raspunde la intrebari, dar raspunsurile Sale sunt foarte rar puse in cuvinte. Raspunsurile lui **Iisus Hristos** constau in implicarea omului in anumite situatii de viata. Raspunsurile vin in decurs de aproximativ trei zile, iar omul trebuie sa fie foarte atent la situatiile de viata in care este implicat si sa inteleaga ce anume semnifica. Intotdeauna, in decursul acestor situatii de viata, oamenii invata ceva foarte important. De aceea, oamenii trebuie sa ceara ajutorul lui **Iisus Hristos** in mod concret, punand accentul pe o actiune in curs de desfasurare.

Uneori, dar mai rar, vorbeste in mod direct cu oamenii. Cand oamenii ii aud Vocea, trebuie sa fie convinsi ca **Iisus Hristos** nu se afla departe de ei - ci chiar alaturi. Vocea Sa este suava, linistitoare si foarte profunda - are o dulceata deosebita. Cel care o aude, are impresia ca a fost rostita, milimetric, chiar langa urechile sale. Este ca si cum omul ar asculta prin intermediul unor casti stereo, care genereaza un efect de polifonie: fiecare sunet pare a avea adancime, latime si inaltime.

Atunci cand vorbeste direct cu un om, **Iisus Hristos** foloseste numele mic al persoanei respective - cel mai adesea numele prin care este strigat de cei apropiati. **Iisus Hristos** este, de fapt, singura fiinta din cosmos, care foloseste numele mic al unui om intrupat. Ingerii nu folosesc niciodata numele de om incarnat, ei folosesc fie apelatia de fiu al femeii, fie numele de suflet, fie denumirea unei caracteristici a omului respectiv.

De altfel, multi oameni s-au auzit strigati pe nume cel putin o data in viata, fiind absolut singuri. Cel mai adesea, au crezut ca au halucinatii auditive sau ca au auzit vocea inconstientului, fara a se gandi ca inconstientul nu-i poate striga pe nume, tocmai pentru ca el este acel nume.

2.ISTORIA TIMPURIE A COSMOSULUI

➢ Primele cicluri cosmice

Cosmosul este creatia Unicului Dumnezeu - care este Unul in Fiinta, dar intreit ca Persoana. Dumnezeu este Creatorul a tot ce exista - a celor vazute si a celor nevazute.

La inceput a fost Oceanul de Sunet. A urmat Oceanul de Miros, iar apoi Oceanul de Lumina. Oceanul de Miros a aparut ca o enclava in Oceanul de Sunet.

Oceanul de Lumina a fost creat separat, iar textura sa energetica nu a fost inclusa in Oceanul de Sunet. Astfel, se poate spune ca, spre deosebire de ceea ce exista anterior,

Oceanul de Lumina este un alt cosmos.

De la formarea Oceanului de Lumina si pana la aparitia Pamantului material s-au succedat trei mari cicluri cosmice. Aparitia lumii materiale - a planului cuantic material - si, fireste, a Pamantului fizic (a actualului Pamant fizic) s-a produs la inceputul celui de-al patrulea ciclu cosmic.

Cele trei cicluri cosmice anterioare desfasurate in cadrul Oceanului de Lumina, s-au succedat pe mai multe paliere cuantice - denumite locuinte de fiintele lumii eterice, sfere cosmice sau lumi in limbajul oamenilor.

Prima manifestare a cosmosului actual - care este Oceanul de Lumina - a avut loc pe palierul cuantic primordial, care a fost creat in momentul in care Unicul **Dumnezeu** a rostit Cuvantul dintru inceputuri. Primul Cuvant rostit de Cel etern a fost chiar Numele Sau. Fiintele din lumea eterica denumesc palierul cosmic primordial prin termenul Halazeth.

Al doilea palier cosmic este palierul in care Unicul Dumnezeu s-a manifestat in prima sa forma, cea de stea - adica de spirit. Al doilea palier este denumit Hazaleth de catre fiintele lumii eterice.

Pe al treilea palier cuantic Unicul **Dumnezeu**, 1SS, s-a manifestat pentru prima oara in forma umanoida. Fiintele lumii eterice afirma ca, din acel moment, ISS s-a manifestat ca **HAUTI**; **Dumnezeu** nemanifestat a devenit **Dumnezeu Tatal**, fara a inceta sa fie ceea ce este. Al treilea palier cosmic este numit Hakazaleth.

In Hakazaleth, pe al treilea palier cuantic, **HAUTI**, **Dumnezeu Tatal** (ca ipostaza in forma umanoida a lui ISS) a creat spiritele ingerilor - denumite "stele". In lumea eterica, acest eveniment este numit "aducerea ingerilor in forma de stele". Totodata, **Dumnezeu Tatal** a creat spiritele naturii - fiintele care au grija de natura.

Dupa creatia "stelelor" spiritelor naturii si a ingerilor, **Dumnezeu Tatal** a creat al patrulea plan cuantic - a patra lume / sfera / locuinta, care este numita Hetithet.

In al patrulea plan cuantic, spiritele naturii si ingerii (care in planul cuantic anterior erau doar stele - adica spirite) au dobandit un corp (energetic) de forma umanoida - corpul duh ingeresc. Corpul duh al spiritelor naturii si al ingerilor a fost creat din energia planului cuantic respectiv. De aceea, spiritele

naturii si ingerii nu cunosc, din propria lor experienta, ceea ce s-a petrecut anterior momentului in care au dobandit corp de forma umanoida.

In al treilea plan cuantic, ca stele, spiritele naturii si ingerii inca "dormeau". Ei au devenit constienti doar in momentul in care au dobandit un corp de forma umanoida -corpul duh sau duhul ingeresc.

➢ Hetitethul

La inceputul formarii celui de-al patrulea plan cuantic, **Dumnezeu Tatal** a creat 21 de Ingeri Puri, care formeaza Temelia a tot ce exista. Ei sunt denumiti Ingeri ai Realitatii Formei, Ingeri ai Formei sau Ingeri Creatori de Forme.

Prin intermediul celor 21 de Ingeri Puri, **Dumnezeu Tatal** a creat forma a tot ce exista in cosmos. Tot ce are forma in cosmos, a fost creat prin intermediul celor 21 de Ingeri Puri.

Cei 21 de Ingeri Puri nu au corp de forma umanoida - nu au nici un fel de forma. Se poate spune ca trupul lor este format din energia ce a stat la baza formarii cosmosului. Corpul lor spiritual este raspandit in tot universul, precum aerul este risipit peste tot.

Corpurile de forma umanoida ale tuturor spiritelor naturii si ale tuturor ingerilor - si mai tarziu, ale oamenilor -, au fost realizate prin intermediul trupurilor lipsite de forma ale Celor 21 de Ingeri Puri.

In acea epoca de inceput a cosmosului, **Dumnezeu Tatal** a creat miliarde si miliarde de ingeri si de spirite ale naturii, de toate felurile. Ingerii si spiritele naturii erau formati din stele - spirite - si din corpuri de forma umanoida, de o frumusete fara seaman. Ingerii se numesc pe ei insisi Fiii Flacarii sau Fiii Luminii.

Inca din primul ciclu cosmic, ingerii din categoria Fiilor Luminii si spiritele naturii au primit locuinte de la **Dumnezeu Tatal**. Exista astfel o locuinta a ingerilor - o imensa sfera cosmica situata pe propriul ei plan cuantic, locuita doar de ingeri - si o locuinta a spiritelor naturii, locuita doar de spiritele naturii. Locuintele ingerilor si ale spiritelor naturii nu fac parte

din Halazeth, Hazaleth sau Hetithet, fiind in afara Oceanului de Lumina; ele nu au de-a face cu cosmosul nostru.

Tot in lumea / sfera / locuinta numita Hetithet, pe al patrulea palier cuantic, dar dupa o perioada lunga, rastimp in care cosmosul era populat doar de spirite ale naturii si de ingeri, **Dumnezeu Tatal** a creat oamenii, dupa Chipul si Asemanarea Sa. Acest eveniment este desemnat de catre fiintele lumii eterice prin expresia "aducerea oamenilor in forma umanoida". Anterior acestui eveniment, oamenii erau doar "stele", care dormitau, aflati in stare de inconstienta.

Oamenii au fost adusi in forma abia dupa ce ingerii au dobandit corp de forma umanoida. Cu toate acestea, creatia spiritelor oamenilor a precedat atat aparitia tuturor planurilor cuantice, cat si creatia spiritelor ingerilor. Desi, ca stele - ca spirite -, au fost creati cu mult inaintea aparitiei planurilor cuantice, oamenii s-au manifestat in forma umanoida abia mai tarziu.

Primul om, creat dupa Chipul si Asemanarea lui **Dumnezeu Tatal**, este denumit Shantiah de catre fiintele din lumea eterica. Shantiah este Adam primordial, creat cu mult timp inaintea aparitiei Pamantului fizic.

Dupa creatia primului om, **Dumnezeu Tatal** a mai creat alti noua oameni. Cei noua oameni sunt denumiti Initiali sau Primordiali. Totusi, cei noua oameni primordiali nu se ridicau la calitatea primului nascut - Shantiah.

Dupa o alta perioada, **Dumnezeu Tatal** a mai creat alte cateva sute de oameni, dar acestia din urma nu se ridicau la calitatea (puterea si taria) celorlalti noua oameni primordiali si, cu atat mai putin, a lui Shantiah.

Incepand cu Shantiah si cu cei noua oameni primordiali, toti oamenii creati pe al patrulea palier cuantic, in Hetithet, au format prima generatie. Oamenii primei generatii erau formati doar din spirit si din corpul duh originar. Pe atunci nu exista sufletul sau corpurile aurice exterioare. Dintre toti oamenii primei generatii, doar Shantiah il putea vedea pe **Dumnezeu Tatal**. Ceilalti oameni erau insuficient maturizati.

In ultima parte a existentei lumii / sferei / locuintei denumita Hetithet, pe cel de-al patrulea plan cuantic, s-a produs prima "revolta din ceruri". Principalul protagonist a fost Adam primordial - Shantiah -, care a comis "pacatul originar" sau

"pacatul adamic": neascultarea poruncilor Celui Preainalt.

Simultan cu Shantiah, doi dintre cei 21 de Ingeri Puri ai Temeliei au nesocotit poruncile lui **Dumnezeu Tatal** si s-au revoltat. Cei doi Ingeri puri care s-au revoltat sunt numiti Haill si Than. Impreuna, formeaza o fiinta ingereasca binara, numita Haillshithan, Hallshithan sau Shaitan. La fel ca primul om, Hallshithan, a nesocotit poruncile lui **Dumnezeu**.

O data cu rebeliunea lui Shantiah si a lui Hallshithan s-a incheiat primul mare ciclu al cosmosului, in care toate fiintele din cosmos respectau poruncile lui **Dumnezeu**. Apoi a urmat o lunga perioada de nemanifestare.

In rastimpul perioadei de nemanifestare, ingerii si spiritele naturii s-au reintors in propriile lor locuinte / sfere / planuri cuantice situate in afara Oceanului de Lumina.

➢ Perferul

Dupa perioada de nemanifestare, **Dumnezeu** a creat un nou plan cuantic (al cincelea plan cuantic) - o noua locuinta / sfera / lume. Aceasta Locuinta a fost numita Perfer. Astfel a inceput al doilea ciclu cosmic.

Perferul a fost, de fapt, atat un plan cuantic, ca si o imensa planeta eterica, ce ocupa aproximativ intregul spatiu ocupat astazi de sistemul nostru solar.

Pe planeta Perfer, totul a fost recreat. De fapt, pe Perfer a avut loc o noua creatie a lumii. Ingerii si spiritele naturii au revenit din propriile lor locuinte. Totodata, a avut loc o noua creatie a omului. In al doilea ciclu cosmic, s-au intrupat alte stele - spirite - de oameni, cu un nou tip de corp duh, formand a doua generatie.

In prima faza a existentei Perferului, oamenii, ingerii si spiritele naturii au convietiut o lunga perioada in Pacea lui **Dumnezeu**, respectand Ordinea cosmica. Apoi, la fel ca in primul ciclu cosmic, datorita nerespectarii poruncilor Celui Preainalt, s-a produs o noua rebeliune: rebeliunea lui Lucifer.

Inainte de rebeliune, Lucifer sau Lux - Ethathan, cum este numit de catre fiintele din lumea eterica -, a fost un inalt Heruvim Purtator de lumina. El a fost primul dintre Heruvimii

ocrotitori ai ingerilor si ai oamenilor. Nesocotind poruncile lui **Dumnezeu**, din Heruvimul Purtator de lumina, Lucifer a devenit Printul intunericului.

Lucifer a fost urmat in rebeliunea sa de multi ingeri si spirite ale naturii. In momentul rebeliunii, toate fiintele care l-au urmat pe Lucifer, si-au schimbat infatisarea. Ochii lor au devenit negri, absorbind energia si lumina. Toti cei care l-au urmat pe Lucifer au devenit Fii ai intunericului; totusi, ei au reprezentat doar o mica parte din totalul Fiilor Flacarii - o factiune. Restul ingerilor si spiritelor naturii au continuat sa respecte Ordinea cosmica si, implicit, poruncile lui **Dumnezeu**. Ei au continuat sa fie Fii ai Luminii sau Fii ai Flacarii.

Ulterior, in revolta sa, Lucifer a antrenat de partea sa un numar mare de oameni din cea de-a doua generatie. Oamenii respectivi au refuzat, la randul lor, sa respecte poruncile lui **Dumnezeu**, astfel ca au sfidat Ordinea cosmica.

Rebeliunea lui Lucifer a declansat razboiul dintre Fiii Luminii si Fiii intunericului, care s-a perpetuat pana in ziua de astazi. Pe Perfer a avut loc prima mare batalie, fata in fata, a acestui mare razboi, dus intre cele doua mari categorii de forte cosmice. Acesta a fost prima mare batalie din ceruri.

Fiii intunericului au pierdut batalia, iar planeta Perfer a fost distrusa aproape in intregime. O data cu distrugerea Perferului, s-a incheiat existenta celei de-a doua generatii de oameni. A urmat din nou o lunga perioada de nemanifestare.

➢ Protopamantul

Dupa lunga perioada de nemanifestare, a inceput al treilea ciclu cosmic. In al treilea ciclu, a avut loc o noua creatie a lumii.

Noua creatie a cosmosului a avut loc pe un nou plan cuantic. **Dumnezeu Tatal** a creat al saselea plan cuantic, denumit Hazureth. Hazurethul este actuala lume eterica.

In al treilea ciclu cosmic, ingerii si spiritele naturii s-au reintors din propriile lor locuinte, in care se refugiasera la inceputul perioadei de nemanifestare.

Chiar la inceputul celui de-al treilea ciclu, a aparut a treia

generatie de oameni. La fel ca si in ciclurile anterioare, ca o repetare pe alt plan, la inceput, **Dumnezeu** a creat primul om. Primul om din cel de-al treilea ciclu a fost Adam, iar prima femeie Eva - cei despre care aminteste Vechiul Testament. De fapt, Vechiul Testament descrie creatia omului doar din acest moment al metamorfozelor cosmice.

Prima parte a celui de-al treilea ciclu cosmic s-a desfasurat pe al saselea plan cuantic - pe Hazureth, care este actuala lume eterica. Dupa caderea in pacat a primilor oameni, a aparut un nou plan cuantic - cosmosul material, iar primii oameni au fost coborati pe Pamantul fizic. Totusi, nu este vorba despre Pamantul fizic actual, ci despre primul Pamant fizic, pe care-l putem denumi Protopamant.

Cosmosul material - lumea fizica, pe care noi o consideram a fi singura posibila - este, de fapt, al saptelea plan cuantic. Simultan cu aparitia cosmosului material, primii oameni au dobandit trupuri materiale.

Izgonirea primilor oameni din Edenul eteric - care este Hazurethul - a coincis cu aparitia lumii materiale si a trupurilor fizice. Vechiul Testament (Geneza cap. 3; 21) puncteaza acest moment crucial, specificand faptul ca, in momentul izgonirii, **Dumnezeu** le-a facut primilor oameni *haine de piele ("haine de piele si i-a imbracat cu ele").*

Desi Adam si Eva, protoparintii celei de-a treia generatii, au fost creati in Hazureth, ceilalti oameni, in frunte cu primul zamislit Cain, s-au nascut pe Protopamant - in al saptelea plan cuantic.

Prin Adam, celei de-a treia generatii de oameni i s-a conferit, ca element nou, sufletul (suflet: suflare de viata). Oameni celei de-a treia generatii erau constituiti asadar din urmatoarele structuri: spirit, corp duh, suflet si corpul material.

Imediat dupa cadere, primii oameni nu aveau inca aura exterioara - nu aveau corp emotional, corp astral, corp mental etc. Abia in momentul primelor dorinte s-a format, incipient, corpul astral, iar in momentul primelor emotii, s-a format corpul emotional. Ulterior, cand urmasii directi ai primilor oameni au inceput sa investigheze lumea materiala, s-a format, incipient, corpul mental. Cu timpul, dupa inmultirea oamenilor, structurile aurice derivate s-au dezvoltat progresiv, pentru a ajunge asa cum se prezinta in ziua de astazi.

Treptat, tot mai multi oameni din cea de-a treia generatie au ales sa faptuiasca raul, sa se alieze cu Fiii intunericului - la fel ca in ciclurile trecute - si sa paseasca pe calea intunecata, iar intr-un final au declansat o noua batalie impotriva Fiilor Luminii, pentru cucerirea "cerurilor". Acesta a fost cea de-a doua mare batalie dintre Fiii Luminii si Fiii intunericului.

Batalia s-a desfasurat o perioada indelungata. Sfarsitul a fost previzibil: oamenii aliati cu fiintele luciferice au pierdut razboiul. Acesta a fost ultimul act al celui de-al treilea ciclu cosmic si, totodata, sfarsitul celei de-a treia generatii de oameni.

La sfarsitul razboiului, Protopamantul a fost pustiit prin retragerea **Duhului Sfant**. Acest eveniment dramatic al istoriei lumilor este numit *marea stergere* de catre fiintele lumii eterice.

Duhul Sfant, a treia Persoana a Sfintei Treimi, este Cel care confera viata la tot ce exista. Fara activitatea sa, totul dispare: dispare viata, dispar formele ce servesc drept salas vietii.

Totusi, marea stergere nu are nimic in comun cu perioadele de nemanifestare care au avut loc intre ciclurile cosmice anterioare.

➢ Terra aurica cea noua

Dupa marea stergere, lumea materiala a revenit la viata prin actiunea **Duhului Sfant** si a inceput al patrulea ciclu. Totusi, este impropriu sa se afirme ca Protopamantul a renascut. Protopamantul si-a incetat existenta o data cu marea stergere.

De fapt, lumea a fost recreata dupa alti parametri, astfel ca se poate vorbi despre un nou glob cosmic. Acest nou glob cosmic este Pamantul actual, care s-a format, spatial, chiar in locul in care existase Protopamantul (intr-un fel, se poate vorbi despre o "reincarnare"a globului terestru).

In al patrulea ciclu cosmic, totul s-a schimbat - atat in ceea ce priveste aspectul vazut, cat si in ceea ce priveste aspectul nevazut. Dupa marea stergere nu a mai fost creat un nou plan cuantic, precum in ciclurile anterioare. Totul a fost reconstruit in cadrul planului cuantic material, desi, ca alcatuire, ca structura si ca energie, cosmosul actual este diferit de ceea ce a existat in ciclurile anterioare.

Chiar la inceputul celui de-al patrulea ciclu cosmic, Pamantul

fizic a fost plasat intr-o sfera aurica, care ocupa un spatiu imens, ce porneste din miezul globului terestru si se termina undeva la jumatatea distantei dintre Luna si Marte. Tot ce exista in spatiul circumscris de aceasta sfera poarta numele de Terra aurica (sau Terra aurica cea noua). La marginile sale, sfera aurica are o membrana protectoare. Membrana protectoare are doar doua porti - una de intrare si alta de iesire: poarta alfa si poarta omega.

In al patrulea ciclu cosmic, oamenii s-au incarnat iarasi in lumea materiala, formand a patra generatie. Aceasta este generatia actuala.

La fel ca si oamenii generatiei anterioare, oamenii celei de-a patra generatii sunt constituiti din urmatoarele elemente aurice: spirit, corp duh, suflet si corpul material. Totusi, oamenii celei de-a patra generatii au corpul duh diferit de oamenii primelor trei generatii.

Treptat, prin continua inmultire a oamenilor, pe suprafata Pamantului au inflorit noi forme de civilizatie, sub ocrotirea unor inalte fiinte spirituale - ingeresti sau omenesti - pe care le putem desemna prin titulatura generica de Protectori ai umanitatii. Unii Protectori ai umanitatii s-au intrupat in lumea materiala, in timp ce altii au exercitat o activitate civilizatoare fara a avea trup material.

In vechile mituri, Protectorii umanitatii au fost numiti zei. Totusi, primii Protectori - primii "zei" - au fost oameni, nu fiinte ingeresti. Ulterior, la civilizarea umanitatii au participat, intr-adevar, si fiinte ingeresti din categoria Fiilor Luminii - in special, cei cu rangul de Ingeri Veghetori.

Cu timpul, datorita faptului ca oamenii celei de-a patra generatii, prin liberul lor arbitru, au continuat sa savarseasca raul si au pasit iarasi pe calea intunecata, Protectorii umanitatii au rupt contactul cu planul material. Pe fundalul retragerii adevaratilor Protectori, datorita aplecarii oamenilor catre rau, s-a produs o puternica ofensiva a fiintelor luciferice.

Fiintele luciferice nu se pot manifesta deca daca sunt atrase de catre oamenii intrupati. Prin actele lor indreptate catre rau, oamenii au atras, la fel ca in trecut, fiintele luciferice, astfel ca s-a realizat un proces energetic de tip feedback - conexiune cu dublu sens. Cu cat oamenii savarseau mai multe fapte rele in lumea materiala, cu atat influenta fiintelor luciferice era mai

mare. Cu timpul, s-a realizat o asociere directa dintre o parte a oamenilor si fiintele luciferice.

Alianta fatisa a unei bune parti a celei de-a patra generatii cu fiintele luciferice, a produs iarasi o departare de Ordinea cosmica. In aceste conditii, Fiii intunericului s-au substituit aproape total adevaratilor Protectori ai umanitatii.

Substituirea adevaratilor Protectori cu Fiii intunericului a generat o incompatibilitate aurica intre oameni si Spiritul Pamantului. Consecinta era inevitabila: o noua stergere, urmata de o noua perioada de nemanifestare.

De data aceasta, situatia era mult mai grava decat in trecut. Rautatea rezultata in urma asocierii oamenilor cu Fiii intunericului depasise cele mai sumbre previziuni - conditii in care existenta planului material si chiar existenta omului ca fiinta cosmica erau puse in cumpana.

3.CETATENII COSMOSULUI

➢ Cele trei regnuri

Cosmosul - creatia lui Dumnezeu - este un urias sistem, ale carui legi de functionare si evolutie in spatiu-timp functioneaza dupa legi stricte; aceste legi pot fi considerate a fi Vointa Divina.

La inceputul manifestarii cosmosului, **Dumnezeu** a creat trei mari categorii de cetateni ai cosmosului: spiritele naturii, ingerii si oamenii. Fiecare dintre cele trei categorii formeaza un regn ontologic distinct.

Cele trei mari categorii de fiinte isi au originea pe palierele superioare ale cosmosului. Dintre toate fiintele cosmice, in actualul stadiu evolutiv, doar oamenii se pot manifesta in lumea materiala. Ingerii si spiritele naturii se pot manifesta fie in lumile lor de origine, fie in lumea eterica. Acest fiinte se manifesta in lumea eterica doar pentru a implini anumite activitati, fara de care lumea materiala nu ar putea exista. Ele insele spun ca *coboara* in lumea eterica, pentru a-si indeplini atributiile

functionale.

Atunci cand se manifesta in lumea eterica, ingerii si spiritele naturii au trup de forma umanoida, constituit chiar din energia planului cuantic eteric. Ca principiu de functionare, trupul de forma umanoida in care se manifesta la nivelul lumii eterice, este intrucatva compatibil cu trupul fizic al oamenilor din lumea materiala, dar format din energia specifica planului cuantic respectiv. Cand se afla in lumile / sferele / locuintele lor, ingerii si spiritele naturii se manifesta intr-un mod diferit.

Deosebirile dintre ingeri, spirite ale naturii si oameni constau in felul energiei din care este format trupul lor de lumina, in dispunerea chakrelor, in pozitionarea spiritului, in configurarea unor elemente ce tin de fiziologia eterica, in puterea si taria pe care le manifesta etc.

Stralucirea trupului de lumina a fiintelor din lumea eterica poate fi masurata prin ceea ce noi, oamenii, definim prin termeni precum intensitate si tensiune, atunci cand ne referim la o sursa de lumina. In lumea eterica, cele doua caracteristici principale, prin care poate fi "masurata" o structura aurica, echivalente intensitatii si tensiunii, se numesc putere si tarie.

Stralucirea corpului de lumina a fiintelor ingeresti este aproape imposibil de descris, fiind dincolo de ceea ce poate concepe un om. Diferenta de stralucire a corpului de lumina intre oameni decorporati si fiintele ingeresti este imensa. In momentul in care un om se afla in fata unei asemenea fiinte, se simte ca un fir de nisip in fata intregului desert sau ca un strop de ploaie in fata oceanului planetar.

➢ Fiii Luminii

Prima mare categorie de cetateni ai cosmosului este formata din fiintele angelice - ingerii. Majoritatea fiintelor ingeresti au trupuri luminoase de forma umanoida.

Fac exceptie doar Ingerii Formei sau ai Temeliei, care sunt in numar de 21; desi aceste fiinte ingeresti sunt creatoare de forma, nu au trupuri de forma umanoida. Desi nu au forma umanoida, aceste fiinte ingeresti creatoare de forma se pot manifesta uneori pe ultimul nivel al cosmosului spiritual, prin

infatisarea (ipostaza) unor flacari ori a unor sfere stralucitoare.

Pentru a intelege ce este o fiinta ingereasca creatoare de forma, trebuie sa facem o scurta paranteza. Actuamente, stiinta ia in considerare doar ceea ce este vizibil in planul material, vorbind adesea despre evolutia materiei. Totusi, materia nu exista prin ea insasi, astfel ca se poate vorbi despre mai multe fatete ale manifestarii cosmice - ale devenirii universale. Se poate vorbi, intr-adevar, si despre manifestarea ori despre evolutia materiei, dar dincolo de aspectul existential, vizibil prin organele de simt, exista si alte aspecte. Materia exista datorita faptului ca, la nivelul ortoexistential, exista o energie cosmica formatoare. Aceasta energie este creatoare a materiei, dar, totodata, este si creatoare a formei.

In consecinta, se poate vorbi despre mai multe aspecte ale manifestarii cosmice - ale evolutiei in timp si spatiu. In primul rand, este vorba despre manifestarea substantei din care este alcatuita lumea - ceea ce noi numim materie. In al doilea rand, este vorba despre manifestarea energiei creatoare de forma. In al treilea rand este vorba despre manifestarea constiintei ce se intrupeaza in aceste forme.

In lumea eterica se manifesta doar acele fiinte ingeresti care au trup luminos de forma umanoida - si doar in vederea indeplinirii unor activitati ce tin de specificul misiunii lor cosmice.

Pentru a se manifesta in lumea eterica, fiintele angelice coboara din Lumea Ingerilor - locuinta lor aflata in afara Oceanului de Lumina - acolo unde este planul lor de resedinta, pentru a indeplini activitati, fara de care lumea materiala n-ar putea exista. Ele se sacrifica pentru a se manifesta cat mai aproape de lumea materiala. Coborand din planurile superioare, fiintele angelice se invaluie intr-un trup de lumina cu o calitate inferioara structurii lor originare, doar pentru a ajuta omul sa existe si sa se manifeste in lumea materiala.

Forma in care fiintele angelice se manifesta in lumea eterica este forma umanoida - forma standard a tuturor fiintelor din Terra aurica. Distinctia fundamentala cu privire la fiintele angelice este legata de respectarea Ordinii cosmice, instituita de catre **Dumnezeu**. Din acest punct de vedere, ingerii se impart in doua categorii fundamentale: de o parte, ingerii care respecta Ordinea cosmica, iar de celalata parte, cei care se

opun Ordinii cosmice, instituita de **Dumnezeu**. Prima categorie are ochii normali cu iris si cristalin, asemanatori cu ochii oamenilor, in timp ce a doua categorie are ochii negri, lipsiti de iris. Cele care au ochii lipsiti de iris, de culoare neagra, sunt fiintele ingeresti rebele care l-au urmat pe Lucifer.

In limbajul oamenilor, fiintele angelice care respecta poruncile lui **Dumnezeu** pot fi denumite prin formula Ingerii cei buni sau Fiii Luminii, in timp ce fiintele angelice cu ochii complet negri pot fi denumite prin formula Ingeri cazuti / rebeli / Cei rai / Cei cu ochii negri / fiinte luciferice sau Fiii intunericului.

In limba folosita in lumea eterica, fiintele angelice care respecta poruncile lui Dumnezeu sunt desemnate prin termenul Hemin Hem (in traducere, Cei drepti), iar fiintele din a doua categorie sunt numite Dree - in traducere Cei rupti sau Cei desprinsi.

In acest context, trebuie precizat faptul ca multe fiinte angelice de rang inalt din categoria Fiilor Luminii au ochi lipsiti de iris; ele au ochi de culori diferite de culoarea neagra - de exemplu, albastru, galben, auriu, verde etc. Mai toate fiintele ingeresti de rang inalt din Ierahia Fiilor Luminii - Puteri, Domnii, Serafimi, Heruvimi etc - au ochii lipsiti de iris, dar culoarea ochilor lor este alta deca culoarea neagra. Ochii lor par a emite vapai de foc albastru, auriu, galben, portocaliu etc. Totusi, aceste fiinte nu se fac remarcate deca foarte rar in lumea eterica. Este evident faptul ca, desi nu au iris precum ceilalti Fii ai Luminii, aceste inalte fiinte ingeresti nu trebuie confundate cu Cei cu ochii negri - cu Fiii intunericului.

Hemin Hem, Fiii Luminii sau Fiii Focului, sunt fiinte care duc la indeplinire planul cosmic de evolutie a lumii, diriguit dintru inceputuri de catre **Dumnezeu**. Hemin Hem sunt fiintele angelice care respecta poruncile lui **Dumnezeu**, fiind ajutoarele Sale in procesul de manifestare a lumii.

Ca infatisare sub care se manifesta in lumea eterica si, prin urmare, prin care pot fi observate de oameni, marea majoritate a Fiilor Luminii, Hemin Hem, se manifesta in forme umanoide. Cu exceptia Ingerilor Formei, toti Fiii Luminii au trupuri de forme umanoide de lumina. Forme umanoide inseamna, in cazul nostru, forme asemanatoare pana la un punct sau chiar identice celei omenesti. In acest context, trebuie tinut cont si de faptul ca exista fiinte ingeresti, precum Serafimii si Heruvimii, care,

desi au forme umanoide, poseda aripi ori alte particularitati pe care oamenii decorporati nu le pot manifesta.

In marea lor majoritate, Hemin Hem sunt mult mai inalti deca oamenii intrupati - inaltimea lor poate atinge pana la aproximativ 2,5 metri -, au chipuri "angelice" de o frumusete fara corespondent in lumea materiala. Trupul lor de lumina emite o stralucire intensa, in functie de nivelul lor evolutiv si de pozitia pe care o ocupa in Organigrama cosmica - in Ierarhie.

Fiecare fiinta angelica are propriul sau nume secret, nume ingeresc, care nu poate fi cunoscut de oameni - are propriul sau sunet specific, care nu este altceva decat chintesenta fiintei sale. Numele prin care sunt cunoscute de oameni sunt doar formulari metaforice.

Infatisarea sub care se manifesta o fiinta angelica in lumea eterica releva forul interior si pozitia sa ierarhica. Fiecare amanunt ce tine de fizionomie sau de vestimentatie, de stralucirea trupului de lumina, de culoare, de sunet ori de miros, de vechime sau de alte caracteristici mai greu de surprins in cuvinte omenesti, indica aspecte bine determinate. Aspectul exterior, vesmantul si fizionomia, reprezinta codificarea si, in acelasi timp, manifestarea fiintei sale interioare. Este foarte important de cunoscut ansamblul de elemente ce formeaza aspectul sub care se prezinta fiintele angelice in lumea eterica, pentru ca este singurul, din punctul de vedere al intelegerii omenesti, care poate arunca o lumina clarificatoare asupra structurii cosmosului.

Fiecare om, inainte de a se incarna in lumea materiala, a cunoscut in mod direct toate fiintele angelice. Desigur, in momentul incarnarii si, ulterior, in procesul formarii personalitatii terestre, omul a uitat tot ce stia inainte, dar descrierea, chiar si sumara, a fiintelor angelice, in afara rolului de a informa cu privire la aspectul lor exterior, are si rolul de a reaminti printr-un proces sufletesc de *anamneza* - de reamintire - modul lor de manifestare.

➢ Fiii intunericului

Cea de-a doua categorie de fiinte angelice este formata din Ingerii rebeli - numiti Dree. Aceste fiinte sunt cele care, la un

moment dat al evolutiei cosmice, intr-un trecut ce se pierde in negura timpului (dar nu si a uitarii), s-au opus planului cosmic de evolutie instituit de **Dumnezeu**.

In acele timpuri indepartate, pe cand planeta materiala Pamantul nu era inca formata, una dintre cele mai importante fiinte ingeresti, un Heruvim stralucitor, frumos si puternic, s-a opus planului cosmic instituit de **Dumnezeu**. Prin actul sau, acest Heruvim stralucitor - numit Sideral, Lucifer sau Lux - a introdus in lume un element care nu exista mai inainte: orgoliul.

Lucifer a dorit sa schimbe cursul istoriei lumii si, intr-un fel, l-a schimbat, insa nu in sensul pe care l-a voit initial. Interventia ulterioara a Domnului Lumilor a facut ca planul sau de marire sa se prabuseasca. Rezultatul rebeliunii sale a fost aparitia dezordinii in cosmos.

Lucifer a fost urmat de multe alte fiinte angelice si spirite ale naturii. In momentul rebeliunii, tuturor fiintelor rebele li s-a modificat culoarea ochilor: din luminosi, ochii lor au devenit complet negri. In lumea eterica se spune ca, in momentul rebeliunii, acestor fiinte ingeresti li s-au intunecat ochii si nu l-au mai vazut pe **Dumnezeu**: ele nu mai pot vedea Adevarul. Adevarul este Dumnezeu.

Toate fiintele luciferice se manifesta in lumea eterica, in vederea indeplinirii unor scopuri, dar nu locuiesc permanent in lumea eterica. Actualmente, fiintele luciferice conduse de Lucifer isi au resedinta in locuinta / lumea / sfera luciferica, care este diferita de lumea eterica. Lumea luciferica este o sfera cosmica formata din cinci subplanuri cuantice.

Daca Fiii Luminii *coboara* in lumea eterica pentru indeplinirea unor misiuni, Fiii intunericului de sub conducerea lui Lucifer *urca* in lumea eterica, din locuintele lor luciferice.

Lucifer nu se manifesta in lumea eterica, dar se manifesta fiintele liiciferice subordonate, care sunt foarte dornice sa comunice cu oamenii si, mai ales, sa promita ... bogatii si placeri nesfarsite. In cazul in care oamenii nu asculta de amagirile lor, cauta prin orice mijloace sa ii impiedice in actiunile pe care le intreprind. Traditia populara ii denumeste prin termenul de "draci".

➢ Fiinta raului absolut

Fiintele luciferice nu sunt singurele exponente ale raului din cosmos. Cu mult inainte de razvratirea lui Lucifer, cosmosul a fost zguduit de rebeliunea celor doua inalte fiinte ingeresti lipsite de forma umanoida. Cele doua fiinte ingeresti, denumite Hallshithan sau Shaitan (considerate a fi una singura), faceau parte din cei 21 de Ingeri Puri ai Temeliei, care - dupa cum afirma fiintele din lumea eterica - sustin cosmosul. Revolta lor a fost urmata de o intreaga pleiada de ingeri subordonati.

Fiinta shaitanica se poate manifesta sub multiple infatisari, in diferite forme si ipostaze - unele umanoide, altele neumanoide. In interiorul unei singure aparitii shaitanice pare a se manifesta o multime de fiinte distincte, care vocifereaza pe multiple voci si tonalitatii - ca si cum o armata de fiinte s-ar strange sub aparenta unei singure forme.

Fiinta shaitanica se manifesta foarte rar in forma umanoida, iar cand se manifesta, are infatisarea unei femei de o frumusete tulburatoare. Cel mai adesea se manifesta sub forma unui sarpe (balaur) imens.

Fiintele shaitanice nu trebuie confundate cu Fiii intunericului. Oricum, trebuie specificat faptul ca fiintelor luciferice le este frica de cele shaitanice. Daca fiintele luciferice doresc distrugerea oamenilor care nu le impartasesc "ideologia", fiintele shaitanice doresc distrugerea integrala a cosmosului - a tot ce are forma. Haillshithan doreste distrugerea tuturor formelor din cosmos, pentru a fi la fel ca la inceput - cand inca nu se revoltase.

Prin Hallshithan au fost introduse in cosmos elemente care nu figurau in programul initial al creatiei lumilor. Heruvimul stralucitor, Shideral, Lucifer sau Lux a cazut, el insusi, sub influenta malefica a lui Haillshithan.

Din fericire, sub nici una din ipostaze, Hailshithan nu poate fi intalnit prea des in lumea eterica. El este tinut nu numai in afara lumii eterice, ci si in afara Terrei aurica de cupola protectoare formata la inceputul celui de-al patrulea ciclu, prin Puterea lui **Dumnezeu**. Singurii care pot sa-i faca o bresa in "sistemul de securitate" al Terrei aurica sunt doar acei oameni total dezaxati, care fac ritualuri de magie neagra, prin care il invoca direct. Haillshithan nu poate patrunde in Terra aurica deca daca este invitat prin ritualuri.

Cand Haillshithan reuseste sa faca o bresa in cosmos, se aliaza toti oamenii si toti ingerii pentru a-l alunga dincolo de bariera protectoare. Adesea, la efortul comun participa si ... fiintele luciferice !!!

In definitiv, este amenintata si existenta lor. Oricum, fiintele luciferice se tin departe de cele shaitanice, pe care nu le inteleg si de care se tem.

➢ Spiritele naturii

A doua mare categorie de cetateni ai cosmosului este formata din spiritele naturii. Spiritele naturii nu trebuie confundate cu ingerii: nu sunt ingeri si nu vor deveni vreodata. Rolul spiritelor naturii este legat exclusiv de natura.

De fapt, in lumea eterica, aceste fiinte poarta numele de "suflete ale naturii" - in sensul ca sunt sufletul naturii. Tot in lumea eterica, spiritele naturii mai sunt numite Legi ale naturii. Numele lor din lumea eterica este Zaurdari - locuitori ai Zaurdariei (Zaurdaria este numele dat lumii eterice de spiritele naturii insesi; uneori, prin Zaurdaria este desemnat Edenului eteric, locul creatiei primilor oameni).

Natura este animata, are un suflet, iar esenta acestui suflet este formata din Zaurdari - fiintele care au grija de ea. Noi pastram denumirea de spirite ale naturii doar datorita unei traditii stravechi, perpetuate in lumea oamenilor.

Spiritele naturii sunt sufletul naturii, in sensul ca se ingrijesc de tot ce inseamna natura in lumea materiala - de la apa, aer sau pamant la formele de relief, la vegetatie, la ploaie, zapada, grindina etc. Daca nu ar exista spiritele naturii, care sa lucreze in folosul tuturor, Pamantul ar semana cu solul lunar sau cu solul martian. Pe corpurile ceresti invecinate nu exista viata, intruca nu exista spirite ale naturii care sa le ocroteasca si care sa se exprime prin ele.

Numarul spiritelor naturii este imens: miliarde si miliarde de spirite ale naturii, structurate intr-o ierarhie impresionanta. Spiritele naturii sunt impartite in natiuni -termen folosit adesea in lumea eterica. In mare, pentru intelegerea omeneasca, se poate spune ca spiritele naturii pot fi impartite in mai multe

categorii, in functie de elementul in care se manifesta: pamant, apa, ploaie, zapada, vant, foc, aer, vegetatie, munte, campie etc.

Toate spiritele naturii au forma umanoida, asemanatoare cu cea a fiintelor ingeresti. Corpul lor este format din lumina, iar spiritul (steaua) este situat la nivelul gaului, putin sub marul lui Adam (echivalentul marului lui Adam la oamenii intrupati). Unele spiritele ale naturii au infatisare preponderent masculina, iar altele au infatisare preponderent feminina. Cel mai adesea, inaltimea spiritelor naturii nu depaseste un metru, desi uneori se pot infatisa si cu statura unor adulti, de aproape doi metri. In cea mai mare parte a cazurilor, spiritele naturii au infatisarea unor copii jucausi si poznasi.

Este foarte intersant faptul ca spiritele naturii isi pot modifica infatisarea in timpul "serviciului" - adica in timpul exercitarii atributiilor. In functie de domeniul de activitate si de atributiile pe care le au, forma de manifestare a spiritelor naturii sufera o metamorfoza impresionanta: peste trupul lor de lumina se suprapune o alta imagine, legata de elementul in care se manifesta. De exemplu, spiritele naturii de zapada par a fi alcatuite de zapada, cele de foc par a fi alcatuite din foc, cele de apa par a fi alcatuite din apa, cele de vegetatie par a lua forma copacului sau a formei de vegetatie pe care o ingrijesc. Acele spirite ale naturii care se ingrijesc de animale, pot imprumuta anumite particularitati animaliere, care se contopesc cu forma umanoida.

Cand isi termina activitatea, in rarele lor momente de repaus, spiritele naturii revin la infatisarea lor initiala, ce pare sa le placa cel mai mult, la fel ca acei oameni din lumea materiala care isi schimba vesmintele dn timpul orelor de munca - militari, politisti, pompieri, scafandri, astronauti etc.

Totusi, infatisarile adesea bizare ale spiritelor naturii nu trebuie sa insele pe nimeni. Spiritele naturii sunt fiinte foarte vechi si foarte puternice, fara de care natura nu ar putea exista. Spiritele naturii actioneaza atat in forma umanoida, ca si in forma neumanoida.

Ca forma umanoida, spiritele naturii se pot multiplica instantaneu si pot fi observate in foarte multe ipostaze. De exemplu, spiritul naturii care are in ingrijire o padurice poate fi observat simultan in multe ipostaze. Cand se deplaseaza, poate

merge inainte si inapoi, fara a se intoarce. Cand se deplaseaza inapoi, merge cu spatele, cu mare viteza.

Adesea, spiritele naturii se manifesta fara forma umanoida - ca energii. Astfel, un spirit al naturii se poate manifesta sub forma unui imens abur eteric. De exemplu, spiritul unui lac - care ocroteste acel lac - se poate manifesta ca un abur eteric ce invaluie lacul respectiv, fiind simultan vizibil si sub forma umanoida a unei fapturi diafane - denumita de traditia populara silfa sau silfida.

La fel ca si ingerii, spiritele naturii sunt de doua categorii. Prima categorie este formata din spiritele naturii care respecta Ordinea cosmica, fidele planului lui **Dumnezeu** - cele despre care a fost vorba anterior. A doua categorie este formata din spiritele naturii care s-au revoltat impotriva Planului lui **Dumnezeu**. Unele dintre ele l-au urmat pe Haillshithan, in revolta petrecuta in primul ciclu cosmic, iar altele l-au urmat pe Lucifer, in revolta petrecuta in cel de-al doilea ciclu.

Toate spiritele naturii care s-au revoltat, au ochii negri, precum fiintele ingeresti rebele. Numele spiritelor naturii care s-au revoltat este Lorehh. Traditia populara ii numeste demoni. Asadar, din acest punct de vedere, chiar daca in limbajul curent pot semnifica acelasi lucru, demonii sunt diferiti de draci; demonii sunt Lorehh, spiritele naturii rebele, iar dracii sunt fiintele ingeresti rebele, Dree.

Toate spiritele naturii rebele Lorehh - demonii cu ochii negri - au fost initial in slujba cosmosului si se comportau la fel ca si spiritele naturii care respecta Ordinea cosmica instituita de **Dumnezeu** - Zaurdarii. In urma revoltei, Lorehh si-au schimbat orientarea "ideologica" si de atunci actioneaza in sensul distrugerii naturii - habitatul tuturor fiintelor.

Zaurdarii, spiritele naturii care respecta Ordinea cosmica se manifesta *"in tot ce este viu si nu a murit inca".* Cand un element al naturii moare, Zaurdarii se retrag, iar locul lor este luat de Lorehh.

Lorehh sunt aducatorii mortii: prin actiunile lor destructive, Lorehh transforma o apa curgatoare intr-o balta urat mirositoare, o cismea cu apa cristalina intr-o cismea cu apa nepotabila, un pom fructifer intr-un ciot. Lorehh aduc miasmele nefaste, bolile contagioase in lumea vegetala, animala sau omeneasca. Sub actiunea lor, vegetatia aducatoare de hrana s-a

transformat in vegetatie stearpa, animalele bune s-au transformat in animale de prada sau daunatoare, iar oamenii buni s-au transformat in oameni rai - dispusi oricand sa distruga vegetatia sau speciile de animale, in folosul propriu, spre propria lor imbogatire, care, cel mai adesea ,este efemera.

La nivel uman, influenta Lorehh este extrem de distructiva, fiind legata de exacerbarea sexualitatii. Candva, in vechime, Lorehh erau considerate "zeitati" ale fertilitatii si ale sexualitatii, iar sub obladuirea lor aveau loc ritualuri orgiastice.

Astazi, cand venerarea "zeitatilor" fertitilitatii si sexualitatii a fost stopata, iar ritualurile orgiastice au incetat, Lorehh desfasoara aceleasi activitati prin alte forme. Principala lor activitate distructiva a ramas legata, pe de-o parte de distrugerea naturii si, de celalalta parte prin exacerbarea sexualitatii, prin "ritualurile" moderne ale societatii de consum, in care totul se vinde si se cumpara.

➢ Chipul Domnesc

A treia categorie ontologica de cetateni ai cosmosului este formata din oameni. Oamenii reprezinta un regn diferit de cel al ingerilor si de cel al spiritelor naturii.

Omul - ca specie materiala - nu a aparut ca rezultat al combinarii unor atomi materiali, nici datorita hazardului, legilor oarbe ale naturii ori fructificarii unei sanse dintr-un miliard.

Omul nu se trage din maimuta, dar nici maimuta din om. Nu se trag din neamul maimutelor nici macar acei oameni care afirma ca se trag din antropoide. De altfel, diferentele dintre oameni si maimutele antropoide sunt evidente chiar si in urma cercetarii structurii codului genetic ale ambelor specii. O simpla asemanare de forma umanoida nu poate demonstra inrudirea. Parafrazand vorba de duh a unui contemporan, este ca si cum am conveni ca exista o relatie de inrudire intre o camila si o arahida, doar pentru simplul fapt ca ambele prezinta umflaturi.

Omul nu are nimic in comun cu nici o specie de animale care exista astazi pe Terra. Asemanarea de forma umanoida dintre oameni si maimutele antropoide nu trebuie sa insele pe nimeni. Forma umanoida este universala - o au ingerii, spiritele naturii,

oamenii.

Ipotezele luate in discutie ar putea fi viabile doar in cazul in care intelegerea fiintei omului ar fi redusa la analiza trupului material. Evident, omul este, inainte de toate, un spirit, iar istoria sa nu incepe o data cu nasterea in lumea materiala, dupa cum nu se termina la moarte.

Omul nu a fost clonat nici de extraterestri proveniti de pe alte planete/sisteme solare/galaxii, pentru simplul motiv ca Terra aurica nu a fost vizitata niciodata de fiinte provenite din exterior. Aceasta nu inseamna ca nu exista fiinte omenesti care se deplaseaza cu ajutorul obiectelor zburatoare neidentificate. Aceste fiinte omenesti exista, dar nu provin din exteriorul Terrei aurica, ci chiar din interiorul ei. Fiintele omenesti care se deplaseaza cu ajutorul obiectelor zburatoare neidentificate isi au domiciliul in Terra aurica, mai precis in lumea eterica, ceea ce inseamna ca sunt de-ale casei, nu extra-terestre. Aceste fiinte sunt oameni ca si noi, cei care ne intrupam periodic in lumea materiala, dar nu fac parte din actuala generatie - a patra generatie. Marea majoritate fac parte din a treia generatie, care a trait pe pamant in ciclul anterior.

Asemanarea de forma trupeasca cu maimutele antropoide sau o presupusa clonare realizata de catre fiinte extraterestre nu pot explica ceea ce este fiinta omului. Omul a fost, este si va fi om - o categorie ontologica distincta de cetateni ai cosmosului.

Omul a fost creat de catre **Dumnezeu**. Omul a fost creat dupa Chipul si Asemanarea lui **Dumnezeu**. Omul este Chip Domnesc. La fel ca si **Dumnezeu**, omul are forma umanoida.

La inceputuri, **Dumnezeu** a creat omul pur si perfect, dupa Chipul si Asemanarea Sa, pentru a-i fi Preot. Omul, Chipul Domnesc, a fost creat pentru a fi Preot al lui **Dumnezeu**. Ulterior, datorita unor evenimente dramatice, omul a devenit ceea ce este astazi: o fiinta care se intrupeaza periodic in lumea materiala.

Aparitia omului a necesitat multe pregatiri prealabile. Intr-un fel, se poate spune ca omul este sinteza creatiei. Omul este sinteza cosmosului spiritual - a celor ce sunt fiindca sunt si a celor ce nu sunt fiindca nu sunt.

Ca sinteza a tot ce exista, omul este reflectarea cosmosului - este *imago mundi:* toate cerurile si infernurile si toate planurile

cuantice se reflecta in om, care este sinteza tuturor. **Dumnezeu** insusi, care este Unul in Fiinta si intreit ca Persoana; binele si raul; Fiii Luminii (Hemin Hem) si Fiii intunericului (Dree); spiritele naturii bune (Zaurdarii) si spiritele naturii rele (Lorehh), precum si fiintele shaitanice se reflecta deopotriva in fiinta integrala a omului.

➢ Ultima "noutate" a creatiei

Omul este asadar ultima "noutate" a creatiei lui **Dumnezeu** - ultima atat ca succesiune, cat si ca potential. Atunci cand omul va atinge finele procesului evolutiv, va deveni cea mai desavarsita fiinta din cosmos - va deveni **Preot al lui Dumnezeu**.

Deocamdata, omul incarnat din generatia actuala nu este decat la inceput; omul incarnat nu se poate manifesta constient decat in lumea materiala, iar chakrele sale functioneaza doar partial. In prezent, omul nu are nici o chakra activata complet.

Spre comparatie, se poate spune ca fiintele ingeresti au deocamdata patru chakre activate, ceea ce le permite sa se manifeste simultan - si aici redam exact expresia folosita in lumea eterica - *"in patru lumi, in patru timpuri si in patru perioade"*- Actualmente, doar **Iisus Hristos** se manifesta simultan in sapte locuri, in sapte perioade, in sapte timpuri.

In lumea eterica se mai afirma ca, inaintea rebeliunii, Lucifer a fost singura fiinta ingereasca din ierarhia de atunci a Fiilor Flacarii care avea cinci chakre activate, ceea ce inseamna ca se putea manifesta simultan in *"cinci lumi, cinci timpuri si cinci perioade".* Inaintea rebeliunii, Lucifer putea sa vada Fata lui **Dumnezeu**. Dupa rebeliune, i-a fost luata aceasta putere, iar legaturile sale cu Cel Preainalt s-au intrerupt.

Fiintele din lumea eterica spun ca primul om "programat" sa atingi, desavarsirea si sa atinga performanta de a se manifesta simultan in *"sase lumi, sase perioade si sase timpuri",* adica sa aiba activate sase chakre (din sapte posibile), a fost "Cel Alb" - Shantiah. Datorita faptului ca s-a razvratit si nu a mai ascultat de poruncile Celui Preainalt, Shantiah nu a reusit sa acceada la aceasta performanta. *"Sufletul lui Shantiah a murit timpuriu",*

spun spiritele naturii. Esecul lui Shantiah constituie pacatul originar, datorita caruia, actualmente, intreaga umanitate se afla pe drumul pe care se afla.

In virtutea planului evolutiv instituit de catre **Dumnezeu**, oamenii trebuie sa depaseasca pacatul originar - faza in care Shantiah, primul om, s-a poticnit in traiectul sau evolutiv - si sa--si activeze toate cele sase chakre (din sapte posibile), pentru a fiinta simultan in cele sase locuri (planuri cuantice), sase perioade si sase timpuri (unitati ingeresti de masurare a timpului). In final, omul va trebui sa-si activeze si a saptea chakra. Doar astfel, fiinta omeneasca va putea atinge desavarsirea sau, pentru a folosi expresia folosita in lumea eterica, va deveni **Preot al Dumnezeului Celui Viu**.

Atunci cand va atinge finele procesului evolutiv, omul va stapani universul atat temporal - va fiinta simultan in toate cele sapte perioade, cicluri, ere sau epoci -, cat si spatial, in toate cele sapte lumi / sfere / locuinte. Prin activarea celei de-a saptea chakre, omul va deveni contemporan cu **Dumnezeu** si va locui in aceeasi Locuinta cu El - va fiinta in Timpul lui **Dumnezeu**, care este Eternitatea.

Esecul lui Shantiah - pacatul originar - a declansat o reactie in lant. In lumea eterica se spune ca, *"atunci cand a fost creat omul (primul om), o parte din fiintele ingeresti au (intre)vazut capacitatile pe care le va (putea) atinge in momentul in care va deveni desavarsit, intelegand implicit si faptul ca vor fi depasite ca putere, s-au impotrivit dorintei lui* **Dumnezeu***,* **HAUTI***, Marele Tata, Creatorul lumii",* considerand ca li s-a facut o nedreptate.

In acel moment s-a pornit *"marea sfada intre Fiii Flacarii".* O parte dintre Fiii Flacarii a ales sa respecte Planul lui **Dumnezeu**, iar cealalta parte s-a opus acestuia. Ingerii care au continuat sa respecte Planul lui **Dumnezeu** sunt Cei drepti (Hemin Hem), iar cei care nu s-au supus vointei lui **HAUTI** sunt Cei rebeli (Dree), cei pe care ii numim luciferici.

Fiintele luciferice - Dree -, nu mai respecta poruncile Celui Preainalt, nesocotind Planul de evolutie. Cei rebeli nici nu inteleg omul, nestiind, pur si simplu, ce este iubirea, iar influenta lor in lumea oamenilor este motivata doar de elementul pe care-l stapanesc: intelectul pur, sec, fara nici un fel de alta motivatie, al carui corolar este orgoliul. Fiintele

luciferice sunt uimite cand intalnesc in lumea oamenilor un comportament ce are la baza iubirea. Ele par sa nu inteleaga nici multe din trasaturile de comportament ale oamenilor, in care rasul, bucuria, plansul, tristetea si, bineinteles, iubirea, determina actiunile in lumea materiala.

INTRE ALFA SI OMEGA

➢ Procesul palingeneziei

In cel de-al patrulea ciclu al cosmosului, Terra aurica este structurata in mod diferit de ceea ce exista anterior, in vechile intocmiri.

Chiar de la inceputul celui de-al patrulea ciclu, Pamantul fizic a fost fost invaluit intr-o membrana aurica protectoare, care poate fi situata spatial, undeva, cam la jumatatea distantei dintre Luna si Marte.

Membrana de protectie este formata dintr-o energie foarte inalta, care face imposibila patrunderea sau iesirea neautorizata a fiintelor. Nimeni nu poate intra sau iesi din Terra aurica, decat cu acordul fiintelor cosmice diriguitoare.

Chiar la extremitatea membranei protectoare, Terra aurica are doua porti: poarta de intrare - pe care o puntem numi alfa, care este inceputul - si poarta de iesire, pe care o putem numi omega, intrucat desemneaza sfarsitul. Cele doua porti sunt situate chiar la limita exterioara a aurei planetare. Atunci cand este cazul si obtin autorizarea fiintelor diriguitoare cosmice, spiritele oamenilor ies si intra in Terra aurica prin cele doua porti.

Desi Terra aurica este ca o casa - ea este casa noastra, a tuturor -, nu se comporta precum o casa din lumea materiala. Casele din lumea materiala au usi/porti, care duc "afara" sau "inauntru". In schimb, portile Terrei aurica duc in locuri diferite, in planuri cuantice diferite.

Evident, termenul de poarta este impropriu. Fiecare poarta

este, de fapt, o concavitate compusa dintr-o substanta asemanatoare apei, de culoare verde-albastruie, ce se formeaza in orice punct al membranei protectoare ce invaluie Terra aurica. Portile se formeaza instantaneu, doar in momentul in care apare necesitatea comunicarii cu celelalte planuri cuantice.

Spiritele oamenilor au fost create in afara Terrei aurica, in Lumea fara forma. In momentul in care un spirit omenesc vine direct din Lumea fara forma, trebuie sa patrunda prin poarta de intrare alfa. Patrunzand prin poarta de intrare, spiritul omului incepe procesul palingeneziei *(palingenesia:* renasterea perpetua, ciclica, a tuturor fiintelor). Circuitul palingenziei, ce presupune alternanta viata-moarte-renastere, se desfasoara permanent si se va desfasura atata timp ca va exista Terra aurica. Poarta de intrare este inceputul, iar poarta de iesire este sfarsitul procesului palingeneziei. Dincolo de poarta de intrare se intrevede o negura straluminata de fulgere.

Atunci cand patrunde prin poarta de intrare, spiritul omului are senzatia ca trece printr-un vagin. Cand spiritul omului patrunde prin poarta de intrare alfa, percepe o senzatie de senzualitate profunda, resimte feminitatea absoluta care exista in starea sa cea mai pura. Poarta alfa contine o senzualitate ata de adanca, incat creeaza senzatia ca toata senzualitatea s-a concentrat intr-un singur punct al cosmosului. Este ca si cum, in acel punct al cosmosului, s-a focalizat senzualitatea tuturor femeilor care au trait vreodata in lume, care traiesc si care vor trai in viitor. "Eternul feminin" este, intr-un fel, concretizat in substanta fluida albastru-verzuie a portii de intrare alfa.

A doua poarta a Terrei aurica este poarta de iesire omega. Prin aceasta poarta, pleaca spiritele care au parcurs circuitul palingeneziei in Terra aurica. Dar, precum poarta de intrare alfa pare a fi concentrarea feminitatii absolute, poarta de iesire omega exprima perfectiunea masculina. Senzatia generata de poarta de iesire omega nu are nimic sexual. Ea se aseamana mai degraba cu dragostea tatalui pentru copil, cu prietenia sau cu camaraderia.

Spiritul omenesc va trece prin poarta de iesire omega abia dupa ce isi va incheia periplul prin aura pamantului. Dincolo de aceasta poarta exista un ocean intins de lumina.

➢ Saptesprezece pentru eternitate

Imediat dupa ce patrund prin poarta de intrare alfa, spiritele oamenilor se "invesmanteaza" in corpuri duh. Din acel moment, se poate spune ca spiritele omenesti se manifesta in forma umanoida.

Ca forma umanoida, toate corpurile duh ale oamenilor au fost create in mod direct de catre **Dumnezeu**, dupa Chipul si Asemanarea Sa.

Fiintele din lumea eterica afirma ca **Dumnezeu** a creat corpurile duh ale oamenilor in serii de catre 17. Cu alte cuvinte, spiritele oamenilor au venit in forma (de corpuri duh) in grupuri de cate 17. *Formele* corpurilor duh au fost realizate de catre **Dumnezeu** prin intermediul Ingerilor Puri ai Temeliei (care nu au forma), sau, dupa cum sunt numiti in lumea eterica, Ingeri ai realitatii formei.

Principiul creatiei *formelor* de corpuri duh in serii de cate 17 poate fi asemanat intrucava cu productia unei masini de tesut din lumea materiala, care poate realiza doar serii de cate 17 exemplare dintr-un produs. Fireste, ea poate realiza produse la infinit, dar aceste produse sunt fabricate doar in serii de cate 17.

Exista insa o deosebire fundamentala in cazul creatiei divine, realizata prin intermediul Ingerilor Puri ai Temeliei (care nu au forma): fiecare dintre cele 17 forme de corp duh este unica. Fiecare om este unic: fiecare spirit este unic, fiecare corp duh este unic, fiecare suflet este unic, fiecare trup material este unic, fiecare amprenta a mainilor omenesti este unica. Intre cei 17 nu exista nici o legatura de rudenie energetica sau spirituala. Cu toate acestea, cei 17 sunt gemeni, creati pentru eternitate.

S-ar putea spune ca **Dumnezeu** a trimis in lume spirite unicat create de El insusi, iar prin Ingerii Puri ai Temeliei, le-a fabricat *forme* unicat, in serii de cate 17. De-a lungul paligeneziei cosmice intre poarta alfa si poarta omega, fiecare dintre cei 17 evolueaza independent, ca individualitate unica.

Totusi, intre *forma* corpurilor duh ale celor 17 gemeni-unicitati au loc influxuri energetice dupa principiul vaselor comunicante.

Aceste influxuri energetice nu se produc, repetam, intre

spiritele ori intre corpurile lor duh ale celor 17 individualitati, ci intre *forma* corpurilor duh - intre *forma de forma* a corpurilor duh (este vorba despre *principiul formei -* forma este doar efectul principiului ce o guverneaza).

O individualitate din serie nu-i cunoaste pe ceilalti 16, nici macar in cazul in care este decorporat si se afla in lumea de dincolo. De-a lungul palingeneziei prin Terra aurica, fiecare dintre cei 17 gemeni isi urmeaza traseul individual: la un moment dat, unii se pot afla in planul fizic, altii in lumea de dincolo, altii in iad etc. Ei evolueaza individual, in functie de meritele personale.

Desi au inceput impreuna palingenezia cosmica, cei 17 gemeni unicat pot fi - si, cel mai adesea, sunt - inegali din punct de vedere evolutiv. Unii au fost mai vrednici, au invatat mai rapid, altii au fost mai comozi si au ramas in urma. Cu totii urmeaza insa procesul evolutiv: *scoala vietii* ce se desfasoara neincetat in Terra aurica.

➢ Scoala vietii

In esenta, scoala vietii presupune un lung proces evolutiv, de-a lungul caruia oamenii trebuie sa depaseasca faza in care Shantiah s-a poticnit. Acest proces evolutiv indelungat poate fi definit, dupa expresia folosita de Ingerul Gabriel, *"munca omului de dreapta invatatura, pana la terminarea sa in slava".*

In acest scop, toti oamenii din Terra aurica trebuie sa parcurga procesul palingeneziei, pentru a reusi sa isi activeze cele sase chakre, ceea ce le va permite sa atinga starea lui Shantiah dinainte de savarsirea pacatul originar. Mai mult decat atat, oamenii vor trebui sa isi activeze si a saptea chakra, astfel incat, la sfarsitul traiectului evolutiv, sa se poata manifesta simultan in sapte lumi, in sapte timpuri si in sapte perioade. Doar astfel, oamenii pot deveni Preoti ai lui **Dumnezeu**.

In actualul ciclu cosmic, procesul evolutiv se desfasoara intre cele doua porti ale Terrei aurica: poarta de intrare alfa si poarta de iesire omega. *"Munca omului de dreapta invatatura, pana la terminarea sa in slava* " se petrece neincetat, atat in timpul starii de veghe, ca si in timpul somnului, in ceea ce noi numim

vis; atat in timpul vietii incarnate in lumea materiala, cat si in perioada cuprinsa intre moarte si o noua nastere.

Oamenii trebuie sa parcurga procesul evolutiv prin intrupari repetate in lumea materiala, de-a lungul procesului caruia i-am dat numele de palingenezie. Palingenezia presupune patrunderea spiritelor oamenilor in Terra aurica, prin poarta de intrare alfa, dobandirea unui trup luminos de forma umanoida, corpul duh, intruparea in lumea materiala, moartea fizica, existenta in lumea de dincolo si reintruparea in lumea materiala. Astfel, omul este un pelerin etern, care parcurge un traiect evolutiv necesar, atat in lumea materiala, ca si pe celelalte paliere ale Terrei aurica.

Totusi, oamenii nu se pot incarna in fiinte inferioare - de exemplu, in animale -, asa cum s-a spus uneori. Ideea ca un spirit de om se poate reintrupa intr-un organism animal este o aberatie iesita din noaptea ratiunii. Nu exista nici o compatibilitate energetica, aurica si spirituala intre o fiinta omeneasca, creata de catre **Dumnezeu** dupa Chipul si Asemanarea Sa si animale sau plante.

Scoala vietii se desfasoara cu acordul Marelui Tata, **Dumnezeu**. La randul lor, Fiii Flacarii - Hemin Hem, Cei Drepti -, au venit in ajutorul oamenilor. Tot in acest scop, atunci cand traiectul evolutiv a fost grav perturbat, a trebuit sa se intrupeze Cineva care sa devina noul Adam si sa rascumpere pacatul originar. Noul Adam este **Iisus Hristos**, **Fiul lui Dumnezeu**, singura fiinta din cosmos capabila sa se manifeste *"in sapte lumi, sapte timpuri si sapte perioade"*

Din punctul de vedere al procesului palingeneziei oamenilor, supraveghetorul scolii evolutive din Terra aurica este Ingerul Gabriel.

Ingerul Gabriel este Primul Veghetor al tuturor fiintelor omenesti din Terra aurica. Ingerul Gabriel detine Cheile Puterii; fara stirea lui nu se poate patrunde prin portile de intrare si de iesire in/din Terra aurica.

Planul evolutiv este stabilit pe baza legilor cosmice - Ordinea cosmica. Pentru a duce la indeplinire Planul lui **Dumnezeu**, Ingerul Gabriel este ajutat de intreaga ierarhie a Fiilor Luminii, care pot fi considerati ca fiind sinonimi "profesorilor" si personalului administrativ, de toate gradele si categoriile, dintr-o scoala din lumea noastra.

Ierarhia Fiilor Luminii este structurata intr-o vasta organigrama cosmica, pe grade si pe functii, in conformitate cu activitatea pe care o desfasoara in folosul oamenilor. Intr-un fel, se poate spune ca organigrama cosmica a Fiilor Luminii nu este diferita de cea care poate fi intalnita in institutiile din lumea materiala; organizarea din lumea materiala este doar o copie imperfecta a organizarii care exista in planurile ortoexistentiale ale aurei terestre. *Ceea ce este sus este jos si ceea ce este jos este sus.* Prin urmare, comparatia dintre modul de desfasurare a evolutiei in Terra aurica si lectiile dintr-o scoala din lumea materiala nu este fortata, intrucat lumea materiala reflecta, chiar daca, doar intr-un mod imperfect, ceea ce exista in cosmosul spiritual.

Multi oameni cred ca "dincolo" exista conditii diferite de cele de aici sau ca ei insisi vor fi cu totul altfel decat se prezinta in planul material, ceea ce este departe de adevar. Exista, intr-adevar, conditii diferite "dincolo", dar, in general, exista aceleasi *patternuri* sau modele arhetipale. Omul are o parere prea buna despre sine daca isi inchipuie ca a creat, de-a lungul veacurilor, ceva care sa nu fi existat anterior in palierele ortoexistentiale ale cosmosului spiritual.

Candva, omul va intelege faptul ca el singur - ca entitate distincta - este doar o parte a unui angrenaj foarte vast. **Omul fara Dumnezeu nu reprezinta nimic.** Omul este, intr-adevar, coroana creatiei, dar isi poate merita numele doar in masura in care se reintoarce la **Dumnezeu**.

Activitatea Fiilor Luminii, care duc la indeplinire Planul lui **Dumnezeu**, este decisiva pentru evolutia omului. Omul n-ar putea exista nici macar o secunda in lumea materiala fara aportul decisiv al fiintelor angelice diriguitoare. Istoria umanitatii, asa cum este scrisa in cartile de istorie, la fel ca si cunoasterea cuprinsa in enciclopediile de astazi, este doar o figura de stil, care ar putea fi amuzanta, daca n-ar fi atat de pagubitoare omului pentru intelegerea adevarului despre sine insusi si despre lumea in care traieste.

Omul - fiecare om in parte - este insotit si vegheat permanent, de la nastere la moarte, de dimineata pana seara si de seara pana dimineata, de fiinte ingeresti care incearca sa-l sprijine in demersurile pe care le intreprinde in scurta sa existenta din lumea materiala. Tot astfel, fara grija necontenita

a spiritelor naturii fata de mediul de care omul isi bate joc asa cum vrea, socotindu-se singurul stapan al naturii si, deci, pe deplin indreptatit sa o mutileze, lumea s-ar fi scufundat demult in magma primordiala, din care, prin magia intelepciunii divine, a iesit candva. Fara lucrarea extraordinar de complexa a fiintelor angelice, corpul omenesc n-ar putea subzista nici macar o secunda, ereditatea ar fi o simpla vorba in vant, iar natura in rare traim, mediul inconjurator si lumea materiala in ansamblul ei n-ar putea exista nici ca realitate virtuala.

O caracteristica importanta a procesului evolutiv uman prin aura terestra, atat in lumea materiala cat si "dincolo", este aceea ca orice eveniment important, orice trecere a unei trepte sau a unei etape evolutive este insotita de un anumit ceremonial sau ritual.

Nasterea, botezul, cununia religioasa, moartea, inmormantarea, sunt evenimente importante in cadrul carora omului i se fac anumite ceremonii sau ritualuri de catre fiintele ingeresti. Aceste ceremonii se desfasoara in lumea eterica, alaturi de omul in cauza, indiferent daca acesta doarme sau se afla in stare de veghe. De asemenea, trecerea unei etape evolutive in timpul existentei incarnate este marcata printr-o ceremonie sau printr-un ritual. Intr-un fel, se poate spune ca ceremoniile la care participa omul in existenta cotidiana - aniversari onomastice, primirea unor diplome, medalii, insemne, absolvirea unor cursuri ori a unor scoli etc - nu sunt decat reflectarea terestra a ceremoniilor ce au loc in lumea eterica. Toate ceremoniile care se fac in planul eteric lasa anumite urme la nivelul aurei umane. Dupa fiecare ritual se imprima pe aura omului un anumit semn - sigiliu, pecete, sigla etc.

Fireste, fiintele luciferice, Dree, se opun Planului lui **Dumnezeu** si incearca, pe toate caile, sa zadarniceasca evolutia omului. Dree au "inventat" un alt plan pentru om, pe care incearca sa-l duca la indeplinire prin toate mijloacele de care dispun.

➢ Ceremonia de intrare prin poarta alfa

Prima ceremonie care se face unui spirit omenesc este ceremonia de intrare prin poarta alfa. Forma in care patrunde spiritul prin poarta de intrare este forma ovoidala. Aceeasi forma o are si in momentul in care paraseste aura terestra si pleaca prin poarta de iesire.

Ca forma vizibila atat in planurile superioare, ca si in lumea materiala, spiritul nu se modifica. La omul incarnat, spiritul este centrat in mijlocul pieptului, undeva in zona in care se afla chakra anahata.

Spiritul care patrunde, prin poarta alfa, la scoala vietii este, oarecum, inconstient. El este pur, primordial, nemurdarit de pacat. Intrucatva, el este aseamanator Creatorului - este esenta din esenta Sa, trup din Trupul Sau de Lumina. Este aidoma Celui care l-a creat.

Imediat dupa ce este adus prin poarta de intrare, in prezenta lui **Dumnezeu Tatal**, are loc cea dintai ceremonie la care participa spiritul omului: ceremonia de construire a corpului duh. La ceremonie participa **Iisus Hristos**, Ingerul Gabriel precum si alte citeva fiinte ingeresti. In cadrul ceremoniei, spiritului i se confera sau, mai precis, i se construieste un corp duh. In acest moment incipient al palingeneziei in Terra aurica, corpul duh are culoarea metalului topit.

Corpul duh este "trupul" aurei planetare. Spiritul va locui in corpul duh, atata timp cat va ramane in Terra aurica. Abia in momentul in care va parasi Terra aurica prin poarta omega, omul va dezbraca acest corp, pentru a redeveni spirit.

Dupa ceremonia construirii corpului duh, chiar inaintea primei intrupari, omul este supus unei alte ceremonii importante - ceremonia de intrare in circuitul palingeneziei. Intre cele doua ceremonii se scurge o perioada foarte scurta de timp.

Ceremonia de intrare in circuitul palingeneziei se desfasoara cam in felul urmator. Ingerul Gabriel tine manile caus, iar omul - mai precis spus, corpul sau duh - se asaza, plutind, undeva deasupra mainilor sale. Treptat, corpul duh incepe sa pulseze, emitand un sunet asemanator cu vocile reunite ale unor femei vesele care chicotesc. Imediat dupa acest moment, trei Ingeri Intrupatori pun in jurul corpului duh trei hexagoane facute din lumina, care incep sa se roteasca.

Hexagoanele par a pluti in aer, rotindu-se cu viteze inegale,

in directii diferite: primul hexagon, situat cam in dreptul capului, se roteste spre dreapta, cel de la mijloc se roteste spre stanga, iar cel de jos sta pe loc. Cu cat hexagoanele se rotesc mai repede, cu atat corpul duh incepe sa pulseze mai tare, ca si cum s-ar incinge. Treptat, din culoarea metalului topit, corpul duh al omului dobandeste culoarea maronie, culoare cu care, de altfel, se va incarna pentru prima oara in lumea materiala.

In momentul in care se incheie ceremonia, omul incepe circuitul palingenziei, ce presupune alternanta viata/moarte/renastere. Totodata, primeste si dezlegarea de a se incarna in lumea materiala. Imediat dupa ceremonie, omul incepe efectiv ciclul incarnarilor in lumea materiala.

Prima incarnare a unui om in lumea materiala este de foarte scurta durata, rolul ei fiind ca omul sa ia contact cu planul fizic. Uneori, fatul nici nu atinge doua saptamani de viata. El ia contact direct cu mediul terestru si abia dupa aceea, dupa ce moare in trup fizic, poate merge in lumea astrala, unde va astepta pana ce i se va pregati o noua incarnare, atunci cand se implineste sorocul potrivit calculelor cosmice.

La inceputul pelerinajului prin aura Terrei, in scoala vietii, corpul duh are culoarea metalului topit - culoarea aramei topite, asa cum poate fi observata in marile laminoare. Chiar in momentul primei incarnari, culoarea aramei topite se transforma in maroniu.

De-a lungul incarnarilor succesive, corpul duh al omului evolueaza, iar culorile sale devin din ce in ce mai elevate, urmand intrucatva gama cromatica a spectrului solar: maroniul se schimba in rosu - de la rosu-maroniu la rosu aprins -, apoi in portocaliu, trece prin portocaliul de toate nuantele, apoi se transforma in galben, cu nuantele sale, in auriu, apoi in albastru, in sfarsit, in ultima faza a procesului evolutiv in Terra aurica, corpul duh dobandeste culoarea alba (argintie) - de la albul pal la argintiul imaculat. Spiritele omenesti, al caror corp duh dobandesc culoarea argintie stralucitoare de-a lungul nenumaratelor incarnari in lumea fizica, isi incheie trecerea prin scoala vietii.

Astfel, dupa zeci de incarnari in lumea materiala, dupa o lunga perioada petrecuta pe diferite paliere ale Terrei aurica, va veni timpul pentru ca fiinta omeneasca sa paraseasca lumea noastra.

Dupa ultima incarnare terestra, oamenii al caror corp duh a capatat culoarea argintie stralucitoare nu se mai intorc in lumea astrala, ci, imediat dupa moartea fizica, se prezinta in fata Ingerului Gabriel si a lui **Iisus Hristos**, apoi in fata lui HAUTI, in palierul cel mai inalt al Terrei aurica, acolo unde participa la ultima ceremonie - "ceremonia de absolvire".

Dupa aceasta ultima ceremonie, spiritul omului se va elibera de forma umanoida a corpului duh si va parasi pentru totdeauna Terra aurica prin poarta omega. Exista si oameni care nu parasesc Terra aurica. Ei raman pe nivelurile superioare ale aurei terestre, devenind indrumatori ai fratilor lor din clasele mai mici.

PATRUNDEREA PRIN POARTA VIETII

➢ Structurile aurice ale omului

Fiinta intrupata a omului este formata din mai multe structuri aurice. Toate structurile aurice care formeaza fiinta omeneasca intrupata pot fi impartite in mai multe categorii.

Prima categorie de elemente formeaza *individualitatea* nemuritoare a omului, fiind compusa din spirit, invelisul spiritului, corpul cauzal al spiritului, linia divina si corpul duh. Tot in aceasta categorie intra inima aurica si banda de lumina din jurul capului (care tin de planul cuantic al corpului duh).

A doua categorie de elemente formeaza *personalitatea,* compusa la randul ei din ansambul sufletului - steaua sufletului, coconul sufletului, corpul sufletului, corpul constiintei si corpul constientei.

A treia categorie este formata din *trupul material* - care este un element de sine statator.

A patra categorie este formata din *corpurile aurice derivate -* corpul eteric, corpul emotional, corpul astral, corpul mental

intelectiv sau inferior, corpul mental superior si corpul spiritual.

A cincea categorie este formata din *corpurile aurice auxiliare* - noul corp eteric si corpul haric al plaselor mesianice.

Spiritul este un invelis sferic nu mai mare decat o minge de ping pong, foarte stralucitor, situat in centrul fiintei umane, undeva in regiunea pieptului. *Invelisul spiritului* este ca o membrana energetica foarte subtire, care inveleste spiritul. La randul sau, *corpul cauzal,* care are forma unei sfere ce cuprinde invelisul spiritului si spiritul insusi, este depozitarul memoriei ancestrale a omului.

Corpul duh este corpul diafan de lumina, purtator al spiritului de la prima incarnare in Terra aurica pana la ultima. Corpul duh este invelisul de forma umanoida al omului ata in lumea materiala, ca si in lumea spirituala, dupa moarte.

Linia Divina se prezinta ca o linie laser extrem de stralucitoare; ea coboara de undeva din inalt, trece prin centrul spiritului si, implicit, prin centrul invelisului spiritului, corpului cauzal si corpului-duh si se continua in pamant. Alaturi de linia divina mai este vizibila o linie divina mai veche, care astazi nu mai are nici un fel de functionalitate. Ea pare sa fi fost in functiune candva, in trecutul umanitatii.

Sufletul este reflectarea pentru o singura existenta a corpului duh. Sufletul este format din cinci structuri aurice distincte: steaua sufletului, coconul sufletului, corpul sufletului, corpul constiintei si corpul constientei.

Steaua sufletului - sufletul propriu-zis - se asemana cu o stea stralucitoare situata la nivelul laringelui. Corpul cauzal al sufletului are forma unui cocon luminos ce invaluie steaua sufletului. El este depozitarul amintirilor sufletului din prezenta existenta sau, pentru a folosi limbajul actual, subconstientul. Corpul sufletului se formeaza la nastere din steaua sufletului. El se aseamana cu o fantoma albicioasa, fiind dispus intre corpul duh si corpul eteric. Corpul oglinda al constientei se prezinta ca un fel de antena parabolica ce invaluie intreaga suprafata a aurei omului. Corpul flacara al constiintei se prezinta ca o flacara aurica ce izvoraste direct din steaua sufletului, pana la o inaltime de aproximativ 20 de centimetri.

Corpul eteric este dublura exacta a corpului material, care contine contrapartea energetica a tutoror organelor trupului. La nivelul corpului eteric sunt situate nadisurile - canale energetice

prin care circula mai multe tipuri de energii vitale - si chakrele.

De-a lungul existentei incarnate a omului, toate aceste structuri aurice de forma umanoida sunt mai mici decat trupul material.

Corpul material este perceptibil prin organele de simt fizice. El este invaluit concentric de mai multe structuri aurice care se intind in jurul sau pana la o distanta variabila: corpul emotional, corpul astral, corpul mental inferior, corpul mental superior si corpul spiritual.

Corpul emotional contine reflectarea emotiilor primare si pasiunilor pe timpul existentei incarnate a omului. El depaseste cu aproximativ 10 centimetri limita epidermei.

Corpul astral este extensia aurica, pe timpul vietii unui om a corpului duh prin intermediul sufletului si a corpului eteric. Corpul astral contine reflectarea dorintelor si gandurilor de posesiune. El invaluie corpul emotional ca un halou.

Corpul mental inferior sau corpul gandurilor reflecta intelectualitatea omului: gandurile concrete, legate de existenta cotidiana. Mai lat in jurul capului si mai ingust spre partea inferioara a corpului, corpul mental inferior depaseste cu cativa centimetri corpul astral.

Corpul mental superior reflecta modul in care omul se integreaza ordinii naturale si se simte una cu tot ce exista in cosmos. In masura in care recunoaste interior ca in cosmos toate sunt una, omul ajunge sa posede intuitia drept principal instrument de cunoastere. Corpul mental superior invaluie ca un halou luminos, de culoare argintie, corpul mental inferior.

Corpul spiritual este o structura aurica ce se intinde concentric in jurul corpului mental superior. El este un corp astral transformat: marimea sa indica cat din corpul astral a fost transformat prin activitatea umana constienta si voluntara. Unitatea de masura a acestui corp este iubirea.

Corpul eteric superior arata ca o dublura, deocamdata destul de palida, a corpului eteric. El este, intr-un fel, un corp eteric transformat. Totusi, el pare a fi independent de structura aurica actuala a omului. Intr-un viitor indepartat, cand actualul corp eteric isi va inceta activitatea, el ii va lua locul, devenind trupul de lumina in care se va manifesta fiinta umana.

Inima aurica se prezinta clarvederii ca o biluta care se invarte in jurul omului la nivelul pieptului. In momentul in care

ajunge in dreptul inimii fizice, emite un bip foarte scurt. Ea se afla la nivelul cuantic al corpului duh, fiind legata de elementul constienta.

Banda de lumina din jurul capului contine 11 stelute stralucitoare precum o centura de asteriozi in jurul unui sistem solar. Fiecare steluta emite propria sa luminozitate si culoare, precum blitul unui aparat de fotografiat, creand impresia unei benzi continue de lumina.

Corpul haric al plaselor mesianice este format din doua plase distincte, care apar doar in momentul rugaciunii crestine sau al rostirii Numelui lui **Iisus Hristos**.

➢ Intruparea

Inaintea nasterii, omul vine din regiunile lumii spirituale in corpul sau diafan de lumina - corpul duh. In centrul pieptului corpului duh se afla spiritul. Corpul duh este strabatut de linia divina, ce coboara din inalt, iar de-a lungul acesteia, precum margelele pe o ata, se afla dispuse chakrele atribut.

Inaintea fiecarei intrupari a unui om in lumea materiala, cu mici variatiuni, se repeta ceremonia de intrare prin poarta alfa. Aceasta ceremonie se repeta inaintea intruparilor tuturor oamenilor, indiferent de calitatea (culoarea) corpului lor duh. Oamenii care se intrupeaza pentru prima oara in lumea materiala (care, oricum, in ziua de astazi, sunt destul de putini) au corpul duh de culoarea metalului topit, iar oamenii care sunt deja de mult timp in circuitul palingeneziei au culoarea corpului duh in functie de nivelul lor evolutiv: portocaliu, galben, auriu etc.

Ceremonia intruparii (care repeta, cu unele variatiuni, ceremonia de patrundere prin poarta alfa) are loc cand fatul are cel mult patru, cinci luni - in a patra sau a cincea luna de sarcina -, fiind condusa de catre Ingerul Gabriel. La ceremonie participa mai multe fiinte angelice din categoria Ingerilor Intrupatori.

La sfarsitul ceremoniei, Ingerii Intrupatori unesc, printr-un fir de lumina, spiritul si corpul duh cu trupul din pantecele mamei. Dupa aceasta ceremonie, omul este considerat intrupat in

lumea materiala. El va sta alaturi de mama pana la nasterea propriu-zisa.

Tot in acel moment, corpul duh se comprima brusc. Daca, in lumea de dincolo, corpul duh al unui om are aproape doi metri, dupa aceasta ceremonie, acesta se comprima pana la dimensiunea fizica a fatului. De-a lungul vietii in lumea materiala, corpul duh ramane mai mic deca trupul material, dar creste in dimensiuni impreuna cu acesta. Imediat dupa moarte, corpul duh revine la dimensiunile pe care le avea inaintea intruparii.

Chiar in secunda intruparii, unul dintre Ingerii Intrupatori rosteste urmatoarele cuvinte in limba akhatakha, limba folosita in lumea eterica: **"Sahaam teh, Iemat iii ahnii",** in traducere: **"Incepi sa luminezi, tu, care esti mai batran decat toti Fiii Luminii la un loc".** In aceasta scurta alocutiune, Ingerul Intrupator se refera la spiritul omului, iar nu la corpul duh.

Cand vine la intrupare, chipul corpului duh este de-o frumusete fara margini, iar ochii au o intensitate impresionanta.

In momentul nasterii in lumea materiala, corpul duh inchide ochii, semn ca se cufunda intr-un somn profund. Uneori, de-a lungul vietii in lumea materiala, ochii corpului duh par a fi intredeschisi, la fel ca la oamenii care dorm. Adesea par a avea miscari oculare - REM: *rapid eys mouvement* -, precum in cazul oamenilor care viseaza. Doar in unele momente, in care omul trupesc se afla in stare de somn profund, corpul duh deschide ochii.

Corpul duh are culoarea palierului astral de unde a venit, care constituie resedinta sa de baza. Un corp duh de culoare portocalie provine de pe palierul portocaliu al Terrei aurica, un corp duh galben provine de pe palierul galben, un corp duh auriu provine de pe palierul auriu si asa mai departe.

Dupa ceremonia intruparii, pe toata perioada sarcinii, omul centrat in corpul duh sta permanent alaturi de mama. Este legat de mama printr-un fir de lumina si nu o poate parasi. In perioada pe care fatul o petrece in pantecele mamei, pe masura dezvoltarii trupesti, se dezvolta corpul eteric. Pe masura ce se dezvolta corpul eteric, se dezvolta si trupul fatului in pantecele mamei.

In momentul nasterii, corpul eteric este format definitiv, incheindu-si procesul lent de structurare, care a inceput in

momentul formarii embrionului. Practic, corpul material se coaguleaza pe corpul eteric. In momentul nasterii, corpul eteric este perfect structurat.

Inainte de nastere, chakrele corpului eteric sunt inchise, semanand cu niste bulbi de ceapa. In primele secunde dupa nastere, intra in activitate petalele unor chakre, care sunt responsabile cu formarea unor caracteristici de baza.

Dupa nastere, corpul eteric pare a fi format din energii compacte, ce au o miscare turbionara. Chipul corpului eteric este intrucatva diferit de cel al corpului duh. Si chipul corpului eteric este de o mare frumusete, semanand intrucatva cu vechile statui grecesti. Trasaturile sunt perfecte; intr-un sens se poate spune ca sunt idealizate. De cele mai multe ori, chipul corpului eteric reproduce trasaturile fetei omului din incarnarea anterioara. Cu timpul, pe masura maturizarii trupului fizic, trasaturile corpului eteric imprumuta amprenta trupului material. Ochii corpului eteric sunt, cel mai adesea albastri, verzi sau caprui. Spre deosebire de ochii corpului duh, ochii corpului eteric stau deschisi mai tot timpul. Totusi, in cea mai mare parte a timpului petrecut de om in lumea materiala, ochii corpului eteric privesc in gol: sunt deschisi, dar nu clipesc si nu au miscari ale globilor oculari.

Chiar in momentul nasterii, apare sufletul care, initial, nu este decat un germene, situat undeva la nivelul gatului. La inceput, la nivelul gaului apare o steluta stralucitoare - care este sufletul propriu-zis. O data cu prima respiratie, in momentul in care este taiat cordonul ombilical, germenele sufletului incepe sa se manifeste. Din acel moment, se poate afirma ca omul are un suflet.

Inaintea nasterii fizice, sufletul este doar in stare potentiala. Desi nu are o stralucire, un miros sau un sunet, sufletul se prezinta ca un germene de marimea unei seminte de dovleac, situat in zona gaului. Abia in momentul nasterii, cand fatul respira autonom pentru prima data, germenele sufletului devine argintiu-stralucitor, emitand un sunet continuu, ca un clipocit cristalin de izvor, si un parfum asemanator celui pe care il augutuile coapte.

Imediat dupa ce se formeaza samanta sufletului, mai precis dupa ce aceasta se manifesta in trupul fizic, in jurul ei apare o spuma de energie, de culoare alba cu reflexe cristaline, care se

condenseaza; acesta este corpul cauzal al sufletului, de forma unui cocon.

Cateva momente mai tarziu, precum un paianjen isi intinde panza, coconul "tese" o plasa subtire, stralucitoare, legandu-se de suprafata trupului material, de toate organele, de oase, de tendoane, de chakre si de glandele endocrine. Acest invelis nou format este corpul sufletului. Atunci cand se formeaza, corpul sufletului are o culoare alb-laptoasa, cu straluciri cristaline.

Corpul sufletului are mai multe organe interioare, care se prezinta sub forma unor sfere. Aceste sfere au dimensiunea unei mingi de ping-pong. Cea mai important organ al corpului sufletului este un centru energetic, de forma unei sfere, care poate fi denumit inima fiintei sufletului. La marea majoritate a oamenilor, aceasta sfera interioara nu are inca o pozitie fixa, precum organele trupului fizic. La unii oameni, inima fiintei sufletesti este situata in dreptul stomacului, la altii in dreptul gatului, la altii in dreptul umarului sau in spate, intre omoplati. De-a lungul vietii intrupate, in functie de conjuncturi, sfera respectiva se deplaseaza in diferite locuri.

Locul ideal in care ar trebui sa fie situata inima fiintei sufletesti, este in dreptul inimii fizice. Deocamdata, pentru marea majoritate a oamenilor, acesta este doar un deziderat. Doar monahii sau laicii care se roaga des, au inima fiintei sufletesti situata chiar in dreptul inimii fizice.

Inima fiintei sufletesti este locul in care sunt stocate toate trairile omului, de-a lungul existentei trupesti; in ea se strang, ca intr-o arhiva, toate experientele - ea este sediul personalitatii trupesti, care se formeaza intre nastere si moarte. La moarte, continutul informational stocat in inima fiintei sufletesti va fi aspirat in corpul duh. In lumea eterica se spune ca inima fiintei sufletesti este amintirea a toate.

De-a lungul vietii, prin contactul cu lumea materiala, corpul sufletului se acopera cu energii exogene de diferite culori. Prin aceasta, nu trebuie sa se inteleaga ca sufletul involueaza in vreun fel, ci doar ca sufera un proces de acoperire, datorita noxelor specifice lumii materiale.

Tot la cateva secunde dupa momentul nasterii, dintr-un punct stralucitor, situat in regiunea plexului, se formeaza o legatura energetica speciala cu mama, ca o raza laser, care persista toata viata. De altfel, procesul intruparii presupune o

colaborare perfecta la nivel auric, pe toata durata sarcinii, intre mama si copil - mai precis, intre corpul duh al mamei si corpul duh al copilului. Aceasta colaborare incepe in momentul conceptiei si se incheie in momentul nasterii.

Intruparea unui copil printr-o anumita femeie se produce datorita unei afinitati de sunet intre corpurile duh. Vibratia energetica a mamei in momentul conceptiei atrage, precum un magnet, un corp duh corespunzator din regiunile lumii astrale.

Daca mama are probleme in perioada sarcinii - daca este bolnava, frustrata, stresata etc - corpul duh al copilului nu reuseste sa se armonizeze energetic cu ea, pentru a se intrupa in conditii optime, ceea ce-i declanseaza o senzatie de disconfort. Mai mult decat atat, copilul se poate naste cu diferite handicapuri, care nu sunt legate de antecedentele sale karmice.

Astfel, imediat dupa nastere, in interiorul trupului material al copilului se afla trei corpuri energetice de forma umanoida: corpul duh care poarta spiritul, corpul eteric si corpul sufletului. Cele trei corpuri seamana cu trei papusi formate din lumina, puse una in alta. Fiecare din cele trei corpuri luminoase are o fizionomie distincta. Fiecare corp este situat in propriul sau palier cuantic.

Cele trei corpuri interioare se deplaseaza impreuna cu trupul material, ca si cum ar fi situate intr-un camp gravitational unic. Ca dimensiuni, de-a lungul existentei materiale, cele trei corpuri interioare se dezvolta impreuna cu trupul material, fara a depasi limitele epidermei.

In primele saptamani de dupa nastere, omul nu are aura exterioara; nu are corp emotional, corp astral, corp mental, corp spiritual. Nu are decat cele trei corpuri interioare de forma umanoida, ce lumineaza bland, precum trei statui din neon.

Cea mai fascinanta senzatie a unui om in perioada prenatala este senzatia de plutire: embrionul uman, apoi micutul trup pe cale de a se constitui, plutesc intr-un extaz minunat, in pantecele matern - in lichidul amniotic. In tot acest rastimp, omul simte tot ce simte mama; aude ce vorbeste, ii intelege gandurile, trairile, emotiile, frustrarile. Cel mai mult este deranjat de faptul ca, cu el in pantece, parintii sai inca mai intretin relatii sexuale, ceea ce-i imprima senzatii de disconfort - senzatii care, mai tarziu, de-a lungul existentei in lumea materiala, pot constitui temelia unor acte comportamentale

eronate.

Expulzarea violenta din pantecul matern este prima experienta traumatizanta a unui om - izgonirea din Paradis, din extazul si bucuria ce a premers intruparea.

Astfel, prin durere, omul patrunde prin Poarta vietii si devine un cetatean cu drepturi si obligatii depline al acestei lumi.

➢ Ceremonia nasterii

Descrierea fenomenelor aurice ce se produc in decursul existentei omului in lumea materiala reprezinta doar un aspect al problemei.

Existenta fiintei umane in lumea materiala trebuie raportata si la evenimentele ce se petrec la nivelul lumii eterice. Cu atat mai mult, cu cat omul nu este singur, existenta trebuie raportata si la activitatile desfasurate de catre fiintele angelice si spiritele naturii. Fara activitatea laborioasa si indelung-rabdatoare desfasurata de fiintele care se manifesta la nivelul lumii eterice, existenta omului in lumea materiala n-ar fi posibila.

Dupa cum s-a mentionat, orice eveniment important al vietii omului este insotit de un anumit ceremonial in lumea eterica. Nasterea, botezul, cununia religioasa, moartea, inmormantarea, sunt evenimente importante care prilejuiesc, in lumea eterica, ceremonii la care participa fiintele angelice si spiritele naturii. Aceste ceremonii se realizeaza la toti oamenii, fara exceptie.

Fireste, si la acest nivel este valabila eterna confruntare dintre fortele cosmice: **FORTA CONTRA FORTA.** De-o parte se situeaza fiintele ingeresti si spiritele naturii bune care fac parte din categoria Fiilor Luminii, care incearca sa ajute omul in existenta sa intrupata, iar de cealalta parte fiintele care se opun: Lorehh si Dree - spiritele naturii rebele si Fiii intunericului.

Cea mai des intalnita fiinta ingereasca din ierarhia Fiilor Luminii este Ingerul Gabriel, care este prezent la toate ceremoniile care se fac in lumea eterica, fara nici o exceptie, tuturor oamenilor intrupati. Alaturi de Ingerul Gabriel, ca executanti ori ca participanti, sunt prezente diferite alte fiinte

ingeresti: Ingeri Veghetori, Ingeri intrupatori sau destrupatori, Ingeri Ocrotitori, spirite ale naturii cu diferite functii. Uneori, in functie de natura ceremoniei, participa insusi **Iisus Hristos** in Trupul de slava. Oricum, chiar daca nu este prezent direct la ceremonii, **Iisus Hristos** este constient de tot ceea ce se petrece in Terra aurica; toate ceremoniile se realizeaza doar cu consimtamantul Sau.

Fiecare fiinta ingereasca care se manifesta in trupul de lumina in lumea eterica la aceste ceremonii are o anumita infatisare, care nu se modifica. Ceea ce se modifica este vestimentatia, care poate suferi anumite schimbari sau ajustari, in functie de natura ceremoniei. Fiecare aspect ce tine de vestimentatie, de podoabe sau de insemnele cu care se prezinta o fiinta ingereasca reflecta o anumita caracteristica fiintiala sau un anumit atribut. Fiecare aspect ce tine de vestimentatie reprezinta codificarea vizuala a indatoririlor sale, precum in lumea materiala vestimentatia preotilor crestini reflecta atat pozitia lor in organigrama Bisericii, cat si atributele functiei cu care au fost investiti prin hirotonie ori prin urcarea pe scara ierarhica.

Prima ceremonie ce se face unui om intrupat este, fireste, ceremonia nasterii. Astfel, paralel cu momentul fizic al nasterii, in lumea eterica are loc o ceremonie speciala.

La actul nasterii - poarta de intrare a unui spirit in lumea fizica - participa mai multe fiinte angelice din ierarhia Fiilor Luminii, de cele mai diverse categorii. Sub supravegherea Ingerului Gabriel, care asista personal la nasterile tuturor oamenilor, incepe activitatea Ingerilor Veghetori. Rolul Ingerilor Veghetori este eminamente tehnic, la fel cum este si rolul medicilor din maternitati.

In afara acestor fiinte ingeresti, in jurul noului nascut se aduna multe spirite ale naturii, foarte incantate de noul locatar al universului. Se poate spune ca toate fiintele se bucura pentru ca lumea materiala s-a imbogatit cu un nou locatar.

Toate fiintele ingeresti si spiritele naturii participante la ceremonie se aduna in jurul trupului pruncului, indiferent ce face sau unde se afla acesta. Ele plutesc in jurul trupului mamei si al copilului, la o inaltime de 1,5 - 2 metri.

Intr-un anumit moment al ceremoniei, alaturi de Ingerul Gabriel isi face aparitia o inalta fiinta angelica, care se

manifesta des in lumea eterica, numita Doamna in alb.

Doamna in alb are infatisarea unei femei distinse, cu parul stralucitor, galben-auriu, lung si drept; Doamna in alb are pielea fina, roza, usor transparenta, buzele rosii, ochii albi, fara iris. La ceremoniile nasterii, poarta o rochie plina cu flori. Doamna in alb este prezenta la nasterea tuturor oamenilor.

La ceremonia nasterii unui nou locatar al lumii materiale, Doamna in alb este inconjurata de cinci Fetite foarte dragalase, care poarta in maini flori asemanatoare crinilor. Fetitele care o insotesc pe Doamna in alb sunt fiinte ingeresti importante. Fiecare Fetita are o anumita culoare a vestimentatiei, a parului si a ochilor lipsiti de iris: rosie, portocalie, galbena, auric, albastra, verde etc.

Fetitele tin in mani flori asemanatoare crinilor, care au petalele sub forma unor cupe. In fiecare cupa a crinilor se afla pulberi stralucitoare. Crinii si pulberile din cupe au culori identice cu culoarea ochilor fara iris si a rochitei fiecarei Fetite.

In secunda nasterii copilului, Fetitele intoneaza un imn specific pentru nastere. Practic, ele sunt acompaniate de intreaga natura: de aer, de apa, de vant, de foc sau de ploaie; toata lumea eterica pare a emite ceea ce s-ar putea numi muzica ingerilor. In timpul intonarii acestui imn, intraga natura se bucura: are loc o explozie de lumina, de culoare si de miresme placute.

In momentul taierii cordonului ombilical, Fetitele striga un "AAAAA a a a a" melodios si arunca acele pulberi stralucitoare ce umplu petalele crinilor, care cad pe copil. Totul se petrece in cele cateva secunde ce preced si urmeaza momentului nasterii fizice.

La toti oamenii, Ingerul Gabriel - atotprezent in Terra aurica - le pune degetul aratator deasupra buzelor. Din acel moment, oamenii au, ca semn distinctiv, adancitura ce porneste de la radacina nasului si se incheie deasupra buzei superioare. Imediat dupa taierea cordonului ombilical, Ingerul Gabriel unge locul respectiv cu o alifie de culoare roz.

Cand copilul trage pentru prima data aer in piept, ceremonialul inceteaza brusc; luminile, mirosurile si imnul melodios al naturii se sting, iar fiintele angelice participante dispar la fel de rapid si de misterios precum au sosit.

La copiii care au probleme in perioada intrauterina sau la cei

predispusi la nasteri premature, Ingerul Gabriel le vorbeste in soapta si le pune degetul aratator pe buze, moment in care se linistesc.

Ulterior momentului taierii cordonului ombilical se manifesta, ca voci, si Ingerii Pazitori ai copilului, care sunt in numar de trei. Ei nu sunt vizibili in planul eteric, dar se manifesta ca voci.

Ingerii Pazitori nu trebuie confundati cu Ingerii Veghetori. Fiecare om are trei Ingeri Pazitori si doi Ingeri veghetori, de care este legat toata viata. In timp ce Ingerii Veghetori se manifesta mereu in lumea eterica, Ingerii Pazitori nu se manifesta decat foarte rar. Singurul loc unde pot fi vazuti Ingerii Pazitori este ultimul palier al Terrei aurica. Din planul lor de resedinta, Ingerii Pazitori vor fi in conexiune cu omul pe toata durata vietii acestuia.

In momentul nasterii, par sa se manifeste doar doi dintre cei trei Ingeri Pazitori. Cei doi Ingeri Pazitori se asaza - sunt invizibili in lumea eterica, dar se stie ca sunt acolo - la dreapta si, respectiv, la stanga omului. Al treilea ar trebui sa stea de obicei deasupra capului, intr-o pozite de echilibru intre cei doi, sau, probabil, undeva la mica distanta in fata omului. De-a lungul vietii, Ingerul Pazitor din stanga il indeamna pe om sa intreprinda actiuni cu grad mare de risc, iar Ingerul Pazitor din dreapta, mult mai conservator, il avertizeaza cu privire la riscuri si-l indeamna sa se mai gandeasca inainte de a lua o decizie.

Ingerii Pazitori nu dicteaza omului, ci doar sugereaza prin voce. Omul poate sa asculte pe unul sau pe altul, sau poate sa nu asculte de nici unul si sa faca cum crede el de cuvinta. Oricum, sfaturile Ingerilor Pazitori nu incalca liberul arbitru al omului.

In momentul in care a luat o decizie, vocile Ingerilor Pazitori inceteaza sa-si mai faca auzita prezenta, omul fiind cel care, in principiu, decide asupra realizarii efective a actiunii; pentru ca, ulterior, sa suporte consecintele.

➢ Ziua Ursitoarelor

La scurt timp dupa venirea in lumea materiala, are loc Ziua Ursitoarelor, cand noul nascut este vizitat de Ursitoare.

Ursitoarele sunt fiinte ingeresti subordonate Domnilor Destinului (Karmei). Activitatea lor este legata de karma. Prin prezenta lor, Ursitoarele incep sa "toarca" sau sa "urzeasca" firul vietii noului nascut. Ursitoarele sunt in numar de trei.

Anterior Zilei Ursitoarelor, ca fiinta incarnata, copilul nu conteaza pentru cosmos. El exista doar in mod potential. Copilul nu exista cu adevarat pentru cosmos deca dupa ceremonia din Ziua Ursitoarelor.

Rolul Ursitoarele este legat de karma, iar prin ceremonialul indeplinit in Ziua Ursitoarelor, ele leaga karma anterioara a omului de existenta prezenta. Intr-un fel, ele realizeaza o conexiune karmica intre ultima secunda a existentei precedente si existenta prezenta. Aceasta conexiune karmica se raporteaza la sigiliile karmice de la nivelul corpului sufletului (despre care am amintit in cartea **Omul in afara trupului).** Cele trei Ursitoare se prezinta pentru prima oara in fata copilului cu 24 de ore inainte de Ziua Ursitoarelor.

Cea mai mica Ursitoare are infatisarea unei copile de 10-11 ani. Este mica si delicata, are o carnatie alba, ochii mari, nasul carn si buzele rosii, ochii fara iris; face gropite in obrajori atunci cand rade. Poarta o rochita de culoare violeta, cu bretele si multe voaluri. In picioare poarta pantofi de lac, de culoare violeta, pe care-i priveste incantata ori de cate ori atinge solul. Canta adeseori la un instrument asemanator lirei. Pe cap poarta o coronita de flori, iar in manile delicate tine un cosulet plin cu flori, pe care le imprastie deasupra copilului. Se poate materializa in planul material atat de mult, incat poate atinge fizic copilul.

A doua Ursitoare are infatisarea unei tinere de aproape 20 de ani. Si ea este delicata; are carnatie roz, parul blond, foarte lung, ochii mari si verzi, fara iris, de culoarea smaraldului. Are o rochie identica cu cea a primei Ursitoare, dar de culoare galbena; are o voce foarte placuta, pe care o pune in valoare cantand mai tot timpul. In mana poarta un cornet plin cu un praf asemanator sclipiciului, pe care-l imprastie peste copil.

A treia Ursitoare are infatisarea unei fete de aproximativ 30 de ani. Are parul lung si cret, de culoare rosie, pielea alba, cu pistrui, ochii mari, de culoare albastra, fara iris. Are o rochita

identica cu a celorlalte doua, dar de culoare rosie, la fel ca si parul. La incheieturile mainilor, la glezne, la gat si pe frunte poarta coliere si bratari, in care sunt prinse o multime de pietre rosii. In picioare poarta sandale asemanatoare cu cele purtate in vechime de romani, de culoare rosie, iar cand atinge pamantul, danseaza.

Cele trei prezente feminine sunt insotite de o armata intraga de spirite ale naturii, pitici - baieti si fetite - cu infatisari si comportamente care noua, oamenilor, ar putea sa ni se para hilare. Timp de 24 de ore, cat stau in jurul copilului, piticii joaca fel de fel de jocuri copilaresti, presarate cu hohote voioase de ras. Uneori se holbeaza cu ochii mari la copil, iar in momentul in care copilul gangureste, se opresc din joaca si din ras, si incearca sa-i atraga atentia prin fel de fel de giumbuslucuri.

Simpaticele spirite ale naturii incearca adesea sa ia copilul in brate, dar, cum nu reusesc, copilul fiind totusi pe un alt plan cuantic, urechile lor ascutite, care ies prin palarioarele pe care le poarta pe cap, se pleostesc brusc, ceea ce provoaca un nou hohot de ras.

Din timp in timp, piticii sunt readusi la "realitate" de cele trei Ursitoare, care ii mustra, mai mult in gluma, batand din palme sau folosind degetul aratator. Dar "seriozitatea" lor nu dureaza mult, jocurile si hohotele de ras sunt reluate cu reinnoit elan.

In momentul central al ceremoniei, cele trei Ursitoare ating copilul cu mana chiar in zona pieptului, la nivelul corpului sufletului, acolo unde, de-a lungul vietii, se vor forma cele trei pete karmice. Din acel moment, copilul este apt pentru a intra in lume.

De-a lungul vietii, in cele trei zone ale pieptului se va acumula o energie modulata informational, care reflecta karma existentei respective, in functie de modul de comportament al omului.

➢ Botezul

Un alt eveniment important al debutului unui om in lumea materiala este botezul crestin. Ritualul botezului crestin care se

desfasoara in lumea materiala - cufundarea in apa - este precedat, in lumea eterica, de o scurta ceremonie.

Botezul este un moment unic in viata fiecarui om, atat ca importanta, cat si ca fast. La ceremonia eterica a botezului se aduna multe fiinte angelice si spirite ale naturii cu diferite functii in organigrama spirituala a cosmosului.

Si aceasta ceremonie este asistata de Ingerul Gabriel. La ceremonia botezului participa mai multe fiinte ingeresti subordonate Domnilor Karmei - Batranilor. Aceste fiinte pot fi numite Mesageri karmici.

La inceputul ceremoniei, toate fiintele canta imnuri de slava. Cel mai frumos cantec este cel adresat Tatalui ceresc, **Dumnezeu**. De la fiintele ingeresti la spiritele naturii, toti canta la unison, iar pe masura ce cantecul de slava se inalta mai amplu si mai melodios, pare ca fiintele prezente se umplu de o lumina sublima. Este ca si cum nesfarsite efluvii de lumina, precum paraiele repezi de munte, limpezi si cristaline, ce susura lin printre roci, pornesc din locuri diferite pentru a se reuni intr-un imens fluviu. Din cand in cand, se aude ritmic un traznet indepartat. Treptat, melodia se accentueaza, devenind mai clara si mai tumultoasa. Pare ca mii si mii de talazuri se precipita si se izbesc de tarmurile unei mari agitate. In tot acest rastimp, din fiintele angelice care participa la acest eveniment magnific emana o stralucire si o forta sublime. Treptat, totul se linisteste, revenind la starea initiala.

Acest ritual se petrece nu numai in cazul botezului unui om, ci si, cu unele modificari, in cazul hirotoniei unui preot, unui episcop sau a unui alt inalt ierarh bisericesc, precum si in cazul tarnosirii unei biserici.

Imediat dupa ceremonie, in functie de nivelul sau evolutiv, de elementul "natural" cu care este in conexiune aurica, copilul este legat energetic de anumite spirite ale naturii. In functie de chakrele aflate in functiune, copilul se conecteaza energetic spiritelor naturii cu care este in rezonanta.

Spiritele naturii vor regla, de-a lungul intregii vieti, functionarea optima a corpului eteric al omului, in asa fel inca acesta sa actioneze potrivit nivelului sau evolutiv si scopului pentru care s-a incarnat. Intre om si spiritele naturii se va naste o legatura de simpatie. Fiind legat de un anumit element al naturii si de un anumit spirit al naturii, omul se va simti atras de

elementul sau caracteristic - aer, apa, pamant etc.

Spre sfarsitul ceremoniei botezului, copilului i se prezinta in mod "oficial" Ingerii Veghetori - Ingerul Veghetor de corp duh si Ingerul Veghetor de suflet - care, din acest moment, il vor asista pana la moarte.

6. PE CRUCEA VIETII

➢ Maturizarea structurilor aurice

Dupa cum s-a mentionat, omul vine la intrupare intr-un corp de lumina de forma umanoida, care este corpul duh, in centrul caruia, ca o nestemata, straluceste spiritul. Tot acest ansamblu formeaza individualitatea nepieritoare a omului.

Chiar in momentul nasterii, se formeaza personalitatea, compusa din ansamblul sufletului. Ansamblul sufletului este format din steluta sufletului situata la nivelul laringelui, din coconul albicios ce o invaluie si din corpul sufletului. In momentul in care omul devine constient de mediu si de sine se formeaza alte doua corpuri aurice: corpul constiintei si corpul constientei, care, de asemenea, tin de ansamblul sufletului. Tot in momentul nasterii se structureaza definitiv corpul eteric.

Astfel, la scurt timp dupa momentul nasterii in lumea materiala, fiinta omeneasca este complet configurata. Ea este compusa din trei corpuri luminoase interioare, de forma umanoida, ca trei papusi luminoase puse una in alta: corpul duh, corpul sufletului si corpul eteric. Cele trei papusi luminoase sunt mai mici, ca dimensiuni decat trupul pruncului.

De-a lungul existentei intrupate a omului, corpul duh nu isi modifica aproape deloc caracteristicile cromatice. In schimb, corpul sufletului isi modifica culoarea, in functie de actele comportamentale. Dar pana sa-si modifice culoarea intr-un mod radical, trebuie sa treaca o perioada mai lunga de timp. La randul sau, corpul eteric se modifica in functie de starea de sanatate a omului.

Pe masura ce primeste impresii din lumea materiala si are emotii si trairi, copilul isi formeaza treptat noi structuri aurice,

care nu existau anterior. Aceste noi structuri sunt corpurile aurice exterioare: corpul emotional, corpul astral, corpul mental intelectiv. Toate aceste noi structuri aurice nu au forma umanoida. Ele au forme vag ovoide, invaluind trupul material pana la o distanta variabila. De exemplu, la copii, corpul astral nu depaseste 30-40 cm. La adulti, corpul astral poate depasi un metru.

Din momentul in care copilul are primele emotii si primele dorinte, se poate spune ca are o aura exterioara. Anterior acestui moment, exista doar planul cuantic corespunzator. In timp ce copilul se maturizeaza, corpurile aurice exterioare se structureaza treptat si cresc in volum. Ele isi modifica foarte rapid luminozitatea, culoarea, mirosul si sunetul, in functie de starile momentane - de starile emotionale, afective sau mentale. Daca copilul este suparat ca i s-a luat jucaria, corpul emotional dobandeste culori inchise. Daca, in secunda urmatoare este facut sa rada, corpul emotional dobandeste o culoare deschisa - roz-trandafirie.

In primii ani de viata, copilul va reusi doar sa se delimiteze pe sine de lume si de mediu, sa spuna "eu" si "al meu" - jucaria mea, spatiul meu de joaca -, din care sunt exclusi toti intrusii. Treptat, de-a lungul vietii, simultan cu dezvoltarea si cu maturizarea corpurilor aurice exterioare, incep sa intre in activitate chakrele.

Daca, la inceputul existentei este curat si stralucitor, corpul sufletesc al unui copil se coloreaza treptat, in functie de modul de comportament. Simultan, zona pieptului se acopera de noxe karmice.

Practic, la o varsta frageda, care corespunde cu primele minciuni spuse de catre copil, corpul sufletului incepe sa se acopere cu noxe de diferite culori. Minciunile sunt spuse de copii, oarecum, in urma unei educatii defectuoase: parintii isi intreaba odrasla daca a fost cuminte, la care copilul raspunde afirmativ chiar daca nu a fost asa, caci altfel pierde "bonusul de cumintenie": ciocolata, bomboanele sau ursuletul de plus. Astfel, sufletul isi incepe calatoria prin lume, colorandu-se in functie de modul de comportare.

Rezultanta travaliului corpurilor constiintei si constientei, care exprima si nivelul evolutiv al personalitatii terestre, poarta numele de cunoastere. Cele doua componente ce tin de suflet

determina si dezvoltatarea treptata a corpurilor aurice exterioare: emotional, astral, mental etc.

Primul corp auric exterior care se formeaza complet la un copil este corpul emotional, care, in prima parte a vietii, va fi in rezonanta cu cel al mamei. Nu se poate cunoaste cu exactitate cand anume se formeaza complet corpul emotional - procesul fiind conditionat de multi factori.

Lent, pe fundalul dezvoltarii treptate a corpului emotional, se dezvolta si corpul astral, ce se dezvaluie ca o masa amorfa de energii aflate intr-o continua schimbare. In masura in care copilul va sta langa mama, in masura in care va fi ocrotit si ingrijit in mod corespunzator, corpul astral se va dezvolta plenar si armonios. Totusi, pana la prima ejaculare sau pana la primul orgasm petrecute mai tarziu, la pubertate, corpul astral nu se formeaza complet.

Ulterior, se va dezvolta corpul mental inferior - intelectul. Nu se poate insa vorbi despre un corp mental inferior bine structurat inaintea varstei de zece ani. Abia la varsta majoratului, corpul mental inferior se formeaza complet si apare la fel ca la o persoana adulta.

O data formate, toate corpurile aurice exterioare se dezvolta progresiv, in functie de comportamentul omului, dar si de nivelul sau evolutiv. La multi oameni, cel mai elevat corp auric este corpul mental-intelectiv. Mult peste 21 de ani, in apropierera varstei de 30 de ani, in functie de nivelul evolutiv al omului, incepe sa se formeze corpul mental superior.

In jurul varstei de 35-40 de ani se formeaza corpul spiritual, care este legat de activitatea religioasa. La acea varsta, pasiunile explozive ale corpului emotional, precum si logica specifica mentalului incep sa mai slabeasca, iar omul isi aminteste, ca prin vis, de **Dumnezeu** si incepe sa-si puna intrebari: de ce s-a nascut, daca viata are un sens etc.

Daca omul a manifestat astfel de preocupari la o varsta mai mica, atunci aceste structuri aurice se formeaza inainte de vreme. Astfel, corpul mental superior apare dezvoltat la cei care, inca din tinerete, se apleaca asupra problemelor filozofice, iar corpul spiritual apare si la copiii care s-au obisnuit sa se roage.

In momentul in care omul rosteste, pentru prima oara in viata, Numele lui **Iisus Hristos**, se formeaza corpul haric al

palselor mesianice, care invaluie ca o cupola protectoare structura aurica a omului in cauza. Cu cat un om rosteste, de-a lungul vietii, de mai multe ori Numele lui **Iisus Hristos**, cu atat corpul haric al plaselor mesianice persista mai mult si are o actiune mai profunda asupra structurii aurice. Iar daca un om s-a obisnuit sa se roage zilnic la **Iisus Hristos**, stabileste o legatura directa cu El. Aceasta este inceputul comunicarii directe intre un om si **Iisus Hristos**, care se manifesta de 2000 de ani in Trupul de slava. In timp, legatura se accentueaza, iar simpla comunicare se transforma in comuniune.

Sufletul unui om este considerat copt abia dupa implinirea varstei de 33 de ani. Pana la acea varsta, omul este ocrotit in proportie foarte mare de catre Ingerii sai Veghetori. Dupa 33 de ani, omul - ca suflet - devine complet autonom.

➢ Un alt fel de curriculum vitae

Atunci cand, intr-o imprejurare oarecare a vietii, un om este intrebat de biografia sa si i se cere un curriculum vitae, nu poate raspunde decat in termeni strict materiali - ce scoli a facut, ce cursuri a urmat, ce locuri de munca a avut, care este starea civila, unde a locuit, care este seria actului de identitate, ce grupa sanguina are etc.

Totusi, in sinea lui, fiecare om este constient de faptul ca existenta nu poate fi redusa doar la aceste evenimente si ca, in spatele lor, mai exista altceva. In momentul in care, pentru prima oara, unui om matur i se cere o analiza mai detaliata a existentei sale, ramane surprins. I se pare ca, deodata, i se deschide o fereastra spre ceva ce, anterior, nu fusese capabil ca constientizeze - ceva ce ascunsese adanc in forul sau interior.

Aceeasi senzatie de surprindere o poate avea, de exemplu, un om care se prezinta, pentru prima oara, la un psihanalist. Ramane surprins de faptul ca nu i se cer informatii cu privire la ceea ce s-a desfasurat la interfata existentei sale trupesti. Nu este intrebat cu privire la scolile pe care le-a urmat, nici cu privire la diplomele pe care le-a obtinut de-a lungul vietii.

La un psihanalist, un om este intrebat cu totul altceva: care

au fost relatiile cu parintii in copilarie - i se pune inclusiv intrebarea aceea, care candva i se parea stupida: pe cine iubeste mai mult, pe mama ori pe tata -, care au fost relatiile cu prima sa iubita si de ce s-a despartit de ea, care sunt relatiile actuale cu partenera/partenerul de viata etc. Si, mai ales, i se cere sa-si povesteasca visele pe care le-a avut in ultima perioada.

Apoi, celui care merge la psihanalist, i se dau, cu limitarile de rigoare, o serie de sfaturi si i se spune ce anume trebuie sa faca pentru a scapa de starea in care se afla. Devenit pacient, omul respectiv este canalizat sa constientizeze relatiile cu persoanele din jur si cu sine insusi.

Treptat, in urma unei astfel de experiente, chiar daca nu poate constientiza mare lucru si nu poate integra complet ceea ce i se spune din perspectiva psihanalitica, omul intelege totusi un fapt deosebit de important: viata poate fi analizata din mai multe perspective. Omul intelege astfel ca, ceea ce considera anterior a fi viata sa, adica insiruirea de evenimente aparent fara legatura si, cel mai adesea, irelevante, nu reprezinta decat un aspect al problemei.

Fireste, un curriculum vitae sau o analiza psihanalitica reprezinta doar moduri limitate de a intelege viata unei fiinte omenesti. Fara nici o indoiala, o analiza corecta si eficienta a vietii unui om nu poate pleca decat de la evenimentele cotidiene concrete, chiar si de la cele mai banale. De asemenea, modul in care omul se comporta de-a lungul vietii - ceea ce constituie raspunsul sau la evenimentele in care este implicat - reprezinta baza de pornire, iar analiza lor atenta poate revela ceea ce este acel om. De-a lungul intregii sale vieti, omul se comporta intr-un anumit mod, astfel incat se poate spune ca este un constant creator de karma.

La baza manifestarii omului in lumea materiala se afla liberul arbitru. Mai intai, omul ia decizii prin liberul sau arbitru si apoi actioneaza. Actiunile omului sunt de doua feluri: bune si rele.

In momentul in care omul faptuieste binele, se alatura Legilor cosmice - Ordinea cosmica sau Firea lucrurilor. Faptuind binele, omul se alipeste prin rezonanta Fiilor Luminii. Cand omul actioneaza in conformitate cu Firea lucrurilor, isi construieste o "karma buna". Faptuind in acord cu Legile cosmice, omul primeste de la cosmos ceea ce a oferit, astfel incat cosmosul si

toate fiintele ingeresti din ierarhia Fiilor Luminii conlucreaza in folosul sau. Rezultatul este sanatatea, viata imbelsugata, fericirea.

Binele, pentru cosmosul spiritual si pentru fiintele ingeresti din categoria Fiilor Luminii, inseamna un singur lucru: perpetuarea creatiei lui **Dumnezeu**, indiferent sub ce forma s-ar prezenta aceasta. Omul se naste pentru a perpetua si prezerva creatia lui **Dumnezeu** in lumea materiala. Legile cosmice - Firea lucrurilor - prevad cu strictete acest unic aspect: perpetuarea creatiei lui **Dumnezeu** in orice forma: in ceea ce priveste raporturile cu natura, in ceea ce priveste raporturile cu mediul animal si vegetal, in ceea ce priveste relatiile sociale, in ceea ce priveste relatiile de familie etc.

In schimb, atunci cand omul alege, prin liberul sau arbitru, sa faptuiasca raul, se desprinde de ierarhia Fiilor Luminii, de Ordinea cosmica - Firea lucrurilor - si se alatura Fiilor intunericului. Raul inseamna distrugerea creatiei lui **Dumnezeu**.

Privind lucrurile din aceasta perspectiva, se poate spune ca, pentru fiecare om, viata este o ecuatie complexa cu multe necunoscute, pe care trebuie sa o rezolve. Ecuatia are doar un singur raspuns viabil: perpetuarea si prezervarea creatiei lui **Dumnezeu** in lumea materiala.

Se poate spune, de asemenea, ca modul in care omul trebuie sa se comporte pentru a perpetua creatia lui **Dumnezeu** in lumea materiala este structurat adanc in profunzimile forului sau interior. Fiecare om are imprimat adanc, in structura sa sufleteasca, legile fundamentale dupa care trebuie sa se ghideze de-a lungul vietii. Totalitatea acestor legi formeaza Firea lucrurilor.

➢ Insuflarile

Legile fundamentale ale cosmosului sunt reamintite oamenilor in toate momentele vietii lor de catre fiintele ingeresti din categoria Fiilor Luminii, prin intermediul unor *insuflari* (asa sunt numite in lumea eterica).

In lumea materiala, oamenii primesc doar sfaturi verbale. In schimb, de la fiintele ocrotitoare din lumea eterica, oamenii pot

primi sfaturi atat in mod verbal (prin sunete), cat si prin influente energetice. In momentul in care o fiinta ingereasca ofera sfaturi in mod verbal unui om, emite si un flux energetic specific - o energie spirituala modulata informational. Aceasta energie modulata informational poarta numele de *insuflare.* Fireste, omul, prin liberul arbitru, decide daca sa puna ori nu in practica sfatul primit.

Educarea oamenilor prin *insuflari,* ceea ce reprezinta *inceputul de dreapta invatatura a fiilor femeii,* incepe inaintea nasterii in lumea materiala. Prima insuflare importanta este conferita unui om printr-o ceremonie eterica, desfasurata cu putine clipe inaintea nasterii in lumea materiala. In cadrul ceremoniei eterice, *insuflarea* este conferita direct de catre Ingerul Gabriel. Ulterior, de-a lungul vietii, insuflarile sunt repetate ori de cate ori apare prilejul, de catre Ingerii Veghetori personali ai omului.

"Aceste insuflari (invataturi sau sfaturi fundamentale) sunt urmatoarele: cunoasterea simturilor, cunostiinta simturilor, cunoasterea tuturor trairilor (cunoasterea trairilor toate), cunoasterea binelului si a raului, cunostinta binelui si raului, cunoasterea naturii (cunoasterea naturii si a naturii toata), cunoasterea tuturor tainelor - adica intelepciunea luminii Adevarate - constiinta binelui si a raului, Adevarul si contemplarea Adevarului, partasia cu Totul, constiinta constientei, partasia cu Hristos care este Dumnezeu"- Asa suna textul prescurtat, rostit de catre fiintele ingeresti care confera insuflarile - Ingerul Gabriel si Ingerii Veghetori.

Totodata, *insuflarile* reprezinta standardul calitativ la care poate ajunge un om, daca respecta Legile divine - care formeaza Ordinea Divina sau Firea lucrurilor. Daca omul ar respecta toate Legile, potrivit acestor insuflari (sfaturi), s-ar integra in Firea lucrurilor, in Ordinea cosmica, devenind o Cruce de om.

Crucea de om este stadiul final la care poate ajunge un om in urma unei existente in lumea materiala. Crucea de om este omul centrat in Firea lucrurilor. Crucea de om este omul luminat, omul care isi poarta crucea si devine una cu ea.

Crucea de om este omul care are constiinta, constienta si cunoasterea naturii - a ceea ce noi numim natura, dar care este mai mult decat mediul lumii materiale.

Crucea de om are constiinta, constienta si cunoasterea simturilor, are constiinta, constienta si cunoasterea binelui si a raului, are constiinta, constienta si cunoasterea tututor tainelor - inclusiv experienta Luminii, care este Taina intelepciunii Luminii Adevarate.

Crucea de om are constiinta, constienta, cunoasterea si contemplarea Adevarului, are constiinta, constienta si cunoasterea Iubirii prin partasia cu **Iisus Hristos**, care este **Dumnezeu** adevarat.

➢ Asocierea cu ingerii cazuti

La baza manifestarii omului in lumea materiala se afla liberul arbitru. Actiunile omului sunt de doua feluri: bune si rele. In momentul in care omul faptuieste binele, se alatura Fiilor Luminii si primeste de la cosmos ceea ce a oferit; este ocrotit, supravegheat si incurajat de Fiii Luminii. In schimb, atunci cand omul alege, prin liberul sau arbitru, sa faptuiasca raul, se desprinde de ierarhia Fiilor Luminii si se alatura Fiilor intunericului.

Faptuind raul, omul se conecteaza energetic, prin sintonie, Fiilor intunericului. Aceasta conexiune este de doua feluri, intrucat Fiii intunericului pot fi impartiti in doua categorii.

Prima categorie este formata din acei ingeri ai intunericului care si-au pierdut forma umanoida, iar corpul lor este risipit in tot universul. Numele lor este Ashpan - Cei reintorsi. Aceste fiinte si-au pierdut corpul de forma umanoida pe care-l aveau candva. Ele inca au un corp, dar acesta nu mai are forma umanoida. Corpul lor este risipit in cosmosul spiritual sub forma unor particule energetice.

A doua categorie este formata din acei ingeri ai intunericului care inca isi pastreaza forma umanoida, dar ai caror ochi nu mai vad adevarul. Ei sunt Cei cu ochii negri -dracii.

Prima conexiune aurica a unui om se realizeaza cu fiintele Ashpan. Faptuind raul pentru prima oara in viata - cel mai adesea, in copilarie -, omul atrage, prin rezonanta, fiintele Ashpan corespunzatoare. Fiind atrase de actele

comportamentale ale oamenilor, particulele corpurilor risipite prin cosmos ale fiintelor Ashpan se lipesc instantaneu de structurile aurice exterioare ale omului: corpul emotional, corpul astral sau corpul mental. Astfel, din acel moment, se poate vorbi despre o asociere aurica dintre oameni si ingerii cazuti - Ashpan.

Din momentul faptuirii raului de catre un om, pentru prima oara in viata, corpurile sale aurice exterioare se acopera cu particulele energetice incarcate negativ, precum un magnet se acopera cu pilitura de fier. Particulele respective nu sunt altceva decat atomi energetici ai corpurilor lipsite de forma, dar risipite in cosmos, ale fiintelor Ashpan.

Omul este ca un magnet, care atrage pilitura de fier risipita in cosmos. Astfel, pilitura de fier acopera in intregime magnetul, care, treptat, isi pierde caracteristicile initiale. Un magnet acoperit integral cu pilitura de fier nu mai este un magnet, iar capacitatea sa de atractie este slaba. Tot astfel, structurile aurice exterioare ale omului sunt acoperite, in urma exercitarii liberului arbitru, de particule negative ce provin de la fiintele Ashpan. Acesta este motivul pentru care corpurile aurice exterioare - de exemplu, corpul emotional sau corpul mental - dobandesc, in cazul unor stari emotionale, afective si mentale negative, anumite culori.

Un corp emotional care dobandeste culoare rosie reflecta o manie extrema. Mania nu este a omului, dar omul se identifica cu ea. Omul spune: sunt manios si imi vine sa bat pe cineva. De fapt, omul este magnetul care atrage mania din cosmos, iar in cosmos, mania este manifestata chiar de fiintele Ashpan. Pilitura de fier ce acopera magnetul reprezinta emisiile energetice ale fiintelor Ashpan.

Dobandind culoarea rosie, corpul emotional al omului isi pierde caracteristicile initiale, iar prin repetarea starii respective de-a lungul vietii, omul in cauza se obisnuieste intr-atat cu manifestarea maniei, inca nici nu isi mai aminteste ca, initial, s-a comportat altcumva.

Acelasi fenomen auric se produce in cazul tuturor starilor negative ale unui om, care se succed cu repeziciune de-a lungul vietii. Fiecare stare pe care un om o manifesta prin exercitarea liberului arbitru, atrage o anumita categorie de fiinte Ashpan care se lipesc, prin sintonie de aura lui.

Din punct de vedere auric, fiecarei stari negative ii

corespunde o culoare specifica, care se manifesta la nivelul corpurilor aurice exterioare (emotional, astral, mental etc), iar din punct de vedere psihic, fiecare stare formeaza un focar de personalitate. Fiecare focar de personalitate apartine unei fiinte Ashpan.

Treptat, omul devine un conglomerat complex de focare de personalitate. Fiecare focar de personalitate acumuleaza, in timp, o incarcatura energetica remanenta, care este refulat in subconstient. Astfel, prin repetarea, in urma exercitarii liberului arbitru, a unor stari negative, omul ajunge sub influenta aproape deplina a fiintelor Ashpan.

De-a lungul vietii, ceea ce este in interiorul omul se reflecta in exterior. Evenimentele vietii nu sunt altceva deca reflectarea a ceea ce omul este in interior. Omul este un sistem oscilant deschis care influenteaza si este influentat de mediu.

In momentul in care, prin exercitarea liberului sau arbitru, un om alege sa manifeste o caracteristica negativa - mania, trufia, ura -, emite o energie modulata informational si atrage din cosmos, prin sintonie, dupa principiul diapazonului, ceea ce este compatibil cu el. Cosmosul, evident, reactioneaza, iar efectul se manifesta atat la nivelul mediului material, cat si a celui spiritual. Daca la nivelul cosmosului spiritual, omul atrage fiintele cu care este in rezonanta dupa principiul diapazonului, la nivelul mediului material omul atrage semeni de-ai sai cu aceeasi incarcatura emotionala si evenimente compatibile. In fond, cine se aseamana se aduna. Iar ceea ce se aduna, se numeste karma.

Astfel, de-a lungul vietii, prin liberul sau arbitru, omul isi programeaza singur evenimentele prin care trece. Nu ingerii cazuti il conduc pe om la comiterea raului. Omul insusi este cel care alege, prin exercitarea liberului sau arbitru.

In momentul in care, pentru prima oara in viata, un om intelege ca nu trebuie sa dea curs unui sentiment negativ - de exemplu, intelege ca nu trebuie sa dea curs maniei - si se abtine, realizeaza un mare pas inainte: se elibereaza. Eliberandu-se, acel om are un viciu, o meteahna sau o eroare de comportament in minus. Simultan, aura sa devine mai curata. O parte din pilitura de fier se desprinde de magnet - se demagnetizeaza. Desprinzandu-se pilitura de fier, dispare si un focar de personalitate. Abia in acel moment, omul intelege cine

este el si de ce s-a identificat mereu cu starile prin care a trecut - ca rezultat al formarii focarelor de personalitate.

In urma constientizarii unui defect, omul scapa de un sentiment negativ, de o culoare negativa ce se manifesta la nivelul corpului emotional sau mental, de un focar de personalitate nefast, dar, mai ales, scapa de o fiinta Ashpan. La randul ei, fiinta Ashpan se elibereaza de om cu lectia invatata, urmandu-si traseul cosmic.

Acest proces se desfasoara de-a lungul existentei intrupate a tuturor oamenilor. Majoritatea starilor negative - si, prin urmare, a focarelor de personalitate - ale unui om s-au format, in stare incipienta, inca din primii ani de viata si s-au coagulat treptat, prin repetare. In decursul vietii, un om cu nivel evolutiv galben al corpului duh are aproximativ 600 de focare de personalitate, care nu sunt altceva decat emisiile unor fiinte Ashpan.

Toti oamenii aleg, prin liberul arbitru, la inceputul existentei lor - in prima faza a copilariei - sa manifeste anumite sentimente, ganduri sau comportamente negative, de care nu mai pot scapa o lunga perioada de timp sau, uneori, toata viata. De aceea, au mereu senzatia ca intalnesc doar o anumita categorie de oameni sau ca au parte de acelasi tip de evenimente nefericite si ca se invartesc intr-un cerc vicios, din care nu pot iesi. Abia, dupa un rastimp destul de lung, poate la maturitate, poate la batranete - in care existenta pare a fi pusa in paranteze si in care simt ca nimic nu merge asa cum ar fi trebuit - oamenii scapa, in urma unui eveniment cel mai adesea banal, de acea eroare de comportament, eliberandu-se.

Din pacate, omul este format din multe focare de personalitate. Chiar daca elimina unul dintre ele, raman alte focare de personalitate, alte culori aurice negative, alte erori de comportament, alti Ashpan de eliberat.

Pentru a exemplifica acest proces, putem lua ca exemplu mania. La fiecare om, focarul de personalitate specific maniei s-a format inca din copilarie - poate in momentul in care colegul de joaca si-a insusit jucaria preferata, poate in momentul in care educatoarea l-a pedepsit in mod nedrept sau poate in momentul in care colega pe care o iubea pe ascuns, i-a refuzat placerea de manca impreuna o prajitura. De-a lungul timpului, in urma unor evenimente similare, focarul de personalitate s-a amplificat, astfel ca omul in cauza a acumulat o incarcatura energetica

remanenta. Astfel, impulsul de a-si lovi semenul, de a sparge un obiect, de a arunca cu o piatra, de a apasa pe tragaci etc a devenit din ce in ce mai puternic.

Fireste, intr-o prima faza, omul are tendinta de a se abtine, dar, dupa o perioada, da frau maniei sale si nu o mai "controleaza". Astfel, poate ajunge la acte comportamentale necugetate. S-ar putea spune ca "s-a enervat din senin", ca "a avut o zi proasta", ca "nu si-a mai controlat nervii" etc. De fapt, focarele de personalitate responsabile cu mania - si sunt destul de multe, in functie de "nuanta" maniei - s-au activat brusc, iar la nivelul aurei exterioare au aparut culorile intunecate. Omul s-a comportat potrivit impulsurilor sale, pe care nu le-a mai putut struni.

In definitiv, oamenii "calmi" care nu se enerveaza, nu se maniaza si nu folosesc forta, sunt acei oameni care, de-a lungul vietii, au reusit sa-si constientizeze lipsurile si sa elibereze fiintele Ashpan, care formau focarele de personalitate. Diferenta dintre un om linistit, lipsit de astfel de impulsuri si unul care nu-si stapaneste "nervii" consta in constientizarea repetata a unor erori de comportament.

Celui impulsiv, comportamentul omului linistit i se pare "fara nerv", plat, previzibil, adesea stupid. Cel impulsiv spune despre omul linistit ca nu are "sange in vene" sau ca este "impotent" (ca reactie).

De fapt, asa si este, dar ceea ce ofera surplusul de energie celui impulsiv nu este "nervul" sau "sangele din vene", ci energia emisa de fiinta Ashpan - care formeaza focarul de personalitate respectiv. Energia fiintei Ashpan confera omului potenta de a se comporta intr-un mod impetuos sau impulsiv. Omul linistit este lipsit de aceasta energie, astfel ca nu are cum sa se manifeste precum cel impulsiv.

Acesta este, de fapt, factorul decisiv care diferentiaza oamenii, de-a lungul existentei trupesti. Unii oameni sunt linistiti, aplecati mai mult spre viata meditativa sau spre studiu, aplecati spre indeplinirea cu strictete a imperativelor momentului si spre satisfacerea necesitatilor zilnice, fara a folosi mijloace dure. Ceilalti sunt mereu agitati, tentati mereu sa foloseasca forta, sa dea frau maniei, sexualitatii exacerbate, orgoliului si altor caracteristici negative, ca si cum ar avea un surplus de energie, pe care nu stiu cum sa-l consume mai

epede.

Oamenii din ultima categorie nu reusesc sa consume niciodata surplusul de energie. Pofta vine mancand, caci intre acei oameni si fiintele Ashpan se naste o conexiune de tip feedback: fiintele Ashpan emit permanent energia lor inepuizabila, iar focarele de personalitate se supradimensioneaza. Cu fiecare moment in care omul abuzeaza de comportamentul negativ, fiintele Ashpan devin si mai puternice, emitand o noua cantitate de energie.

Astfel ca omul intra intr-un cerc vicios, care pare a nu se mai sfarsi niciodata. Cu adevarat grav este insa faptul ca, de la un anumit moment, intra in joc a doua categorie de Fiii ai intunericului - Cei cu ochii negri.

➢ Lucrarea fiintelor luciferice

Daca, de-a lungul vietii, prin exercitarea liberului arbitru, oamenii persevereaza in a nu se comporta in conformitate cu Firea lucrurilor, lucrurile iau o intorsatura total nefavorabila.

Prin comiterea repetata a unor acte comportamentale situate in afara Ordinii cosmice - Firea lucrurilor -, oamenii atrag, ca sisteme oscilante deschise, acele fiinte care il manifesta constant in cosmos: Fiii intunericului, Cei cu ochii negri.

Faptuind raul, oamenii nu atrag doar particulele din corpurile spirituale risipite prin cosmos ale fiintelor Ashpan, ci si pe Cei cu ochii negri. Daca oamenii ar atrage doar particulele fiintelor Ashpan, lucrurile n-ar fi prea grave.

In mod firesc, intre oameni si Cei cu ochii negri exista o incompatibilitate energetica. In consecinta, Cei cu ochii negri nu pot actiona direct asupra oamenilor. In starea existentiala in care se mentin, Cei cu ochii negri nu-i pot vedea pe oameni, nu-i pot auzi, nu le pot simti mirosul. Asadar, cu de la sine putere, Cei cu ochii negri nu-i pot contacta pe oameni. Celor cu ochii negri li se termina "aria de acoperire" cand este vorba de oameni.

In mod natural, nici oamenii n-ar putea sa-i contacteze pe Cei cu ochii negri, care sunt altceva decat ei. Totusi, oamenii au descoperit, deloc intamplator, in banca de date a universului,

adresa si numarul de telefon al Celor cu ochii negri. Mijlocul prin care Cei cu ochii negri pot fi contactati de oameni in mod direct, ca si cum ar fi sunati prin telefonul celular, este faptuirea raului.

La inceput, oamenii care faptuiesc ceva rau, atrag doar particulele corpurilor lipsite de forma ale fiintelor Aspan, incarcandu-se auric negativ cu emisiile lor spirituale. Omul-magnet atrage, la inceput, pilitura de fier risipita in cosmos, dar imediat dupa aceea uita ca este doar un magnet si se comporta precum pilitura de fier. Treptat, se magnetizeaza si pilitura de fier, astfel incat nimeni nu mai stie unde se termina magnetul si unde incepe pilitura - ambele formeaza un corp comun.

Mania, din cazul dezbatut anterior, este doar un focar de personalitate care pune stapanire pe un om. Omul nu este mania, omul este doar manios. El doar se identifica cu mania. Daca, de mai multe ori la rand, omul persista in manifestarea maniei, atunci mania devine o a doua natura - de fapt, devine chiar prima natura a omului respectiv.

Astfel, acel om ajunge sa nu-si mai poata struni puseurile de manie. Se maniaza din ce in ce mai des, pana cand nu se mai poate controla, iar atunci vede rosu in fata ochilor si nu mai stie ce face. Rosul este, de fapt, culoarea aurica corespondenta maniei, iar daca un om ajunge sa vada rosu, inseamna ca intreaga lui aura exterioara are culoarea rosie inchisa. Daca, la inceput, s-a folosit doar de manifestarea verbala a maniei, ulterior un om poate ajunge la folosirea fortei pentru a arata cine este mai tare si de partea cui este "dreptatea".

Tocmai puseul de manie este mijlocul prin care un om descopera, in banca de date a universului, numarul de telefon al Celor cu ochii negri. Puseul de manie inseamna, de asemenea, formarea instantanee a "numarului de telefon" al Celor cu ochii negri si stabilirea contactului. Daca omul nu i-ar fi sunat, Cei cu ochii negri n-ar fi stiut ca acel om exista, ca are cont in banca de date a universului si numar de telefon personal.

Percepand emisia de energie negativa din momentul maniei, Cei cu ochii negri devin dintr-o data foarte atenti si localizeaza omul respectiv. Energia emisa de un om care se infurie are aceeasi frecventa cu energia trupului de forma umanoida in care se manifesta Cei cu ochii negri in lumea eterica.

Doar cu cateva secunde inainte de emisia unui sentiment negativ, omul nu exista pentru Cei cu ochii negri. Omul a fost

localizat abia dupa ce a emis sentimentul negativ. In secunda urmatoare emiterii unui sentiment negativ, Cei cu ochii negri se prezinta in trupul lor de lumina, la nivelul lumii eterice, alaturi de omul respectiv. Evident, in cazul unui singur om se prezinta un singur reprezentat al Celor cu ochii negri: o fiinta luciferica in trup de forma umanoida, ai carui ochi negri absorb energia precum gaurile negre.

Prin repetarea manifestarii sentimentului negativ si a erorii de comportament, legatura dintre omul in cauza si reprezentantul Celor cu ochii negri se adanceste. Acest fapt se petrece atat in cazul maniei, cat si in cazul celorlalte sentimente negative sau erori de comportament. Treptat, aura omului incepe sa semene cu cea a fiintei cu ochii negri, care incepe o influentare din ce in ce mai accentuata, formandu-se o rezonanta specfica.

Sunandu-i pe Cei cu ochii negri, omul care are un puseu de manie emite si un semnal energetico-informational catre semenii sai. Oamenii care se aseamana se aduna, iar cei care sunt in disonanta se departeaza. Astfel, oamenii care au caracteristici energetice asemanatoare se aduna laolalta si incearca sa faca ceea ce stiu cel mai bine, adica sa manifeste aceleasi erori de comportament, sub diferite forme, "ajutati" de aceasta data, in mod subtil de fiintele luciferice, Cei cu ochii negri.

Reprezentantul Celor cu ochii negri "ajuta" oamenii prin inducerea exterioara a unor scenarii existentiale, numite in limbajul ingerilor Veghetori din lumea eterica **"Jocuri ale Vietii si ale Mortii**". In cadrul unor astfel de jocuri, reprezentatii Celor cu ochii negri fac in asa fel inca sa se intalneasca persoane compatibile auric, care sa poata experimenta acelasi tip de caracteristica negativa.

Prin asocierile dintre oameni, rezultate in urma scenariilor existentiale induse de reprezentantii Celor cu ochii negri, dar bazate pe principiul sintoniei - cine se aseamana se aduna - se pot forma amicitii dubioase, gasti de cartier, parteneriate in vederea realizarii unor afaceri necurate etc, in care principala forma de manifestare consta in exacerbarea unor sentimente negative si erori de comportament.

Nu Cei cu ochii negri ii determina pe oameni sa faca un lucru sau altul. Oamenii insisi, prin exercitarea dreptului suveran,

decid prin liberul arbitru ce sa faca. Ar fi o naivitate sa creada cineva ca Cei cu ochii negri ar fi raspunzatori pentru ceea ce face un om prin exercitarea liberului arbitru. In lumea materiala oamenii decid, oamenii actioneaza. Nimeni nu se substituie lor - nici ingerii cei buni, nici ingerii cei rai.

La un moment dat, perseverand in faptuirea raului, unora dintre oameni incepe sa le placa ceea ce fac - sa exercite mania, ura, forta bruta, sa se simta "smecheri" sau "puternici" in fata celor fara aparare, sa bata, sa fure, sa violeze etc. Cand unui om *ii place sa faca rau* altuia este o catastrofa - este cel mai periculos moment din existenta sa. Cand unei fiinte umane incepe sa-i faca placere sa faca rau semenilor sai, inseamna ca a decazut din conditia umana: nu mai este om. Este *altceva.*

Iar cand devine *altceva,* omul in cauza a iesit din cosmosul oamenilor, pentru a intra in cosmosul *altora.* Cand un om devine *altceva,* placandu-i sa faca rau - indiferent sub ce forma -, devine sclavul Celor cu ochii negri, care-l vor folosi ca pe un instrument nevrednic, pe care-l vor abandona mai tarziu, atunci cand serviciul sau nu va mai fi considerat util.

Cu timpul, un astfel de om va ajunge sa fie posedat in mod direct de catre fiintele luciferice, iar actele sale vor fi din ce in ce mai crude. Si, daca reflectam, inceputul a fost declansat prin manifestarea unei banale manii - poate indreptatita din punct de vedere personal.

La fel ca in cazul Fiilor Luminii, care fac oamenilor diverse ceremonii la nivelul lumii eterice, Fiii intunericului - Cei cu ochii negri - fac ceremonii oamenilor care le devin sclavi, in urma exacerbarii unor sentimente negative, in urma repetarii unor erori de comportament sau a comiterii unor unor acte reprobabile.

Ceremoniile Fiilor intunericului sunt copii inversate ale ceremoniilor Fiilor Luminii. La aceste ceremonii participa contrapartile intunecate ale Fiilor Luminii: Ingeri Veghetori, Maestri de plan etc. Prima ceremonie care se face unui om care a devenit *altceva* este botezul luciferic.

Botezul luciferic este copia inversata a botezului Fiilor Luminii. Botezul luciferic are loc in anumite momente ale vietii unui om - mai ales in copilarie - de regula, in situatii dramatice, in care omul foloseste forta bruta.

Botezul luciferic este legat de activitatea a doua chakre

minore, care sunt pe aceeasi linie cu chakra svadistan, in partea dreapta, respectiv in partea stanga a trupului.

De regula, botezul luciferic se produce in cazul (considerat adesea banal) in care un copil se bate cu un alt copil, il invinge si produce varsare de sange - de exemplu, cand un copil loveste cu pumnul alt copil, iar acestuia ii curge sange din nas. In momentul in care produce varsare de sange, celui in cauza i se produce o importanta modificare a structurii aurice: anumite petale ale minichakrei svadistan din partea stanga capata o nuanta neagra.

Evident, acelasi lucru se produce si in cazul adultilor. Un alt caz in care se produce acest tip de botez este acela in care un om ucide pentru prima oara un animal - chiar si atunci cand, din necesitate, taie o gaina. In acel moment se produce activarea unor petale la minichakra svadistan din partea dreapta. In timpurile mai vechi, stramosii nostri faceau anumite ritualuri inaintea vanatorii, inaintea uciderii unui animal sau inainte de a incepe un razboi, tocmai pentru a preintampina astfel de evenimente nedorite.

In cazul unui viol se produce instantaneu activarea ambelor minichakre svadistan. Acelasi lucru se intampla in momentul in care omul provoaca distrugerea unei paduri sau a unei portiuni din natura, prin incendiere sau prin alte mijloace.

Ori de cate ori un om faptuieste ceva rau, se departeaza de Ordinea cosmica si de Fiii Luminii - se departeaza de **Dumnezeu**. Totodata, intra sub influenta Fiilor intunericului, devenind un sclav, care-si ofera altora, pentru nimic, ceea ce are mai pretios - sufletul.

Cel mai periculos fenomen este insa aderarea constienta - prin ritualuri - la elementul luciferic. Acest fenomen se produce in cazul in care omul se dezice in mod constient, cu buna stiinta, de **Iisus Hristos**. Prin aderarea constienta la elementul luciferic, toate functiunile indeplinite de Fiii Luminii cu privire la omul respectiv - Ingeri Veghetori, Ingeri Pazitori, spirite ale naturii - sunt preluate de contrapartile lor luciferice.

Din acel moment, omul in cauza va ramane sub influenta fiintelor luciferice, devenind, in cele din urma, posedat. La aceasta categorie de oameni, cu timpul, chakra orgoliului va deveni punctul de interferenta al fiintelor luciferice. Daca prin chakra iubirii, **Dumnezeu Tatal** se uneste cu Fiul Sau, **Iisus**

Hristos, prin chakra orgoliului omul se uneste cu Lucifer.

Sufletul acelui om este ca si desprins de **Dumnezeu Tatal**, fara a fi insa abandonat de **Iisus Hristos**. Nici in acest caz, **Iisus Hristos** nu-si ia darurile inapoi, adica nu-si intrerupe legatura cu chakra iubirii, din dreptul plexului cardiac.

In lumea eterica se spune ca, in momentul in care vor exista suficient de multi oameni cu chakra orgoliului activata, va fi posibila aparitia in lumea terestra a mesagerului lui Lucifer sau chiar a lui Lucifer in persoana.

7. SOMNUL SI VISELE

➢ Tipuri de vise

Pentru ca omul sa devina o **Cruce de om** - un om centrat in Firea lucrurilor - trebuie sa se comporte in conformitate cu legile cosmosului atat in stare de vegehe, cat si in stare de somn.

Existenta omului in lumea materiala este impartita in doua: de-o parte existenta in stare de veghe, care cuprinde experientele avute prin intermediul constiintei diurne, iar de celalta parte existenta in stare de somn, care cuprinde experientele avute prin intermediul constiintei de vis.

Desi, astazi, se cunosc prea putine aspecte cu privire la trairile omului in stare de somn, nu inseamna ca aceasta parte a existentei omului nu prezinta importanta. Dimpotriva, existenta noctura a omului este la fel de importanta ca si cea diurna. Dar, pentru a patrunde in fenomenologia somnului si a dezvalui o importanta parte a existentei in lumea materiala, trebuie facuta o scurta recapitulare a alcatuirii fiintei omenesti.

In decursul existentei incarnate, in afara spiritului, omul este format din patru corpuri de forma umanoida: corpul duh, corpul sufletului, corpul eteric si, fireste, corpul material. Fiecare dintre ele exista in planul cuantic propriu: spiritul in planul cuantic primordial, corpul duh in planul cuantic al lumii de dincolo (in planul astral), sufletul in planul cuantic al sufletului, corpul

eteric in planul cuantic ce corespunde lumii eterice, iar corpul material in planul cuantic al lumii materiale.

Dintre toate structurile aurice ale omului, doar sufletul are un plan cuantic individual (personal). Fiecare suflet are un plan cuantic personal, ca un fel de "felie" de spatiu-timp, care nu intra in conexiune cu planurile cuantice ale celorlalti oameni. Celelalte planuri cuantice - al spiritului, al corpului duh, al corpului eteric - sunt comune tuturor oamenilor.

In cazul in care, fiecare dintre structurile aurice principale ar deveni subit constiente, ar putea observa planul cuantic corespunzator. Spiritul ar percepe planul cuantic primordial. Corpul duh ar percepe planul astral - de fapt, ar percepe subplanul astral de unde a provenit inainte de a se intrupa in lumea materiala. Sufletul ar percepe planul cuantic propriu, iar corpul eteric ar percepe planul cuantic eteric - lumea eterica.

Fiecare dintre structurile aurice ale omului (inclusiv corpul material) are un nucleu distinct de constiinta si de constienta. Astfel, omul este format din mai multe nuclee. Fireste, cand este constient de lumea materiala, omul are ca nucleu specific eul trupesc, ego-ul, prin intermediul caruia devine constient de mediu - asa numita stare de veghe. In starea de veghe, omul are un anumit nivel de constiinta si de constienta.

Starea de veghe nu este conferita doar de ceea ce se afla la nivelul trupului material, ci si de celelalte componente aurice. Un rol deosebit in functionarea trupului si in mentinerea starii de veghe il au atat chakrele situate la nivelul corpului eteric, cat si contrapartile lor situate la nivelul corpului sufletului si a corpului duh (chakrele atribut).

La nivelul corpului eteric, de-a lungul canalului Sushumna, sunt situate sapte chakre principale: muladhara, svadistan, manipura, anahata, vishudi, ajna, sahasrara. In afara celor sapte chakre principale, la stanga si la dreapta canalului Sushumna, in dreptul mameloanelor, exista alte doua chakre importante: in dreptul inimii exista chakra iubirii, numita shainiah, care a fost deschisa de catre **Iisus Hristos**, iar in dreptul mamelonului drept exista chakra orgoliului - chakra lui Lucifer.

Astfel, privit din fata, fiinta integrala a omului formeaza o cruce luminosa, a carei bara verticala este formata din canalul Sushumna, de-a lungul caruia sunt situate chakrele principale. Bara orizontala este formata din linia imaginara ce uneste cele

doua chakre situate in dreptul mameloanelor. Aceasta este **Crucea Vietii,** pe care se rastingneste omul de-a lungul existentei intrupate, pentru a deveni un om luminat, care isi poarta crucea si devine una cu ea - pentru a deveni o **Cruce de om.**

In afara acestor noua chakre mentionate, mai exista alte sase, despre care, astazi, se cunosc destul de putine lucruri. Trei dintre ele sunt situate deasupra capului, ceva mai sus de chakra sahasrara, iar celelalte trei sunt situate sub talpile picioarelor. Cele sase chakre seamana destul de putin cu chakrele situate de-a lungul Sushumnei. Ele au aspectul unor stelute stralucitoare, nu au petale, iar in interiorul lor se formeaza vartejuri minuscule.

Dispunerea celor trei chakre situate deasupra capului variaza de la om la om. La unii oameni sunt situate mai sus si sunt mai stralucitoare, la alti oameni sunt mai apropiate de cap si sunt mai palide. Cele trei chakre de deasupra capului sunt situate pe linia divina.

Prima chakra este situata la aproximativ cinci- zece centimetri de sahasrara, in afara cutiei craniene. Numele ei este Poarta sufletului. A doua chakra, situata la cincisprezece centimetri de crestetul capului, este Poarta duhului (a corpului duh), iar a treia chakra este situata la aproximativ douazeci si cinci de centimetri de crestetul capului. Numele ei este Poarta spiritului.

In afara celor trei chakre situate deasupra capului, mai exista trei chakre situate sub talpile picioarelor. In stadiul evolutiv actual, doar una este in stare de activitate. Ea este situata la aproximativ zece centimetri sub talpile picioarelor. Numele ei este Poarta Pamantului. Chakra Poarta Pamantului are un rol foarte important in ceea ce priveste eliminarea toxinelor aurice din organism. Prin aceasta chakra sunt eliminate toate toxinele aurice rezultate in urma actelor comportamentale defectuoase.

Cele trei chakre situate deasupra capului au o importanta deosebita in ceea ce priveste somnul si visele. Ele corespund celor trei elemente fundamentale ale structurii aurire – sufletul, corpul duh si spiritul. Cele trei chakre de deasupra capului functioneaza ca niste porti, care fac legatura, in timpul somnului, dintre structurile aurice mentionate si nivelurile ortoexistentiale ale cosmosului.

In momentul in care trupul material adoarme, iar constiinta starii de veghe dispare, corpul eteric, sufletul (corpul sufletului), corpul duh si spiritul isi modifica pozitia in raport cu acesta. Imediat dupa ce focarul de personalitate specific starii de veghe inceteaza sa-si mai faca simtita prezenta, omul incepe sa viseze. In mare, visele pot fi clasificate, in functie de structura aurica care le genereaza.

Exista asadar vise specifice activitatii trupului material si nucleului de constiinta specific acestuia. Ele formeaza primul tip de vise. Al doilea tip de vise poate fi raportat la activitatea corpului eteric. Urmatoarele doua tipuri de vise pot fi raportate la activitatea corpului sufletului. In timpul somnului, corpul sufletului se manifesta in doua feluri distincte. Primul fel de manifestare presupune activitatea autonoma a corpului sufletului in planul cuantic personal. Activitatea autonoma a corpului sufletului in planul cuantic personal genereaza al treilea tip de vise. In schimb, al patrulea tip de vise presupune manifestarea corpului sufletului in afara planului sau cuantic individual. Al cincelea tip de vise poate fi raportat la activitatea corpului duh. In fine, al saselea tip de vise poate fi raportat la activitatea spiritului.

➢ Primele doua tipuri de vise

Primul tip de vise se deruleaza in faza incipienta a somnului, imediat dupa adormire si se succede, ciclic, de mai multe ori de-a lungul somnului. In opt ore de somn, omul poate avea aproximativ zece reprize de astfel de vise. Acest tip de vise dureaza foarte putin timp - cateva minute. In toate aceste vise, omul are miscari rapide ale globilor oculari - REM: *rapid eys movement.*

Acesta este tipul de vis care reflecta experientele desfasurate de om in stare de veghe. Visele de acest tip au un anumit simbolism, in functie de experientele personale ale omului. In general, visele de acest tip pot fi raportate la experientele traite de om in ultimele trei zile.

Acest tip de vise reflecta relatiile sociale ale celui ce viseaza, fiind efectul nedreptatilor suferite sau al frustrarilor acumulate.

Omul se poate visa in diferite ipostaze legate de existenta cotidiana: continua sa indeplineasca o anumita activitate inceputa in stare de veghe, se intalneste cu un prieten sau cu o cunostinta, continua o cearta etc.

In toate visele de acest tip, subiectul principal este trupul material si activitatile motorii pe care le desfasoara in timpul starii de veghe. Intr-un fel, se poate spune ca visele de acest tip reflecta activitatile fiintei umane din stare de veghe, percepute prin intermediul actiunilor motorii ale trupului material. Astfel, daca in ziua anterioara visului, omul in cauza s-a certat cu o persoana oarecare, poate visa acea cearta din perspectiva activitatilor motorii si a tensiunilor musculare acumulate, iar nu din perspectiva morala sau sociala. Tensiunile rezultate in urma activitatilor motorii intense din perioada conflictului sunt inmagazinate energetico-informational prin refulare, iar visul nu face altceva decat sa le defuleze prin intermediul unui simbolism personal. Acest simbolism este generat doar de experientele personale, astfel incat doar omul in cauza la poate decripta in urma unei analize atente.

Din acest punct de vedere, se poate spune ca acele carti de vise care incearca sa interpreteze visele printr-o generalizare excesiva sunt destul de departe de adevar. Exista, intr-adevar, anumite constante cu caracter general, dar nu trebuie exagerat. Aceste constante provin din faptul ca experientele oamenilor sunt, in mare, aceleasi. Totusi, trebuie tinut cont de faptul ca fiecare om este unic; chiar daca, in lumea fizica, oamenii au experiente relativ asemanatoare, fiecare le recepteaza in modul sau specific. Oamenii nu sunt masini, fiecare om recepteaza in felul sau o anumita experienta.

Al doilea tip de vise depaseste nivelul trupului material si al activitatii motorii, raportandu-se la activitatea corpului eteric. Datorita faptului ca, in actualul stadiu evolutiv, constiinta si constienta omului din starea de veghe nu se muta la nivelul corpului eteric, visele din aceasta categorie sunt ca si inexistente. In cazul in care ar avea astfel de vise, oamenii ar trebui sa viseze, chiar si distorsionat, decoruri si fiinte din lumea eterica. Actualmente, doar clarvazatorii pot avea astfel de vise.

Imediat dupa adormire, oamenii au o perioada scurta de intunecare - de negura. Aceasta perioada de intunecare se manifesta datorita faptului ca, in actualul stadiu evolutiv, corpul

eteric nu este suficient de matur pentru a retine imagini din lumea eterica. In viitor, atunci cand corpul eteric va fi ceva mai dezvoltat, in constiinta oamenilor se vor derula cu mare rapiditate imagini ale lumii eterice - flashuri cognitive, care pot fi denumite imagini hipnagogice.

In ziua de astazi, prea putini oameni percep, imediat dupa adormire, flashuri scurte ce contin imagini ale lumii eterice. Acesti oameni, datorita maturitatii sporite a corpului eteric, pot fi considerati drept potentiali clarvazatori.

Imaginile hipnagogice percepute in acest mod, nu pot fi interpretate prin intermediul constiintei de veghe, datorita unei cenzuri specifice eului trupesc. Eul trupesc nu le intelege, iar ceea ce nu poate fi inteles este generator de spaima si, prin urmare, respins.

➢ Aventurile corpului sufletului

Urmatoarele doua tipuri de vise au ca substrat de manifestare corpul sufletului. Imediat dupa ce constiinta de veghe inceteaza sa functioneze, iar omul adoarme, corpul sufletului iese din amortire si incepe sa se manifeste autonom.

In timpul somnului, corpul sufletului se poate manifesta in doua modalitati distincte. Prima modalitate este cea in care corpul sufletului se manifesta in planul sau cuantic individual. Aceasta activitate a corpului sufletesc genereaza al treilea tip de vise. A doua modalitate este cea in care corpul sufletului se manifesta in afara planului sau cuantic individual, ceea ce genereaza al patrulea tip de vise.

Vom incepe cu prima modalitate de manifestare a corpului sufletului in timpul somnului - cea in care acesta dobandeste o existenta complet autonoma si devine constient de planul sau cuantic individual.

Fiecare suflet omenesc este unic, astfel incat el are un plan cuantic sufletesc personal, in care poate patrunde in timpul somnului. Nici un alt om nu poate patrunde in acest plan cuantic personal. Dintre fiintele ingeresti vegehetoare, nu poate patrunde in acest plan cuantic decat Ingerul Veghetor de suflet al omului respectiv.

Rolul ingerilor Veghetori personali este esential de-a lungul

vietii intrupate a unui om. Ingerii Veghetori sunt fiintele ingeresti cele mai apropiate de oameni - atat la propriu, cat si la figurat. In organigrama Fiilor Luminii, Ingerii Veghetori sunt subordonati, pe linie ierarhica, Ingerului Mortii. Fireste, rolul Ingerilor Veghetori nu este legat in exclusivitate de moarte, ci, in primul rand, de viata. Fiecare om are doi Ingeri Veghetori: un Inger Veghetor de corp duh si un Inger Veghetor de suflet. Ingerul Veghetor de corp duh se ingrijeste de buna functionare a corpului duh, iar Ingerul Veghetor de suflet se ingrijeste de buna functionare a corpului sufletului.

De-a lungul intregii existente intrupate, in functie de imprejurari, Ingerii Veghetori regleaza functionarea structurilor aurice ale omului - corpul duh si corpul sufletului. Rolul lor este extrem de important, mai ales in conditiile in care, datorita activitatilor total neinspirate ale oamenilor in lumea materiala, apar tot timpul disfunctionalitati aurice.

De asemenea, Ingerii Veghetori au un rol deosebit in timpul somnului, in conditiile in care structurile aurice ale omului functioneaza diferit fata de starea diurna. In timpul somnului, Ingerul Veghetor de suflet ajuta omul sa patrunda in planul cuantic al sufletului, iar cel de corp duh ajuta omul sa patrunda in lumea corpurilor duh - in lumea astrala.

In actualul stadiu evoltiv, data fiind imaturitatea corpului sufletului, un om poate sta in planul cuantic sufletesc personal cel mult un minut pe noapte. De regula, sta injur de 30 de secunde.

In acel minut important petrecut in timpul somnului, la nivelul corpului sufletului se produc mai multe fenomene energetice importante. In doar cateva secunde, corpului sufletului isi pierde forma umanoida si pare a se disipa energetic in planul sau cuantic, care are forma unei felii de spatiu. Este ca si cum toti atomii energetici stralucitori din care este format corpul sufletului se disipeaza, precum un gaz intr-o incapere, chiar in planul sau cuantic personal.

Spatial, planul cuantic al sufletului are forma unui cilindru ce invaluie structura aurica a omului. In interiorul planului sau cuantic, corpul sufletului pluteste precum un peste intr-un acvariu cilindric. Fireste, aici este vorba despre spatiu doar in sens kantian - ca forma umana de reprezentare. Pentru omul care patrunde constient in acest plan cuantic, perspectiva se

modifica in mod esential.

Atunci cand patrunde in planul cuantic sufletesc, care este personal, omul are senzatia ca patrunde intr-o lume infinita. Aceasta lume este, intr-adevar, infinita pentru fiecare fiinta umana, desi, paradoxal, are doar dimensiunile specificate anterior. Desi pare mic, pianul cuantic sufletesc este infinit ca profunzime cuantica. Pentru om, este ca si cum ar patrunde corporal in nucleul unui atom. Desi s-ar astepta sa intre intr-un spatiu foarte ingust, are uriasa surpriza sa patrunda in interiorul unui imens sistem solar, in care se simte, el insusi, ca un atom.

Totusi, chiar daca, din punct de vedere energetic, corpul sufletului se disipeaza in planul cuantic sufletesc, omul se vede pe sine tot in forma umanoida, la fel cum se vede in planul material.

Trairile omului care se manifesta in interiorul planului cuantic sufletesc, in acel minut din timpul somnului, sunt extrem de importante si par sa fie foarte departate de experientele din stare de veghe. De altfel, in momentul in care patrunde in planul cuantic sufletesc, omul are impresia ca nu mai exista o alta lume. Si nici nu este de mirare, intrucat omul patrunde chiar in miezul a ceea ce noi, in lumea materiala, numim regatului viselor.

La trecerea din planul cuantic material in planul cuantic sufletesc, trairile si experientele sunt diferite, de la om la om. Trecerea se realizeaza printr-o cale specifica fiecarui om in parte. La unii oameni, trecerea dintr-un plan cuantic in altul se face pe o scara, la altii pe un podet. Sunt oameni la care trecerea se realizeaza in urma traversarii unui drum, a unui lan, a unui camp de flori sau a unei ape.

Calea ce face jonctiunea intre planurile cuantice poate fi regasita de orice om doar pe baza unui sunet. Exista un sunet anumit, asemanator cu un sunet prelung de tropeta, specific fiecarui om in parte, pe baza caruia poate descoperi calea ce duce in planul cuantic sufletesc - in regatul viselor. Daca n-ar exista acel sunet, omul n-ar putea patrunde in planul cuantic al corpului sufletului.

Ghidandu-se de sunet, de-a lungul acestui traseu, omul este insotit de Ingerul Veghetor de suflet. El sta tot timpul in partea stanga a omului. Ingerul Veghetor de suflet il tine pe om de mana, sfatuindu-l permanent. Acesta este singurul moment in

care omul cunoaste numele real al Ingerului Veghetor de suflet. De asemenea, omul isi cunoaste numele personal de suflet.

Pe calea ce duce in planul cuantic sufletesc - care poate fi orice: un lan, o padurice de brazi, un podet, un paraias, o scara etc - omul este intampinat de alte trei fiinte ingeresti, pe care le putem numi in felul urmator: *Entitatea-sunet, Entitatea-miros si Entitatea-lumina.* Cele trei fiinte ingeresti stau permanent in partea dreapta a omului, in timp ce, asa cum s-a mentionat, Ingerul Veghetor de suflet sta in partea stanga.

Cele trei fiinte ingeresti au o fizionomie si o vestimentatie specifice. Ca pozitie ierarhica, cele trei fiinte ingeresti sunt situate pe treapta ierarhica a Ingerilor Pazitori, au ochii lipsiti de iris, dar de culoarea focului. Cele trei fiinte ingeresti se ingrijesc doar de omul respectiv, la fel ca si Ingerul Veghetor de suflet. Dar, spre deosebire de Ingerul Veghetor de suflet, care se schimba de la o incarnare la alta, cele trei fiinte angelice vor ramane cu omul respectiv pana la sfarsitul veacurilor. Ele nu se schimba niciodata, ramanand permanent in planul cuantic sufletesc personal al omului.

Entitatea-sunet are in mana o trambita din care suna neincetat; ea este cea care emite acel sunet prelung, cu ajutorul caruia omul poate descoperi, in fiecare noapte, timp de un minut, calea spre planul cuantic sufletesc, care este regatul viselor sale.

Entitatea-miros poarta mereu un steag, pe care, cu litere de foc, este scris numele de suflet al omului in cauza. Acest nume nu se modifica niciodata, tot astfel cum, de-a lungul unei vieti, nu se modifica amprentele digitale. De fapt, pe flamura sunt scrise doua cuvinte in limba akhataka. Primul cuvant este numele de suflet al omului, iar al doilea este termenul de **Preot al lui Dumnezeu**.

Omul - fiecare om in parte - este un Preot in devenire al lui **Dumnezeu**. In concluzie, pe steagul tinut de Entitatea-miros, sta scris numele de suflet al omului si caracteristica sa principala: **Preot al lui Dumnezeu**.

A treia fiinta ingereasca este *Entitatea-lumina-* Ea tine in mana o mica perna luminoasa pe care stau, frumos impaturite, o roba argintie, o pereche de incaltari, o diadema si un inel. Ceea ce este ciudat - daca, intr-adevar, mai poate fi ceva ciudat in regatul visului - este faptul ca perna sta suspendata in aer la

aproximativ douazeci de centimetri de palmele fiintei ingeresti, iar roba, incaltarile, diadema si inelul se afla suspendate la douazeci de centimetri deasupra pernei. Roba, incaltarile, diadema si inelul pe langa care trece omul, timp de un minut in timpul somnului, in fiecare nopate, reprezinta darul lui **Dumnezeu**. Ele vor fi ale omului doar in cazul in care va deveni o Cruce de om - un om luminat, care isi poarta crucea si devine una cu ea.

Devenind o Cruce de om, fiinta umana isi va atinge menirea: va deveni Preot al lui **Dumnezeu** si va lua in stapanire noul sau cosmos personal - care este planul cuantic al sufletului. In viitor, cosmosul va fi format dintr-o infinitate de cosmosuri particulare - din planuri cuantice "paralele". Fiecare cosmos va fi creat si condus de un om devenit **Preot al lui Dumnezeu**.

Acesta a fost, de altfel, scopul initial al lui **Dumnezeu**: aparitia unor fiinte, create dupa Chipul si Asemanarea Sa, care sa devina Preoti ai Sai. Oamenii au avut posibilitatea sa devina foarte rapid Preoti ai lui **Dumnezeu** si sa-si creeze propriile lor cosmosuri personale, dar, din pacate, au esuat inca de la inceput. Primul om care a esuat a fost Shantiah. Tot ce s-a intamplat de la rebeliunea lui Shantiah - si, implicit, a lui Hallshitah si a lui Lucifer - reprezinta doar o perturbare nefericita de la scopul fundamental al lui **Dumnezeu**.

Candva, intr-un viitor inca foarte indepartat, dupa ce va fi reparata aceasta perturbare nefericita, oamenii vor putea deveni Preoti ai lui **Dumnezeu**. In calitate de Preoti ai lui **Dumnezeu**, oamenii vor indeplini, in cosmosul propriu (planul cuantic sufletesc), aceleasi functiuni pe care le are **Dumnezeu** la nivelul cosmosului integral.

La randul lor, cele trei entitati ingeresti - Entitatea-sunet, Entitatea-miros si Entitatea-lumina - vor indeplini cele trei functiuni cosmice, care reprezinta atributele fundamentale ale lui **Dumnezeu**: Puterea, Forta (Imparatia) si Slava.

La inceputul formarii actualului cosmos, **Dumnezeu** a delegat trei inalte fiinte ingeresti, pentru a-i manifesta atributele. In primul ciclu al cosmosului, cele trei functiuni cosmice au fost indeplinite de catre Ingerul Gabriel, Ingerul Mihail si Lucifer.

Ingerul Gabriel este Puterea lui **Dumnezeu**; totodata, el este Trimisul, Mesagerul sau Vocea lui **Dumnezeu** cel Viu. La randul

sau, Ingerul Mihail este Forta lui **Dumnezeu** - Pazitorul Imparatiei lui **Dumnezeu** (Forta care mentine Imparatia).

Desi in limbajul curent pot fi sinonime, puterea si forta desemneaza atribute distincte. Daca ar fi sa ne raportam la ceea ce exista in lumea materiala, putem compara atributul de putere cosmica cu puterea politica intr-un stat, iar atributul forta cu ceea ce se intelege prin fortele armate sau fortele de ordine dintr-un stat. Fortele armate sunt subordonate puterii politice.

In fine a treia functie cosmica, ce corespunde Luminii lui **Dumnezeu** sau Slavei, a fost indeplinita initial de Lucifer, care, inainte de rebeliune, a fost Primul Ocrotitor. Fireste, dupa rebeliune, Lucifer si-a pierdut toate atributele, iar functiile sale au fost preluate de Ingerul Gabriel.

Dupa modelul actual al cosmosului, in viitor, in cosmosul sufletesc personal al fiecarui om, cele trei entitati ingeresti - Entitatea-sunet, Entitatea-miros si Entitatea-lumina - vor indeplini aceleasi functii ca si cele trei inalte fiinte ingeresti mentionate: Ingerul Gabriel, Ingerul Mihail si Lucifer. Puterea, Forta si Slava corespund Sunetului, Mirosului si Luminii, sau, dintr-un alt punct de vedere, Focului, Apei si Aerului (Aerul este un amestec intre Foc si Apa).

Pana cand va fi reparata aceasta perturbare a cosmosului, in care ne aflam actuamente cu totii, cele trei fiinte ingeresti care-l intampina pe om pe calea ce duce spre planul cuantic al sufletului sunt in asteptare. Ele vor deveni active doar in momentul in care omul va deveni o Cruce de om, iar sufletul sau (corpul sufletului) va lumina cu de la sine putere si va fi viu. Sau, pentru a folosi o expresie straveche, va fi "viu de nemurire" si va deveni Preot al lui **Dumnezeu**.

Actualmente, in acel minut crucial al somnului, omul patrunde in planul cuantic sufletesc personal doar tinut de mana de catre Ingerul Veghetor de suflet, ca un tanc neajutorat.

Tot ce exista actualmente in planul cuantic al sufletului este creatia exclusiva a omului. Omul insusi si-a construit decorul in care patrunde. Daca omului ii plac florile in timpul starii de veghe, va avea in planul cuantic sufletesc o abundenta de flori. Daca ii plac muntii, va avea un decor de munti, daca ii place marea va avea decor de mare. Daca ii plac pisicile, va avea pisici in lumea sa, daca ii plac cainii, va avea parte de caini,

daca ii plac caii va avea parte de ei si asa mai departe. Toate aceste elemente sunt tot atat de reale in planul cuantic sufletesc, precum sunt cele din planul material.

Omul creeaza mediul din planul cuantic sufletesc prin intermediul vocii. Sfatuitor este Ingerul Veghetor de suflet. La sfatul Ingerului Veghetor de suflet, omul poate crea in acest mediu ceea ce ii place si ceea ce iubeste in lumea materiala. Creatia se poate realiza doar prin intermediul unor formule tip. Orice formula, care are caracteristicile unei porunci, incepe prin expresia: **Eu iti spun.**

Daca, in stare de veghe, omul aduce stricaciuni unor elemente din mediul natural, atunci, in planul cuantic al sufletului va fi vaduvit de existenta lor. Daca incendiaza in lumea materiala o portiune de padure, omul va avea o portiune incendiata de padure si in planul cuantic sufletesc. Daca ucide un animal in lumea materiala, omul va avea un hoit de animal si in planul cuantic sufletesc, chiar daca are brevet de vanator sportiv.

In functie de faptele sale, in mediul planului cuantic sufletesc, omul poate descoperi copaci retezati, hoituri de animale, portiuni incendiate, cladiri distruse, obiecte sfaramate etc. In acest caz, omul este obligat sa le restaureze. Formula prin care, la indemnul Ingerului Veghetor de suflet, un om poate restaura ceea ce a distrus, este aceeasi: **Eu iti spun tie: cresti; sau scoala-te; sau vindeca-te**

Aceasta formula nu are insa nici un efect daca, in planul cuantic sufletesc, omul nu se caieste si nu plange, in asa fel incat lacrimile sale sa atinga solul. Lacrima, in limbajul ingeresc, este *"strigatul durerilor toate".*

Este insa foarte important de remarcat faptul ca, desi sufletul este nou, planul cuantic sufletesc transcende actuala existenta. In actualul stadiu evolutiv, sufletul se naste o data cu prima respiratie in lumea materiala si dispare la scurt timp dupa moarte, dar planul sau cuantic ramane. Astfel, omul pastreaza acelasi plan cuantic sufletesc, pe care-l imbogateste in fiecare incarnare. De aceea, in planul cuantic sufletesc exista elemente de mediu pe care omul le-a creat in existentele anterioare. Omul nu le poate distruge, dar le poate aduce imbunatatiri. Dupa moarte, disparand sufletul - inclusiv corpul sufletesc -, omul nu mai poate patrunde in planul sau cuantic sufletesc. O poate

face, desigur, in urmatoarea existenta intrupata, cand, din nou, il asteapta, rabdatori, cele trei entitati angelice.

De asemenea, in planul cuantic sufletesc, omul se confrunta cu propriile sale fapte din timpul starii de veghe. Omul se confrunta cu imaginile sale, care ii fac ceea ce a facut el altora. Unele imagini sunt urate, altele sunt grotesti, altele pot fi tragi-comice. Astfel, in timpul perioadei petrecuta in planul cuantic sufletesc, omul primeste ceea ce a facut altora si invata ca nu trebuie sa se mai comporte urat sau nedrept fata de semenii sai. Acesta este si motivul pentru care, dupa o noapte de somn, oamenii se trezesc mult mai impaciuitori si mai dornici de fapte bune.

Desi, dupa timpul din lumea materiala, pare sa treaca doar un minut, atunci cand se afla in planul cuantic al sufletului, omul are senzatia ca trec ani indelungati. Doar astfel, omul poate invata din erorile sale in timpul starii de somn.

La sfarsitul acestei perioade, corpul sufletului se retrage din planul sau cuantic personal, isi recapata forma umanoida si recade intr-o stare de somnolenta, in care prelucreaza informatiile acumulate.

➢ Lumea Sufletului lui Iisus Hristos

A doua modalitate de manifestare a corpului sufletului in timpul somnului este cea in care se manifesta in afara planului sau cuantic. Activitatea corpului sufletului in afara planului sau cuantic genereaza al patrulea tip de vise.

Acest fenomen se produce destul de rar - cam o data pe luna, in functie de nivelul evolutiv al omului; la unii oameni acest fenomen se produce mult mai rar: o data pe an sau o data la mai multi ani. El se produce in momentul in care corpul sufletului se condenseaza - ca un abur diafan asemanator fumului de tigara - si se separa de trupul material.

Dupa ce se separa de trupul material, in scurt timp, corpul sufletului este aspirat, ca un abur fin, prin prima chakra situata deasupra capului omului care doarme: chakra Poarta sufletului. In momentul in care este aspirat prin chakra respectiva, corpul sufletului dispare din planul material pentru a patrunde in altul.

Chakra Poarta sufletului este manifestarea directa a Ingerului Veghetor de suflet. Fiintele din lumea eterica afirma ca Poarta sufletului este chiar Ingerul Veghetor de suflet in ipostaza sa lipsita de forma umanoida. O fiinta ingereasca se poate manifesta in doua ipostaze. Prima ipostaza este manifestarea in forma umanoida - in corp duh ingeresc. A doua ipostaza este lipsita de forma umanoida, iar atunci fiinta ingereasca se manifesata ca energie.

In momentul in care patrunde prin Poarta Sufletului, corpul sufletului unui om trece chiar prin fiinta Ingerului Veghetor de suflet. Ingerul este chiar poarta, prin care patrunde corpul sufletului omului. Acesta este, de fapt, motivul, pentru care, in lumea eterica, se afirma ca fiintele ingeresti se afla atat in afara noastra, cat si in noi.

Dincolo de Poarta Sufletului, omul centrat in corpul sufletului este asteptat chiar de catre Ingerul Veghetor de suflet in forma umanoida. Astfel, Ingerul Veghetor de suflet devine Pazitorul Pragului (sau al Portii).

Patrunzand prin Poarta sufletului, omul centrat in corpul sufletului este luat de mana de catre Ingerul sau Veghetor de suflet si condus intr-un alt plan cuantic, care nu trebuie confundat cu lumea eterica, dar nici cu lumea astrala. Acest plan cuantic exista doar de 2000 de ani si poate fi denumit Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos**. **Iisus Hristos**, **Dumnezeu** facut om, are propriul sau plan cuantic sufletesc - care este Lumea Sufletului Sau.

Dupa cum s-a remarcat, planul cuantic sufletesc personal al unui om este o lume inchisa, in care, in afara Ingerului Veghetor de suflet, a celor trei entitati ingeresti de pe cale si a omului respectiv, nu poate patrunde nici un intrus. Spre deosebire de planurile cuantice sufletesti personale ale tuturor oamenilor in care nu poate patrunde nici un intrus, planul cuantic sufletesc personal al lui Iisus Hristos este deschis sufletelor tuturor oamenilor. In acest plan cuantic nu pot patrunde decat corpurile sufletelor oamenilor intrupati in lumea materiala, ale caror trupuri dorm. Oamenii din lumea astrala nu pot patrunde in acest plan cuantic, datorita faptului ca nu au corp sufletesc; ei au doar corp duh.

Dupa patrunderea prin chakra Poarta Sufletului, omul centrat in corpul sufletesc este condus de catre Ingerul Veghetor de

suflet pana la poarta Lumii Sufletului lui **Iisus Hristos**. Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos** are o poarta, prin care trebuie sa treaca toti oamenii.

Pentru a patrunde prin aceasta poarta, corpurile sufletesti ale oamenilor trebuie sa descopere calea. Pentru a descoperi calea, oamenii se ghideaza dupa un sunet ca de trambita. Acest sunet este emis chiar de **Iisus Hristos** - mai corect spus, de Sufletul Sau. Sufletul lui **Iisus Hristos** emite un sunet ca de trambita pentru fiecare om in parte. Doar astfel, un om centrat in corpul sufletului poate descoperi calea spre Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos**.

Pentru toti oamenii, traseul este acelasi. Dupa ce patrund prin poarta, fiind ghidati de sunetul respectiv, oamenii trec printr-o vale minunata, de-a lungul careia serpuieste o alee foarte lata. De-a lungul vaii, oamenii pot vedea splendoarea creatiei lui **Dumnezeu**: mii si mii de flori, de pomi fructiferi incarcati cu roade, mii si mii de pasari exotice cu penajul multicolor si de animale, care se manifesta foarte bland. Din loc in loc pot fi observate iazuri, in care misuna felurite specii de pesti. Se poate spune ca, in acest peisaj, exista toate speciile vegetale si animale, care au existat vreodata in lumea fizica - majoritatea dintre ele sunt, astazi, disparute. Totul este invaluit intr-o lumina foarte placuta, careia nu i se poate determina sursa.

Aleea principala serpuieste in serpentine largi pe un deal, nu mai inalt de 100 de metri inaltime. De la jumatatea dealului, nu se poate observa ce este deasupra, datorita faptului ca este ascuns privirii de o bariera naturala formata din nori compacti. Norii sunt compusi din aburi colorati, placut mirositori. Cand omul patrunde in zona aburilor, are impresia ca este scaldat de un ocean de roua inmiresmata.

Norii grei, formati din aburi, reprezinta Bariera uitarii; ei reprezinta un fel de filtru, care are rolul de a asterne uitarea atat peste cei care urca, cat si peste cei care coboara dealul. Peste cei care urca, se asterne uitarea cu privire la ceea ce au lasat in urma - lumea fizica. Bariera uitarii are rolul de a opri amintirea lumii fizice, in ceea ce priveste sunetul, mirosul si lumina nefaste, care corespund plansului, putreziciunii si tangurii. Pentru oamenii care coboara, Bariera uitarii are rolul de a opri amintirea a ceea ce au trait in Lumea Sufletului lui **Iisus**

Hristos. Daca oamenii ar pastra amintirea a ceea ce au trait acolo, n-ar mai putea suporta sa traiasca in lumea materiala nici macar un minut.

Abia dupa ce trece de Bariera uitarii, omul centrat in corpul sufletului poate vedea intreaga panorama a Lumii Sufletului lui **Iisus Hristos**. Sus, pe deal, se deschide o panorama fascinanta: un imens platou, presarat de constructii maiestuoase, formate din diferite elemente: ploaie, foc, apa, roua, cer etc. Platoul se intinde la nesfarsit, astfel incat nu i se vede capatul; de fapt, pare a fi infinit.

Platoul este permanent populat de fiinte omenesti care se manifesta in corpul sufletului - oameni care dorm. Sunt milioane si milioane de oameni.

Pe platou, in mijlocul unor cladiri mai mici, se afla o imensa constructie hexagonala - o piramida imensa, ce are pe toate cele sase laturi ale sale, trepte ce duc in varf. Par a fi cel putin o suta de trepte pe fiecare latura a piramidei hexagonale. Pe trepte stau fiinte ingeresti si spirite ale naturii de toate categoriile.

Toate treptele duc pe o mica platforma, situata chiar in varf, acolo unde se afla un scaun de domnie. Scaunul de domnie este construit foarte simplu, fara inflorituri, dintr-un bloc monolit asemanator marmorei albe - un alb imaculat. Acela este Scaunul de domnie al lui **Iisus Hristos**. Cel mai adesea, **Iisus Hristos** sta jos, la baza piramidei, printre oameni.

In Lumea Sufletului Sau, **Iisus Hristos** se manifesta precum in lumea eterica: in Trupul de slava. De fapt, datorita caracteristicilor sale fiintiale (aseitatea), **Iisus Hristos** se manifesta simultan atat in lumea eterica, cat si in Lumea Sufletului Sau. Totodata, **Iisus Hristos** sta la dreapta Tatalui.

Totusi, in Lumea Sufletului Sau, **Iisus Hristos** nu se manifesta prin aseitate, ci ca unicitate, in sensul ca nu poate fi observat in mai multe locuri deodata, precum in lumea eterica. In Lumea Sufletului Sau, **Iisus Hristos** nu se manifesta decat intr-o singura ipostaza si intr-un singur loc. Intr-un moment sta de vorba cu un om, in momentul urmator cu altul si asa mai departe.

Atunci cand sta de vorba cu un om, **Iisus Hristos** nu intreaba ceva anume si nici nu este intrebat ceva. Oricum, datorita capacitatii fiintiale care poarta numele de omnistienta

(atotcunoastere), **Iisus Hristos** stie tot ce se petrece in lumea fizica, astfel ca nu are nevoie sa intrebe ceva. De asemenea, stie toate raspunsurile la problemele oamenilor, astfel incat nu are nevoie de a dialoga. Nici oamenii nu au nevoie de a intreba ceva, datorita faptului ca, la contactul cu acea lume, cunosc raspunsul la toate problemele care-i framanta, astfel incat nu au nevoie sa puna intrebari. Rolul dialogului cu oamenii este comuniunea. Oamenii sunt sprijiniti prin contactul sufletesc cu **Iisus Hristos**, in Lumea Sufletului Sau.

Jur imprejurul piramidei hexagonale se afla nenumarate mese dreptunghiulare, inconjurate de scaune. Mesele si scaunele nu au picioare, in sensul ca par a pluti in aer. Sunt mai multe categorii de mese si de scaune. Unele sunt facute din sunet - cu aspect de foc. Altele sunt facute din mirosuri - cu aspect de apa, altele sunt facute din lumina - cu aspect de aer.

Pe mese sunt asezate fructiere cu fructe, vaze cu flori, sfesnice cu mai multe brate, ce au in capat un fel de stelute. Fiecare om stie unde sa se aseze, la ce masa si pe ce scaun.

Nici un om nu urca treptele piramidei hexagonale. Doar in momentele de grea cumpana, atunci cand fragilul echilibru bine-rau este amenintat in lumea fizica, **Iisus Hristos** urca treptele, pentru a vorbi celor prezenti. In acel moment, in jurul Scaunului de domnie se formeaza doua semisfere gigantice: cea de sus pare din foc, iar cea de jos pare din apa. De departe, imbinarea celor doua sfere pare a forma un diamant imens.

In Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos**, patrund doar acei oameni care si-au activat cel putin o data in viata corpul haric al plaselor mesianice, indiferent de religie si, fireste, oamenii care s-au botezat in rit crestin. Nu patrund prea des oamenii care sunt la inceputul periplului evolutiv si care n-au depasit nivelul portocaliu al corpului duh. Acestia din urma, pe de-o parte se mentin intr-o stare de inconstienta, iar de cealalta parte pot fi bulversati de beatitudinea si fericirea ce domnesc acolo. De altfel, chiar si cei mai evoluati dintre oameni pleaca mahniti din Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos**, datorita faptului ca inteleg cat mai au de muncit pana a deveni Preoti ai lui **Dumnezeu**. In Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos**, nu intra cei care fac raul in mod constant, in lumea materiala.

Rolul patrunderii oamenilor in Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos**, este de a arata tuturor oamenilor cum va arata propriul

lor plan cuantic sufletesc, in momentul in care vor deveni Cruce de om si Preoti ai lui **Dumnezeu** cel Viu. Toti oamenii care intra in Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos** formeaza Adunarea cea mare.

Nu in cele din urma, patrunderea oamenilor in Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos** reprezinta si o binemeritata vacanta; oamenii pot adasta cateva clipe, in timpul somnului, intr-o beatitudine desavarsita, pe care nu o pot gusta in nici o alta lume: nici in lumea astrala, unde sunt destul de multe probleme, nici in lumea eterica, acolo unde are loc neincetata confruntare dintre fortele cosmice. Fireste, nici in lumea fizica, acolo unde stim cu totii cum este.

➢ Aventurile nocturne ale corpului duh

Al cincelea tip de vise se produce doar in cazul in care intra in activitate corpul duh. In timpul starii de veghe, corpul duh al omului doarme. El tine ochii inchisi, semn ca este cufundat intr-o dulce somnolenta.

Corpul duh nu se trezeste decat scurte momente, in timpul somnului profund. In momentul in care se trezeste, corpul duh este aspirat foarte rapid, ca un fum de tigara, prin a doua chakra-steluta, care este situata deasupra crestetului omului - Poarta duhului.

Poarta duhului este manifestarea Ingerului Veghetor de corp duh. Acesta se manifesta in a doua ipostaza a sa – ca energie. Dincolo de Poarta, omul este asteptat chiar de Ingerul Veghetor de corp duh.

Imediat ce trece prin chakra Poarta duhului, omul patrunde in lumea de dincolo, in lumea astrala, unde se poate intalni cu rude defuncte sau cu fiinte pe care nu le cunoaste din existenta trupeasca. Reintoarcerea din lumea de dincolo se face tot sub supravegherea Ingerului Veghetor de corp duh.

Omul pastreaza o amintire a trairilor din lumea de dincolo, deoarece constiinta de veghe le preia, prin inductie, imediat dupa reintoarcerea corpului duh. Ca regula generala, fiind filtrate prin intermediul constiintei de veghe, aceste amintiri

sunt distorsionate. Rezultatul este al cincelea tip de vise.

De cele mai multe ori, in astfel de vise, omul se vede pe sine gol pusca - de unde provine un sentiment acut de rusine. Omul are si de ce sa-i fie rusine. Sentimentul de rusine provine din faptului ca, in lumea de dincolo, in lumea astrala, nu se poate ascunde nimic: omul este gol pusca. Nimic nu poate ascunde ceea ce este omul in interior; toate erorile de comportament lasa urme adanci la nivelul structurii aurice.

In fine, al saselea tip de vis se produce in momentul in care spiritul insusi pleaca prin Poarta spiritului, a treia chakra situata la aproximativ 25 centimetri de crestetul capului.

Stapanii Portii spiritului par sa fie Ingerii Pazitori ai oamenilor, care nu trebuie confundati cu Ingerii Veghetori. A treia chakra de deasupra capului este asadar manifestarea lipsita de forma umanoida a Ingerilor Pazitori.

Dupa cate se pare, dupa ce trece prin Poarta spiritului, omul este asteptat de Ingerii Pazitori si condus chiar in fata lui **Dumnezeu Tatal**. Daca, in cazurile anterioare, oamenii vizitau Creatia - lumea sufletelor sau lumea duhurilor -, prin a treia poarta, oamenii se regasesc in fata Creatorului.

➢ REM

In primul tip de vise - visele ce reflecta activitatile motorii din stare de veghe -, omul are miscari ale globilor oculari - REM.

Primul tip de vise se deruleaza ciclic, de mai multe ori de-a lungul unui ciclu de somn; in opt ore de somn, oamenii au aproximativ zece reprize de vise din primul tip. Aceste vise dureaza doar cateva minute - maxim zece minute. Amintirea lor este destul de clara, mai ales daca omul in cauza se trezeste imediat dupa ce a visat si nu deschide brusc ochii. Lumina are rol inhibator in ceea ce priveste amintirea unor vise.

In al doilea tip de vise - visele ce reflecta activitatea corpului eteric -, pot sa apara uneori imagini hipnagogice: evenimente, fiinte sau decoruri ale lumii eterice. Imaginile hipnagogice se deruleaza foarte repede si sunt haotice, fara legatura unele cu altele.

Incepand cu cel de-al treilea tip de vise, miscarile globilor

oculari (REM) inceteaza aproape total. In momentul in care corpul sufletului devine autonom si patrunde in planul cuantic personal, fizionomia celui care doarme se modifica. Dupa ce inceteaza miscarile globilor oculari (REM), chipul omului pare umbrit de o nuanta de stupefactie.

In aceasta faza, chipul omul dobandeste o expresie fizionomica "tampa" datorita faptului ca eul trupesc nu prea intelege ce se intampla. Faptul ca ceva din fiinta omului dispare brusc, depaseste capacitatea de intelegere specifica eului trupesc. Imediat dupa ce senzatia de stupefactie este depasita, expresia fizionomica a celui care doarme este de incruntare - eul trupesc este convins ca se petrece ceva situat dincolo de puterile sale; ceva ce nu poate controla.

La reintoarcerea corpului sufletului, chipul celui care doarme isi modifica iarasi expresia. Astfel, dupa stupefactie si incruntare, survine a treia expresie fizionomica importanta: expresia de a se apara sau de a raspunde la reprosuri. Aceasta expresie este identica cu cea a unui om aflat in stare de veghe, care se apara de acuzatiile ce i se aduc.

De fapt, intors din lumile superioare, corpul sufletului aduce diferite acuzatii eului trupesc. Evident, de aceasta data, raspunsurile la reprosuri sunt cam formale, datorita faptului ca sufletul a inteles ca a gresit in existenta trupeasca si comunica acest fapt eului trupesc, care se apara. De aici rezulta o expresie fizionomica specifica: chipul celui care doarme pare a se apara, fara a scoate vreun cuvant, de acuzatiile ce i se aduc.

Uneori, cel care doarme poate vorbi in somn, dar, in acest caz, raspunsurile sale sunt neinteligibile. Totusi, amintirile a ceea ce a vietuit corpul sufletului, discutiile avute cu Ingerul Veghetor de suflet, nu sunt transmise prea clar in constiinta de veghe, care nu poate retine decat raspunsurile pe care le-a dat pentru a se apara de acuzatiile ca nu a respectat legile cosmice. Astfel ca, visele rezultate in urma aventurilor nocturne ale corpului sufletului in propriul sau plan cuantic sunt adesea neclare. Corpul sufletului nu sta in planul sau cuantic mai mult de un minut in fiecare noapte.

In schimb, despre al patrulea tip de vise se poate vorbi doar teoretic - cu titlu informativ. Despre aventurile nocturne ale corpului sufletului dupa trecerea prin Poarta Sufletului, in Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos**, nu exista prea multe amintiri care

sa fie reflectate in vise. Acest fapt se datoreaza trecerii prin Bariera uitarii, care filtreaza orice informatie care ar putea constitui subiectul unui vis. Exista totusi si oameni care au vise cu caracter religios si care pot visa peisaje pardisiace.

Totusi, corpul sufletului unui om mediu nu patrunde prea des in Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos** - cel mult o data pe luna. In consecinta, chiar daca ar exista astfel de vise, constiinta trupeasca nu le-ar putea integra experientei cotidiene.

Al cincelea tip de vise este generat de patrunderea corpului duh in planul sau cuantic. In momentul in care corpul duh paraseste planul cuantic material pentru a patrunde prin Poarta duhului, expresia fizionomica a celui care doarme sufera o transformare radicala: ochii devin ficsi, dati peste cap, centrati in incrancenare, stupefactie sau incruntare, ci inocenta. Acesta este singurul moment in care chipul unui om care doarme se destinde - uneori este zambitor. Cu limitarile de rigoare, acelasi fenomen se produce la moarte.

Corpul duh patrunde in lumea duhurilor - in lumea astrala - cel putin o data pe noapte. De multe ori, corpul duh poate patrunde chiar de trei sau patru ori pe noapte in lumea sa. Cumulat, de-a lungul unei nopti de somn, corpul duh poate sa stea chiar si 30 de minute in lumea duhurilor.

In fine, al saselea tip de vise poate fi caracterizat prin absenta totala a oricarei activitati: nu exista miscari ale globilor oculari, nu exista amintiri, chiar si vagi. Normal, in momentul in care spiritul pleaca prin Poarta spiritului, omul nu mai viseaza deloc - acesta este somnul fara vise.

Si spiritul poate patrunde in lumea sa de mai multe ori pe noapte. Cumulat, poate sta in lumea spiritelor intre un sfert de ora si o jumatate de ora, in fiecare noapte.

8.TRECEREA PRIN POARTA MORTII

➢ Redescoperirea de sine

Ultimul act al existentei omului in lumea materiala este marea trecere - moartea. Imediat dupa ce a trecut *dincolo,* fiecare om se redescopera pe sine insusi - cel care a fost, este si va fi. Fiecare om descopera, de asemenea, ca, de-a lungul existentei incarnate, a fost acoperit si invaluit intr-o multitudine de voaluri succesive.

Imediat dupa decorporare, toate aceste voaluri dispar, intrucat nu mai are ce sa le sustina, caci personalitatea, fabricata de-a lungul existentei intrupate, intra in stare de disolutie.

Imediat dupa marea trecere, fiecare om are o serie de trairi - scurte strafulgerari cognitive, ca niste flashuri de cunoastere. Strafulgerarile cognitive nu sunt oferite in mod arbitrar de cineva aflat in exterior, ci reprezinta doar reconectarea fiecarui om la propria sa fiinta atemporala.

Redescoperirea de sine, imediat dupa momentul marii treceri, permite conectarea la un tip de cunoastere diferit de cel realizat prin intermediul simturilor si mentalului. Intr-o fractiune de secunda, orice om descopera adevarul cu privire la sine si cu privire la cosmos. De fapt, orice omul isi reaminteste totul.

Ca o consecinta directa a marii treceri, fiecare om - chiar si cel mai materialist - isi da seama ca identificarea fiintei sale cu trupul material a fost o eroare. De asemenea, realizeaza si faptul ca trupul a fost doar un instrument. Trupul a fost ca un palton pe care omul l-a imbracat in momentul in care, prin nastere, a patruns in lumea materiala. Chiar in momentul in care constientizeaza acest fapt, omul se intreaba cum de-a fost atat de orb, de-a lungul existentei intrupate. Se intreaba, de asemenea, cum de s-a lasat "furat" de peisajul lumii materiale si de conceptiile ei specifice - cum de-a fost posibil sa uite de sine.

Apoi urmeaza pasul urmator: omul intelege foarte clar ca scurta viata din lumea materiala a avut un scop. De asemenea, omul intelege ca viata in trup material are un scop general pentru toata umanitatea. Omul mai intelege si faptul ca, subsumata scopului general, viata sa personala trebuia sa se ralieze scopului general.

Imediat dupa aceea, omul intelege si faptul ca exista o diferenta imensa intre dezideratele ce trebuiau atinse si ceea ce a realizat de-a lungul vietii. Cu alte cuvinte, omul intelege ca, in momentul nasterii in lumea materiala, exista un plan ideal a

ceea ce trebuia sa faca. Acesta este planul ideal al vietii: planul adevarat.

Planul adevarat nu a fost impus de nimeni altcineva decat de omul insusi. Omul insusi, inaintea nasterii in lumea materiala, a pregatit cu minutiozitate totul, pentru a-si implini scopul personal si pentru a se integra scopului general al umanitatii. Planul ideal este structurat adanc chiar in fiinta sa interioara si reflecta ceea ce trebuia sa faca, pentru a fi in acord cu cosmosul.

Pentru ca un om sa fie in acord cu cosmosul, trebuie sa respecte Legile divine. Daca ar respecta Legile divine, omul s-ar integra in Firea lucrurilor, in Ordinea cosmica, si ar implini planul ideal, devenind astfel o Cruce de Om - un om care isi poarta crucea si devine una cu ea. De cealalta parte, este ceea ce a facut omul de-a lungul existentei in lumea materiala, incalcand, intr-un fel sau altul, Legile. Acesta este planul realizat. Intre planul ideal si planul realizat exista o imensa diferenta de potential. Diferenta de potential dintre cele doua planuri poarta numele de karma.

Sentimentul de rusine ce apare la orice fiinta omeneasca imediat dupa marea trecere, este generat tocmai de diferenta de potential intre ceea ce trebuia sa faca si ceea ce a facut - intre planul ideal si planul realizat.

Imediat dupa marea trecere, fiecare om intelege ca nu a respectat planul ideal, pentru a fi in armonie cu cosmosul. Iar atunci apare dorinta profunda de a indrepta ceea ce a gresit, pentru a fi in armonie cu sine insusi si cu cosmosul.

In primele fractiuni de secunda ce urmeaza marii treceri, fiecare om isi indreapta, cum este firesc, atentia asupra sa si a ceea ce este in momentul prezent - in prezentul continuu. Iar atunci, fiecare om isi aminteste de trupul sau. Constientizand legatura cu trupul, fiecare om este cuprins de un sentiment de mila profunda fata de sine. Fiecarui om i se pare, in acele momente, ca se trezeste dintr-un vis. Si nu din orice vis, ci dintr-un cosmar, in care se facea ca este altcineva - un personaj straniu, cu un comportament haotic, imprevizibil si derutant.

Cu adevarat ingrozitor este insa faptul ca acel altcineva nu este doar un personaj de vis, ci chiar generatorul visului. Omul intelege ca el insusi este acel altcineva si ca nu este vorba de un vis, ci de propria sa existenta in lumea materiala. O existenta

care i se paruse candva extrem de lunga.

Din starea in care se afla, imediat dupa momentul mortii, alaturi de propriul sau trup devenit cadavru, orice om este zguduit interior: devine mut de uimire. Abia acum constientizeaza cu adevarat ce a fost si ce a devenit.

Stupefiat, cutremurat interior, orice om isi contempla pentru prima oara trupul din afara. Descopera, evident, acelasi trup pe care-l vazuse doar in oglinda ori in fotografii, prea grabit sa-l analizeze in detaliu, cu luciditate, de-a lungul existentei intrupate - un trup care deja zace inert, palid, fara viata, cu ochii semideschisi, goi, cu pleoapele usor umflate. Trupul inert, parasit de suflul vietii, pare o papusa abandonata de papusar. Imediat dupa marea trecere, orice trup incepe sa emita mirosul specific al mortii, care incepe sa se instapaneasca asupra conglomeratului de celule fizice.

Primul impuls pentru un om care deja a trecut prin marea trecere este sa elimine tot ce-a gresit, sa fie in acord cu sine si cu cosmosul. Fireste, acesta este doar un impuls de moment. Firul vietii nu mai poate fi reinnodat.

Orice om intelege atunci ca trupul nu mai este al sau si ca viata nu-i mai apartine. De fapt, trupul n-a fost niciodata al sau, iar viata nu i-a apartinut, desi asa crezuse. Atunci, orice om isi poate reaminti motto-ul pe care, intr-un fel sau altul, l-a urmat de-a lungul vietii. "Fac ceea ce vreau, pentru ca sunt liber. Iar ceea ce vreau este sa-mi fie bine. Nu dau nimanui socoteala pentru ceea ce fac. Nici chiar lui **Dumnezeu**..."

Totusi, doar la cateva momente dupa actul mortii, chiar in fata angrenajului care-i servise drept salas de-a lungul multor ani, ce i se parusera lungi - dar, care, acum, i se pareau insignifianti in comparatie cu eternitatea pe care o presimtea - omul care deja a trecut prin poarta mortii devine capabil sa inteleaga, in sfarsit, ca totul i-a fost oferit. Nimic nu a fost al sau: nici trupul, nici viata. Si, la urma urmei, nici ceea ce faptuise nu i-a apartinut in totalitate. Toate sunt bunuri ale cosmosului, nu ale omului. Cosmosul este cel care a daruit ceva omului: trupul, viata, sanatatea, puterea, cinstirea, bogatia. Omul trebuia doar sa le mentina intacte, pentru a fi ca la inceput.

Abia in secunda in care isi vede trupul inert, cu ochii pustii si goi, pe om il incearca dorinta de a face bilantul scurtei vieti ce i

se harazise. Ca un resort, in doar cateva fractiuni de secunda, omul isi aminteste toate discutiile sale cu prietenii, cu cunostintele, cu familia, cu inamicii, cu necunoscutii. Isi reaminteste fiecare fapta, fiecare vorba, fiecare sunet, fiecare gand. Aude tonalitatea vorbelor sale, aude gandurile ce salasuiesc vii, in spatele sunetelor pe care le articulase. Revede fiecare fapta a sa. Pare ca amintirile vietii ce abia se incheiase, se revarsa, dintr-o data, in constiinta sa.

Amintirile atat de vii si de limpezi il atrag pe om ca un magnet. Intr-o fractiune de secunda, orice fiinta omeneasca ce deja a trecut prin poarta mortii revede toate experientele vietii derulandu-se cu repeziciune, in timp de continua sa dialogheze cu sine insusi - precum, candva, Hamlet dialoga cu craniul tatalui sau.

➢ Alchimia aurica a mortii

Din punct de vedere al alchimiei aurice, procesul mortii urmeaza acelasi scenariu al incarnarii omului, dar parcurs in sens invers.

La nastere, sufletul - samanta sufletului care este situata la nivelul laringelui - are o anumita culoare, o anumita "melodie", adica un anumit "zgomot de fond" si un anumit miros. Imediat dupa prima respiratie a fatului, se naste corpul sufletului, ce invaluie omul ca o pelerina care se subtiaza spre partea inferioara.

Viata unui om, mai precis experientele vietii sunt cele care confera corpului sufletului o anumita culoare. In functie de comportamentul omului, corpul sufletului se deschide sau se inchide la culoare. De asemenea, isi modifica sunetul si mirosul.

Din punct de vedere al alchimiei aurice, moartea survine in momentul in care vibratia energetica - culoarea, sunetul si mirosul - a stelutei sufletului, situata la nivelul laringelui, devine identica cu cea a corpului sufletului.

In mod firesc, cele doua elemente ce tin de ansamblul denumit suflet nu au acelasi nivel energetic - nu au aceeasi culoare, acelasi sunet si acelasi miros. Steluta sufletului are un

anumit nivel energetic, o anumita lungime de unda si frecventa, in timp ce corpul sufletului are alta. In momentul in care, in urma comportamentului omului, cele doua elemente dobandesc aceeasi culoare, acelasi sunet si acelasi miros, survine moartea.

In cele ce urmeaza va fi vorba doar despre moartea naturala, iar nu despre cea provocata de accidente. Cel mai adesea, in cazul accidentelor, moartea survine fara sa existe o identitate de culoare, sunet si miros intre steluta sufletului si corpul sufletului. Cu cinci-sase zile inaintea mortii naturale apare pecetea mortii, care nu apare intotdeauna in cazul accidentelor.

Dupa cum se poate remarca, moartea nu este programata intr-un mod inevitabil. Moartea survine doar in momentul in care samanta sufletului dobandeste aceeasi culoare, sunet si miros cu corpul sufletului. Doar modul de comportament al omului si liberul sau arbitru determina, in final, rezonanta energetica a celor doua elemente. Constientizarea erorilor si iertarea (inclusiv autoiertarea) determina, in cele din urma, identitatea energetica intre steluta sufletului si corpul sufletului. Doar astfel survine moartea naturala.

Exista multi batrani, grav bolnavi, supusi la suferinte grele, care "refuza" sa moara. Datorita unor erori pe care nu doresc sau nu pot sa le constientizeze, multi oameni nu-si pot gasi odihna, iar acest fapt de nedorit pare sa se intample destul de des. Abia in momentul in care omul reuseste sa constientizeze anumite fapte gresite pe care le-a provocat in timpul vietii, poate parasi suferinta ce-l impiedica sa treaca intr-o lume mai buna si mai inteleapta. Faptul ca un om inca se mai chinuie pe un pat de spital, la o varsta inaintata, este semnul cel mai clar ca exista ceva care-l impiedica sa faca marea trecere. Iar acest ceva nu este atat de misterios precum s-ar crede, ci este doar incapacitatea de a ierta din iubire sau de a se ierta pe sine pentru anumite fapte si stari ale trecutului si de a se ruga lui **Dumnezeu** sau lui **Iisus Hristos** pentru a fi iertat.

In ultimele momente ale existentei incarnate, cateva clipe inaintea actului final, la toti oamenii, corpul haric al plaselor mesianice se activeaza brusc si incepe sa vibreze; la inceput foarte incet, ca un susur de izvor, apoi mai puternic si mai amplu, ca o apa curgatoare ce vine navalnic spre stavilare.

Datorita faptului ca incep sa-si constientizeze karma, multi oameni incep sa planga; sunt plini de groaza si au remuscari.

Cel mai pregant sentiment este cel de rusine.

De fapt, oamenii incep sa-si constientizeze erorile cu cateva ore inaintea actului final. In ultimile ore ale existentei incarnate, constientizand karma, oamenii inca pot cere iertare sau pot trimite vorbe de impaciuire celor fata de care au gresit. Este foarte important ca inaintea actului mortii, oamenii sa se spovedeasca sau sa fie asistati de un preot. In acele ultime momente ale vietii terestre, oamenii isi pot diminua petele karmice existente la nivelul corpului sufletului. Inaintea actului mortii, fiecare om trebuie neaparat sa se roage.

Moartea, ca fenomen biologic, dureaza doar cateva fractiuni de secunda. In cele cateva momente ce premerg si urmeaza separarii fiintei aurice a omului de trup, in lumea eterica se desfasoara multe evenimente importante. Aceasta perioada pare foarte lunga pentru cel care trece prin ea, datorita faptului ca elementele aurice, care au coabitat impreuna o viata intreaga, se desprind unele de altele. Principalele elemente aurice au tendinta naturala de a ramane unite si de a functiona la fel ca si pana atunci, dar, indiferent de tendinta lor, procesul este ineluctabil.

In secunda mortii, inima aurica, care cu aproximativ cinci-sapte zile inainte de momentul mortii devine din ce in ce mai inchisa la culoare, inceteaza sa mai pulseze. Evident, tot atunci se opreste si inima fizica. Concomitent, corpul sufletului si steaua sufletului dobandesc aceeasi culoare, acelasi sunet si acelasi miros. Sunetul ce se aude in acele momente este un Tiii... prelung, ce reverbereaza ca un ecou.

In momentul in care survine moartea biologica, toate corpurile aurice exterioare se sting. Primul care isi inceteaza activitatea este, desigur, corpul material. Dupa cateva fractiuni de secunda, urmeaza si corpul eteric, iar chakrele se inchid, devenind ca niste bulbi de ceapa. In acelasi timp, energia de viata se retrage din nadisuri.

Corpul emotional, corpul astral, corpul mental intelectiv, corpul mental superior, corpul spiritual, corpul constiintei si corpul constientei inceteaza sa mai functioneze. Ele se sting si sunt absorbite prin intermediul chakrelor in corpul sufletului.

In acest moment "astral" are loc un eveniment de exceptionala importanta: se produce stingerea corpului mental; omul pierde toate capacitatile intelectuale pe care le avea in

timpul vietii. In lumea de dincolo, omul nu are nevoie de corpul mental -, cunoasterea si intelegerea fiind asimilate instantaneu, intuitiv, pe alte cai. Astfel, omul redevine copil, iar aura sa devine argintie (sa ne amintim acel indemn rostit acum 2000 de ani de catre **Iisus Hristos**: daca nu veti fi precum copiii, nu veti putea patrunde in Imparatia Cerurilor).

Acest eveniment important se reflecta si in dinamica aurei, care isi traieste ultimile momente. In cateva fractiuni de secunda, corpul constiintei si corpul constientei se unesc cu corpul haric al plaselor mesianice. In aceasta stare, corpul sufletului se situeaza, din punctul de vedere al alchimiei aurice, la nivelul unui corp duh alb - ca si cum omul ar fi centrat in ajna chakra. In acest moment, crestinii pronunta numele lui **Iisus Hristos**.

Imediat dupa momentul mortii, corpul sufletului devine depozitarul tuturor experientelor vietii. Constiinta omului se centreaza, de asemenea, la nivelul corpului sufletului. Omul devine astfel un corp suflet.

Din feericul angrenaj de culori, lumini, sunete si mirosuri care era structura aurica a fiintei umane in timpul existentei materiale, nu mai ramane decat fantoma albicioasa a corpului sufletului; la nivelul acestei structuri, ca particularitati fizionomice pe care le-a avut trupul material, se mai observa doar ochii - care pastreaza aceeasi expresie si intensitate a privirii din timpul vietii.

Dupa cum se poate remarca pana in acest punct, n-am amintit nimic despre corpul duh, ci doar despre suflet - mai precis, despre corpul sufletului. In primele momente ce urmeaza mortii, sufletul devine posesorul tuturor energiilor modulate informational, aspirate din straturile aurice exterioare. Sufletul, pentru o scurta perioada, devine independent si autonom. Tot ce este omul este transferat sufletului. Iar daca cineva ar intreba sufletul cine este, daca ii este frica de moarte sau daca este muritor, acesta ar raspunde ca este aceeasi personalitate din timpul existentei intrupate, ca simte o groaza nespusa in fata mortii si ca este muritor. Ceea ce constituie adevarul curat.

Sufletul, ca element nepermanent este, intr-adevar, muritor, isi simte sfarsitul foarte aproape, iar senzatiile pe care le resimte omul - mai corect, constiinta omeneasca si iata in aceste momente la nivelul corpului sufletului - nu sunt de

invidiat, ci dimpotriva. Sufletul este acel element al Fiintei umane care, stiindu-se muritor si limitat in spatiu si timp, transmite constiintei caracteristicile sale fundamentale. Cateva momente dupa actul mortii, omul este centrat chiar in acest element si percepe acut senzatiile si angoasele sale, pe deplin intemeiate.

In prima faza a mortii - in primele fractiuni de secunda ce preced mortii si in primele fractiuni de secunda ce urmeaza mortii ca fenomen biologic - are loc un fenomen dureros, in care omul se disociaza brusc. Fenomenul apare ca o scindare, omul privind cele ce se desfasoara in jurul lui din doua corpuri diferite. Pe de-o parte, inca mai percepe realitatea materiala prin ochii fizici (chiar daca ochii fizici sunt inchisi), iar pe de alta parte priveste prin intermediul corpului sufletului, de care incepe sa-si aminteasca "ca prin vis".

Primele secunde dupa momentul mortii, omul inca ramane centrat in corpul fizic: el vede, aude, percepe tot ce se petrece in jur, dar nu mai poate reactiona la nici un fel de stimuli. Absorbtia tuturor energiilor modulate informational la nivelul corpului sufletului provoaca celui care moare senzatia ca este aspirat cu viteza foarte mare. Multi oameni au senzatia ca sunt aspirati cu mare viteza printr-un tunel ingust sau printr-un canal. Altii au impresia ca zboara printr-o pestera cu mai multe iesiri, plina cu stalactite si stalagmite uriase. Unii oameni parasesc trupul material prin piept, altii prin deschizatura energetica situata intre picioare, altii par a iesi prin chakre. Exista oameni care, pur si simplu, se ridica din trup, ca o "fantoma". Multi oameni vad lumea de dincolo, rude sau prieteni, cu ceva timp inainte de momentul efectiv al mortii.

Acest proces declanseaza, ca un resort, retropanoramarea vietii - flashul cognitiv instantaneu, prin care omul isi revede existenta terestra, derulandu-se ca un fulger. Acest flash cognitiv este oarecum independent de om si nu este creat special pentru ca acesta sa inteleaga ceva - acest fapt se va produce mai tarziu, la momentul potrivit -, ci este doar un simptom provocat de stingerea corpurilor aurice exterioare si de resorbirea informatiei remanente la nivelul corpului sufletului.

Uneori, si in decursul existentei incarnate, in cazul unor accidente sau pierderi ale cunostintei, omul poate retrai intr-o fractiune de secunda experientele avute pana in acel moment.

Acest fapt se datoreaza aceluiasi fenomen auric; de aceasta data, fiind vorba despre o intrerupere temporara, totul reintra in normal. Acest resort intim pare ca se declanseaza automat in toate cazurile in care atat trupul, cat si corpurile aurice sunt puse in pericol. In acel moment, toate experientele vietii stocate la nivelul corpurilor aurice exterioare sunt "transferate" instantaneu, prin chakre, din suflet in corpul duh.

Retropanoramarea vietii - reamintirea tuturor evenimentelor vietii -, printr-un flash cognitiv de mare intensitate si dramatism, este cantecul de lebada al unei fiinte umane incarnata in lumea materiala.

➢ "Eu prin tine si tu prin mine"

Panorama fenomenelor complexe ce au loc la nivelul aurei celui care moare este destul de greu de surprins in numai cateva cuvinte. Procesul mortii este un proces complex, ce poate fi urmarit din mai multe perspective distincte.

Cel care trece prin poarta mortii are propriile sale trairi, dar paralel cu derularea trairilor personale, variabile in functie de fiecare individ, paralel cu procesele aurice ce se desfasoara cu o viteza extraordinara, in vecinatatea omului, in lumea eterica, au loc o multime de evenimente la care iau parte fiintele angelice diriguitoare ale cosmosului. Ele ajuta omul in trecerea sa spre lumea de dincolo, iar in acest scop, la fel ca si preotii din lumea materiala, indeplinesc o multime de acte rituale.

Toate evenimentele ce vor fi descrise in cele ce urmeaza se produc extrem de rapid. Ele premerg si urmeaza momentului mortii biologice.

Astfel, in momentul opririi inimii aurice, care se produce aproape concomitent cu oprirea inimii fizice, la nivelul lumii eterice isi face aparitia Doamna in Negru, urmata de cele trei Ursitoare. Aceste fiinte importante din lumea eterica au fost prezente si la nasterea omului in lumea materiala. Doamna in Negru poate fi considerata drept contrapartea Doamnei in Alb, care apare la nastere sau poate fi aceeasi fiinta cu alta

infatisare.

Actele ceremoniale, precum si "recuzita" folosita cu acest prilej sunt in legatura directa cu nivelul evolutiv al omului care moare. Repetam, intregul ceremonial se petrece in lumea eterica, alaturi de trupul defunctului, indiferent de evenimentele ce se produc in lumea materiala.

Doamna in Negru tine in mana o Carte formata dintr-o energie luminoasa, iar cele trei Uristoare tin ceva ce semana cu semnele de carte, dar formate din linii de lumina, ce au aceeasi culoare ca si Cartea. Uimitor, culoarea Cartii este identica cu culoarea samantei sufletului omului care moare. Cele trei semne de carte (bucati lunguiete de lumina) au aceleasi culori si aceleasi luminozitati ca petele karmice ale corpului sufletului.

La un moment dat, Doamna in Negru opreste inima aurica, iar in acel moment, muribundul vede rude sau prieteni defuncti care ii vin in intampinare. Omul simte atunci o toropeala sfasietoarea, ca un lesin dulce: uneori adoarme, alteori se trezeste pentru scurte perioade de timp.

La cateva minute dupa oprirea de catre Doamna in Negru a inimii aurice, incepe desprinderea omului de fiintele de care a fost legat in timpul vietii.

De-a lungul vietii, omul a fost legat energetic - cel mai adesea prin cordoane de lumina - de fiinte omenesti incarnate, de animale, de vegetatie, dar si de fiintele spirituale: fiinte angelice din Ierarhia Fiilor Luminii (Ingeri Veghetori, Ingeri Ocrotitori etc) sau din Ierarhia Fiilor intunericului (Dree), de spirite bune ale naturii (Zaurdarii) sau de spirite rebele ale naturii (Lorehh). La moarte, toate legaturile energetice se rup. De asemenea, particulele energetice ale Ashpan-Lorehh sau Ashpan-Dree se desprind de aura omului.

Primele care se desprind de om sunt spiritele bune ale naturii (Zaurdarii), care l-au sprijinit pe om de-a lungul vietii. In momentul intreruperii legaturilor energetice cu spiritele bune ale naturii, omul resimte in interiorul sau o dorinta imensa de a se contopi cu natura, careia ii intelege, in sfarsit, insemnatatea si splendoarea. Unii oameni au dorinta imensa de a revedea un rasarit de soare, altii au dorinta imensa de a revedea muntii, marea, un copac inflorit sau un camp plin de flori.

In ceea ce s-ar putea denumi "salutul elementelor", fiecare dintre spiritele bune ale naturii apare alaturi de defunct, se

ridica deasupra sa, cam la 2-3 metri, si isi misca mainile ca un dirijor care dirijeaza o mare orchestra. Spiritele bune ale naturii par sa-l salute in felul lor pe om, in timp ce elementele naturii - apa, pamantul, aerul sau focul - se manifesta in modul lor caracteristic.

In acele momente, se poate remarca chiar si de oamenii care stau la capataiul defunctului ca, de jur imprejur, copacii fosnesc intr-un fel diferit, vantul bate altcumva, norii se risipesc si rasare soarele. Alteori, are loc fenomenul invers: soarele se ascunde in nori si incepe sa ploua, marea poate fi mai agitata sau mai blanda, copacii din jur fosnesc amenintator, iar acest fapt poate fi pus in legatura cu senzatiile pe care le incearca omul, ca suflet.

Aceste fenomene pot fi - cel putin din punct de vedere meteorologic - imposibile ori ilogice, dar aproape fiecare om care a fost prezent la capataiul unui defunct isi poate da seama de faptul ca au loc fenomene destul de bizare. De altfel, exista in popor multe confirmari ale acestor fenomene, mai ales in mediile rurale, unde legatura cu natura este foarte stransa. Cand ploua, satenii spun ca plange defunctul, iar in momentul in care rasare soarele dintre nori, satenii spun ca a murit in pace si ca "a fost primit de **Dumnezeu**, sarmanul, ca a fost om bun".

Dupa desprinderea spiritele bune ale naturii are loc desprinderea spiritelor rebele ale naturii: Ashpan-Lorehh. Este interesant de remarcat faptul ca, la moarte, in fata omului, nu se prezinta toate spiritele naturii rebele Ashpan-Lorehh, ci doar reprezentantii acestora - care sunt sefi ai unor grupari, in functie de elementul pe care-l intrupeaza.

In acele secunde, reprezentantii Ashpan-Lorehh dobandesc, pentru scurt timp, un trup de forma umanoida, cu o anumita infatisare. Acesta este singurul moment in care un Ashpan poate dobandi - chiar si pentru cateva secunde - un trup de forma umanoida. In restul timpului, in mod firesc, devenind Ashpan, aceste fiinte isi pierd trupul de forma umanoida, disipandu-se in tot universul. Astfel, cand apar reprezentantii gruparilor Ashpan-Lorehh (in lumea eterica se foloseste termenul de natiuni), este ca si cum ar fi prezente mii si mii de alte fiinte. In fiinta de lumina a reprezentantului gruparii de fiinte Lorehh Ashpan se aud mii si mii de voci, care se foiesc nelinistite si nerabdatoare, iar impresia unui asemenea eveniment este coplesitoare.

In momentul in care, pentru prima oara in viata (foarte devreme, in copilarie), se produce conexiunea aurica cu Ashpan-Lorehh, reprezentantii acestora se prezinta in fata omului si isi asaza mana stanga pe piept si mana dreapta in dreptul unei chakre. In acel moment, chakrele, care anterior aratau ca niste bulbi de ceapa, se deschid si incep sa functioneze.

La moartea omului se produce fenomenul invers celui produs in momentul primei conexiuni: Ashpan Lorehh - mai precis, reprezentantii acelor grupari - apar in fata omului si isi asaza mana stanga pe piept si mana dreapta in dreptul unei chakre, rostind in limba akhatakha: **HE RE MI**, adica **"Eu prin tine si tu prin mine".** In momentul in care-si ridica mana de pe chakra, se produce o flama multicolora, care reflecta culorile petalelor chakrei. Apoi rostesc **SENE SENE TORII,** adica **"Inchide-te, inchide-te, Poarta",** moment in care "ascultatoare", chakra se inchide, devenind ca un bulb de ceapa. Apoi repeta operatiunea cu toate celelalte chakre.

Dupa ce se incheie defilarea spiritelor naturii Ashpan-Lorehh, prin fata defunctului se perinda fiintele luciferice Ashpan-Dree. Procesul desprinderii fiintelor Ashpan-Dree este analog celui din cazul fiintelor Ashpan-Lorehh. Este un adevarat spectacol de lumina si culoare, fiecare dintre aceste fiinte provocand fulgere intre aura lor si cea a defunctului, urmate de sunete sau de melodii si de parfumuri. Si fiintele Ashpan Dree rostesc aceeasi fraza : **HE RE MI**, adica "**Eu prin tine si tu prin mine".**

Dupa ce fiintele Ashpan se desprind, omul ramane gol-golut. Evident, aura omului a fost "imbogatita", de-a lungul vietii, de "darurile" imprimate de fiintele Ashpan.

Mult mai grav este insa faptul ca aura omului a fost "imbogatita" si de "darurile" imprimate de fiintele luciferice, Dree. Aura omului care, de-a lungul intregii vieti, a interactionat cu fiintele luciferice, pastreaza influentele primite, care devin zestrea sa personala.

La scurt timp dupa "defilarea" fiintelor Ashpan, are loc desprinderea defunctului de lumea animalelor si a vegetalelor, care se produce instantaneu, fara nici o pregatire prealabila. In acele momente, animalele din apropierea defunctului se pot manifesta neprevazut si haotic; mai ales cainii - in special, cei apropiati defunctului -, se pot manifesta straniu, uneori infricosator. Omul se desparte de ei in plan auric, iar legaturile

energetice se rup. Este interesant de remarcat faptul ca, in momentul desprinderii de elementele animale, pot sa apara in fata defunctului animale din planul astral - de exemplu, caini morti anterior, pe care, de multe ori, acesta ii vede si ii striga pe nume.

Urmeaza apoi desprinderea de oameni, de toti cei dragi, care sunt sau nu in apropiere, de toti cei cu care defunctul a fost in relatii stranse in timpul vietii. Toate corzile luminoase aurice se rup. Conexiunile aurice interumane, de la nivelul chakrelor sau de la nivelul corpurilor aurice, se frang brusc, iar omul simte intens o senzatie de rupere.

Datorita ruperii aurice de cei dragi, omul resimte o durere sufleteasca acuta, sfasietoare, acesta fiind cel mai delicat moment al marii treceri. In conformitate cu timpul lumii materiale, toate aceste evenimente se desfasoara cateva secunde dupa moartea fizica.

➢ In fata eternitatii

La scurt timp dupa momentul mortii biologice are loc un alt eveniment de maxima importanta: omul, ca suflet, ramane singur.

Acesta este momentul suprem al cunoasterii adevarului: omul nu mai are nici un fel de influenta aurica, nici o conexiune interumana sau extraumana, iar pecetile de pe ochi, gura, nas si urechi - peceti care se pun la nastere pentru ca omul sa nu poata vedea sau auzi in lumile spirituale - sunt rupte.

Omul este cu adevarat singur: este el insusi - sufletul, personalitatea terestra. In acel moment, omul se intelege in sfarsit pe sine; intelege de ce s-a incarnat si intelege care este adevarul cu privire la persoana sa. Intelege, de asemenea, faptul ca s-a incarnat pentru o perioada limitata de timp in lumea materiala si intelege, daca a fost materialist convins, ca dincolo , de lumea pe care o considera unica, mai exista altele.

De-a lungul vietii, oamenii au intrat sub influenta fiintelor rebele Lorehh sau Dree. Astfel, nivelul lor energetic a scazut

considerabil, iar structura lor aurica a fost acoperita cu noxe. Dupa moarte, toate aceste fiinte isi cer rasplata, iar rasplata nu poate fi decat corpul sufletului - stratul auric care a fost influentat cel mai mult si care, in consecinta, vibreaza energetic cu fiintele respective. Rasplata acestor fiinte este corpul sufletului, care in mod natural, dupa moartea omului, se separa de trup. Prin rezonanta aurica formata in timpul vietii, corpul sufletului respectivului om apartine, oarecum de drept, fiintei luciferice cu care s-a realizat contactul. Entitatea respectiva doreste sa preia corpul sufletului omului ca pe un sclav si sa-l duca in lumea ei.

Acestei practici i se opune insa Ingerul Mihail, care, in fruntea Ostirii sale ceresti, incearca sa impiedice, prin lupta, fiintele luciferice sa fure corpul sufletului oamenilor.

Dupa cum s-a mentionat, rezonanta energetica dintre steluta sufletului si corpul sufletului declanseaza un sunet, care reverbereaza ca un ecou de-a lungul si de-a latul lumii eterice

Acest ecou determina deschiderea instantanee a Portilor ce separa lumea eterica de celelalte planuri cuantice: Poarta 1, prin care vin fiintele angelice din Ierarhia Fiilor Luminii si Poarta 2, prin care patrund fiintele luciferice, Fiii intunericului, Dree.

Daca omul este incarcat auric pozitiv, se deschide mai intai Poarta 1 si apar Fiii Luminii, dar daca omul are multe noxe negative se deschide Poarta 2, caz in care apar primele fiinte luciferice. Depinde cu ce categorie de fiinte ingeresti este omul in rezonanta energetica.

La moartea oricarui om se deschid ambele Porti; este insa esential ce Poarta se deschide prima: Poarta 1 sau Poarta 2. Intotdeauna, una din Porti se deschide cu cateva fractiuni de secunda inaintea celeilalte. Pentru om, diferenta de cateva fractiuni de secunda este insignifianta, dar pentru fiintele angelice este extrem de importanta. Daca Poarta 1 se deschide cu cateva fractiuni de secunda inaintea Portii 2, omul este salvat. Totul este in functie de bagajul auric cu care omul trece dincolo.

In cazul in care omul este incarcat auric pozitiv si este in consonanta cu Fiii Luminii, Poarta 1 se deschide prima. "Undeva, in stanga omului, la o distanta de 15-20 de metri, in lumea eterica apare o deschidere uriasa. Aceasta deschidere se prezinta ca o panza formata din fumuri multicolore si parfumate.

Prin Poarta 1 apar mii si mii - uneori zeci de mii - de Fii ai Luminii, care se misca cu o rapiditate incredibila. Aceste fiinte par a fi constituite - la fel ca toate fiintele care apar in lumea eterica - din lumina. Fiii Luminii au trupuri de lumina impresionante, din care emana mii de straluciri. Privite de aproape, dincolo de stralucirea feerica a trupului de lumina, aceste fiinte emana forta. Ele formeaza ceea ce in lumea eterica se numeste Oastea Ingerului Mihail.

Ingerii care formeaza Oastea Ingerului Mihail sunt impozanti; au ochii verzi sau albastri, nasul drept, fata formata din lumina alba, marmoreana, buzele rosii ca margeanul, conturate delicat. Unii poarta parul doar pana la umeri. Altii poarta parul foarte lung, aproape de solduri. Vesmintele lor par a fi formate din aburi multicolori. Toate aceste fiinte au platose si coifuri asemanatoare cu cele purtate de soldatii romani din antichitate. Ca arme, poarta in maini sabii de lumina.

Ostasii Ingerului Mihail vin in siruri concentrice de 7, 14, 21 de membri. Primul dintr-un sir poarta in mana un stindard, pe care se afla desenate inscrisuri formate dintr-o lumina orbitoare.

Picturile de pe peretii bisericilor ortodoxe reflecta cum nu se poate mai exact tinuta hieratica a acestor fiinte care apar in lumea eterica, cu exceptia aripilor. Imaginea Sfantului Gheorghe in lupta sa cu balaurul, ilustrata in frescele bisericilor, este edificatoare cu privire la modul in care se prezinta aceste fiinte in lumea eterica.

Putin mai tarziu, cu un decalaj de cateva fractiuni de secunda dupa timpul nostru, se deschide si Poarta 2, prin care patrund formatiuni asemanatoare ca dispunere, formate din Dree, fiinte luciferice razboinice.

Fiintele luciferice Dree revendica sufletul celui care tocmai isi parasise trupul. Ele aduc felurite argumente, afirmand ca sufletul omului respectiv le apartine. De exemplu, omul, in decursul existentei sale, s-a lasat condus de acele porniri si vicii ce reprezinta caracteristici ale fiintelor luciferice.

Totusi, datorita faptului ca Poarta 1 s-a deschis prima inseamna ca omul nu este pierdut; pe ansamblu, omul in cauza poseda si un bagaj de fapte bune.

Ostasii din Oastea Ingerului Mihail fac cercuri concentrice in jurul sufletului (este vorba despre corpul sufletului, ce contine fiinta omului), respingand orice pretentie a fiintelor luciferice.

Atunci incepe o batalie in sensul real ai cuvantului, pe care, orice om, daca-l vede, n-o poate uita in veci.

Fiintele luciferice Dree ataca pozitiile Fiilor Luminii. Aflat la mijloc, omul priveste neputincios si inspaimantat la ceea ce se desfasoara in jurul sau. Taberele beligerante au cam aceleasi tipuri de arme si aceleasi tactici. Lupta se da, fata in fata. Uneori, numarul fiintelor angelice care se lupta intre ele depaseste cateva zeci de mii. Deseori apare in lupta insusi Ingerul Mihail.

Ingerul Mihail este cea mai puternica si cea mai impozanta fiinta ingereasca care poate fi vazuta in "ceruri". Capacitatile sale fiintiale, de Inger al Puterii, sunt cu mult mai mult decat isi poate imagina un om.

Imaginile prezentate in filme sau in jocurile electronice - imagini care sunt preluate din "inconstientul" colectiv al umanitatii si prelucrate potivit standardelor tehnicii actuale, omul nefiind capabil de a crea ceva ce nu exista in cosmosul spiritual - sunt palide copii ale evenimentelor dramatice, care se rsfasoara in timpul unei asemenea infruntari.

Lupta care se da intre cele doua armate este inspaimantatoare pentru orice privitor. Scurt-circuitele si flamele luminoase, ce se formeaza instantaneu atunci cand se intalnesc doua sabii stralucitoare, au puterea a nenumarate fulgere in lumea materiala. Se aud zgomote si trosnituri, pe care urechea omeneasca cu greu le poate suporta si care nu exista in lumea materiala. Zgomotul unui mari caderi de apa, precum cascada Niagara, nu este decat o mica soapta in comparatie cu zgomotele ce se aud in rastimpul unei asemenea inclestari de forte cosmice.

Uneori, se intampla ca doi ingeri-ostasi, unul dintr-o tabara, altul din cealalta, sa se inclesteze, lovindu-se reciproc fara crutare, pana ce cad de sus, de la nivelul unde se bat, in solul eteric, facand cratere imense. Pamantul lumii eterice scrasneste cumplit, dar cei doi ingeri apar printr-o alta parte, zeci de metri mai incolo, continuandu-si lupta.

Ingerii aflati in lupta reactioneaza aproape instantaneu si, uneori, par sa se multiplice in multe pozitii, ca intr-un cliseu cinematografic derulat cu incetinitorul. Ingerul Mihail se poate multiplica, putand fi observat simultan in multe locuri.

Exista raniti - in mod efectiv - de ambele tabere. Unele

trupuri stralucitoare de ingeri sunt pur si simplu spulberate datorita loviturilor primite. In momentul in care un astfel de trup de lumina este spulberat, pare a se imprastia intr-o explozie de lumina formata din mii si mii de fragmente; instantaneu, spiritul sau, sfera stralucitoare plasata la nivelul pieptului, dar intr-o alta pozitie decat la oameni, paraseste fulgerator lumea eterica, intr-o dimensiune necunoscuta.

Este mai mult decat uimitor faptul ca, doar la cateva secunde distanta dupa timpul oamenilor, aceleasi fiinte angelice reapar in trupuri noi pe campul de lupta al inclestarii cosmice si continua imperturbabile batalia.

Privitorul resimte atat durerea morala a unei astfel de inclestari, cat si durerea corporala - este, desigur, vorba despre corpul de lumina al fiintelor angelice. In fond, corpul de lumina in care se manifesta fiintele angelice in lumea eterica este echivalent corpului fizic al oamenilor din lumea materiala.

O astfel de batalie, ce se da pentru fiecare suflet de om care moare, este de un dramatism fara seaman. La fel de dramatica este insa jerfa Fiilor Luminii, care apara astfel sufletul omului, chiar si al celui mai pacatos. Aceste lupte se dau secunda de secunda in lumea eterica - de fiecare data cand moare un om. Toti oamenii trec prin asa ceva.

O fiinta angelica lupta pentru om pana la ultima suflare - pentru a folosi o formulare tipic pamanteasca -, intrucat ratiunea sa suprema de a fi este respectarea poruncilor lui **Dumnezeu** si apararea oamenilor. Puritatea, bunatatea, iubirea si respectarea poruncilor lui **Dumnezeu** sunt calitatile de baza ale Fiilor Luminii, despre care oamenii nu-si pot face nici cea mai mica idee, fiind prea implicati in ansamblul de conceptii specifice lumii terestre.

FORTA CONTRA FORTA, lupta eterna intre doua principii cosmice, lupta eterna intre frati - unii luminosi, altii intunecati -, reprezinta de timpuri si perioade, de eoni si cicluri cosmice, fundamentul cosmosului spiritual.

Daca se intampla ca sufletul sa fie furat de catre fiintele luciferice, atunci experientele vietii omului - stocate in acel moment la nivelul sufletului - s-ar pierde. Se poate considera ca omul a trait degeaba. De fapt, ceea ce intereseaza cel mai mult fiintele luciferice este atat corpul sufletului unui om - uneori se multumesc si cu portiuni din corpul sufletului -, cat, mai ales,

inima fiintei sufletesti, sfera situata in interiorul corpului sufletului. In inima fiintei sufletesti se afla stocate toate energiile modulate informational, rezultate in urma experientelor vietii. Inima fiintei sufletesti este amintirea a toate.

Furand sufletul omului - corpul sufletului, portiuni din el sau chiar inima fiintei sufletesti -, fiintele rebele luciferice Dree pot folosi experienta de viata a unui om in scopuri proprii. Intrucat, singure, nu au posibilitatea de a trai in trup material si, prin urmare, de a acumula experienta de viata, fiintele luciferice au o nevoie vitala de suflete omenesti.

Omul - caruia i-a fost furat sufletul, chiar inainte ca suma experientelor acumulate in timpul existentei intrupate sa fie aspirata in corpul duh - se vede nevoit sa constate ca a trait degeaba si ca tot ce a realizat in timpul vietii terestre nu-i mai apartine. In acest caz, omul se prezinta la fel ca la inceputul existentei incarnate, cind era doar un spirit invesmantat intr-un corp duh, care nu-si formase inca sufletul.

Sufletul este doar dublura corpului duh, nu omul insusi. Sufletul este ca un palton pe care omul il imbraca cand se incarneaza si pe care-l dezbraca in momentul in care moare. Dar, inainte de a-l parasi definitiv, omul goleste buzunarele paltonului de tot avutul sau existential cucerit intr-o viata. Daca-i este furat sufletul, nu sufera numai omul, ci sufera intregul cosmos, intrucat este lipsit de experientele ce i se cuvin, provenite de la unul dintre membrii sai.

Furtul sufletului are efecte devastatoare, nu numai asupra omului, ci si asupra tuturor celor care au contribuit la programarea existentei sale terestre, in primul rand asupra Ingerilor Veghetori, asupra Ingerilor Pazitori, asupra spiritelor naturii si asupra tuturor celor apropiati.

Omul este deseori trist in existenta sa trupeasca, dar nici cea mai mare tristete omeneasca nu se poate compara cu cea pe care o resimte un Fiu al Cerului, un Inger Veghetor, in cazul in care protejatului sau ii este furat sufletul. Un om trist pana in strafunduri sau o intreaga umanitate formata din miliarde de indivizi tristi, nu inseamna nimic fata de tristetea unui Fiu al Luminii pus intr-o astfel de situatie.

Evident, dupa moarte, omul este la fel de trist. Vina o poarta omul insusi care, prin liberul sau arbitru, s-a comportat in

existenta trupeasca in asa fel incat, prin faptele sale, a vibrat in consonanta cu fiintele luciferice. Ingerii Veghetori sau Ingerii Pazitori, Ingerul Gabriel sau insusi **Iisus Hristos** au incercat sa ajute omul pentru a merge pe calea cea dreapta. Din pacate, omul nu s-a lasat invatat. Acum, in acest ceas de adanca noapte a existentei, omul sufera rezultatul erorilor sale.

Vibrand in timpul existentei incarnate pe aceeasi lungime de unda cu fiintele luciferice, este firesc ca, posedand un asemenea "bagaj" energetico-informational sufletesc si auric, in momentul mortii sa se deschida prima Poarta 2, prin care patrund fiintele luciferice. Astfel, inainte de a se deschide Poarta 1 - desi pentru perceptia omeneasca cele doua porti se deschid aproape simultan -, sufletul omului este furat fulgerator de catre entitatile luciferice.

Ce se intampla cu oamenii al caror suflet este furat ? Daca ne-am imagina un om jupuit de viu, cu franjuri de piele ramase pe carnea insangerata, cu craniul scalpat, brazdat de firisoare de sange, urland si tipand, cu lacrimi in ochi, cu o durere atroce ce-l cuprinde ca o fierbinteala din toate partile, cu caracteristicile fizionomice ale chipului distruse intr-un mod oribil, desfigurat pana-n profunzimile fiintei sale ... atunci, aceasta imagine este palida in comparatie cu ceea ce simte cel caruia ii este furat sufletul, la sfarsitul vietii, de catre fiintele luciferice Dree. Legaturile dintre corpul duh si suflet sunt sfasiate intr-un mod barbar, bucati din corpul sufletului atarna peste invelisul corpului duh, iar fiinta omeneasca ajunge o ruina vrednica de plans...

Omul caruia ii este furat sufletul ajunge, fara nici un fel de judecata post-mortem, in iad. Langa omul in cauza apar instantaneu niste fiinte infioratoare, care se preling intunecate pe ziduri, il insfaca de maini si de picioare si-l tarasc in adancurile iadului. Aceste fiinte - Gardienii iadului - par bidimensionale, in sensul ca nu au volum; chipurile lor sunt hidoase si respingatoare, iar ochii au o stralucire rosie-intunecata.

Sufletele nu sunt furate datorita incapacitatii Fiilor Luminii de a infrunta fiintele luciferice in lupta, ci datorita bagajului" energetico-informational, sufletesc si auric al oamenilor, care a determinat deschiderea Portii 2 inaintea Portii 1. Portile sunt, practic, asemanatoare unor dispozitive cu senzori. Ele se

deschid automat cand vibratia interioara a unui individ este identica cu propria lor vibratie.

Dar, acest fapt nu-i nimic fata de ceea ce se intampla cu cei care incheie pacte de magie neagra cu forta raului - cu Hallshithan -, care este tinuta in afara Terei aurica de Ingerii cei mari si de Puterea lui **Dumnezeu** - si pe care doar degradarea si tampenia omeneasca o pot aduce inauntrul granitelor acesteia prin ritualurile vrajitoresti.

S-a spus candva dinspre profeti, ca adevaratul rau si adevaratul bine nu se manifesta cu adevarat in lumea oamenilor. Raul adevarat si binele adevarat nu stau la masa cu oamenii in lumea materiala. Exista totusi undeva, un loc, in care atat raul adevarat, cat si binele adevarat se manifesta ca atare. Iar aceast loc este lumea eterica.

In starea noastra comuna, caldicica, de oameni incarnati, binele adevarat, pur si stralucitor, ne-ar orbi pe vecie, iar raul ne-ar zdrobi definitiv. Binele adevarat trebuie cucerit pas cu pas, stralucirea sa fiind inca prea mare pentru ochii nostri. Treptat, in cuptoarele devenirii fiintei umane, cuptoare programate special pentru nevoile si capacitatile de moment, oamenii vor cuceri puterea - puterea si taria, cum se spune in lumea eterica - de a vedea binele adevarat.

Cat despre raul absolut, omul este ferit sa il cunoasca prin interventia directa a Puterii lui **Dumnezeu**, a lui **Iisus Hristos** si a **Duhului sfant**. Raul absolut provine de la cei doi Ingeri puri - care sunt unul: Hallsithan - care s-au opus lui **Dumnezeu**, la inceputuri, iar Terra aurica este protejata printr-o cupola energetica de eventuala lor intruziune.

Avand liberul arbitru, doar omul poate sparge bariera protectoare a Terrei aurica, prin invocarea fortelor infernale in cadrul ceremonialelor de magie neagra. Prin invocatiile facute de om, patrund in Terra aurica forte inimaginabile, a caror unica dorinta este distrugerea nu numai a omului, ci si a lumii intregi: a tot ce are forma.

Nimeni nu are suficienta imaginatie pentru a intelege ce sacrificii se fac pentru eliminarea daunelor provocate de cei care se dedica acestor practici. Nimeni nu are suficienta imaginatie pentru a intelege ce forte si ce energii cosmice sunt puse in joc pentru a fi eliminate din Terra aurica aceste forte cumplite.

➢ "Pana cand omul il va iubi pe om"

Dupa castigarea bataliei pentru suflet, Fiii Luminii din Oastea Ingerului Mihail se dispun in trei mari cercuri concentrice in jurul sufletului defunctului.

Aflat in mijlocul ingerilor-ostasi, protejat de orice influenta nefasta, sufletul omului sau, mai corect spus, omul, centrat in suflet, isi continua traseul postmortem. Sarmanul om, care tocmai a trecut prin poarta mortii, in acest moment al periplului sau postmortem, constient de cele intamplate, are senzatia ca a fost invadat de demoni. Acesta este si motivul pentru care multi muribunzi sunt atat de inspaimantati, povestind uneori, chiar cu cateva clipe inainte de a se stinge, cum au fost atacati de demoni sau de diavol.

Dupa ce fiintele luciferice se retrag si dupa ce Poarta 2 s-a inchis, alaturi de defunct se infatiseaza Ingerul mortii, care incearca sa-l linisteasca si sa-l intareasca.

In ciuda reprezentarii de "Schelet cu coasa" - reprezentare raspandita, se pare, prin Evul Mediu, in timpul marilor epidemii de ciuma care au zguduit vestul Europei, cand pe usile caselor in care ciuma facea prapad se punea ca semn Scheletul cu coasa -, Ingerul mortii are o infatisare placuta.

Ingerul mortii face parte din catagoria Fiilor Luminii. Foarte inalt, de doi metri si jumatate, Ingerul mortii are un chip superb, foarte fin modelat, buzele si nasul perfect creionate, parul negru ca pana corbului. Prezenta sa, care degaja o boare parfumata si linistitoare, siguranta si calm, este un adevarat balsam pentru orice om care moare.

Concomitent cu Ingerul mortii, se ivesc si Ingerii Veghetori personali ai omului. Ajutati de alti Ingeri medici-destrupatori, Ingerii Veghetori taie toate legaturile energetice dintre suflet, corpul eteric si trupul material. Legaturile energetice dintre corpul sufletului si trupul material apar clarvederii ca niste fire subtiri de lumina.

In acest moment, bagajul energetico-informational al sufletului este, in sfarsit, absorbit de corpul duh. Absorbtia se face prin intermediul chakrelor-atribut. Abia in acest moment,

experientele vietii trec in posesia corpului duh. Procesul absorbirii energiilor modulate informational din suflet in corpul duh este extrem de rapid. Din acest moment, omul nu mai poate fi invadat ori atacat de nici o fiinta luciferica.

In momentul in care apare Ingerul mortii, are loc un ritual foarte important, care merita a fi descris in detaliu. Mai intai, doua fiinte ingeresti aduc o mica banca, aceeasi la toti oamenii, ce pare din lemn sculptat; cele patru picioare ale acesteia reproduc picioarele unui leu. Pe banca este asezat un stergar dreptunghiular, de culoare rosie.

Ajutat de Ingerul mortii, omul se asaza pe banca. Alaturi de el, cu o atitudine ocrotitoare, se aseaza si Ingerul mortii. In momentul in care Ingerul mortii si defunctul iau loc pe banca, sunt invaluiti intr-un nor, format dintr-un abur colorat.

Nu se vede prea bine ce se petrece inauntrul acelui abur colorat si nu se aude dialogul dintre cei doi, dar se aud mai multe voci si sunete, ca si cum cineva ar derula repede o caseta pe un casetofon. La un moment dat, omul incepe sa planga si sa repete mereu: "imi pare rau". In cele din urma, dupa atata zbucium, omul adoarme pe umarul Ingerului mortii.

Ingerul mortii repeta invariabil, la fiecare om, o anumita fraza, mai intai pe limba spiritelor, akataka, apoi pe limba oamenilor: "**SEIN HLISA LHAL HLISA**", adica **"Pana cand omul il va iubi pe om".** Aici, cuvantul Hlisa desemneaza omul in sensul de lut sau pamant; evident, cuvantul Hlisa se refera la omul intrupat.

In tot acest rastimp, Ingerul mortii il consoleaza pe om ca pe un frate mai mic, indiferent cine a fost si ce a facut in scurta sa existenta trupeasca. Apoi, Ingerul mortii asaza capul omului pe umarul sau, mangaindu-l tandru pe frunte si pe par. Omul ramane cateva momente intr-o stare de semiconstienta; uneori pare sa doarma, alteori pare sa aiba scurte perioade de trezire sau poate numai de reverie. Ingerul mortii, tinand capul omului pe umarul sau, rosteste din nou, de mai multe ori, **"SEIN HLISA LHAL HLISA": "Pana cand omul il va iubi pe om".**

Imediat dupa aceea, are loc evenimentul cel mai important prin care trece omul imediat dupa actul mortii. De undeva de sus, coboara o **LUMINA** superba, argintie, care inunda locul unde sta omul. Ingerul mortii dispare, iar omul este invaluit in **LUMINA**.

Aceasta **LUMINA** are cea mai pura si clara culoare argintie. Sunetul emis de **LUMINA** este asemanator cu clipocitul unui izvor ce susura duios, iar mirosul este asemanator cu celui al pastelui, format din paine proaspata si din cel mai parfumat vin (asemanator vinului de tamaioasa). Aceasta este **LUMINA IUBIRII**.

Nimeni nu stie ce se intampla inauntru acestei **LUMINI,** care lumineaza pana departe in lumea eterica, jur-imprejurul locului in care se afla omul, dar inauntru se aud soapte, rugaminti de iertare si plansul omului.

In rastimpul in care **LUMINA** ramane acolo, mediul lumii eterice, pamantul, cerul, copacii par sa cante la unison, intr-un mod pe care un om rational, care are drept instrument de lucru doar corpul mental si reprezentarile sale, nu-l poate concepe - tot astfel cum nu poate concepe stralucirea si fascinatia exercitate de **LUMINA.** In aceste momente, omul vorbeste direct cu **Dumnezeu**.

Cand **LUMINA IUBIRII** dispare la fel de bland precum a aparut, prima fiinta care apare inaintea omului este Ingerul Gabriel, care zambeste larg, prietenos si, in acelasi timp, linistitor. Ingerul Gabriel aduce o cutiuta hexagonala, ce pare din lemn sculptat, in interiorul careia se afla o alifie cu miros de busuioc si smirna. Folosind alifia, cu degetul mijlociu, Ingerul Gabriel il unge pe om pe frunte si deasupra buzei superioare. Apoi, Ingerul Gabriel unge locurile in care se afla chakrele.

Apoi, se deschide iarasi Poarta 1, prin care patrund rudele si prietenii celui ce paseste "dincolo". Asteptat de rude si prieteni, defunctul, purtat de mana, patrunde impreuna cu Ingerul Gabriel prin Poarta, care se inchide instantaneu in urma lor.

Evenimente importante continua sa se produca in jurul trupului fizic si dupa ce defunctul, in corp duh, patrunde prin Poarta, impreuna cu Ingerul Gabriel.

Sufletul - de fapt, corpul sufletului - ramane in lumea eterica ca un invelis luminos. Dupa plecarea omului prin Poarta, corpul sufletului, care pastreaza vag forma trupului material, pluteste inca deasupra trupului material. El formeaza ceea ce vom numi carcasa sufletului. Dupa plecarea omului prin Poarta, carcasa sufletului incepe treptat sa se dizolve.

Dar, inainte de a se dizolva, in zona inca pazita de fiintele ingeresti din Oastea Ingerului Mihail, apare iarasi Doamna in

Negru. Ea este insotita de numeroase Fetite.

In cadrul unui mic ceremonial, o parte din Fetite presara flori deasupra corpului sufletului, in timp ce restul Fetitelor canta incetisor un cantec simplu, melodios si melancolic.

De jur imprejur, o mare multime de pitici - spirite ale naturii -, poate aceiasi care au fost prezenti la nasterea omului, asteapta in tacere, cu palariutele in maini, intr-un comportament teribil de "uman". Sau, poate, cine stie, oamenii sunt cei care au copiat inconstient un comportament ancestral al acestor fiinte foarte sensibile si foarte vechi, prezente inca de la formarea Terrei aurica, care sunt spiritele naturii.

Cand totul se termina, toate fiintele care participasera la ceremonial se retrag in liniste, fiecare la treaba sa, potrivit functiei pe care o indeplineste in mare simfonie a universului.

➤ Restructurarea corpului duh

Firele de lumina ce leaga corpul duh de suflet si de corpul eteric sunt taiate de Ingerii Veghetori in prezenta Ingerului Mortii, dar la foarte multi oameni sunt dificil de taiat.

Rezistenta firelor de lumina se datoreaza noxelor energetice acumulate de-a lungul vietii atat prin hrana - carne, alcool, cafea sau tutun -, cat si prin acte comportamentale nefaste ori printr-o mentalitate defectuoasa. Materialismul si ateismul par a fi cele mai dese flageluri de mentalitate intalnite in zilele noastre; ele imprima tuturor legaturilor dintre elementele componente ale omului o rezistenta foarte mare.

Pentru a fi taiate usor, culoarea, mirosul si sunetul emise de firele luminoase ce leaga corpul duh de celelalte structuri aurice trebuie sa ajunga la un anumit standard energetic. Firele energetice trebuie sa capete culoarea verde, sunetul Tiiiii... si un miros de flori de camp.

Sufletul, ca element al structurii fiintei umane, este un element muritor; el este personalitatea formata in decursul unei singure existente. In momentul in care sufletul constientizeaza faptul ca moare, este cuprins de o groaza imensa. Aceasta groaza imensa deformeaza corpurile aurice in ultimele secunde

ale vietii, care capata o culoare sangerie inchisa si emana un miros de cadavru intrat in descompunere.

In acele momente se aud tot felul de cuvinte bizare rostite foarte repede, ca si cum s-ar derula o caseta la un casetofon. Cuvintele bizare sunt, de fapt, tot ce a rostit omul in ultimile doua incarnari; ele sunt derulate in sens invers cu viteza foarte mare, astfel incat, in cateva secunde, se deruleaza tot ce a spus omul, nu numai in existenta prezenta, ci si in penultima incarnare.

Legaturile energetice - firele luminoase - dintre corpul duh si celelalte componente aurice devin "coapte" pentru a fi rupte tocmai datorita groazei. Groaza mortii este elementul prin care aceste legaturi energetice capata, la randul lor, culoarea sangerie si pot fi taiate usor de catre fiintele ingeresti care se ocupa cu decorporarea. Desprinderea corpului duh de celelalte elemente componente duce la autonomie.

In primele momente ale autonomiei corpului duh se produce un fenomen extraordinar: chakrele-atribut isi modifica aspectul, devenind stralucitoare ca niste sori. Efectul este magic: corpul duh este inundat de lumina celor sapte sori si devine stralucitor, ca un cristal ce reflecta lumina Soarelui. In acest moment unic, corpul duh pare a fi alcatuit dintr-o lava multicolora, ce pulseaza neincetat. Dupa aceea, corpul duh dobandeste culoarea rezultata din contopirea culorilor celor sapte chakre-atribut.

Culoarea nou formata reflecta nivelul evolutiv atins de om in urma recent incheiatei incarnari. Din acest moment, corpul duh restructurat va constitui "trupul" omului in lumea de dincolo. El devine extrem de stralucitor, fiind inconjurat de o aureola, la fel cum, in lumea materiala, trupul omului este inconjurat de aura exterioara. In functie de nivelul evolutiv atins, dar si de anumite elemente ce tin de individualitatea omului, aureola corpului duh poate avea un metru sau mai multi metri.

O perioada variabila de timp dupa obtinerea autonomiei, la nivelul corpului duh ramane imprimata imaginea remanenta a corpului sufletului. Corpul duh dobandeste astfel fizionomia corpului sufletului, care reflecta, intr-o prima faza, fizionomia trupeasca a omului din momentul mortii (nu din momentul inmormantarii). Imaginea fizionomiei corpului duh este idealizata, in sensul ca ridurile fetei se estompeaza, astfel ca omul se prezinta intr-o stare de har.

Dupa o perioada petrecuta in lumea de dincolo, fizionomia corpului duh se modifica, in sensul ca imaginea ultimei existente trupesti se estompeaza, iar corpul duh dobandeste o fizionomie care constituie sinteza tuturor fizionomiilor pe care le-a avut de-a lungul existentelor anterioare.

Dupa desprinderea corpului duh si a sufletului, trupul material devine un ansamblu format din particule materiale pe cale de a se descompune. Dupa moarte, corpul material pastreaza aceeasi luminozitate, acelasi miros si acelasi sunet de fond pe care le-a avut in momentul constientizarii karmei produse in viata ce tocmai s-a incheiat, in urma eliberarii fiintelor Ashpan, a intalnirii cu Ingerul mortii si cu Ingerul Gabriel.

Dupa momentul mortii, unele cadavre pastreaza o umbra de suparare, par incordate; aceasta nu se datoreaza unei suparari propriu-zise a defunctului, ci mai degraba unei intelegeri incomplete a fenomenelor prin care trece, data de nivelul evolutiv scazut.

Alte trupuri apar destinse, unele chiar zambitoare, cu o anumita stralucire imprimata pe chip sau cu o luminozitate specifica, iar acest fapt se datoreaza faptului ca defunctii au fost persoane iertatoare, care au descoperit binefacerile rugaciunii si ale iertarii inca din timpul vietii. Unii oameni descopera rugaciunea, apropierea prin iubire de **Dumnezeu**, inainte de momentul mortii, uneori chiar cu cateva clipe, iar acesta este cel mai mare castig al anilor petrecuti in lumea materiala. Uneori, o clipa de luciditate este mai importanta decat zeci de ani petrecuti in lumea materiala.

Exista si cazuri in care preotii chemati la capataiul unui muribund refuza sa se duca, dar acesta este un pacat foarte mare pentru preotul respectiv, caruia i se imputa pierderea unui suflet in punctul culminant al unei existente. Rolul unui preot la capataiul unui muribund este foarte mare; este importanta spovedania si, mai ales, iertarea acordata de oamenii fata de care, eventual, cel care trece prin poarta mortii a gresit intr-un moment sau altul al vietii sale.

➢ "Intoarce-te lumina"

Simultan cu ceremonia de inmormantare realizata de preot, are loc si o ceremonie eterica. In cadrul ceremoniei eterice, spiritele naturii care au fost in legatura energetica cu defunctul arunca petale de flori peste mormant. Fiecare floare sau petala a unei flori este in rezonanta cu culorile, sunetele si mirosurile chakrelor defunctului, asa cum aratau in ultima clipa a existentei sale fizice.

Simultan cu activitatea din lumea materiala a preotului, in lumea eterica, Doamna in Negru stropeste mormantul cu un buchetel de flori ce miroase puternic a busuioc, in directia celor patru puncte cardinale.

Cand se incheie ceremonia inmormantarii, spiritele naturii prezente se prind de mana si canta in limba lumii eterice: **"SEREI, SEREI, SHANI",** adica **"Intoarce-te, Intoarce-te Lumina".**

In acest moment, corpul eteric, ramas alaturi (sau putin deasupra) de corpul material se amplifica, facandu-se din ce in ce mai mare, pana ce devine ca o sfera compacta, luminoasa, albastrui-verzuie. Aceasta sfera eterica se transforma treptat intr-o energie asemanatoare unei spume, care incepe sa fiarba si sa sfaraie, asemenea bicarbonatului pus intr-un pahar cu apa.

Dupa o perioada variabila de timp, uneori dupa mult timp, acest bulgare eteric se micsoreaza, sfarsind prin a se disipa in lumea eterica. In locul in care se dizolva sfera eterica, pamantul capata aspecte pozitive sau negative, in functie de incarcatura sa energetico-informationala. Dupa topirea sferei eterice, in mormant sau in jurul mormantului nu mai exista nimic in afara trupului material.

La propria sa inmormantare, omul vine centrat in corpul duh. El este un corp duh. In general, inainte de a parasi planul material, defunctul mai zaboveste o perioada mai lunga sau mai scurta de timp, in locurile cele mai dragi de pe suprafata pamantului.

Este posibila, in acele momente, o mica excursie de-a lungul si de-a latul pamantului, chiar si un "tur de onoare", de-a lungul caruia defunctul poate vedea ceea ce limitarile materiale si sociale nu i-au permis in timpul existentei incarnate. Defunctii

pot vizita persoane cunoscute, aflate in locuri departate, monumente sau orase pe care au dorit sa le vada de-a lungul vietii. Unii doreau sa vada Venetia si apoi... sa moara, iar pentru altii toate drumurile duceau la... Roma. Defunctii viziteaza foarte repede si locurile care le-au fost dragi in timpul vietii sau locurile natale. Toate aceste calatorii dureaza, de regula, pana in momentul inmormantarii.

S-a spus de multe ori ca, dupa moarte, "spiritul" defunctului planeaza deasupra cadavrului sau ca isi vede propria inmormantare de la o anumita distanta, aflat cam la 3-4 metri deasupra celor prezenti. Este perfect posibil sa ramana la propria sa inmormantare, dupa cum este posibil orice pentru omul decorporat, care se trezeste, in sfarsit, la ceea ce in timpul existentei incarnate, in stare de veghe, doar intuise ca ar fi posibil: libertatea de miscare, o cunoastere si o putere fiintiala care par mari, dar care nu sunt nelimitate - atribute ale oricarui "spirit liber", nelegat de trupul material.

Oamenii nu zabovesc prea mult in apropierea cadavrului si nici nu par interesati de inmormantare, dar sunt foarte afectati de suferinta zgomotoasa exprimata intr-un mod dramatic de cei lasati in valea plangerii si zbuciumului.

Unii oameni, intr-adevar, mai ales cei legati de aspectele lumii materiale, zabovesc in preajma propriului lor trup, fiind interesati de impresiile altora, de ce spune un prieten sau un inamic, de pregatirile ce se fac sau de alte aspecte, mai mult sau mai putin importante. Curand insa se plictisesc de acest joc facil, descoperind ca in lume sunt multe alte lucruri importante.

Totusi, in secunda incheierii ritualului inmormantarii sau in momentele in care preotul, in cadrul ritualului inmormantarii, ii rosteste numele, defunctul, indiferent unde s-ar afla, revine instantaneu la locul respectiv.

Parasirea planului cuantic al lumii materiale se face in momentul in care omul constientizeaza anumite aspecte legate de procesul mortii. Oamenii nu patrund in lumea de dincolo in mod direct, ci trebuie sa treaca printr-o zona speciala, in care are loc judecata personala.

In cadrul judecatii, se va stabili, in functie de faptele fiecaruia, valoarea morala exprimata in culoarea corpului duh si, in consecinta, locul pe care trebuie sa-l ocupe in economia cosmosului spiritual.

➢ Carcasa sufletului

La scurt timp dupa restructurarea corpului duh si dupa plecarea sa prin Poarta 1, in lumea eterica mai raman reminiscente din corpul sufletului si din corpurile aurice exterioare (cu exceptia corpului eteric), care formeaza o forma vag umanoida. Acest ansamblu energetico-informational formeaza ceea ce putem numi carcasa sufletului.

Desi nu mai este animata de spirit si de corpul duh, carcasa sufletului se comporta in virtutea obisnuintei dobandite in existenta pe care a incheiat-o. Carcasa sufletului inca mai are o doza din personalitatea terestra, din memoria existentei ce s-a incheiat si din cunostintele acumulate. Ea inca poseda autonomie, in functie de cantitatea de energie remanenta. In virtutea inertiei, carcasa sufletului incearca sa semene cat mai bine "stapanului" si sa se comporta la fel ca si acesta.

Carcasa sufletului nu reprezinta nimic: este doar o cochilie goala, care continua sa se manifeste atata timp cat ii permite forta inertiala. Inainte de a se termina energia remanenta, carcasa sufletului se poate manifesta la sedintele spiritiste, pacalind mediumii ca sunt adevaratele personalitati defuncte. De fapt, ele chiar asta cred, neintelegand ca existenta s-a incheiat. Ele sunt doar epave ale persoanlitatii omului din timpul vietii, fara constiinta si constienta proprie, iar participantii de la sedintele spiritiste care cred ca au fost vizitati de "spirite" se inseala. Atunci cand sunt luate la intrebari, mediumul poate totusi remarca cum aceste "spirite" decorporate se "desumfla" incetul cu incetul, cum incep sa vorbeasca din ce in ce mai putin inteligibil si cum personalitatea lor paleste vazand cu ochii.

Carcasele sufletelor raman adesea "patate" datorita reziduurilor karmice. Locul in care continua sa subziste o astfel de carcasa sufleteasca dobandeste, treptat, culoarea, sunetul si mirosul specific energiilor karmice remanenente. Este ca si cum

pacatele omului continua sa se mentina, nevazute, in locurile in care si-a desfasurat existenta. Cu toate acestea, efectele unor astfel de cazuri nu se datoreaza fenomenului de bantuire, ci doar vibratiei karmice pe care o emite carcasa sufletului.

In momentul in care energiile reziduale s-au terminat, in care ultimul strop de energie s-a scurs, carcasa sufletului, din ce in ce mai confuza, se transforma intr-un abur luminos, usor stralucitor, care este aspirat, treptat, de natura lumii eterice. Uneori, trebuie sa treaca mai multe saptamani pana cand carcasa sufletului sa se imprastie complet, ca un fum de tigara care se pierde incet, in rotocoale largi.

➢ Judecata

Imediat dupa ce este trecut prin poarta mortii de Ingerul Gabriel, omul se prezinta la judecata personala. Judecata personala se desfasoara intr-un palier situat in afara lumii astrale. Judecata este un eveniment de maxima importanta pentru fiecare om. Analiza, chiar si succinta, a judecatii care are loc imediat dupa pragul mortii, poate conduce la intelegerea mai ampla a ceea ce cosmosul cere omului in decursul unei existente terestre.

Judecata are loc intr-un "tinut" fara dimensiuni si fara caracteristici, fara cer, fara pamant, umplut numai de o lumina alba, laptoasa. Intr-o atmosfera constituita dintr-un abur laptos, transparent, ce emite straluciri multicolore, se afla asezate, ca si cum ar pluti, un numar de unsprezece scaune de domnie, asemanatoare scaunelor de domnie ale regilor.

Toate scaunele de domnie sunt dispuse in semicerc. Ele par a fi alcatuite dintr-o substanta, care, in lumea de aici, ar putea fi asemuita cu diamantul pur. Este ca si cum un mare mester ar gasi un monolit din diamant stralucitor, cu un diametru de 15 metri, din care ar ciopli un tron regal.

Scaunele de domnie stralucesc continuu, la fel cum, in lumea materiala, un diamant perfect slefuit straluceste in lumina soarelui. Ele par sa fie asezate deasupra unor platforme

suspendate, care se roteasc in sens invers acelor de ceasornic. De sub toate scaunele de domnie, la nivelul solului, curge ceva asemanator unei ape, de culoare verde, subtire, ca o poleiala. Pe scaunele de domnie stau asezate personaje rupte parca din descrierile Noului Testament.

Personajele care ocupa scaunele de domnie au o infatisare extraordinara. Privite de la distanta, apar ca niste globuri stralucitoare de lumina alba. Globurile emit o lumina fascinanta, oarecum asemanatoare celei emise de un neon argintiu. Globurile stralucitoare de lumina sunt aurele unor personaje venerabile, care au infatisarea unor Batrani.

Batranii nu sunt altii deca Domnii karmei sau ai Destinului. Batranii au fetele foarte frumoase, cu barbi patriarhale, albe ca zapada, la fel ca si parul, lung si bogat. Fata lor emite o lumina asemanatoare celei a unui neon. De jur imprejurul lor apar si dispar mii si mii de curcubee. Deasupra spatarului inalt al scaunelor de domnie se afla mici norisori luminosi, din care cad mii de fulgi stralucitori.

Chipul foarte bland si, totodata, foarte tanar al Batranilor contrasteaza cu barba si cu parul albe ca neaua. Desi sunt impozanti ca statura, caci au o inaltime de peste 2 metri, iar tinuta lor este impunatoare - robe lungi, inele pe degete si coronite de "foc" asezate pe cap, Batranii sunt foarte apropiati de oameni si de problemele lor.

In momentul in care, patrunzand cu perceptia dincolo de stralucirea aurei, observa ochii blanzi, dar fermi - de diferite culori: aurii, caprui, albastri, verzi - ai Batranilor, oamenii dobandesc convingerea nezdruncinata ca totul se va desfasura in cel mai adanc spirit al dreptatii, ca nimic nu va fi judecat gresit, ca nimic nu va ramane ascuns. Aceasta perceptie este absolut corecta, daca ne gandim ca inaltele fiinte ingeresti asezate pe scaunele de domnie reprezinta Justitia insasi - adica sunt fiintele prin care Dreptatea lui **Dumnezeu** este aplicata oamenilor.

In jurul scaunelor de domnie pe care sunt asezati Batranii este mare forfota: permanent apar si dispar fiinte importante ale Ierarhiei angelice.

La judecata fiecarui om participa fiintele angelice care l-au asistat pe om de-a lungul vietii - Ingerii Veghetori si Ingerii Pazitori -, dar si conducatorii planurilor Terrei aurica, Puterile,

care se prezinta sub infatisarea unor Fetite.

Pe treptele ce duc la scaunele de domnie stau Ingerii Ocrotitori sau Invatatorii. La o anumita distanta in jur, se afla alte fiinte angelice cosmice, Ingeri, Calauze sau Mesageri, care se deplaseaza neincetat, vin si pleaca fara odihna, cu viteze foarte mari.

Cele unsprezece scaune de domnie nu sunt ocupate in totalitate decat foarte rar. Ele sunt ocupate in functie de nivelul evolutiv al omului care vine la Judecata. Cand omul are corpul duh de culoarea portocalie nu sunt ocupate decat doua scaune de domnie, cand omul are culoarea corpului duh de culoare galbena sunt ocupate trei, iar cand omul are corpul duh de culoare aurie, sunt ocupate patru si asa mai departe.

Din aceasta perspectiva, devine evident ca numarul de scaune de domnie ocupate de Batrani este in relatie cu nivelul evolutiv al omului in cauza, cu culoarea corpului duh si cu nivelul pana la care a ajuns energia vitala pe Sushumna in timpul existentei incarnate. In concluzie, se poate spune ca fiecare dintre cei unsprezece Batrani care stau pe scaunele de domnie este in relatie cu un anumit nivel evolutiv uman si cu o anumita chakra.

Sa spunem, de exemplu, ca este prezent la judecata un om care poseda un corp duh de culoare galbena. El se prezinta in fata primelor trei scaune de domnie, pe care stau Batranii care corespund primelor trei clase evolutive. Intrebarile puse de Batrani sunt foarte usoare, iar omul raspunde cu mare usurinta.

In general, intrebarile Batranilor sunt de ordin tehnic. Omul nu este intrebat de ce a ales un drum sau altul, caci asa ceva tine de liberul arbitru, iar acesta nu este pus in discutie. Ceea ce-i intereseaza pe Batrani este modul in care omul a suportat, ca suflet incarnat, conexiunile aurice cu Ashpan.

De regula, lipsiti de timiditate sau de trac, multi oameni au diferite obiectii si nemultumiri. Uneori, sugereaza ca au fosi nedreptatiti de destin. Unii oameni sunt foarte suparati si reactioneaza destul de vehement. Dar, in momentul in care un om este nemultumit de ceva, acea apa verzuie ca o poleiala ce pare sa curga de sub scaunele de domnie se lumineaza, iar omul respectiv se vede ca intr-un film, savarsind faptele pe care acum incearca sa le nege sau sa le justifice.

Adeseori, oamenilor nemultumiti li se demonstreaza ca

faptele de care acum se leapada, nu s-au datorat conexiunilor aurice cu Ashpan, ci, pur si simplu, s-au datorat liberului arbitru. Exista, de altfel, cel putin trei inregistrari ale faptelor din timpul existentei terestre, "filmate" prin intermediul stelutelor ce formeaza banda de lumina ce inconjoara capul, in care omul se vede pe sine din diferite pozitii.

Pentru oamenii recalcitranti sau nemultumiti de anumite decizii karmice sunt adusi Ingerii Pazitori, cei care, de-a lungul vietii au lucrat in folosul omului, povatuindu-l cum era mai bine. Uneori, oamenii supusi judecatii, mai ales cei care nu si-au rezolvat anumite probleme karmice si au savarsit greseli care le-au afectat aura, se revolta si-i sfideaza pe Batrani.

De regula, in cazul unor astfel de probleme delicate - care nu sunt chiar atat de rare precum s-ar crede -, Ingerii Pazitori se arata extrem de dezamagiti si de afectati si isi asuma, ei insisi, vina pentru tot ce s-a intamplat. Unul din Ingerii Pazitori explica o astfel de situatie in felul urmator: *"Supararea si impotrivirea fiului femeii nu vine de la el, ci din pricina bolilor numeroase care-i umplu sufletul si pe care nimeni nu i le-a legat, pentru ca nu s-a lasat invatat. Insa, candva, se va face bine si se va intoarce la ai sai"*

Si intr-adevar, omul respectiv, care se aratase atat de suparat la judecata, este dus intr-un spatiu alb - un fel de "clinica de dezintoxicare", denumita de unii Kamaloka, iar de altii Purgatoriu - unde se va confrunta cu propriile sale probleme si va intelege cum si in ce fel se prezinta situatia si care este adevarul.

Practic, judecata si-o face singur fiecare om prin confruntarea faptelor proprii cu legile cosmice. Rolul acestei ceremonii este acela de a consfinti o stare de fapt. Nu cosmosul, prin reprezentantii sai care sunt Domnii Karmei, este cel care acorda o pedeapsa sau o recompensa, ci omul singur. Fiintele ingeresti au doar rolul de a ajuta omul sa constientizeze anumite stari de fapt, rod al exercitarii liberului arbitru.

La judecata, omului i se prezinta practic o harta - sa o numim holografica - a ceea ce a fost inainte de incarnare si ceea ce este la sfarsitul acelei incarnari. Omului i se arata ceea ce trebuia sa faca pe pamant si nu a facut (planul ideal), i se arata harta potentialitatilor sale si harta realizarilor sale (planul real al vietii). Se face diferenta intre ele, iar rezultatul este starea

evolutiva dupa o incarnare. Apoi i se arata omului locul pe care-l merita, datorita activitatii sale ca suflet incarnat. Omul cantareste singur, asistat de fiintele angelice care au sub jurisdictia lor karma, ce beneficii sau ce prejudicii a provocat in existenta pe care a incheiat-o.

In functie de acumularea de moralitate reflectata la nivelul corpului duh, omul merge pe nivelul cosespunzator, potrivit unei legi fundamentale a cosmosului spiritual: ordonarea dupa culoarea specifica. Unii oameni merg in iad, altii merg pe diferite niveluri ale lumii astrale, in functie de culoarea corpului duh.

9. INFRANGEREA SAU VICTORIA

➢ Pe campul de batalie

Cetatean al cosmosului, omul este un "trimis" spiritual, iar evolutia sa personala, marcata adesea de eforturi dramatice, nu reprezinta decat un aspect al procesului general de evolutie.

In om - care poate fi privit ca un microcosmos - se infrunta aceleasi forte cosmice care se manifesta la nivelul macrocosmosului. Omul este reflectarea Holos-ului. In structura sa aurica se reflecta dramele lumii spirituale sau ceea ce numim a fi lupta dintre fortele cosmice potrivnice: **FORTA CONTRA FORTA.**

Daca este puternic, omul castiga batalia cu fortele intunericului, iar daca este slab o pierde. Ceea ce este insa foarte important este faptul ca nu numai omul pierde batalia, ci si cosmosul. Un om infrant si un suflet pierdut inseamna o portiune din cosmos infranta. Singur, omul, prin exercitarea liberului arbitru, este cel care alege infrangerea ori victoria.

Infrangerea ori victoria unui om pe campul de lupta al lumii materiale se repercuteaza, prin influentare directa, asupra

cosmosului in ansamblu. Infrangerea ori victoria unui om pe campul de lupta are repercusiuni si asupra traiectului sau post-mortem.

Dupa moarte, fiecare om urmeaza calea cu care este in rezonanta, potrivit karmei sale. Totusi, nu toti oamenii parcurg acelasi traseu. Exista si oameni care nu urmeaza etapele standard, descrise anterior. Acesti oameni adopta o alta modalitate de manifestare. In cazul lor, alchimia aurica ce urmeaza actului mortii este diferita de cea descrisa anterior.

Printre fiintele umane care, din diferite cauze, au dupa momentul mortii o alta modalitate de manifestare se numara fantomele ratacitoare, strigoii si stafiile.

➢ Fantomele ratacitoare

Toti oamenii care au murit in urma unor accidente, fara sa fi avut pusa pecetea mortii, intra in categoria fantomelor ratacitoare.

Aceasta categorie de oameni nu poate trece imediat prin Poarta 1 pentru a patrunde in lumea de dincolo, dupa cum nu poate patrunde nici in lumea eterica, astfel ca ramane in zona intermediara a planului cuantic infraeteric.

Este surprinzator faptul ca, desi se manifesta in planul infraeteric, aceasta categorie de defuncti pe care-i vom desemna mai departe prin termenul de fantome ratacitoare, nu pot sa vada decat lumea in care se manifesta si lumea materiala. Fantomele ratacitoare nu pot sa vada lumea eterica; nu pot sa vada nici spiritele naturii ori fiintele angelice. Ele raman in planul infraeteric o perioada mai lunga sau mai scurta de timp, in functie de anumite considerente.

Din punct de vedere auric, fantomele ratacitoare sunt formate din corpul duh si din corpul sufletului, la care se adauga o reminiscenta a corpului eteric. Cel mai adesea, fantomele din infraeteric pastreaza imaginea hainelor din momentul mortii (nu al inmormantarii). Fantomele ratacitoare pastreaza, in general,

acelasi chip din ultima incarnare. Este insa interesant de remarcat faptul ca, in anumite conditii, chipul fantomelor ratacitoare din infraeteric pastraza chipul din penultima existenta incarnata.

Majoritatea fantomelor ratacitoare au murit inainte de soroc, in accidente sau in decursul unor evenimente tragice. Toti oamenii care nu au murit in urma aparitiei pecetii mortii intra in aceasta categorie. O particularitate frapanta a structurii lor aurice consta in diferenta de rezonanta intre steaua sufletului si corpul sufletului - ceea ce denota faptul ca nu ar fi trebuit sa moara.

Sorocul mortii nu este dat de implinirea unei anumite varste, ci de egalizarea vibratiei energetice intre corpul sufletului si steaua sufletului. In concluzie, fantomele ratacitoare sunt acele persoane care, datorita unor motive diverse, au murit inainte de a se fi implinit sorocul. Cel mai adesea, decesele lor s-au datorat influentelor nefaste ale fiintelor Dree ori Lorehh.

Fantomele ratacitoare din infraeteric se tem de intuneric si stau cu precadere in locuri luminoase; ele pot trece prin orice obiect material, cu exceptia geamurilor si a plasticului. De asemenea, nu pot trece peste ape curgatoare, peste sare amestecata cu picaturi de ceara ori prin bariere formate din lumanari aprinse.

In general, fantomele ratacitoare salasuiesc in locuri aglomerate, nu suporta singuratatea si se deplaseaza foarte repede. Nu reusesc sa vada moartea sau nasterea in lumea materiala si nici fiintele angelice care participa la ele.

Fiind foarte apropiate de planul material, fantomele ratacitoare din infraeteric se misca si obosesc, plang sau rad, sunt triste sau voioase, la fel ca si oamenii incarnati. Au mereu o stare de melancolie sau de regret, dar nici ele nu stiu care este cauza. Pot interactiona unele cu altele, se pot imbratisa sau se pot saruta, dar nu simt nimic din ceea ce simte un om incarnat in aceleasi conditii. Unele nici nu cred ca au murit, ceea ce starneste hazul altor fantome ratacitoare, care le ironizeaza.

Multe fantome ratacitoare, care viziteaza bisericile sau adunarile religioase, sunt convinse ca, nu peste mult timp, vor fi conduse intr-un alt loc, cu mult mai frumos decat cel in care se afla. Unele doresc sa fumeze o tigara, sa manance o anumita mancare, de exemplu pizza, sau sa bea un paharel de "tarie";

intrucat nu au trup material, se intristeaza si prefera sa-i observe pe oamenii din lumea materiala care fac acest lucru. Multe dintre ele stau in jurul oamenilor pe care i-au cunoscut pe cand erau incarnate.

Este foarte interesant de remarcat faptul ca fantomele ratacitoare par a disparea partial la apusul Soarelui si a reaparea dimineata, la rasarit. In timpul noptii se vad neclar si par a fi invaluite intr-o luminozitate argintie, foarte blanda. Ele insele afirma ca nu pot observa aceasta lumina argintie, dar sustin ca se pot observa intre ele, ca si cum ar fi in lumea materiala.

Singura "hrana" la care au acces fantomele ratacitoare este un fel de zapada de lumina, formata din fulgi stralucitori, care, de Paste, pare a cadea din "cer". Acesti fulgi de zapada, care au un miros de paine proaspata, se aduna pe ramurile copacilor. (In lucrarea **Forta contra Forta,** am comparat aceasta zapada cu mana.)

Treptat, fulgii de zapada se topesc, devenind asemanatori unui lichid de culoarea chilimbarului, cu miros de must. Fantomele ratacitoare din infraeteric, care au murit in accidente de masina, isi inchid adesea ranile cu aceasta zapada foarte pufoasa. Pe corpul lor luminos raman insa cicatrice.

Atunci cand se implineste sorocul, fantomele ratacitoare se vaporizeaza, disparand din mediul infraeteric, in timp ce tovarasii lor se intreaba unde au putut sa dispara atat de repede.

Fantomele ratacitoare dispar din planul infraeteric doar in momentul in care rezonanta semintei sufletului devine identica cu cea a corpului sufletului. Abia atunci intra in randul mortilor si se pot prezenta la judecata individuala.

➢ Posedatii

Un caz atipic de manifestare atat in timpul existentei intrupate, ca si dupa moarte este cel al persoanelor care ajung sa fie posedate.

Posedarea este un procedeu prin care fiintele luciferice Dree ori spiritele naturii rebele Lorehh ajung sa se caleze peste aura omului si sa faca saltul de la macrocosmos la microcosmos. In cele ce urmeaza, ne vom referi doar la un tip special de posedare, care are drept protagonisti spiritele natur rebele Lorehh de "orientare" sexuala.

Lorehh sexuale au fost numite in antichitate "zeite ale fertilitatii", iar in Evul Mediu au primit numele de succubi si incubi. Majoritatea viciilor si perversiunilor sexuale tin de natura energetica a acestui tip de Lorehh.

Fiintele Lorehh nu pot cuceri omul decat daca acesta, de-a lungul vietii, a manifestat in mod repetat acele caracteristici negative care reprezinta esenta lor. Posedarea unui om de catre o fiinta rebela Lorehh se poate face in mai multe feluri. Dintre acestea, cele mai ilustrative sunt doua: primul se realizeaza in cazul in care un om trece de la ispita la viciu, iar al doilea se realizeaza prin contactarea unor boli sufletesti cronice.

Primul tip de posedare se realizeaza in cazul in care, prin repetarea unei perversiuni sexuale, un om trece de la ispita la viciu. Prin exercitarea liberului arbitru si, implicit prin actele sale, omul care trece de la ispita la viciu ajunge sa vibreze energetic prin rezonanta cu un spirit al naturii Lorehh de orientare sexuala.

Imediat dupa ce a ales, prin liberul sau arbitru, un anumit tip de perversiune sexuala, omul atrage prin sintonie o fiinta Lorehh. Alaturi de om, la nivelul lumii eterice, se prezinta spiritul naturii rebel Lorehh, ca reprezentant cosmic al respectivei caracteristici. Omul alege singur sa manifeste acea caracteristica, dar, dupa ce a savarsit actul, intre el si Lorehh se naste o legatura energetico-informationala. Lorehh isi inchipuie ca, din moment ce l-a sunat pe "firul scurt", omul are neaparata nevoie de el. In definitiv, "dracul" vine doar cand este chemat. Nu dracul il ademeneaste pe om, ci omul il suna pe firul scurt, prin vibratia energetica a actiunilor sale.

Ivindu-se ca din neant langa omul in cauza, Lorehh il serveste pe acesta "ca la carte", invitandu-l sa faca iarasi ceea ce stie cel mai bine sa faca. Daca omul accepta, fiinta Lorehh face in asa fel incat acesta sa se intalneasca cu persoane compatibile, care doresc sa experimenteze acelasi lucru - in cazul nostru, sa experimenteze aceleasi perversiuni sexuale.

In momentul in care treaba devine "serioasa", Lorehh nu se mai multumeste sa actioneze din exterior, prin actiuni mai mult sau mai putin elegante de inducere a unor situatii existentiale - in cazul de fata, sa experimenteze acte sexuale garnisite cu perversiuni. Astfel, din momentul in care caracteristica negativa devine cronica, iar omul este virusat, fiinta Lorehh se muta de la nivelul macrocosmosului la nivelul microcosmosului. Nu numai ca se muta, dar isi cheama toata "familia" - care, cel mai adesea, este formata din aproximativ 200 de membri. In acelasi spatiu auric ocupat de o fiinta Lorehh se pot manifesta aproximativ 200 de membri - care reprezinta "familia" sa.

Spiritele naturii rebele Lorehh sunt, de fapt, singurele fiinte din cosmos capabile de o astfel de alchimie aurica. Ele au capacitatea uimitoare de a se cala una in alta si de a forma un singur trup auric. Spre deosebire de ele, fiintele luciferice Dree nu sunt capabile decat de posedare individuala, iar actiunea lor este de o alta natura.

Evident, Ashpan, cei care se lipisera de omul respectiv la nastere, se opun acestei actiuni in forta a spiritelor naturii rebele Lorehh. In momentul in care obisnuinta proasta devine viciu, iar omul repeta aceeasi perversiune sexuala, locul fiintelor Ashpan este luat de "familia" Lorehh, formata din aproximativ 200 de membri. Lorehh izgonesc astfel fiintele Ashpan si se substituie lor. De acum inainte, omul in cauza nu mai are imbolduri, mai mult sau mai putin controlabile, ci este, pur si simplu, posedat.

O persoana posedata de fiinte Lorehh sexuale va contamina cu noxe aurice specifice toate persoanele cu care va intretine raporturi sexuale, folosind respectivele perversiuni. Ceea ce este extrem de important este insa faptul ca doar barbatii pot fi cuceriti in mod direct de fiintele Lorehh sexuale. Femeile nu pot fi contaminate decat prin intermediul barbatilor. Dar, o data contaminate prin intermediul barbatilor, femeile devin gazde permanente ale fiintelor Lorehh.

in momentul in care un barbat recurge pentru prima oara la perversiuni sexuale, este ca si cum ar forma numarul de telefon al unui spirit al naturii rebel Lorehh de orientare sexuala si s-ar conecta, prin rezonanta, la "intelepciunea" de viata a acestuia; femeia nu poate face acelasi lucru cu de la sine putere. Daca n-

ar fi initiata sexual in cele "ascunse" de un barbat, femeia s-ar pastra curata.

Din pacate, o data contaminate, femeile nu mai pot scapa usor de influenta fiintelor Lorehh. Fiecare barbat care se perinda prin patul unei femei lasa in urma o amprenta aurica preluata de la o fiinta Lorehh sexuala, al carei purtator este; astfel, femeia acumuleaza intr-un mod alarmant nu atat "experienta de viata", cat colectia de amprente aurice lasate de barbati. Contaminate prin intermediul barbatilor, femeile devin astfel din ce in ce mai virusate, iar in interior se simt din ce in ce mai murdare.

Majoritatea femeilor care recurg des la perversiuni sexuale devin, cu timpul, intr-un fel sau altul, posedate. Aura unei astfel de femei este cucerita pas cu pas de catre fiintele Lorehh, care, in timpul actului sexual se pot cala in ea, intr-o forma oribila de posedare. Este ca si cum peste structura aurica a femeii in cauza se suprapune o umbra intunecata. In timpul actului sexual garnisit cu perversiuni, femeia poate auzi in minte cuvinte obscene, felurite indemnuri, pe care are impresia ca le gandeste singura, dar care sunt doar manifestari ale Lorehh. Uneori, ea poate cere ca astfel de obscenitati sa fie repetate si de barbatul cu care intretine raporturi sexuale.

Si - dupa cum se spune -, daca pofta vine mancand, fiintele Lorehh vor deveni din ce in ce mai infometate si vor cere din ce in ce mai mult. Nu dupa mult timp, femeia va deveni o devoratoare de sex. Astfel se formeaza un cerc vicios, aproape fara scapare.

Drept consecinta a actiunii directe a spiritelor naturii rebele Lorehh, dupa un timp, femeia in cauza se imbolnaveste. Boala este formata chiar din noxele energetice emise de corpurile spirituale ale fiintelor Lorehh.

Aceasta inseamna ca majoritatea bolilor sunt rezultatul unor actiuni gresite, care au generat contaminarea unor portiuni ale aurei si, in ultima instranta, a unor organe ale trupului material, cu emisii aurice ale fiintelor Lorehh. Cancerul este un bun exemplu a ceea ce poate insemna disperarea, inadaptarea, singuratatea si teama - sentimente umane si, in acelasi timp, caracteristici definitorii ale unor fiinte rebele Lorehh. La fel si bolile venerice sau SIDA care sunt legate, in mod direct, de aspectele sexuale dominate de Lorehh.

Astfel Forta contra Forta, lupta dintre Bine si Rau nu se desfasoara doar la nivelul macrocosmosului, ci si la nivelul microcosmosului - de exemplu, la nivelul globulelor albe si rosii. Devenind virus la nivelul microscopic, Lorehh se instaleaza confortabil in omul pe care l-a cucerit.

Fireste, dupa o lunga lupta cu boala, mai devreme ori mai tarziu, persoana in cauza moare, iar Lorehh castiga batalia pe jumatate. In acest mod este periclitata evolutia persoanei in cauza, programata pentru respectiva existenta, iar rezultatele intruparii in lumea materiala sunt minime. Foarte multe persoane care, de-a lungul vietii, au facut cam ce-au vrut, folosind drept pretext exercitarea libertatii personale, imediat dupa momentul mortii raman siderate, nevenindu-le sa creada, de starea in care au ajuns. Atunci sunt cuprinse de rusin, de remuscare, de ura si de spaima.

Virusand in acest mod o fiinta umana, spiritele naturii rebele Lorehh castiga insa decat jumatate din batalie. Ele au adus fiintei respective, in mod prematur, moartea trupeasca. Intrucat nu mai au ce face cu un cadavru, Lorehh trebuie sa iasa cat mai repede pentru a supravietui. De fapt, spiritele naturii rebele Lorehh trebuie sa paraseasca acel cadavru pana in momentul inmormantarii - mai exact, pana in momentul in care preotul savarseste ultimul act din ritualul inmormantarii, in care stropeste mormantul cu busuioc in Numele Tatalui, a1 Fiului si al Sfantului Duh.

Daca inca se mai afla in cadavru - ceea ce le provoaca o stare de suferinta cumplita - in momentul ultimei formule a ritualului, spiritele naturii rebele Lorehh vor fi aspirate cu mare satisfactie in elementul pamant si vor disparea din cosmos. Pentru a nu se produce acest eveniment, Lorehh trebuie sa se transfere in alt trup de om.

Pentru a se salva, spiritele naturii rebe1e Lorehh se invaluie in reminiscentele corpului sufletesc al persoanei. Astfel, cei 200 de membrii ai familiei Lorehh, invaluiti in reminiscentele corpului suftetului ce a apartinut defunctului, vor forma o fantoma cu aspect umanoid ce pastreaza vag infatisarea persoanei din timpul vietii. Astfel se formeaza ceea ce desemnam prin termenul de posedant. Posedantul are nevoie imediata de un nou trup pe care sa-l posede. Altfel nu poate supravietui.

Problema cea mai delicata consta in faptul ca persoana care

poate constitui noul suport de manifestare al unui posedant Lorehh trebuie sa fie tot o femeie. Pentru a putea supravietui, posedantul alege, in disperare de cauza, o alta femeie din apropierea cadavrului - de exemplu, o persoana de sex feminin prezenta la inmormantarea primei persoane - care are, de asemenea o rezonanta energetica scazuta, data de alunecarea pe panta sexualitatii exacerbate. Astfel, posedantul isi alege un alt trup de femeie, prin intermediul caruia, in viitor, va putea face tot ce doreste.

Transferarea posedantului se face intotdeuna in cazul contactului direct cu cadavrul: atingerea cadavrului, mangaierea parului, sarutul de adio etc. Din acest motiv femeile prezente la capataiul unui defunct ori la o inmormantare trebuie sa manifeste o atentie deosebita si sa se abtina de la orice fel de atingere a cadavrului.

Fara nici o indoiala, este indicat ca, in astfel de cazuri, fiintele Lorehh sa fie aspirate in pamant imediat dupa ce preotul a stropit mormantul cu busuioc pentru a nu-si continua actiunea distructiva.

Al doilea tip de posedare se realizeaza tot de catre spiritele naturii sexuale Lorehh; acest tip de posedare nu se realizeaza insa prin perversiuni sexuale, ci printr-un mijloc mult mai subtil. Aceasta forma de posedare se realizeaza prin contactarea unor boli ale sufletului care apar in urma indurarii unor nedreptati suferite de-a i lungul vietii. Si acest; tip de posedare are ca subiect femeile.

Fiind constant umilite, jignite si batjocorite, lovite etc, multe femei se imbolnavesc interior. In aceasta categorie intra toate acele femei batjocorite; umilite ori batute de sotii lor, precum si acele femei silite sa faca ceea ce nu isi doresc - sa se prostitueze, sa minta, sa insele etc.

La aceste femei, de-a lungul vietii, corpul sufletului se acopera cu o crusta intunecata. Datorita faptului ca persoana respectiva nu-i iarta pe cei care i-au facut rau, crusta intunecata ce acopera corpul sufletului atrage prin rezonanta fiintele Lorehh, corespondente ca vibratie energetica.

La fel ca in primul tip de posedare, datorita faptului ca persoana respectiva se imbolnaveste sufleteste de suparare si de disperare (indreptatita din punctul de vedere omenesc), Lorehh se muta de la nivelul macrocosmosului la nivelul

microcosmosului, calandu-se in structura lor aurica. Din acel moment, Lorehh devin posedante, iar femeia in cauza posedata.

Nici in acest caz, o data instalate, fiintele Lorehh nu pot iesi din trupul persoanei in cauza decat in momentul mortii (cu exceptia exorcismelor). Intrucat nu mai au ce face cu un cadavru, ele se lipesc de prima persoana feminina care le iese in cale.

Dar, spre deosebire de primul tip de posedare, Lorehh aleg de aceasta data o fata tanara ori o copila - rar baieti si deloc barbati maturi - care are proasta inspiratie de a atinge cadavrul; atunci, Lorehh se muta cu "bagaj "cu tot si cu toata familia, in noua locuinta. Evident, persoanele respective, desi au senzatia ca s-a intamplat ceva neplacut, nu stiu cui sa atribuie noua stare de fapt.

La cea de-a doua "gazda", Lorehh se manifesta foarte rar prin exacerbarea sexualitatii; daca o fac, femeia in cauza are toate sansele de a deveni un aspirator energetic nesatul, care va distruge auric toti barbatii pe care-i va intalni in cale. Un barbat care intretine mult timp raporturi sexuale cu o astfel de femeie are toate sansele de a imbatrani in doi ani cat altii in zece.

Daca nu se manifesta sexual, atunci Lorehh isi modifica "orientarea". In fond, Lorehh au o durere interioara foarte mare si o neliniste pe masura. Totusi, faptul ca poseda de aceasta data o femeie curata trupeste si sufleteste este considerat de ele un mare castig. In majoritatea cazurilor, la maturitate, o astfel de femeie posedata va evita barbatii, care-i vor provoca o senzatie de greata fizica; in schimb, va dobandi anumite puteri paranormale: capacitatea de a ghici in cafea, in carti, in palma si chiar va dobandi unele puteri - sidhhisuri - care reprezinta totalul cunoasterii si intelepciunii celor aproximativ 200 de fiinte Lorehh care se ingramadesc la interfata corpului ei sufletesc.

Astfel de femei pot tamadui adesea prin intemediul mainilor, pot muta obiecte prin forta privirii, pot provoca fenomene de tip poltergeist - care sunt adesea atribuite de catre psihiatria moderna unor frustrari sexuale, ceea ce, in parte, este adevarat; totusi, frustarile sexuale nu pot explica fenomenul in toata complexitatea lui.

Cu timpul, astfel de persoane vor fi deranjate de intuneric si vor prefera mereu, pe timpul noptii, undeva in apropiere, o

lumanare aprinsa sau un bec care lumineaza slab -ca un fel de lumina de avarie. Cand sunt supuse unor exorcisme, astfel de fiinte umane posedate de Lorehh, pot prezenta semne de lovituri in diferite parti ale trupului; de altfel, persoanele posedate nu suporta cuvintele spuse de preoti, semnul crucii, sunetul clopotului de la biserici ori rostirea Numelui lui **Iisus Hristos**.

Cel mai adesea, cu exceptia cazurilor cand se fac exorcisme, Lorehh (impreuna cu "familia") nu ies decat la moartea trupeasca a celei de-a doua persoane posedate. In acest caz, se produce un fenomen de exceptie: Lorehh sunt eliberate. Dupa ce moare si cea de-a doua persoana posedata, Lorehh - ca fiinta colectiva -, impreuna cu reminiscente din corpul sufletului, formeaza iarasi o fantoma autonoma.

Aceasta fantoma nu mai cauta insa un nou corp omenesc pe care sa-l contamineze, dar nici nu este aspirata de elementul pamant, precum in primul tip de posedare. Pur si simplu, Lorehh invata lectia si sunt eliberate. In acel moment, instantaneu, Lorehh trec in starea de Ashpan, pentru ca apoi sa intre in starea de non forma.

Eliberata la randul sau, femeia in cauza isi continua traseul post-mortem cunoscut. Dupa moarte, efectele imediate nu vor fi chiar atat de dramatice precum in primul tip de posedare - evident, daca nu a savarsit fapte grave in timpul vietii.

➢ Strigoii

O categorie aparte de oameni care nu urmeaza traseul postmortem standard, este formata din asa, numitii strigoi. Majoritatea strigoilor sunt barbati.

Oamenii care intra in aceasta categorie au avut parte de o moarte violenta, datorata unei nedreptati survenite din partea unui semen - cel mai adesea crima. In aceasta categorie intra peste jumatate din sinucigasii barbati.

In momentul mortii, aceasta categorie de oameni au resimtit

o groaza imensa, dar si o ura pe masura. Emisia de ura din momentul mortii a fost atat de puternica, incat i-a blocat atat auric cat si emotional. Ei au ramas blocati in starea in care au murit - o stare puternica, de groaza, de ura si de disperare.

Dupa moarte, starea lor s-a cristalizat intr-un nou corp, format in urma unei alchimii aurice intre corpul emotiona, corpul eteric, corpul sufletului si corpul duh. Acest nou corp auric este foarte rece si are o consistenta gelatinoasa, asemanatoare jeleurilor sau piftiilor, dar nu emite un miros respingator.

Dorinta cea mai mare a strigoilor este de a se razbuna pe cei ce le-au provocat moartea. Este demn de consemnat faptul ca cei care le-au provocat moartea au facut-o prin exercitarea liberului arbitru, iar nu in urma unei influente venite de la fiintele Lorehh sau Dree.

Ceea ce este insa uimitor este faptul ca toti strigoii sunt morali si foarte drepti. Ei nu sunt interesati decat de cei care le-au facut rau si nu trec in lumea de dincolo decat in momentul in care reusesc sa-i distruga. Oricum, strigoii pastreaza Ingerii pazitori din timpul vietii.

Datorita naturii corpului in care se manifesta - simbioza intre corpul emotional, corpul eteric, corpul sufletului si corpul duh - strigoii dobandesc o putere si o tarie extrem de mare. De fapt ei devin constienti de corpul duh si de puterile acestuia. Personalitatea terestra a corpului sufletului unui strigoi se combina intr-un mod uimitor cu individualitatea, cu corpul duh, a carui putere de manifestare este extraordinara. Rezultatul acestei simbioze aurice este dobandirea unor puteri aproape inspaimantatoare - siddhisuri - care permit deplasarea extrem de rapida, poate la fel de rapida ca a multor fiinte ingeresti. Mai mult decat atat, puterile dobandite permit strigoilor deplasarea in trei planuri cuantice: in lumea materiala, in lumea infraeterica si in lumea eterica.

In fiecare dintre cele trei planuri cuantice, strigoii se manifesta diferit. In lumea materiala se manifesta intr-un corp asemanator cu cel al oamenilor incarnati, cu singura deosebire ca este foarte rece, gelatinos si usor translucid, ca si cum ar avea un neon in interior. In infraeteric nu pot fi deosebiti prea usor de fantomele ratacitoare, iar in lumea eterica seamana cu fiintele umane prometeice - asa-zisii "extraterestri".

Moralitatea uimitoare a strigoilor provine din faptul ca sunt

constienti de corpul duh - corpul moralitatii -, astfel incat nu fac nici un fel de nedreptate. Desi au aceasta capacitate, strigoii nu intervin in karma oamenilor sau in istorie, pe care le inteleg cu foarte multa claritate. Ei nu au treaba decat cu acele persoane care le-au facut rau si nu se lasa pana nu le distrug. Principala lor justificare este "ca nu m-au lasat sa mor in liniste". Strigoii inteleg foarte bine mecanismul de functionare a cosmosului si nu se aventureaza in nici o actiune ce ar putea periclita existenta altor oameni incarnati.

Datorita puterilor lor de manifestare, rezultate din simbioza dintre corpul eteric, corpul sufletului si corpul duh, strigoii sunt singurele fiinte omenesti care se pot lupta de la egal la egal, direct, fata in fata, cu fiintele luciferice, ai caror inamici declarati sunt. Mai mult decat atat, strigoii sunt singurele fiinte omenesti care au taria si puterea de a-l infrunta pe Cel rau, Hallshithan, atunci cand acesta incearca sa se manifeste prin intermediul unor oameni dezaxati care fac liturghii negre.

Strigoii nu pot trece peste intinderi de apa, dar pot provoca deplasari de obiecte. Sunt extrem de vulnerabili la sare si la tamaie. Este intersant ca ploaia ii uda ca pe oamenii din lumea materiala; cand ploua, locul in care se afla un strigoi este uscat, semn ca ploaia se opreste pe o structura cvasicorporala. Adesea, strigoii pot fi eliberati prin ritualuri religioase (molifte) facute de preoti langa mormant.

Dupa ce isi indeplinesc scopul principal, adica distrugerea celor care le-au facut rau, strigoii renunta la puterea si taria specifica simbiozei dintre corpul duh, corpul eteric si corpul sufletului si trec, ca si ceilalti defuncti, in lumea astrala.

Strigoii nu reusesc intotdeauna sa-i distruga total pe cei care le-au facut rau. In urma interventiei Ingerilor Veghetori, cei care le-au facut rau constientizeaza erorile comise si incearca sa indrepte lucrurile. In momentul in care oamenii care au gresit, inteleg raul comis si se caiesc, strigoii nu mai simt nici o placere in a-i distruge si-i lasa in plata Domnului, trecand in lumea de dincolo, ca toti ceilalti defuncti.

In acel moment, strigoii realizeaza un mare pas inainte, trecand de la aplicarea karmica a pedepsei - care presupune aplicarea oarba a principiului dinte pentru dinte, ochi pentru ochi - la iertarea aproapelui, lasand instantele cosmice sa decida.

➢ Stafiile

Daca strigoii sunt, in marea lor majoritate, barbati, stafiile sunt cu preponderenta femei. Stafiile sunt acele fiinte de parte femeiasca, care au iubit o singura data in viata, dar a caror dragoste nu a fost impartasita - a fost ignorata ori tradata.

Stafiile sunt sufletele acelor femei seduse si abadonate intr-un anumit moment al vietii si care au ramas inghetate in acea stare afectiva si emotionala tot restul vietii, refuzand orice reinnodare a unei relatii cu un alt barbat. O mare parte a stafiilor este formata din acele femei care s-au sinucis din iubire. Tot in categoria stafiilor intra femeile care si-au pierdut timpuriu sotul sau iubitul si care nu s-au recasatorit ori nu s-au mai implicat intr-o relatie amoroasa.

Dupa moarte, o astfel de femeie refuza sa treca "dincolo" si continua sa-si planga nefericirea. La fel ca si strigoii, stafiile se manifesta intr-un corp realizat printr-o alchimie auria complexa: o simbioza intre corpul duh, corpul sufletului si corpul eteric. In schimb, la stafii, corpul duh nu se poate manifesta prin putere si tarie, la fel ca in cazul strigoilor.

Actiunile femeilor-stafii nu sunt indreptate spre razbunare. Dimpotriva, stafiile au o stare permanenta de melancolie si de nefericire. Au o tristete inimaginabila, iar dorinta lor cea mai mare este de a-si marturisi cuiva nefericirea, astfel ca stafiile sunt total inofensive.

Corpul stafiilor este foarte rece si emite o raceala ce se simte de la distanta; stafiile emit totdeuna un miros de iasomie, isi pot schimba vestimentatia si coafura dupa bunul plac, dar nu-si pot schimba fizionomia - care este reflectarea corpului sufletului. Stafiile pot aparea si disparea dupa cum doresc, astfel ca nu par a se supune unor legi. Se roaga adesea, fiind foarte credincioase. Uneori, par a se contopi cu natura, fiind foarte bune prietene cu animalele domestice.

Stafiile sunt aparitii fascinante, cu un sarm aparte. Se pot manifesta adesea in planul material si pot fi observarte chiar si fara ca privitorul sa aiba vreo forma de clarvedere. Pot fi vazute cel mai adesea in acele locuri benefice, in care s-au produs fapte bune - acolo unde vibratia energetica a pamantului este benefica. Este interesant si faptul ca, pentru a le observa in planul material, privitorul trebuie sa se pozitioneze intr-un anumit fel; daca se muta cu un metru in stanga ori in dreapta, nu le mai poate observa.

Fantomele ratacitoare din infraeteric, strigoii-barbati si stafiile-femei sunt principalele fiinte umane care, prin exercitarea liberului arbitru, nu urmeaza traseul post-mortem standard. Abia in momentul in care constientizeaza problemele existentiale care le-au determinat sa ramana in starea respectiva, trec in lumea de dincolo, fara a intampina nici o impotrivire din partea instantelor cosmice.

Cat despre vampiri - acele fiinte care (se presupune ca) se hranesc cu sangele semenilor lor, despre care se vorbeste astazi atat de mult, devenind chiar "obiect de studiu" pentru exaltati - numai de bine: NU EXISTA.

Nu exista nici o fiinta umana defuncta, din nici un plan cuantic si din nici o generatie, capabila sa se manifeste in trupul material si sa se hraneasca cu sange. Oricum, nici o fiinta din lumea eterica - inger, spirit al naturii sau om - nu a confirmat ca ar exista asa ceva.

Pare-se ca sigurii vampiri din toate lumile posibile sunt acei oameni din lumea materiala carora le plac fripturile in sange. In fond, traim intr-o lume trista, dar plina de umor...

Partea a doua
ISTORIA CELOR VAZUTE
SI A CELOR NEVAZUTE

1.ETERNA DEVENIRE

➢ Metamorfozele cosmosului

Cosmosul - atat aspectul vazut, cat si aspectul nevazut - este creatia Unicului **Dumnezeu**. De asemenea, toate fiintele din cosmos sunt creatii ale Unicului **Dumnezeu**.

Cosmosul actual face parte din Oceanul de Lumina. Dupa cum s-a mentionat, din momentul creatiei si pana in prezent, cosmosul a cunoscut mai multe prefaceri - mai multe metamorfoze. De-a lungul metamorfozelor sale, cosmosul a cunoscut distrugeri si reconstructii succesive. Metamorfozele cosmosului s-au desfasurat pe sapte planuri cuantice diferite, de-a lungul a patru perioade de timp denumite cicluri.

Creatia lumii, care corespunde cu momentul in care ISS, Unicul **Dumnezeu**, care este Etern si Fara Forma, a rostit Cuvantul dintru inceputuri, s-a produs in planul cuantic primordial, denumit Halazeth. O data cu formarea sferei sau a locuintei Halazeth, a inceput primul ciclu al cosmosului. Primul ciclu a continuat pe al doilea plan cuantic, pe sfera denumita Hazaleth, apoi pe al treilea plan cuantic, pe sfera denumita Hakazaleth si, in final, pe al patrulea plan cuantic, pe sfera denumita Hetiteth.

De-a lungul primului ciclu cosmic, desfasurat succesiv pe patru planuri cuantice, **Dumnezeu** a creat spiritele si trupurile (corpurile duh) de forma umanoida ale spiritelor naturii, ingerilor si oamenilor (prima generatie de oameni). La sfarsitul primului ciclu s-a produs revolta lui Shantiah - Adam primordial - si a lui Haillshithan.

Al doilea ciclu cosmic s-a desfasurat pe al cincelea plan cuantic, in sfera sau locuinta numita Perfer. Pe Perfer a avut loc revolta lui Lucifer si prima mare batalie din ceruri. De atunci, se poate vorbi despre existenta fiintelor luciferice, adica a acelor Fii ai Flacarii care s-au razvratit impotriva Ordinii instituite de **Dumnezeu**.

Al treilea ciclu al cosmosului s-a desfasurat pe al saselea si al saptelea plan cuantic. In al treilea ciclu al cosmosului a aparut a treia generatie de oameni. Prima parte a celui de-al treilea ciclu

s-a desfasurat pe al saselea plan cuantic, iar a doua parte pe cel de-al saptelea. Al saselea plan cuantic se numeste Hazureth si este actuala lume eterica. Al saptelea plan cuantic este planul material.

Pe al saptelea plan cuantic, dar in al treilea ciclu cosmic, a aparut cosmosul material si, fireste, Pamantul material. Totusi, nu este vorba despre Pamantul actual, ci despre Protopamant. Dupa cum afirma fiintele din lumea eterica, la inceputul celui de-al treilea ciclu, Protopamantul era mult mai mare, ca dimensiuni, decat Pamantul actual si mai putin dens - in sensul ca procesul solidificarii era abia la inceput. Luna era foarte apropiata de Protopamant, iar Soarele avea culoarea verde (asa era vazut de fiintele incarnate). Al treilea ciclu cosmic s-a incheiat prin marea stergere, iar Protopamantul si-a incetat existenta. Dupa marea stergere a inceput al patrulea ciclu cosmic, cand s-a format actualul Pamant material.

Nu se poate sti ce s-a intamplat cu primele trei planuri cuantice anterioare - cu Halazethul, cu Hazalethul, cu Hetitetul. Ele exista, dar nu mai sunt locuite de nimeni. In schimb, imensa planeta Perfer este inca vizibila in al cincelea plan cuantic, dar este inaccesibila. Ea inca arde si va arde in vesnicie, ca si cum abia s-ar fi incheiat cruntul razboi dintre Fiii Luminii si Fiii intunericului. Perferul este inca o planeta fumeganda, parasita de toti, dar ramasa undeva la limita eternitatii, acolo unde timpul este suspendat. La randul sau, Hazurethul, al saselea plan cuantic, exista si va exista pentru totdeauna. Hazuretul este actuala lume eterica.

Protopamantul a disparut, dar planul cuantic material continua sa existe. Pe ruinele Protopamantului s-a construit un nou corp ceresc: acesta este Pamantul, in actuala sa infatasare.

➢ Supravietuitorii

Pana in prezent, de-a lungul celor patru cicluri cosmice, s-au succedat patru generatii de oameni. Fiecare generatie a avut

propriul ei tip de corp duh.

Prima generatie de oameni a fost creata in primul ciclu al cosmosului. Primul om creat de Dumnezeu a fost Shantiah - Adam primordial.

Shantiah a fost prototipul tuturor oamenilor - omul arhetipal. Dupa Shantiah, **Dumnezeu** a mai creat alti noua oameni, denumiti oameni initiali sau oameni primordiali. Primii zece oameni - cei noua oameni initiali, impreuna cu Shantiah - au constituit temelia primei generatii de oameni. Ulterior, dupa o lunga perioada de timp, au fost create alte cateva sute de oameni ai primei generatii (se pare ca numarul lor nu a depasit o mie). Toti oamenii primei generatii au fost androgini. Ei erau formati din spirit si din corp duh.

La sfarsitul primului ciclu cosmic, a avut loc prima mare perioada de nemanifestare, rastimp in care corpurile duh ale oamenilor au fost retrase din circuitul evolutiei. Totusi, au fost retrase din circuitul evolutiv doar corpurile duh ale oamenilor ce formau grosul primei generatii. Datorita caracteristicilor fiintiale inalte, atat Shantiah, cat si cei noua oameni primordiali, au reusit sa supravietuiasca perioadei de nemanifestare. Lor li s-au adaugat alte cateva sute de oameni din prima generatie, care, de asemenea, au supravietuit perioadei de nemanifestare.

Acelasi fenomen s-a produs si la sfarsitul celui de-al al doilea ciclu cosmic, cand au supravietuit perioadei de nemanifestare o parte din oamenii celei de-a doua generatii - nu mai mult de cateva sute.

Astfel, la inceputul celui de-al treilea ciclu cosmic, imediat dupa a doua perioada de nemanifestare, desi pamantul era pustiu si gol (pentru a folosi o expresie din Vechiul Testament), inca existau, undeva in cosmos, fiinte omenesti din prima si din a doua generatie - oamenii primordiali -, care aveau corpuri duh specifice generatiilor respective.

Numarul total al oamenilor primordiali din primele doua generatii, care au supravietiut tuturor perioadelor de nemanifestare, nu este prea mare. De-o parte, pot fi luati in calcul oamenii primei generatii: Shantiah si cei noua oameni primordiali, la care s-au adaugat alte cateva sute de oameni. De cealalta parte, pot fi luati in calcul oamenii celei de-a doua generatii, al caror numar nu depaseste, de asemenea, caeva sute. In total, numarul oamenilor din primele doua generatii care

au supravietuit, in forma umanoida, perioadelor de nemanifestare, nu depaseste o mie.

Intre oamenii primordiali din primele doua generatii, care au supravietiut, in forma umanoida, perioadelor de nemanifestare exista diferente importante de calitate - de putere si tarie. Cei din prima generatie sunt mult mai puternici decat cei din a doua generatie. Cei mai puternici dintre toti sunt primii oameni din prima generatie: Shantiah si cei noua oameni initiali.

Toti ceilalti oameni din primele doua generatii - marea masa - au fost retrasi din circuitul evolutiv. Desigur, nici oamenii care au fost retrasi din forma umanoida in timpul perioadelor de nemanifestare, n-au disparut total. in cosmos nimeni nu piere. Chiar daca o fiinta se revolta intr-o imprejurare ori in alta, nu piere din cosmos. Mare masa a populatiei din primele doua generatii si-a pierdut corpul duh de forma umanoida; in schimb, spiritul lor este nemuritor, la fel ca al tuturor oamenilor, astfel ca au continuat sa existe. Ca spirite, marea masa a oamenilor din primele doua generatii a continuat sa existe in Lumea fara forma. In ciclurile urmatoare, mare parte dintre ei a revenit in Sfera manifestarii, cu un nou tip de corp duh. Fireste, in noile cicluri cosmice s-au intrupat si spirite noi, care nu se intrupasera anterior.

La fel ca si fiintele ingeresti, oamenii primordiali care au supravietuit perioadelor de nemanifestare pot fi impartiti in mai multe categorii. Criteriul de departajare are la baza modul in care au inteles sa respecte Planul lui **Dumnezeu**.

Prima mare categorie este formata din acei oameni primordiali care au inteles sa respecte in continuare Planul lui **Dumnezeu**. In lumea eterica sunt numiti Cei vii. Noi o sa-i numim Primordialii Luminii. Numarul Primordialilor Luminii nu este prea mare: cateva sute din prima generatie si cateva sute din a doua generatie. In total, nu par a depasi sase-sapte sute. Ei au supravietuit, in forma umanoida, in corpul duh originar, pana in ziua de astazi.

A doua mare categorie este cea care se opune Planului lui **Dumnezeu**. Oamenii primordiali din aceasta categorie s-au aliat cu Shantiah, cu Halshithan si cu Lucifer; ei formeaza categoria oamenilor primordiali ai intunericului. Noi o sa-i numim Primordialii intunericului. Si ei au supravietuit, in forma umanoida, in corpul duh originar, pana in ziua de astazi.

Numarul lor este de aproximativ doua sute.

In fine, exista si o parte a oamenilor primordiali - cea mai mica -, care nu s-a aliat nici unei tabere. Ei formeaza categoria oamenilor primordiali independenti (Primordialii independenti). Numarul lor este, in ziua de astazi, de aproximativ o suta. De-a lungul timpului, o parte dintre ei au migrat in categoria Primordialilor Luminii.

Cele trei mari categorii de oameni primordiali din primele doua generatii, care au supravietiut tuturor perioadelor de nemanifestare, au pus bazele unor Centre de Putere. Lor li s-au alaturat, de-a lungul ciclurilor cosmice urmatoare, oameni din generatiile a treia si a patra.

Oamenii din generatia a treia si a patra care s-au aliat Primordialilor Luminii formeaza samanta cea buna. Impreuna, formeaza Centrul de Putere al Luminii. Oamenii din generatia a treia si a patra, care s-au aliat Primordialilor intunericului, formeaza samanta cea rea. Ei s-au aliat cu ingerii si cu spiritele naturii din ierarhia Fiilor intunericului - Lorehh si Dree. Impreuna, formeaza Centrul de Putere al intunericului. Oamenii din generatia a treia si a patra, care s-au aliat oamenilor primordiali independenti, formeaza Centrul independent de putere. Ei nu sunt aliati nici cu Fiii Luminii, nici cu Fiii intunericului.

Toate fiintele omenesti din primele doua generatii, care s-au opus Planului lui **Dumnezeu**, au devenit "Cel rau". Ele n-au mai vazut adevarul, astfel ca ochii lor au devenit negri. Fireste, acelasi lucru se poate spune despre fiintele luciferice Dree si despre spiritele rebele ale naturii Lorehh, care au continuat sa existe, sfidand Planul lui **Dumnezeu** de evolutie a lumii.

Pana la rebeliunea Celui rau, nu a existat ceva nou in cosmos, nu a existat schimbare, dupa cum nu a existat eterna devenire. Totul salasuia, identic cu sine, in pacea divina - pax divina. Noul, schimbarea si eterna devenire au intrat in existenta prin intermediul Celui Rau.

In concluzie, se poate spune ca, la inceputul celui de-al treilea ciclu, raul deja exista la nivelul cosmosului, fiind manifestat de fiintele rebele: spirite ale naturii, oameni, ingeri. De altfel, fiintele din lumea eterica nu fac deosebirea dintre oameni, spiritele naturii si ingeri, atunci cand se refera la Cel rau. Toti cei care nu respecta Planului lui **Dumnezeu** sunt

desemnati generic prin formula "Cel rau".

Ca o paranteza, se poate spune ca teologia crestina a preluat aceasta perspectiva, astfel incat nu face nici o distinctie intre Hallshithan si Lucifer, pe care-i denumeste generic Satana, diavol etc. Despre primul om, teologia crestina afirma ca a fost ispitit de sarpe - alias Satana - devenind la randul sau Cel rau. Rezultatul neascultarii poruncilor a fost pacatul adamic, iar principala consecinta a fost izgonirea din Rai.

Aceasta simplificare este, intr-adevar, foarte comoda si, mai ales, scuteste de explicatii suplimentare, explicatii ce nu pot fi date, datorita faptului ca textul biblic nareaza istoria creatiei doar din perioada de inceput a celui de-al treilea ciclu cosmic, trecand sub tacere ceea ce s-a petrecut anterior.

2. APARITIA MORTII

➢ Expansiunea cosmosului

Daca nu s-ar fi produs rebeliunea lui Halshithan si a lui Shantiah, nu ar fi existat necesitatea formarii unor noi planuri cuantice, iar fiintele cosmice ar fi trait etern in Pacea lui **Dumnezeu**.

Dupa prima rebeliune din cosmos, existau doua optiuni: continuitatea creatiei sau distrugerea sa. De altfel, foarte multi oameni se intreaba astazi de ce raul este tolerat si de ce, in trecut, au existat atatea reculuri evolutive. Raspunsul este foarte simplu: **Dumnezeu** este Puterea Suprema, Sfintenia Absoluta si Iubirea Infinita, astfel incat, prin natura Sa, nu poate distruge ceea ce a construit. **Dumnezeu** este continuitatea creatiei.

Daca **Dumnezeu** i-ar fi distrus inca de la inceput pe Cei rai, care i-au nesocotit Legile, ar fi actionat impotriva naturii Sale, a carei principala caracteristica este continuitatea creatiei. Binele inseamna perpetuarea creatiei, iar raul inseamna distrugerea

creatiei. **Dumnezeu** nu poate distruge ceea ce a creat; nu a facut-o si nu o va face niciodata. Teoretic, s-ar putea spune ca, in orice moment, **Dumnezeu** are puterea de a distruge cosmosul - la fel cum are puterea de a-l crea de cite ori doreste -pentru a crea altul perfect, dar aceasta actiune ar fi opusa naturii Sale. Daca ar realiza o astfel de actiune, s-ar transforma in opusul Sau, ceea ce este imposibil.

Pe de alta parte, trebuie remarcat faptul ca **Dumnezeu** a conferit fiecarei fiinte create de El insusi, un mare dar: liberul arbitru. **Dumnezeu** nu a dorit sa construiasca un cosmos pentru sclavi sau pentru zombi, ci pentru fiinte libere. Oferindu-le inca de la inceput supremul dar, **Dumnezeu** nu a distrus nici o fiinta - om, inger, spirit al naturii -, care prin exercitarea liberului arbitru, a ales sa evolueze in afara Legilor Sale.

Toate puterile si caracteristicile oricarei fiinte din cosmos - om, inger, spirit al naturii - vin de la **Dumnezeu**. **Dumnezeu** este Puterea Suprema, Sfintenia Absoluta si Iubirea Infinita, iar fiintele care actioneaza diferit, se despart de El si aleg *altceva,* prin liberul arbitru. Alegand *altceva,* prin liberul arbitru, fiintele se despart de **Dumnezeu**. De aceea, **Dumnezeu** a spus, inca de la inceput, tuturor fiintelor din cosmos: **"Daca veti pleca de langa Mine, <u>veti muri negresit</u>".**

Acest indemn, repetat si primilor oameni in Eden, a fost consemnat de Vechiul Testament astfel: **"Sa nu mancati din el** (textul biblic se refera la rodul pomului din mijlocul gradinii Edenului), **si nici sa nu va atingeti de el, <u>ca sa nu muriti"</u>** (Geneza, cap 3; 3).

A muri, in acest sens, are o conotatie diferita de cea acordata in lumea materiala. A muri are semnificatia de a nu mai fi viu. Sensul nu se refera insa la moartea trupeasca, intrucat fiintele din cosmosul spiritual nu au trupuri materiale. De altfel, nici primii oameni din Edenul eteric nu aveau trupuri materiale.

Fiintele din lumea eterica fac de multe ori o afirmatie foarte importanta. Ele afirma ca **"Dumnezeu este Unicul Viu. Cine se lipeste cu sufletul de El ramane Viu, iar cel care se desparte de El, moare"**

Calea prin care o fiinta se poate desparti de **Dumnezeu**, este savarsirea unei actiuni contrare Legilor cosmice, care sunt Vointa lui **Dumnezeu**. Orice actiune a unei fiinte, neconforma cu Legile cosmice, este numita pacat. Cand o fiinta se desparte

de **Dumnezeu**, pacatuieste si alege moartea. Alegand pacatul si moartea, fiintele nu mai sunt vii.

Fiintele din lumea eterica mai afirma ca **Dumnezeu** are doua Carti: Cartea celor vii si Cartea celor morti. Actualmente, in Cartea celor Vii, nu mai exista nici un nume de (corp duh de) om. Ceea ce inseamna ca, pentru **Dumnezeu**, toti oamenii sunt morti; **Dumnezeu** si-a pierdut fiii sai luminosi, creati dupa Chipul si Asemanarea Sa. Toti oamenii sunt astazi inscrisi in Cartea celor morti. Tot in Cartea celor morti sunt inscrise toate fiintele Dree si Lorehh, care au nesocotit Legile si s-au revoltat.

In momentul in care o fiinta - omeneasca sau ingereasca - alege altceva, pacatuieste si moare; pierde, de asemenea, posibilitatea de a mai trai alaturi de **Dumnezeu**. Pentru o astfel de fiinta exista doua posibilitati: fie sa dispara efectiv din cosmos, fie sa continue sa fiinteze. Alegand sa existe in continuare, fiinta respectiva nu mai poate ramane alaturi de **Dumnezeu**, in planul Sau cuantic - in Locuinta Sa. Atunci. **Dumnezeu**, care este Bunatatea Infinita, a construit un alt plan cuantic, special pentru fiinta in cauza.

Astfel s-au petrecut lucrurile la cumpana dintre primul si al doilea ciclu cosmic. Shantiah si Halshithan nu au mai ascultat de Poruncile lui **Dumnezeu**. Cu alte cuvinte, au nesocotit Legile, care formeaza Firea lucrurilor, s-au despartit de **Dumnezeu**, au gustat din fructul pacatului si au murit - n-au mai fost vii.

Prin actul lor, fiintele rebele au introdus ceva nou in cosmos - ceva ce n-a existat anterior. Fiintele din lumea eterica spun ca *noul naste schimbarea.* In momentul aparitiei noului si a schimbarii - in momentul declansarii eternei deveniri - fiintele rebele n-au mai fost in rezonanta cu planul cuantic in care traiau. Astfel, a aparut necesitatea construirii unei noi lumi / sfere / locuinte / plan cuantic, care sa fie in rezonanta cu ceea ce au devenit fiintele rebele. In concluzie, un palier cuantic se formeaza doar in momentul in care apare necesitatea existentei sale.

Asadar, la sfarsitul primului ciclu cosmic, a aparut necesitatea constituirii unui nou plan cuantic, care sa constituie resedinta celor morti - a Celui rau. Noul plan cuantic a fost Perferul, iar o data cu formarea acestuia a inceput al doilea ciclu cosmic. Acelasi proces s-a desfasurat si la inceputul celui de-a treilea ciclu cosmic, dupa a doua perioada de nemanifestare.

➢ Formarea lumii de dincolo

La inceputul celui de-al treilea ciclu cosmic a avut loc o noua creatie a lumii. Noua creatie a lumii s-a produs pe un nou plan cuantic. Acesta a fost planul eteric - Hazurethul.

In Hazureth a avut loc o noua creatie omului. Primul om al celei de-a treia generatii a fost Adam, despre care aminteste Vechiul Testament. Ulterior, din Adam a fost creata Eva.

Hazuretul este actuala lume eterica, iar undeva, chiar in centrul sau, se afla Edenul, locul in care au fost creati protoparintii, Adam si Eva, si li s-a insuflat suflet - "suflarea de viata" - direct de catre **Domnul Dumnezeu**.

Edenul, in lumea eterica, este un loc pozitionat precis, dar in care, deocamdata, nu poate patrunde nimeni. Actualmente, Edenul ar trebui sa arate ca si cum protoparintii l-ar fi parasit de cateva clipe. Daca, in viitor, va patrunde vreun om in Eden, ar trebui sa observe urmele proaspete ale pasilor lui Adam.

Initial, in Edenul eteric al Hazurethului, protoparintii nu au avut corp material, ci unul format din lumina - format din energia planului cuantic respectiv. Dupa savarsirea pacatului originar, Adam si Eva au fost izgoniti din Eden, datorita faptului ca, din punctul de vedere al structurii aurice, n-au mai fost in rezonanta cu planul cuantic eteric. Atunci, a fost construita o noua locuinta: lumea materiala, care este al saptelea plan cuantic. Astfel a aparut noua locuinta a oamenilor - Protopamantul.

Noua locuinta, situata pe al saptelea plan cuantic, nu figura in planul initial al Creatorului Lumii. Locul tuturor oamenilor ar fi trebuit sa fie in Edenul Hazureth-ului, in lumea eterica. Lumea eterica este adevaratul cosmos al oamenilor. Protopamantul a aparut doar datorita pacatului primilor oameni.

Dupa stramutarea in noua locuinta, Adam si Eva au avut urmasi: fii si fiice - care au format cea de-a treia generatie. Primii nascuti (in planul cuantic material) au fost Cain si Abel.

Primul eveniment dramatic desfasurat in noua locuinta -

planul material - a fost uciderea lui Abel de catre Cain. Astfel a aparut iarasi noul. Abel a fost primul mort (fizic) din istoria cosmosului.

Dupa moartea fizica, Abel nu s-au mai putut intoarce in lumea originara, in Edenul eteric. Abel nu mai era in rezonanta energetico-spirituala cu Edenul eteric, astfel incat, dupa moarte, nu a mai avut unde sa se duca. In consecinta, a fost creat un nou plan cuantic in care sa mearga urmasul lui Adam si al Evei dupa pragul mortii. Pana la Abel, nu mai murise nimeni din punct de vedere fizic.

Noul plan cuantic, aparut in momentul in care a murit Abel, este ceea ce se intelege astazi prin lumea de dincolo. Abel a fost primul locatar al lumii de dincolo.

Aceasta metamorfoza cosmica petrecuta chiar la inceputul existentei lumii materiale, indica un aspect extrem de important: universul se modifica - se transforma - in functie de comportamentul oamenilor. Prin actiunile lor, oamenii modifica neincetat structura cosmosului.

Cosmosul sufera o neincetata expansiune cuantica, in functie de comportamentul oamenilor. Ceea ce este in interior se reflecta in exterior. Ceea ce se petrece la nivelul microcosmosului, care este omul, este apoi reflectat la nivelul macrocosmosului. Aceasta este eterna devenire - legea fundamentala a cosmosului.

➢ Primul mort

Istoria mortii fizice a inceput asadar o data cu moartea lui Abel. Prin moartea lui Abel, a aparut necesitatea construirii unui nou plan cuantic, in care sa mearga fiintele omenesti care trec prin poarta mortii. Noul plan cuantic, care a fost creat imediat dupa moartea lui Abel, este actuala lume infraeterica.

In succesiunea creatiei, planul cuantic infraeteric este al optulea plan cuantic. Planul cuantic infraeteric este situat intre planul material si planul eteric. Intr-un fel, se poate considera ca

planul cuantic infraeteric este o interfata a planului material, care are propriile sale caracteristici.

Inaintea mortii lui Abel, planul cuantic infraeteric nu exista - nu avea nici o ratiune de a exista, datorita faptului ca nu existau fiinte care sa il populeze. Abel a fost primul locuitor al planului cuantic infraeteric - prima "fantoma ratacitoare" din cosmos.

In planul cuantic infraeteric, Abel, primul mort din istorie, fiul lui Adam si al Evei, a inaugurat un "regat", denumit Regatul mortilor vii. In Regatul mortilor vii au patruns, de la Abel, toti oamenii care au murit in conditii similare: au fost nedreptatiti ori au fost asasinati.

Dupa moartea lui Abel, fratele sau Cain a trait multi ani, dar cand a venit sorocul mortii, nu a putut ajunge in acelasi loc - in Regatul mortilor vii. Cain nu a putut patrunde in acelasi plan cuantic ca si fratele sau, datorita faptei sale din timpul vietii. Astfel, s-a nascut iarasi noul. Primul asasinat din istorie a generat aparitia unui plan cuantic care nu exista anterior, iar primul locatar al acestui nou plan cuantic a fost Cain. Noul plan cuantic poarta numele de iad. In succesiunea creatiei, iadul poate fi considerat al noualea plan cuantic.

Astfel, ceea ce este desemnat astazi prin numele generic de lumea de dincolo, este o zona ortoexistentiala complexa, care trebuie cercetata diferentiat, nu ca un tot unitar. Lumea de dincolo a aparut ca urmare a unui lung sir de evenimente dramatice. Mai mult decat atat: lumea de dincolo a suferit mai multe metamorfoze de-a lungul timpului. In acest context, trebuie specificat faptul ca lumea de dincolo, care exista in acea perioada, nu trebuie identificata cu actuala lumea astrala. La inceputul celui de-al treilea ciclu cosmic, inca nu exista lumea astrala. Ea a aparut mult mai tarziu.

La fel cum se poate vorbi despre metamorfozele cosmosului spiritual ori despre transformarile lumii materiale, tot astfel se poate vorbi despre metamorfozele lumii de dincolo. Aceste transformari sunt legate, in mod legic, de metamorfozele structurilor aurice ale oamenilor. De asemenea, sunt in legatura directa cu evenimentele istoriei oamenilor intrupati.

3. SCLAVIA SUFLETELOR

➢ Formarea primelor Centre de Putere

Locul izgonirii din Eden al protoparintilor Adam si Eva poate fi pozitionat cu relativa exactitate, undeva intre Tigru si Eufrat, pe teritorul Mesopotamiei de odinioara, in Iraqul de astazi. Acolo s-au nascut Cain si Abel.

Tot in acel spatiu, delimitat de fluviile Tigru si Eufrat, s-au inmultit oamenii in lumea materiala, iar de acolo s-au risipit pe toata suprafata pamantului. Adam a trait foarte mult timp in lumea materiala. Poate ca durata vietii sale, estimata de Vechiul Testament la 930 de ani, nu spune astazi nimic, dar in acea epoca, erau alte conditii de existenta in habitatul terestru.

Prin ispitirea Evei, fiinta raului - Cel rau: Primordialii intunericului, fiintele luciferice si spiritele rebele ale naturii - a interferat cu planul material chiar in acele locuri situate intre Tigru si Eufrat. Si acolo a ramas pana in ziua de astazi.

Influenta Celui rau asupra urmasilor lui Adam a fost aproape imediata. Data fiind durata matusalemica a existentei lor trupesti, de-a lungul unei singure existente intrupate, urmasii protoparintilor au devenit tot mai rai, fapt ce l-a ingrozit pe Adam.

In prima perioada de dupa izgonirea protoparintilor din Edenul eteric, pamantul material avea un decor paradisiac. Ulterior, intr-un rastimp destul de scurt, prin comportamentul defectuos al oamenilor din lumea materiala, mediul terestru a suferit o transformare accentuata. Astfel, in virtutea legii fundamentale a cosmosului, ceea ce este in interior s-a reflectat in exterior. Ceea ce s-a petrecut la nivelul microcosmosului a fost reflectat la nivelul macrocosmosului.

Anterior acestui moment, in paradisul terestru al primilor oameni - care, initial a fost o copie materiala a celui eteric - nu exista decat vegetatie hranitoare, nu existau decat animale supuse omului, nu existau decat ape dulci. Dupa ce raul s-a impregant treptat in structura lumii materiale, mediul a inceput

sa se schimbe. Au aparut balti urat mirositoare si mlastini, au aparut animale de prada, au aparut plante otravitoare, marile fluvii de odinioara au disparut, iar in locul lor au aparut marile interioare si lacurile.

Vazand cum urmasii sai cad prada influentei malefice a Celui rau, Adam impreuna cu Eva si cu cei apropiati au plecat in locurile inalte *(inalte-* mai sus de Ecuator), pasind *pe alte uscaturi si pe alte ape.*

Micul grup de oameni, condus de insusi Adam, a fost urmat de Primordialii Luminii, care in toata aceasta perioada, se manifestau in trupurile lor luminoase. Dupa o lunga perioada de pribegie, Adam s-a oprit in nord, in locurile *inalte,* intr-un teritoriu situat in Dobrogea de astazi.

Vazand felul in care urmasii sai au cazut prada ispitelor de tot felul, vazand si felul in care au fost amagiti, intr-un acces de disperare, Adam a jelit indelung, si-a smuls parul si si-a pus tarana in cap. Eva si cei apropiati au strans parul si pamantul intr-un vas din lut si l-au ascuns undeva, intr-un loc tainic.

In Dobrogea de astazi - undeva prin muntii Dobrogei -, la indemnul lui Adam, sub supravegherea Primordialilor Luminii, s-a format Centrul de Putere al Luminii.

Asadar, ca proiectie in planul fizic (in corespondenta cu planul lumii materiale), inca din timpul vietii lui Adam s-au format primele doua Centre de Putere. In zona Iraqului de astazi, intre Tigru si Eufrat, s-a format Centrul de Putere al fiintelor luciferice, iar in zona Dobrogei s-a format Centrul de Putere al Luminii.

Cu binecuvantarea lui Adam si sub supravegherea Primordialilor Luminii, in Centrul de Putere al Luminii, urmasii apropiati ai protoparintilor au pus bazele primei filosofii transcedentale (primului ocultism). De acolo au fost trimise iscoade la "campie" - in zonele populate din partea de sud a globului -, pentru a tine sub observatie manifestarea raului printre oameni.

Primordialii Luminii nu cunoasteau decat binele, dar urmasii fizici ai lui Adam - cei desemnati in Vechiul Testament: fiii si fiicele lui Adam, despre care apoi nu se mai pomenesti nimic -, care se stransesera chiar in Centrul de Putere al Luminii, au trebuit sa invete formele de manifestare ale raului, pentru a-l putea combate.

Astfel, de-a lungul timpului, s-a ajuns la formarea unei noi categorii de oameni intrupati: oameni care stiau tainele binelui, dar stiau si tainele raului. Acesti oameni, urmasi ai lui Adam si ai Evei, plecau adesea din Centrul de Putere al Luminii, si se amestecau printre "neamuri", pentru a-i invata sa faca binele.

Majoritatea urmasilor lui Adam din Centrul de Putere al Luminii aveau puteri deosebite – *siddhisuri.* Ei erau obligati sa respecte anumite reguli - dintre care cea a castitatii era de o importanta deosebita. Era interzis pentru ei sa se amestece cu neamurile de la campie. Totusi, in generatiile ce au urmat, unii dintre ei si-au luat sotii, iar altii si-au luat "tiitoare" dintre neamuri.

Intr-o buna zi, pe cand inca traia Adam, unul dintre cei mai importanti oameni din Centrul de Putere al Luminii - care stia atat tainele binelui, cat si tainele raului - a avut o tiitoare dintre neamuri, cu care a facut un copil de parte barbateasca. Ei nu a stiut ca are un copil cu acea tiitoare; la momentul respectiv, i-a fost ascunsa nasterea copilului. Prin acest fapt, acest personaj important a incalcat o regula foarte stricta, cunoscuta pe atunci ca fiind taina impreunarii intre partea barbateasca si partea femeiasca.

Fiind procreat printr-un adulter - ceea ce a fost evitat secole de-a randul de oamenii din Centrul de Putere al Lumini -, copilul a fost diferit, ca structura spirituala, de tatal sau. Copilul de parte barbateasca a mostenit *siddhisurile* tatalui sau si a cunoscut atat tainele binelui, cat si tainele raului. In urma unor astfel de caracteristici fiintiale complexe, la maturitate, e a devenit un om cu doua fete. Noi o sa-l numim Iannus - Cel cu doua fete.

Devenit matur, Iannus s-a rupt de Centrul de Putere al Luminii si a parasit tinuturile dobrogene si a poposit la *campie,* chiar in locurile situate intre Tigru si Eufrat, acolo unde era situat Centrul de Putere al intunericului.

Totusi, in teritoriul dintre Tigru si Eufrat, desi a fost ispitit in nenumarate feluri, Iannus nu a aderat la Centrul de Putere al intunericului, ci si-a format propriul sau Centru de Putere, in care a pus bazele unui nou mod de a fi - a creat o noua filozofie de viata. Aceasta filosofie de viata are la baza un fragil echilibru intre bine si rau. Se incepe prin a face binele, dar se ajunge, in cele din urma, tot la rau.

La randul sau, Iannus a avut fiii si fiice - mai ales fiice. Prin impreunarea fiicelor sale cu barbati alesi dintre neamuri s-au nascut progenituri cu insusiri aurice deosebite, care au format o noua categorie de oameni. Progeniturile lor au fost conducatorii din vechime - baza aristocratiei de mai tarziu.

Astfel, de-a lungul generatiilor succesive ale urmasilor de trup ai lui Adam si ai Evei, s-au format mai multe categorii de oameni, care s-au constituit in jurul celor trei Centre de Putere deja formate.

Prima categorie de oameni a fost formata in exclusivitate din Primordialii Luminii, care nu cunosteau decat binele. Ei au constituit nucleul formarii Centrului de Putere al Luminii. Ulterior, lor li s-au alaturat fiii si fiicele lui Adam din generatia a treia (si ulterior, din generatia a patra), care au format samanta cea buna. Oamenii care formau samanta cea buna cunoasteau atat binele, cat si raul, dar faceau doar binele.

A doua categorie de oameni a fost formata din Primordialii intunericului. Lor li s-au alaturat oamenii din generatia a treia (si ulterior, din generatia a patra), care au format samanta cea rea. Oamenii care formau samanta cea rea faceau, evident, doar raul, fiind afiliati Centrului de Putere al intunericului, care este situat, in corespondenta cu planul lumii materiale, intre Tigru si Eufrat. In spatele lor au stat, permanent, Lorehh si Dree.

O categorie aparte de oameni a fost constituita din urmasii lui Iannus, Cel cu doua fete, care au format o clasa sociala separata: aristocratia. Ei cunosteau binele, dar faceau atat raul, cat si binele. De fapt, porneau de la bine, pentru a ajunge la rau - doreau sa faca binele, dar ajungeau sa faca raul (probabil ca ei au inventat zicala: "drumul spre iad este pavat cu intentii bune"). Ei au pus bazele celui de-al treilea Centru de Putere - Centrul de Putere al lui Iannus. Locul acestui centru este situat, ca proiectie in lumea materiala, tot in zona dintre Tigru si Eufrat.

La mijoc, chiar in epicentrul bataliei acestor trei Centre de Putere, s-au aflat, din vechime si pana in ziua de astazi, oamenii obisnuiti, desemnati adesea prin termenul *caldiceii.* Ei au oscilat mereu intre bine si rau, devenind, cel mai adesea, fie unelte oarbe ale raului, fie victime ale raului.

Amagiti de feluriti conducatori sau invatatori de ocazie, marea masa a oamenilor caldicei a platit un tribut cumplit de-a lungul mileniilor de istorie. Tributul lor de suferinta s-a

desfasurat fara incetare atat in lumea materiala, cat si in lumea de dincolo.

➢ Inceputul sclaviei sufletelor

Chiar si dupa formarea celor trei Centre de Putere, o lunga perioada de timp, oamenii au fost educati si civilizati de catre Educatori. Unii dintre Educatori au fost oameni primordiali, altii au fost ingeri din ierarhia Fiilor Luminii. De fapt, primii Educatori ai oamenilor din generatia a treia au fost Primordialii Luminii.

Treptat, cu sprijinul Primordialilor Luminii (dar si cu sprijinul oamenilor primordiali independenti), oamenii celei de-a treia generatii au construit o civilizatie infloritoare. Date fiind caracteristicile de atunci ale Protopamantului, aceasta forma de civilizatie era diferita de cea actuala. In acea perioada, Protopamantul nu era atat de solidificat precum in ziua de astazi, astfel ca civilizatia oamenilor celei de-a treia generatii avea la baza manipularea energiilor din natura. Cu alte cuvinte, era o civilizatie spirituala, bazata pe folosirea unor puteri sufletesti - siddhisurile.

Treptat, sub influenta benefica a Educatorilor, umanitatea s-a constituit in trei mari Regate. Primul Regat cuprindea aproape intregul teritoriu al Europei si avea doua centre spirituale importante. Primul centru spiritual se afla pe actualul teritoriu al Romaniei, prin Dobrogea de astazi, iar al doilea centru se afla undeva in vestul Spaniei. Al doilea Regat cuprindea o mare parte a continentului asiatic. Al treilea mare Regat se intindea in Africa. Principalul sau centru spiritual se afla undeva in Etiopia de astazi.

In a doua parte a existentei Protopamantului, chiar la apogeul celor trei mari Regate, o parte din urmasii protoparintilor Adam si Eva - oamenii generatiei a treia - s-au complacut din ce in ce mai mult in faptuirea raului. Prin faptele lor rele, oamenii generatiei a treia au ales pacatul si moartea, aliindu-se astfel cu fiintele care au facut aceeasi alegere in ciclurile cosmice anterioare: Shantiah, Primordialii intunericului,

Halshithan, Lucifer, Dree, Lorehh etc. Faptele rele, situate in afara legilor cosmice, ale oamenilor intrupati au reprezentat calea prin care Cel rau a dobandit putere si tarie. Dobandind putere si tarie, Cel rau s-a amestecat tot mai mult in existenta materiala a oamenilor celei de-a treia generatii. In consecinta, principalii Educatori ai umanitatii - Primordialii Luminii si ingerii din ierarhia Fiilor Luminii, chiar si oamenii primordiali independenti - au intrerupt contactul cu lumea oamenilor.

Pentru ca o fiinta ingereasca sau chiar o fiinta omeneasca decorporata sa pastreze contactul cu planul material este necesar sa aiba un *capat de pod* in lumea materiala. Capatul de pod este constituit, fireste, din oameni intrupati. Fara sprijinul unor oameni intrupati, nici o fiinta ingereasca sau omeneasca decorporata nu isi poate exercita influenta asupra lumii materiale.

Asa s-au petrecut evenimentele si in perioada de apogeu a Protopamantului, in epoca celor trei mari Regate. Datorita faptului ca oamenii s-au aliat, prin exercitarea liberului lor arbitru, cu Cel rau, Educatorii nu au mai putut ajuta umanitatea.

Dupa retragerea Educatorilor, populatia ce forma cele trei mari Regate a luat-o pe cai gresite, pentru ca, in cele din urma, sa se scindeze in mod dramatic.

La un pol, se situau oamenii care inca erau aliati cu ingerii din ierarhia Fiilor Luminii si cu Primordialii Luminii -, care formau samanta cea buna. Ei formau o minoritate. Treptat, oamenii care formau samanta cea buna s-au retras in diferite locuri strategice, in jurul propriilor centre spirituale - temple, lacasuri de cult etc -, majoritatea fiind situate departe de locurile populate, pe inaltimi sau in locurile pustii. Numarul lor a devenit din ce in ce mai mic. Ulterior, marile centre spirituale ale luminii au fost ocultate.

La al doilea pol, se situa categoria celor care s-au aliat cu fiintele luciferice Dree, cu spiritele naturii rebele Lorehh si cu Primordialii intunericului. Nici aceasta categorie de oameni nu era prea numeroasa, dar influenta lor era foarte mare. Al treilea pol era constituit din cei care apartineau de Centrul lui Iannus - aristocratia.

La mijloc se afla marea masa a populatiei - oamenii obisnuiti ai celei de-a treia generatii. Oamenii obisnuiti ai celei de-a treia generatii pot fi considerati caldicei, la fel ca oamenii obisnuiti

din ziua de astazi.

De fapt, evenimentele care se desfasoara in ziua de astazi nu sunt noi sub soare; ceea ce se intampla in ziua de astazi, s-a intamplat de multe ori pana acum - alti actori, aceleasi masti. In limbajul folosit actualmente, se poate spune ca, de-o parte se aflau asupritorii, de cealalta parte se aflau protectorii, iar la mijloc oamenii obisnuiti. Si, la fel ca in ziua de astazi, asupritorii cu chipuri de lupi au imbracat blana mieluseilor blanzi, pana cand au reusit sa-i imbrobodeasca pe cei naivi si creduli.

Treptat, raul a facut brese adanci in lumea oamenilor; domnia raului s-a extins, acoperind aproape intreaga civilizatie a celor trei mari Regate. Asuprirea oamenilor de catre semenii lor a atins cote inimaginabile. Pas cu pas, asupritorii – oamenii incarnati care s-au pus, prin exercitarea liberului arbitru, la dispozitia Celui Rau - au impus celorlalti oameni, caldiceilor, care formau grosul populatiei, un nou model existential. Acest model existential avea la baza venerarea unor fiinte ingeresti rebele din categoria Dree sau a unor spirite rebele ale naturii din categoria Lorehh, carora li s-au construit temple si lacasuri de cult.

In aceste lacasuri de cult, oamenii obisnuiti au inceput sa se inchine si sa se prosterneze in fata fiintelor luciferice Dree si a spiritelor naturii rebele Lorehh. De cele mai multe ori, aceste fiinte reuseau sa se materializeze si sa fie vazute de oamenii obisnuiti, care erau convinsi ca au in fata zei binevoitori.

Fireste, cel mai adesea, oamenii erau ajutati in demersurile pe care le intreprindeau in lumea materiala de catre zeii luciferici "binevoitori". Obtinerea ajutorului presupunea aderarea prealabila la zeii "binevoitori", in cadrul unor ritualuri complexe, desfasurate in lacasurile de cult. Ritualurile complexe desfasurate in acea vreme aveau la baza diferite sacrificii de animale sau chiar umane, in urma carora sangele victimelor se scurgea pe pamant.

Astfel, pentru prima oara in cosmosul lui **Dumnezeu** si in istoria lumilor, s-a produs o stratificare piramidala a populatiei. La varful piramidei sociale se situa tagma conducatorilor asupritori - aristocratii, preotii si razboinicii. In schimb, marea masa a populatiei era obligata sa munceasca in folosul templului sau al lacasului de cult; in fond, oamenii erau obligati sa munceasca in folosul zeului luciferic "binevoitor", care era

invocat zilnic de casta preotilor.

In urma ritualului de acceptare - care era un fel de botez luciferic -, oamenilor li se confereau anumite insemne. Aceste insemne ale sclaviei erau atat materiale, cat si aurice.

Din punct de vedere trupesc, insemnele sclaviei erau reflectate in vesminte, tatuaje, podoabe etc. Podoabele constau fie in inele (zale) puse la buric, sfarcuri, urechi, nas, fie in tatuaje. Din punct de vedere auric, insemnele sclaviei erau formate din mici amprente, care erau puse la nivelul corpului sufletului oamenilor incarnati. Aceasta amprente aurice poarta numele de peceti luciferice.

Pecetile luciferice aurice erau puse uneori in dreptul inimii, alteori in spatele urechii, in dreptul buricului, pe piept etc - in functie de caracteristicile zeului luciferic. Prin intermediul pecetilor, intre omul respectiv si zeu se realiza, prin sintonie, o legatura energetica durabila. Aceasta legatura aurica se perpetua si dupa moartea fizica.

Acesta a fost procesul prin care oamenii obisnuiti ai celei de-a treia generatii au devenit sclavii fiintelor luciferice si spiritelor rebele ale naturii. Intregul proces s-a desfasurat prin intermediul acelor oameni care formau samanta cea rea.

Deveniti sclavi, oamenii obisnuiti - caldiceii -, trebuiau sa respecte fara cracnire poruncile zeului, rostite prin gura preotilor, regilor si a celorlalti conducatori.

In momentul in care primul om a devenit un sclav auric, a inceput epoca sclavagista (atat din punct de vedere economico-social, cat si sufletesc-spiritual).

4. PRIMA LUME DE DINCOLO

➢ Iadul

Epoca sclaviei spirituale a oamenilor a durat de la mijlocul ciclului al treilea, de la apogeul celor trei mari Regate si pana la crucificarea lui **Iisus Hristos**, care s-a petrecut in ciclul al patrulea.

O data cu inceputul epocii sclavagiste, marea majoritate a oamenilor caldicei au devenit sclavi - atat sclavi materiali, cat, mai ales, sclavi spirituali ai zeilor luciferici. Toti oamenii caldicei, care au fost botezati prin ritualuri, au continuat sa ramana sclavi si dupa moartea trupeasca, datorita legaturii energetice cu zeii luciferici, legaturi intarite prin pecetile ce li se puneau pe corpul sufletesc.

Dupa moarte, oamenii deveniti sclavi - care deja formau marea masa a populatiei - nu puteau merge in lumea eterica, acolo unde nu mai putea ajunge nimeni. Doar o mica parte dintre oameni ajungeau in Regatul mortilor vii. Oamenii ajungeau in Regatul mortilor vii, doar in cazul in care treceau prin evenimente similare cu Abel: erau nedreptatiti ori erau ucisi (deveneau victime). In schimb, datorita existentei pecetii sclaviei pusa la nivelul corpului sufletului, restul oamenilor cadicei ajungeau dupa moarte in iad.

Datorita naturii faptei sale, in momentul mortii sale trupesti, Cain a facut jonctiunea dintre planul cuantic al lumii materiale si planul cuantic al fiintelor luciferice. Astfel, a creat un culoar spatio-temporal - o gaura de vierme numita iad, de forma unei palnii - intre planul cuantic material si planul cuantic al fiintelor luciferice.

De fapt, Cain a deschis doar primul si cel mai adanc nivel al iadului - iadul cel mare. Urmasii sai au deschis alte nivele ale iadului, in functie de natura faptelor rele pe care le-au comis, dar si de natura fiintelor luciferice, carora le-au devenit sclavi.

In total, in epoca sclaviei spirituale - de-a lungul celui de-al treilea si a celui de-al patrulea ciclu cosmic, pana la crucificarea lui **Iisus Hristos** - au fost create 76 de gauri de vierme spatio-temporale, care pot fi considerate a fi niveluri sau regate ale iadului - sau, pe scurt, iaduri.

Intre cele 76 de gauri spatio-temporale nu existau cai de comunicare; fiecare dintre ele era independent. Mai mult decat atat, cele 76 de nivele - regate ale iadului sau iaduri mai mici - se razboiau neincetat intre ele, pentru cucerirea a cat mai

multor suflete. Pe pamant se razboiau preotii si razboinicii, iar dincolo de planul fizic se razboiau zeii luciferici si Primordialii intunericului.

O gaura de vierme - un regat al iadului - are o poarta foarte stramta, care se continua printr-un tunel foarte ingust, prin care poate patrunde o singura persoana. Dupa ce omul patrunde inauntru, peisajul se deschide progresiv, ca o palnie. Dincolo de tunel, iadul se prezinta ca o lume infinita, plana, fara cer - ca o lume inversata. Cerul este ca un hau aflat deasupra capetelor oamenilor care isi duc existenta acolo.

Fiecare regat al iadului are un conducator. Totusi, conducatorul unui regat al iadului nu este o fiinta luciferica din categoria Dree - un zeu fals -, ci o fiinta omeneasca, un Primordial al intunericului (din primele doua generatii). De fapt, se poate vorbi despre o conducere bicefala: omul primordial este dublat de o fiinta ingereasca luciferica sau de un spirit rebel al naturii.

Din staf-ul conducatorului iadului fac parte numerosi oameni din samanta cea rea, dar si numeroase fiinte luciferice Dree sau spirite rebele ale naturii, Lorehh. Oamenii din staf-ul conducatorului iadului pot fi denumiti *amagitori,* datorita faptului ca, atunci cand se intrupeaza in lumea materiala, se manifesta ca samanta rea. Ei sunt cei care dau tonul nedreptatilor din lumea materiala. Restul populatiei, caldiceii. doar ii imita; caldiceii intra in categoria amagitilor. Astazi, in lumea materiala, la o suta de oameni caldicei (amagiti) exista doar unul sau doi amagitori "de profesie".

Iadul - ca aspect ortoexistential - nu trebuie confundat cu planul cuantic al fiintelor luciferice. Planul cuantic al fiintelor luciferice, Dree, are cinci subniveluri, fiind altceva decat iadul; el este format dintr-o alta energie. Iadul, sau, mai corect spus, iadurile sunt acele gauri de vierme care doar fac legatura dintre planul material si planurile cuantice ale fiintelor luciferice. Se poate spune ca intre lumea materiala si planul cuantic al fiintelor luciferice s-au format mai multe culoare sau tuneluri - gauri de vierme. Fiecare culoar a devenit o lume in sine, un iad.

Fiecare gaura de vierme numita iad este formata din trei zone principale. Prima zona este cea rezidentiala, in mijlocul careia se afla palatul conducatorului regatului respectiv si al ajutoarelor sale - oameni, Dree sau Lorehh.

In a doua zona locuiesc acei oameni care au aderat, in timpul vietii, la samanta cea rea, devenind, ei insisi, samanta cea rea - asupritorii de profesie, o parte din preotii templelor zeilor falsi, unii razboinicii, unii regi etc. In palate fastuoase si intr-un peisaj mirific, reprezentantii de frunte ai acestora se bucurau de o existenta postmortem imbelsugata.

In a treia zona a iadului traiau sclavii de rind - oamenii care au fost candva caldicei. Ei isi duceau existenta postmortem in conditii mizere, intr-un fel de mocirla, invaluita in pacle groase, printre trunchiuri de copaci retezati, vegetatie stearpa etc. Peste tot persistau mirosuri grele, culori intunecate.

Oamenii din aceasta ultima categorie au devenit sclavi in timpul existentei terestre, in urma aplicarii pecetii luciferice. Unii au aderat la zeii luciferici doar prin intermediul vocii, altii din inima (din convingere). Totusi, exista o diferenta esentiala intre oamenii care aderau din inima si oamenii care aderau doar in mod formal, prin intermediul vocii. Prima categorie ajungea in zonele placute ale iadului, in zona a doua. In schimb, a treia categorie ajungea in zona a treia a iadului ("talpa iadului").

Din nefericire, chiar si cei care au devenit sclavi prin intermediul vocii - care au mintit pentru a supravietui, care au aderat de frica, pentru a-si creste copiii, pentru a trai in conditii relativ decente etc - ajungeau, dupa moarte tot in iad, datorita existentei pecetii luciferice aplicata la nivelul corpului sufletului. Sclavia a fost un principiu diabolic, prin intermediul caruia oamenii cumsecade - caldiceii - au ajuns in iaduri.

Totusi, pentru a deslusi tainele procesului prin care oamenii cumsecade (caldiceii) au ajuns in iad, trebuie reiterat pe scurt procesul auric al mortii. Dupa cum s-a mentionat, la moarte, toate structurile aurice exterioare - corpul astral, corpul mental etc - sunt resorbite in suflet, mai precis in corpul sufletului. La scurt timp dupa aceea, energiile modulate energetico-informational din corpul sufletului sunt aspirate in corpul duh, care isi continua, in mod autonom, existenta post-mortem. O perioada variabila de timp dupa acest proces, la nivelul corpului duh ramane imprimata o *imagine* remanenta a corpului sufletului - de fapt, a fizionomiei omului din momentul mortii (nu din momentul inmormantarii). De exemplu, daca un om a murit cu hainele sfasiate si cu o rana pe frunte, atunci, dupa moarte, pastreaza aceasta *imagine,* indiferent cu ce vesminte a fost

inmormantat sau indiferent de infrumusetarile cosmetice care au fost aplicate cadavrului.

Dupa cum se poate remarca, este vorba doar despre o *imagine,* formata dintr-o energie karmica specifica, ce se imprima in corpul duh, nu despre corpul sufletului propriu-zis, care dispare la scurt timp dupa moarte. In conditii normale, aceasta *imagine* se sterge dupa o perioada petrecuta de corpul duh in lumea de dincolo. Treptat, in lumea de dincolo, imaginea fizionomica a ultimei existente trupesti se estompeaza, iar corpul duh dobandeste o imagine care constituie sinteza tuturor fizionomiilor pe care omul le-a avut de-a lungul existentelor sale.

Dupa momentul mortii, cand procesul transferului de energii modulate informational in corpul duh nu este incheiat, omul se afla intr-o situatie foarte delicata. Omul inca nu este un corp duh, iar continutul informational se afla la nivelul corpului sufletului. Chiar in acele momente delicate, are loc furtul sufletului - al corpului sufletului.

Datorita rezonantei dintre pecetea luciferica aplicata la nivelul corpului sufletului omului si structura aurica a fiintelor luciferice, se deschide instantaneu Poarta 2. Fiintele luciferice patrund foarte rapid prin Poarta 2 si fura fie portiuni din corpul sufletului, fie corpul sufletului integral. De fapt, ceea ce intereseaza cel mai mult fiintele luciferice este o anumita parte a corpului sufletului, si anume *inima fiintei sufletesti.* Inima fiintei sufletesti este *amintirea a toate,* locul in care sunt stocate experientele omului in lumea materiala.

Fiindu-i furat sufletul (corpul sufletului) chiar in acele momente, impreuna cu inima fiintei sufletesti (care este amintirea a toate), omul devine un fel de zombi.

Fireste, corpul sufletului nu este omul insusi, ci este ca un palton, dar in acel palton se afla portmoneul ce contine tot avutul existential acumulat de-a lungul vietii. Portmoneul omului este chiar inima fiintei sufletesti.

Imediat dupa furtul inimii fiintei sufletesti, omul ramane un corp duh acoperit cu o energie remanenta care pastreaza imaginea holografica a corpului sufletului - imaginea omului din momentul mortii.

In acele momente, omul nu are inca nici puterile corpului duh, nu are nici suflet, nici corp material. Daca-i este furat

sufletul chiar in acele momente, omul este facut sah-mat si, in consecinta, patrunde automat in iad. Pur si simplu, este aspirat cu viteza in iad, fara posibilitatea de a se mai opune. Chiar in secunda patrunderii in iad, omul paleste; acea *imagine de suflet* devine ca o umbra palida, datorita faptului ca i-a fost furata inima fiintei sufletesti care contine amintirea a toate.

Fara amintirea a toate, omul devine zombi: isi pierde memoria, isi pierde identitatea, uita absolut tot ce stia inainte, uita de existenta sa intrupata; uita ca, la origine este un corp duh, uita de faptul ca exista **Dumnezeu**, uita ca trebuia sa devina Preot al **Dumnezeului Celui Viu**. Omul devine o umbra.

In antichitate era o maxima, pe care astazi multi exegeti o interpreteaza ca pe o banala figura de stil: *decat o umbra in iad, mai bine cersetor pe pamant.* Din pacate, aceasta maxima reflecta, ad literam, cum nu se poate mai clar, ce se intampla cu oamenii carora le era furat sufletul - mai precis, inima fiintei sufletului.

Ceea ce patesc oamenii obisnuiti (caldiceii) in adancurile iadului, ca locuitori ai zonei inferioare - zona a treia - depaseste orice imaginatie. Deveniti umbre fara identitate, oamenii au senzatia ca s-au nascut in momentul in care au patruns in iad. Oricum, nici nu-si amintesc ca a existat ceva inainte de a patrunde acolo. Se vad, dintr-o data, intr-un tinut dezolant, in mlastini, in namol sau in tinuturi aride, brazdate de fulgere sau biciuite de ploi foarte violente. Jur imprejur, exista doar cioturi de copaci, pamant crapat, iarba arsa. Uneori resimt un frig napraznic, alteori resimt o umezeala patrunzatoare, care le da o senzatie de inghet interior. Deasupra se intinde un cer negru, ca un hau imens, care ucide si ultima farama de speranta. De fapt, in iad nu exista nici un fel de speranta, pentru ca nu exista **Dumnezeu**. In iad exista doar opusul caracteristicilor lui **Dumnezeu**. **Dumneze**u este viata.

Trupul in care se infataseaza oamenii care ajung in iad este de plans; au aceleasi haine in care au murit. Desi este vorba doar despre *imaginea* corpului sufletului, care reflecta aspectul vestimentar si fizionomia cu care au murit, pentru oamenii din iad este vorba despre o realitate: ei au trup echivalent trupului material, in care simt durerea mai acut decat o fiinta din lumea materiala. Ei au imprimat pe trup, ca imagine reziduala, aceleasi rani ce le-au cauzat moartea. Unii oameni sunt raniti de sabie

sau de alte obiecte ascutite, altii au tarusi infipti in diferite locuri ale trupului. Ranile nu se mai inchid, iar din ele curge nu sange, ci un fel de puroi.

Imediat ce au patruns prin gura ca o palnie a iadului - Poarta iadului - , oamenii sclavi sunt legati cu lanturi grele la maini si la picioare de niste fiinte inspaimantatoare: Gardienii iadului. Gardienii iadului sunt fiinte luciferice din cele mai decazute, cu aspecte fizionomice adesea infioratoare.

Lagati cu lanturi, in grupuri compacte, oamenii sclavi sunt pusi la munca silnica. Concomitent, sunt biciuiti si injurati, sunt umiliti si adesea calcati in picioare (la propriu), de catre Gardienii iadului. Nu exista dimineata, amiaza sau seara, astfel ca munca este permananta: nu se opreste nici un moment.

Cu oamenii din iad nu se poate discuta, intrucat nu inteleg nimic: sunt total abrutizati, inerti in durerea lor fara sfarsit. Sunt umbre vrednice de plans.

Biciuiti neincetat, cu lanturi grele la maini si la picioare, oamenii construiesc cetati, poduri sau alte constructii, pe care apoi le darama. Au permanant o foame si o sete mistuitoare: nu exista apa sau hrana. Singura apa pe care o beau este cea de pe cioturile copacilor, singura hrana este cea aruncata cu dispret de Gardienii iadului, dar aceea este total insuficienta. Fireste, oamenii n-au nevoie de hrana ori de apa; au doar senzatii ce genereaza o suferinta imensa. In iad, foamea si setea sunt scrise intotdeauna cu majuscule.

Gardienii iadului plimba adesea hrana si apa prin fata oamenilor care patrund acolo, doar in batjocura. In batjocura si in scop "educativ". In iad, oamenii sunt "educati" sa faca rau aproapelui lor. Principiul iadului este urmatorul: sa faci rau aproapelui, pentru ca tu sa traiesti bine.

Oamenii care respecta principiul iadului sunt imediat ridicati in "rang" : li se pune in mana un bici si sunt pusi supraveghetori peste semeni de-ai lor. In schimbul acestei activitati li se fac promisiuni: vor avea apa si bautura pe saturate. Uneori, li se arata, pentru un rastimp foarte scurt, zona a doua a iadului, in care se gasesc de toate, din belsug, cu promisiunea ca vor ajunge acolo, doar daca vor coopera. Apoi sunt trimisi iarasi intre semenii lor, pentru a le fi gardieni.

Privit de sus, iadul este o zona sumbra, foarte intinsa, in care locuiesc miliarde si miliarde de suflete omenesti. De peste tot se

aude un sunet format din tangurile neintrerupte ale miliardelor de suflete torturate.

In iad lipseste speranta, lipseste lumina, lipseste viata, ranile nu se inchid, totul emana un miros pestilential. In iad lipseste Sursa vietii, luminii si sperantei - **Dumnezeu**.

➢ Principiul de functionare al iadului

Ca realitate ontologica, iadul nu ar trebui sa existe; tot astfel, nici planurile cuantice ale fiintelor luciferice nu ar trebui sa existe. Intr-un fel, se poate spune ca iadul nu are realitate ontologica, desi exista.

Cosmosul si fiintele bune exista datorita faptului ca sunt constituite din energia **Duhului Sfant**. Fiii Luminii si oamenii arata "normal" in lumea de dincolo, datorita faptului ca sunt permanent in conexiune cu **Dumnezeu** si cu energia vie a Stralucirii (Luminii) lui **Dumnezeu**, care este **Duhul Sfant**. In schimb, nici iadul, nici planurile cuantice ale fiintelor luciferice nu sunt formate din energia vie a **Duhului Sfant**, asa cum sunt formate celelalte planuri cuantic. Totusi exista.

Ce le face sa existe ? Prin ce forte pot fi mentinute in stare de functiune ?

Desi aceasta intrebare pare a fi extrem de complicata, constituind un mare mister, raspunsul este cat se poate de simplu: atat iadul, cat si planurile cuantice ale fiintelor luciferice nu au la baza aportul energetic dumnezeiesc - energia **Duhului Sfant**, ci energia oamenilor sclavi. Acesta este adevaratul motiv pentru care fiintele luciferice fura corpul sufletului oamenilor - inclusiv inima fiintei sufletului, care este amintirea a toate.

Fiintele luciferice, care sunt moarte, revin la viata datorita energiei generate de corpul sufletului oamenilor. Ajunsi in iad, oamenii mor, iar fiintele luciferice invie.

Fiintele luciferice isi mentin existenta trupului de forma umanoida si par vii cu ajutorul energiei corpului sufletului oamenilor. Prin propriile puteri, fiintele luciferice n-ar putea exista nici o clipa in cosmosul lui **Dumnezeu**. Ele s-ar disipa in

neant, iar forma lor umanoida s-ar destructura imediat. Pacatul inseamna moartea si, in final, disparitia din cosmos.

Neincetat, fiintele luciferice - Primordialii intunericului, fiintele ingeresti Dree si spiritele rebele ale naturii Lorehh - fura energia corpului sufletului oamenilor care faptuiesc raul. Uneori, fiintele luciferice arata urat, ca aspect, datorita faptului ca au un imens deficit de energie (de putere si tarie). Pentru a-si potoli foamea de energie, ele fura neincetat sufletele oamenilor. Daca nu si-ar trimite neincetat mesagerii, care formeaza samanta cea rea, in lumea materiala, fiintele luciferice ar disparea din cosmos.

Pentru a supravietui in cosmos, fiintele luciferice videaza de energie sufletele oamenilor din iad, care devin astfel ca niste umbre lipsite de constienta si de identitate. Iadul nu este altceva, pentru fiintele luciferice, decat o imensa clinica de intinerire si de infrumusetare, in detrimentul oamenilor care le devin victime.

Fiintele luciferice si oamenii din samanta cea rea devin astfel un fel de vampiri energetici. Vampirii fizici, cei care se presupune ca se hranesc cu sangele victimelor, nu exista; probabil ca mitul vampirului avid de sange proaspat a proliferat in epoca actuala, datorita faptului ca este mult mai comod de explicat. Fiintele luciferice distrug neincetat viata oamenilor, pentru a supravietui in cosmos. Acesta este principiul de manifestare al raului.

Fiintele luciferice au tot interesul ca oamenii din lumea materiala sa nu-si descopere potentialitatile - puterile dumenzeiesti de Preoti in devenire ai lui **Dumnezeu**. Ele vor sa profite de puterile potentiale ale oamenilor, pentru a le folosi in scopuri proprii.

➢ Invatatorii

Cei mai importanti oameni care pot fi regasiti in iad sunt cei care pot fi denumiti invatatori. Ei formeaza o categorie foarte mica de oameni, cam zece la un milion, care prin exercitarea liberului arbitru, aleg sa devina educatori ai semenilor lor aflati in iad.

Invatatorii sunt oameni evoluati, care au ajuns in iad, in urma unor evenimente ceva mai speciale. Majoritatea dintre ei au ajuns in iad datorita faptului ca, aflati in lumea materiala, au fost coplesiti de nedreptatile unor semeni de-ai lor si au ales sa se razbune in mod personal. Totusi, ca amploare, razbunarea lor a transcens atat nivelul omenesc, cat si nivelul ingeresc, in sensul ca actiunile lor distructive nu au fost influentate de nici o alta fiinta - nici chiar de fiintele luciferice. Si ca putere, razbunarile lor au transcens atat nivelul omenesc, cat si nivelul ingeresc.

Un om devenit invatator in iad are ca antecedent karmic o razbunare absoluta, de mare amploare, realizata prin puterile fiintei proprii. Prin razbunare absoluta se intelege crima. In cazul acestor oameni, razbunarea absoluta se realizeaza constient.

In aceasta categorie intra oamenii care se razbuna in mod absolut, prin crima, in urma unui acces necontrolat de furie, pe un numar mare de semeni de-ai sai. Tot in aceasta categorie poate intra un om care, fiind nedreptatit de un semen de-al sau, l-a blestemat pe acesta printr-o formula de tipul: "praful si pulberea sa se aleaga de tine si de familia ta". Emisia de energie negativa din timpul blestemului a fost atat de puternica, incat a declansat o actiune distructiva, in care nu a fost implicata nici mana omeneasca, nici mana ingereasca. Pana seara, atat persoana care-i facuse nedreptatea, cat si familia sa, au murit. Este ca si cum, furia intensa a trezit in omul respectiv o capacitate / putere - un siddhis - care a actionat intr-un scop distructiv.

In viata de zi cu zi, astfel de stari de furie sunt destul de dese, dar, de regula, nu provoaca efecte distructive. In general, daca au drept subiect o persoana motivata, ele pot cauza perturbari serioase ale aurei celor din preajma, iar in cazul in care se folosesc blesteme, pot produce accidente. Cu cat emisia de furie este mai intensa, cu atat efectele sunt mai dramatice.

Exista insa persoane, a caror furie atinge un nivel atat de profund, incat prin rostirea unor injurii sau blesteme

declanseaza efecte distructive imediate. Emisia de furie este atat de mare in momentul razbunarii absolute, incat transcende atat nivelul omenesc, cat si nivelul ingeresc. O astfel de capacitate o aveau doar oamenii primelor doua generatii - in special Shantiah -, care porunceau naturii sa creasca, doar prin intermediul rostirii unor cuvinte.

Acest tip de razbunare absoluta poate fi realizata prin trei mijloace: prin folosirea vointei (sunetul impotriva nedreptatii); prin folosirea faptei (lumina contra nedreptatii); prin folosirea gandului (mirosul contra nedreptatii).

Dupa moarte, ajunsi in iad cu asemenea antecedente, fiind incarcati cu o energie remanenta de ordin distructiv, oamenii din aceasta categorie se schimba si devin invatatori. Ei devin atat de puternici, incat nu pot fi legati sau supusi de Gardienii luciferici ai iadului, dar nici de gradele ierarhice inalte ale fiintelor luciferice.

Datorita puterilor lor, invatatorii pot sa-i contacteze chiar pe conducatorii iadului, pe Primordialii intunericului, pe spiritele rebele ale naturii sau pe fiintele luciferice de grad inalt, de care adesea isi bat joc. Invatatorii sunt singurele fiinte din iad care se pot lupta de la egal la egal cu orice fiinta luciferica din categoria Dree (la fel cum strigoii sunt singurele fiinte care pot face acelasi lucru in lumea eterica).

Ajunsi in iad, invatatorii inteleg ca au gresit, dar nu doresc sa mai plece de acolo. Prin aceasta, invatatorii vor, intr-un fel, sa-si rascumpere greselile comise, astfel incat devin eliberatori ai oamenilor din iad.

Cu oamenii care deja sunt in iad, in zona a treia, invatatorii nu au ce face; nimeni nu se poate intelege cu ei, sunt umbre lipsite de intelegere si de constiinta. Atunci atentia invatatorilor se indreapta asupra acelor oameni care abia patrund pe Poarta iadului - in special asupra acelor oameni cu care sunt in rezonanta aurica. Datorita puterilor de care dispun, invatatorii simt imediat cand patrunde un nou venit si nu-i lasa pe Gardienii iadului sa se "ocupe" de el. O data intrat in mainile Gardienilor iadului, orice om devine o umbra cu care nu se mai poate intelege nimeni.

Fireste, Invatatorii nu-i pot salva pe toti noi venitii care patrund in iad, intrucat nu au capacitatea de aseitate. Totusi, treptat, isi formeaza o "baza de instructie" stabila, formata din

ce in ce mai multi noi veniti in iad, care de acum inainte vor forma armata sa.

Armata unui Invatator este formata din trei grupuri grupuri principale. Primul grup este format din razboinici, al doilea grup este format din predicatori, iar al treilea grup este format din marea masa a oamenilor.

Sub conducerea Invatatorului, predicatorii ii invata pe noii sositi elementele de baza: cine sunt ei cu adevarat si cine este **Dumnezeu**; ce este iadul, cine-l conduce si cum au ajuns acolo; cum pot sa suprvietuiasca in continuare in iad, fara sa innebuneasca, in conditiile absentei lui **Dumnezeu**. In sfarsit, ii invata cum sa se reintoarca la lumina, in lumile "de deasupra". In cele din urma, cunoscand adevarul, oamenii devin liberi - nu mai sunt sclavii nimanui.

Desi se lupta permanent cu fiintele luciferice, cu Gardienii iadului, carora adesea le trag batai strasnice, aducand prejudicii majore trupurilor de forma umanoida ale acestora, cei aflati sub conducerea invatatorilor au o mare compasiune pentru toate aceste fiinte. Ei dobandesc o mare compasiune pentru fiintele luciferice, pentru spiritele rebele ale naturii si pentru Primordialii intunericului (aici nu este insa vorba despre "simpatia" calau - victima).

Incetul cu incetul, sub conducerea invatatorilor are loc reeducarea tuturor oamenilor astfel salvati, pana cand, din intunecata, *imaginea* lor devine luminoasa. In momentul in care *imaginea* devine luminoasa, se realizeaza un flash energetic intre omul in cauza si Poarta iadului, care se deschide. In acel moment, devenit liber, omul iese din iad, iar portile se inchid in urma sa. De fapt, iadul il ejecteaza afara instantaneu pe acel om, datorita diferentei de potential.

Invatatorii sunt singurele fiinte luminoase (cu imaginea luminoasa) din iad, care nu vor sa iasa. Inversunarea lor este atat de mare, incat raman acolo perioade foarte lungi de timp. Visul lor este sa distruga definitiv iadul si sa scoata toate sufletele captive.

Lozinca invatatorilor este **"Impreuna (noi, oamenii), prin puterea noastra, vom invinge",** iar salutul lor se realizeaza prin ridicarea ambelor maini deasupra capului, cu pumnii stransi (pumnul strans, ridicat in sus, este semnul Victoriei si apartine Ingerului Mihail; in cosmos, Ingerul Mihail

este - reprezinta - Victoria).

➢ Regatul mortilor vii

Fireste, de-a lungul celui de-al treilea ciclu, nu toti oamenii au ajuns in iad. Cei care au devenit victime ale raului si ale brutalitatii au patruns in Regatul mortilor vii, care a fost inaugurat de catre Abel, primul mort.

Denumirea de Regat al mortilor vii nu este defel o metafora, ci exprima in mod explicit structura aurica a oamenilor care ajungeau acolo. Un mort este un om caruia i-a murit corpul fizic si sufletul. Oamenii carora le murea sufletul - inclusiv cei carora sufletul le era furat - ajungeau in iad. Fiindu-le furat sufletul, acesti oameni nu mai aveau amintirea a toate, in schimb, oamenii din Regatul mortilor vii pastrau inca amintirea a toate, semn ca sufletul lor (corpul sufletului) nu era furat. Oamenii erau vii in sensul ca aveau amintirea a toate si isi pastrau indentitatea dupa moarte. Desi erau lipsiti de trup material, ei erau vii - erau morti vii.

Ca structura aurica, mortii vii erau formati din spirit, corpul duh si corpul sufletului. Ei aveau infatisarea unor fantome albicioase. Aveau chipuri idealizate, pastrau vesmintele si semnalmentele fiziologice din momentul mortii. Daca aveau rani, acestea pareau cicatrizate, nu deschise precum in cazul oamenilor care ajungeau in iad.

Datorita caracteristicilor structurii lor aurice, mortii vii se puteau manifesta atat in lumea lor, cat si in lumea materiala - la fel ca stafiile si strigoii din ziua de astazi.

Actuala lume infraeterica este doar o reminiscenta a vechiului Regat al mortilor vii. Regiunea infraeterica, ca reminiscenta a Regatul mortilor vii, este o zona diferita de lumea eterica. Se poate considera ca face parte din planul cuantic material, desi este invizibila perceptiei obisnuite. In aceasta zona nu se vede soarele, nu exista alternanta zi/noapte, desi exista o luminozitate laptoasa, care asigura o buna vizibilitate. Din regiunea infraeterica se vede, ca printr-un geam,

lumea materiala.

Regatul mortilor vii a avut o istorie destul de framantata, care poate fi impartita in doua mari etape. Prima etapa s-a desfasurat de la moartea lui Abel pana aproape de epoca intruparii lui **Iisus Hristos** in lumea materiala. Dupa timpul actual, limita acestei etape poate fi situata intre anul 1000 si anul 650 inainte de intruparea lui **Iisus Hristos**. A doua etapa s-a desfasurat intre anul 650 si anul 30/33 al erei crestine.

In prima etapa - care se intinde in ciclul al treilea si in prima parte a celui de-al patrulea ciclu - cei care patrundeau in Regatul mortilor vii se manifestau cat se poate de pasnic. De fapt, dupa moartea trupeasca, aici au patruns Adam, Eva si o parte dintre fiii si fiicele lor. Tot in prima parte a istoriei sale, datorita faptului ca numarul mortilor vii s-a marit considerabil, Regatul mortilor vii s-a impartit in patru mari zone, astfel ca se poate vorbi despre patru mari regate ale mortilor vii.

Datorita faptului ca se manifestau adesea in lumea materiala, printr-o aparenta de trup fizic, mortii vii erau cunoscuti de oamenii intrupati si chiar li se cerea ajutorul. Totusi, oamenii intrupati stiau foarte bine cu cine au de-a face, astfel ca nu-i confundau cu cei vii.

Cel mai adesea, mortii vii ii ajutau pe oamenii intrupati sa se vindece cu ajutorul unor leacuri numai de ei stiute. Oamenii intrupati ii numeau *vraci* sau *tamaduitori.* Desi aveau puterea de a face raul, mortii vii faceau doar binele. In acea vreme, mortii vii erau numiti *altaizi.*

5. INAINTE SI DUPA MAREA STERGERE

➢ Pamantul actual

Ciclul al treilea s-a incheiat printr-o mare batalie dusa de catre fiintele luciferice, aliate cu oamenii care formau samanta cea rea, impotriva Fiilor Luminii si a oamenilor care formau samanta cea buna. Pe pamant s-au luptat oamenii, iar in cer s-au luptat "zeii". Imediat dupa razboi, a urmat marea stergere.

La marea stergere, **Duhul Sfant** s-a retras din creatie, astfel ca pamantul a devenit pustiu si gol. Totusi, marea stergere nu trebuie confundata cu perioadele de manifestare. La marea stergere, a disparut materia vie, astfel ca pamantul, ca glob cosmic, a disparut. Nu a subzistat decat o imensa sfera aurica, care reprezenta scheletul auric al pamantului - ca emanatie a Spiritului pamantului sau, mai precis, a Ingerului Formei care mentine structura aurica a globului terestru.

Echivaland timpul in ani actuali, mare stergere a durat aproximativ 9000 de ani. La marea stergere, Protopamantul si-a incheiat existenta, dar planul cuantic material a continuat sa existe. Dupa marea stergere s-a produs nasterea Pamantului actual, sub actiunea **Duhului Sfant**.

S-ar putea spune ca, dupa marea stergere, a avut loc o noua creatie. Noua creatie a avut la baza *patternurile* energetico-informationale, stocate in memoria planetei - a Ingerului Formei. Astfel s-a format Pamantul actual si a inceput ciclul al patrulea.

Marea stergere s-a manifestat doar la nivelul planului material, nu si la nivelul celorlalte planuri cuantice, care au ramas intacte. Daca in locul marii stergeri, s-ar fi desfasurat o perioada de nemanifestare, ar fi fost afectate toate celealte planuri cuantice. In rastimpul marii stergeri, lumea eterica, iadul (iadurile), planurile cuantice ale fiintelor luciferice si Regatul mortilor vii (infraetericul) au ramas intacte.

Oamenii surprinsi in lumea materiala de marea stergere, au fost retrasi din circuitul evolutiv. Corpurile duh au fost "sterse", iar oamenii au redevenit spirite, fiind retrasi in Lumea fara forma.

➢ Al patrulea Centru de Putere

Totusi, si de aceasta data, au existat patru mari categorii de oameni, care au supravietuit, in corp duh, marii stergeri. (in aceasta clasificare nu sunt inclusi Primordialii Luminii, Primordialii independenti si Primordialii intunericului, care, oricum, au supravietuit tuturor perioadelor de nemanifestare si stergerilor, incepand din primul ciclu cosmic).

Prima mare categorie a fost formata din oamenii caldicei (sclavii) generatiei a treia care, in momentul declansarii marii stergeri, se aflau in iad.

A doua mare categorie a fost formata din oamenii generatiei a treia care formau samanta cea rea, si care, in momentul declansarii marii stergeri, se aflau in planurile cuantice luciferice.

A treia mare categorie a fost formata din oamenii care, in momentul declansarii marii stergeri, se aflau in Regatul mortilor vii.

A patra mare categorie a fost formata din acei oameni care au participat direct, aflati in trup fizic, la batalia dintre Fiii Luminii si Fiii intunericului - fie de o parte, fie de alta a baricadei - si care s-au refugiat strategic in lumea eterica, cu putin inaintea declansarii marii stergeri. Oamenii din aceasta categorie se impart in doua clase.

Prima clasa de oameni ai generatiei a treia, care s-a retras in lumea eterica inaintea marii stergeri, este formata din oamenii "neutri". Aceasta categorie de oameni au constituit, la nivelul lumii eterice, comunitati inchise, in care desfasoara o existenta pasnica, nebeligeranta.

O a doua clasa este formata din oamenii prometeici. Numele lor eteric este Ment. Chiar inainte de marea stergere, oamenii prometeici au descoperit portile de patrundere din planul material in lumea eterica si au ramas acolo.

Oamenii prometici sunt denumiti astazi "extraterestri", datorita faptului ca se deplaseaza cu ajutorul OZN-urilor - obiectele zburatoare neidentificate. In lumea eterica, ei au construit o civilizatie bazata pe tehnologie eterica.

In lumea eterica, oamenii prometeici au constituit un Centru de Putere propriu - al patrulea Centru de Putere al Lumii (anterior au fost create Centrul de Putere al Luminii, Centrul de Putere al intunericului si Centrul de Putere al lui Iannus).

Oamenii prometeici nu sunt aliati cu Fiii Luminii, dar nici cu

Fiii intunericului, ai caror dusmani declarati sunt. De fapt, oamenii prometeici sunt cei mai mari dusmani ai fiintelor luciferice. In timpul bataliei de la sfarsitul celei de-al treilea ciclu cosmic, oamenii prometeici au fost aliati cu fiintele luciferice, in razboiul contra Fiilor Luminii. In ultima faza a bataliei, oamenii prometeici si-au dat seama ca au fost mintiti de catre fiintele luciferice si s-au retras. Si in ziua de astazi, lucifericii ii acuza de tradare pe oamenii prometeici. La randul lor, oamenii prometeici le acuza pe fiintele luciferice de minciuna.

Actualmente, oamenii prometeici, coagulati in jurul Centrului de Putere propriu, nu sunt aliati cu fiintele ingeresti sau cu oamenii primordiali, ci cu o alta categorie de fiinte pe care le putem denumi semizei - o incrucisare intre oameni si vechii zei.

In concluzie, oamenii prometeici - cei denumiti "extraterestrii" - au aparut in istorie doar la inceputul celui de-al patrulea ciclu, dupa marea stergere. De-a lungul timpului, ei si-au perfectionat in mod continuu tehnologia eterica, astfel ca, in ziua de astazi, se pot manifesta la nivelul lumii materiale, prin intermediul obiectelor zburatoare neidentificate. Unii dintre ei se manifesta in trup de forma umanoida (care nu este insa un trup fizic propriu-zis) chiar la nivelul lumii materiale, fiind acei misteriosi oameni in negru - *men in black-*

Oamenii prometeici nu trebuie insa confundati cu Educatorii umanitatii din ciclul al treilea - Primordialii Luminii si ingerii din ierarhia Fiilor Luminii. In ciclul al treilea, oamenii prometeici erau intrupati in lumea materiala si implicati in procesul palingeneziei cosmice. Abia dupa marea stergere, dupa s-au refugiat in lumea eterica, oamenii prometeici au devenit ceea ce sunt in ziua de astazi.

Trebuie precizat faptul ca, in perioada de inceput a celui de-al patrulea ciclu cosmic, o parte dintre oamenii prometeici (denumiti "constructori" sau "creatori de forme") au actionat in sensul civilizarii oamenilor de atunci - oamenii celei de-a patra generatii. Totusi, rolul lor in civilizarea oamenilor nu a fost atat de mare precum se crede astazi.

In antichitate, existenta lor era destul de cunoscuta, dar nu au fost prea des mentionati in vechile scrieri sacre. Vechile scrieri sacre s-au ocupat in special de fiintele ingeresti, nu de oamenii prometeici. In antichitate, oamenii prometeici erau numiti *calatori* sau *pelerini,* fiind adesea invesmantati in negru.

Nimeni nu-i confunda cu fiintele ingeresti, asa cum se procedeaza astazi, intr-un mod naiv. Ei sunt la fel de terestri ca si noi, oamenii, care ne incarnam actualmente in lumea materiala. Nu provin de pe alte sisteme solare sau galaxii, sunt oameni din cea de-a treia generatie, care au trait pe pamant in timpul celor trei Regate.

Oamenii prometeici se deplaseaza cu ajutorul OZN-urilor si folosesc intrumente tehnologice de natura eterica. Ingerii si oamenii primordiali - indiferent din ce categorie - nu au nevoie sa se deplaseze sau sa actioneze cu ajutorul OZN-urilor. Puterile lor fiintiale le sunt de ajuns.

In acest context, se poate spune ca istoria umanitatii a fost mult mai complexa decat este prezentata de istoriografia moderna, care nu ia in calcul decat ramasitele materiale ale trecutului. De asemenea, se poate spune ca istoria umanitatii este mult mai complexa decat incearca sa demonstreze cei care au o idee fixa - presupusa interventie a "extraterestrilor" in istorie.

➢ Noua expansiune cuantica

Intr-un fel, Pamantul actual poate fi considerat reincarnarea Protopamantului, datorita faptului ca a avut la baza aceleasi patternuri de forme. Totusi, este vorba despre o planeta complet noua. In prima faza a existentei sale, Pamantul era un paradis. Totul era nou si perfect.

Dupa revenirea pamantului la viata, nu a fost nevoie de o noua creatie a omului. Primele fiinte umane care s-au incarnat in lumea materiala au fost Primordialii Luminii.

Primordialii Luminii sunt fiinte umane perfecte, nemurdarite de pacat, din primele doua generatii. Ca structura aurica, Primordialii Luminii sunt formati din spirit, corp duh si corp sufletesc. Unii dintre ei - mai ales cei din prima generatie - nici nu au corp sufletesc, astfel incat se manifesta doar in corpuri duh. Primordialii Luminii aparuti in primul ciclu al cosmosului, care au fost contemporani cu Shantiah, sunt de doua feluri:

neimpartiti (androgini) si impartiti (sexuati: barbati si femei). In schimb, Primordialii Luminii din cea de-a doua generatie, sunt sexuati. Majoritatea dintre ei sunt barbati. Ei au o aparenta (o imagine) de corp sufletesc.

Imediat dupa creatia globului terestru, care era un paradis, Primordialii Luminii au fost atrasi, in mod natural, prin sintonie, in noua lume, astfel incat, se poate spune ca au fost primii ei locuitori. Ei au trait in acel paradis o lunga perioada de timp.

In mod firesc, Primordialii Luminii au avut fii si fiice. Initial, noile fiinte omenesti chemate la viata la inceputul celui de-al patrulea ciclu cosmic, au fost spirite provenite din Lumea fara forma. Aceste spirite au primit corpuri duh noi, formand baza de plecare a celei de-a patra generatii.

La fel de firesc, fiii si fiicele Primordialilor Luminii au avut, la randul lor, fiii si fiice. Din pacate, progeniturile acestora n-au putut sa se mentina prea mult timp la nivelul de puritate al parintilor, asfel ca, cu timpul, s-au manifestat in dezacord cu Firea lucrurilor. Prin manifestarea in dezacord cu Firea lucrurilor, progeniturile au provocat iarasi modificarea habitatului terestru - la fel cum s-a intamplat la inceputul ciclului al treilea. Astfel, istoria s-a repetat.

Prin actiunile lor, progeniturile Primordialilor Luminii au modificat iarasi structura cosmosului, care a suferit o noua expansiune cuantica, dar si o materializare accentuata. Ceea ce este in interior s-a reflectat in exterior. Astfel, s-a pus iarasi in miscare imensul malaxor cosmic, al carui principiu fundamental este eterna devenire.

Prin nesocotirea repetata a legilor ce formeaza Firea lucrurilor, progeniturile au adus la viata - au chemat la incarnare - alte fiinte omenesti, potrivit principiului sintoniei: cine se aseamana se aduna. In consecinta, in loc sa vina la intrupare, in continuare, spirite inocente din Lumea fara forma, au venit oameni din iad si din Regatul mortilor vii. Astfel, s-a facut iarasi jonctiunea cu trecutul, iar paradisul terestru de la inceputul celui de-al patrulea ciclu cosmic si-a incheiat existenta. In consecinta, Pamantul a cunoscut o materializare din ce in ce mai accentuata.

Paralel cu materializarea tot mai accentuata a globului terestru, Primordialii Luminii s-au retras din lume. Ei au ramas puri, astfel ca n-au mai avut teren de manifestare si puncte

comune cu lumea oamenilor. Totusi, ei n-au intrat in lumea eterica, ci au preferat sa ramana la granita lumii materiale.

Intr-un fel, se poate spune ca ei se afla si astazi la nivelul lumii materiale, dar sunt invizibili. Locuiesc in locurile pustii - unde predomina frigul extrem sau caldura excesiva -, dar nu interfereaza cu oamenii. Unii dintre ei stau "pe ape". Structura trupului lor de lumina este foarte inalta din punct de vedere vibratoriu, astfel ca nu sunt observati nici de fiintele din lumea eterica, dar nici de cele din lumea materiala. Oamenii celei de-a patra generatii, indiferent daca sunt sau nu in trup material, nu se pot ridica la nivelul lor energetic, astfel ca nu-i pot observa.

Doar in situatii exceptionale, Primordialii Luminii se pot manifesta la nivelul lumii materiale, printr-o materializare tainica. Atunci cand se manifesta in planul material, trupul lor lumineaza pe timp de noapte precum un neon. Pe timp de ziua au un aspect marmorean.

➢ Atlantida

In prima parte a celui de-al patrulea ciclu cosmic, a existat acel continent denumit astazi de oameni Atlantida, iar de spiritele naturii Hlisa-Veh. Trebuie mentionat ca, in acea perioada de timp, configuratia continentelor era diferita de cea actuala. Geografic, continentul propriu-zis Atlantida se intindea in nordul Oceanului Atlantic de astazi, undeva in apropierea Groenlandei.

Folosirea denumirii Atlantida naste mereu confuzii. Unii cercetatori moderni situeaza Atlantida in mijlocul Oceanului Atlantic, altii o situeaza in apropierea Marii Negre, altii in Antile, altii o situeaza in Marea Egee s. a. m.d.

De fapt, au cu totii dreptate. Ceea ce astazi poarta numele de Atlantida nu se refera in mod strict la un continet, la o tara sau la un perimetru strict delimitat, ci mai degraba la o epoca. Se stie, de altfel, ca arheologii moderni denumesc epocile trecute cu ajutorul unor denumiri de locuri geografice. Astfel, ei

vorbesc despre epoca aurignaciana, despre epoca solutreana sau despre epoca magdaleniana, folosind denumirile localitatilor istorice unde s-a descoperit, pentru prima oara, material arheologic cu anumite caracteristici. Ar fi, bineinteles, o eroare sa consideram ca evolutia istorica s-ar fi consumat doar in acel perimetru, in care au fost descoperite, pentru prima oara, vestigii arheologice. Caracteristicile respective sunt comune unei anumite epoci istorice, desfasurate pe intregul glob terestru.

Acelasi lucru se poate spune si despre Atlantida. Continentul astazi disparut, Atlantida, era doar unul din locurile de pe suprafata Pamantului, in care s-a desfasurat evolutia celei de-a patra generatii. Atlantida propriu-zisa era un continent brazdat de munti inalti, pe varfurile carora fumegau vulcani. Ulterior, Atlantida s-a scufundat in apele Oceanului Atlantic, datorita activitatii vulcanice intense. Totusi, in afara acelui perimetru situat in nordul Oceanului Atlantic, existau multe alte locuri populate - de exemplu, pe litoralul Marii Negre, chiar in apropierea gurilor Dunarii, in insulele din Marea Egee, in nordul Africii, in Orientul Apropiat, in Extremul Orient, in America de Sud, in vestul si nordul Europei etc. De aceea, este mult mai corect sa vorbim despre *o epoca atlanteeana,* in care putem include activitatea desfasurata de oameni atat pe continentul Atlantida, cat si pe celelalte locuri populate.

In prima epoca a existentei continentului Atlantida, Primordialii Luminii inca se manifestau in lumea oamenilor. Sub ocrotirea lor, au inflorit civilizatii spirituale si materiale avansate. Ulterior, cand au inceput sa se intrupeze tot mai multi oameni proveniti din iad si din Regatul mortilor vii, Primordialii Luminii s-au retras.

In epocile urmatoare, datorita influentei crescande a Celui rau, la fel ca in ciclurile cosmice anterioare, a aparut o incompatibilitate energetica intre umanitate si Pamantul material. Noxele aurice rezultate in urma comportamentului defectuos al oamenilor s-au adunat iarasi in mod primejdios, creand un dezechilibru major intre oameni si Spiritul Pamantului. Datorita incompatibilitatii aurice dintre oameni si globul terestru, spre mijlocul celei de-al patrulea ciclu, s-a produs un mare diluviu. Acesta a intrat in istorie sub denumirea de Potopul lui Noe.

In rastimpul diluviului, pe fundalul evenimentelor desfasurate in lumea materiala, a avut loc un mare razboi in ceruri. De data aceasta, adversarii Fiilor Luminii au fost spiritele naturii rebele de apa. Revarsarile incredibile de ape din lumea materiala au constituit doar interfata unor batalii intre Fiii Flacarii si spiritele naturii rebele de apa (cele care controleaza elementul apa). Dupa diluviu, pamantul a fost repopulat, iar oamenii generatiei a patra si-au reluat viata.

Pe pamantul repopulat, unii dintre oamenii celei de-a patra generatii au ales sa traiasca la Miazanoapte, in timp ce altii au ales sa traiasca la Miazazi. (Miazaziua este locul in care razele soarelui cad perpendicular, in timp de Miazanoapte este locul in care razele soarelui cad oblic. Maizaziua este situata la poli, iar Miazanoapte este situata la ecuator.) Unii au ales sa locuiasca la campie, altii au ales sa locuiasca pe inaltimi. Unii au ales sa respecte Legile lui **Dumnezeu**, iar altii au ales sa se insoteasca cu fiintele luciferice.

Astfel, si dupa diluviu, istoria s-a repetat. Prin alianta unei bune parti a populatiei cu fiintele luciferice, dar si pe fundalul exacerbarii tendintei oamenilor ce formau samanta cea rea de a-si domina semenii, s-a accentuat sclavia spirituala a oamenilor, umplerea iadurilor si a Regatului mortilor vii. In acea perioada de timp, oamenii se intrupau direct din iad si din Regatul mortilor vii, traiau in lumea materiala, faceau cam acelasi fapte rele, si se reintorceau de unde au venit, intr-un perpetum mobile, in care nimeni nu invata nimic.

Pentru a fi evitata o noua mare stergere, inca de la mijlocul celui de-al treilea ciclu, in sprijinul oamenilor au venit patru inalte fiinte ingeresti lipsite de forma umanoida, iar pamantul a fost impartit in patru mari zone aurice, fiecare zona corespunzand unei regiuni din lumea materiala.

Fiintele ingeresti lipsite de forma umanoida care, in acea perioada, au venit in ajutorul oamenilor sunt ceea ce, astazi, desemnam prin expresia Spiritul Poporului sau Ingerul protector (veghetor) al Poporului. In lumea eterica, Ingerul Poporului poarta titulatura de Print.

Ingerul conducator al unui Popor este o fiinta angelica lipsita de forma umanoida. Trupul sau spiritual este disipat, ca un abur energetic, pe o mare suprafata, iar aura sa circumscrie granitele poporului respectiv.

Pamantul a fost impartit in patru mari zone (regate), fiecare zona fiind condusa de un Print al unui popor, dupa cum urmeaza: In Regiunea Orientului apropiat - Egipt, Mesopotamia, Persia, Fenicia - domnea Printul Orientului. In Regiunea Extremului Orient domnea Printul Phaderon, in regiunea Americii centrale si de sud domnea Printul Lametu, iar in regiunea Daciei stravechi domnea Printul Isshion.

Intre timp, lucrurile s-au mai schimbat. Primii trei dintre Printii amintiti nu mai sunt astazi in exercitiul functiunii. O data cu formarea natiunilor moderne, locul lor a fost luat de alti Printi, care domnesc peste o regiune mult mai mica. Dintre cei patru Printi initiali, doar Isshion, Printul Daciei - devenit astazi Printul Poporului Roman - mai este in exercitiul functiunii. De altfel, Isshion, Printul conducator al Poporului Roman este cel mai vechi dintre Printii popoarelor de astazi.

Fiecare dintre aceste regiuni terestre conduse de un Print al Poporului - sau, mai corect spus, circumscrise de aura acestuia -, avea o contraparte la nivelul Regatului mortilor vii. Astfel s-au format patru Regate mai mici ale mortilor vii, fiecare fiind constituit in teritoriul auric circumscris de Printul Poporului respectiv. Cele patru Regate erau autonome; fiintele omenesti nu puteau trece din unul in altul.

➢ Al unsprezecelea mort

La un moment dat, in ceruri, s-a luat decizia ca cele patru Regate ale mortilor vii sa devina zone de carantina. Sufletele oamenilor care au devenit victime in lumea fizica, patrundeau nestingherite in Regatul mortilor vii, dar nu mai putea iesi de acolo - nu se mai puteau reincarna in lumea materiala. Acesta a fost modul in care s-a blocat procesul incarnarii in lumea materiala al oamenilor din cele patru Regate ale mortilor vii.

Dupa cum s-a mentionat, Regatul mortilor vii a avut o istorie destul de framantata, care poate fi impartita in doua mari etape. Prima etapa s-a desfasurat de la moartea lui Abel (care a avut

loc in ciclul al treilea) pana prin anul 1000 sau 650 inainte de intruparea lui **Iisus Hristos**. A doua etapa s-a desfasurat intre anul 650 si anul 30/33 al erei crestine.

In prima etapa - care se intinde atat in ciclul al treilea, cat si in ciclul al patrulea, pana prim anul 1000 inaintea intruparii lui **Iisus Hristos** - cei care patrundeau in Regatul mortilor vii se manifestau cat se poate de pasnic. Ei erau numiti *altaizi.*

In jurul anului 1000 sau in jurul 650 inainte de intruparea lui **Iisus Hristos**, s-a petrecut un eveniment dramatic, care s-a concretizat printr-o scindare a mortilor vii. Cauza principala a constituit-o un om, care poate fi considerat al unsprezecelea mort.

Acest om a patruns in Regatul mortilor vii in ciclul al treilea, la scurt timp dupa Abel, fiind probabil ucis de un semen de-al sau. Cronologic, el a fost al unsprezecelea mort ajuns in Regatul mortilor vii. Acest om a ramas in Regatul mortilor vii o lunga perioada de timp, fara a se mai intrupa in lumea materiala. In toata aceasta perioada, el a pastrat dorinta de razbunare pe cei care l-au ucis. De fapt, starea psiho-mentala in care a murit, a fost perpetuata de-a lungul intregii sale existente postmortem.

Acest fenomen se produce foarte des la acei defuncti care au fost ucisi. Multi oameni din aceasta categorie mor suparati, fiind animati de o dorinta intensa de razbunare, si cad intr-o stare existentiala nefasta, ce pare a se prelungi la infinit.

In jurul anului 1000 sau 650 inainte de intruparea lui **Iisus Hristos**, al unsprezecelea mort din Regatul mortilor vii a suferit o metamorfoza brusca, datorata amplificarii sentimentului de razbunare. Dorinta sa de razbunare s-a concretizat printr-o revolta, la care s-au alaturat alti oameni din aceeasi categorie. Astfel, sub conducerea celui de-al unsprezecelea mort, s-a constituit o noua casta (grupare) de morti vii. Mortii vii din aceasta noua casta au primit numele de *cerceri.* Scop principal al acestei noi grupari de morti vii a fost distrugerea neintarziata a oamenilor din samanta cea rea, a fiintelor luciferice si a spiritelor rebele ale naturii.

Mare parte a oamenilor din Regatul mortilor vii au aderat la aceasta schimbare de politica, devenind, la randul lor, cerceri. In schimb, altaizii, oamenii care nu au dorit sa se razbune, s-au retras undeva in partea de nord - in regiunea corespondenta cu partea de nord a globului terestru: partea de nord a Rusiei de

astazi, in vecinatatea cercului artic (ceea ce unii numesc Hiperboreea).

Sub conducerea celui de-al unsprezecelea mort, cercerii au pornit incursiuni de pedepsire impotriva templelor zeilor falsi si, fireste, impotriva oamenilor din samanta cea rea, a fiintelor luciferice si a spiritelor rebele ale naturii. Datorita faptului ca erau extrem de puternici, ei beneficiind de puterile corpului sufletului combinate cu cele ale corpului duh, armata mortilor vii a provocat imense stricaciuni templelor zeilor falsi si tuturor spiritelor luciferice sau luciferizate, dar si oamenilor obisnuiti din lumea materiala. Armata cercerilor a devenit aproape invincibila, datorita faptului ca avea taria si puterea de a se lupta de la egal la egal cu demonii luciferici

Mortii vii din infraetericul de altadata se puteau manifesta in lumea materiala o data cu venirea noptii, astfel ca majoritatea oamenilor intrupati era ingrozita de "fantomele" ce bantuiau nemiloase dealurile, vaile, catunele si satele. Oamenii intrupati nu prea intelegeau motivatiile acestei vaste operatiuni de pedepsire, datorita faptului ca, desi ii observau adesea pe cei din Regatul mortilor vii - mai ales in noptile cu luna -, nu-i vedeau pe zeii luciferici. In consecinta, vorbeau adesea cu groaza despre razboiul dintre zeii "binevoitori" ai templelor unde erau arondati spiritual si fantomele razboinice. Mai cu seama ca, in acest razboi nemilos, cadeau adesea victime din randul oamenilor intrupati.

Pe acest fundal de razboi demoniaco-omenesc generalizat, tot mai multe dintre victimele fiintelor luciferice care ajungeau in Regatul mortilor vii aderau la noua armata a cercerilor. Imediat ce ajungeau in Regatul mortilor vii, cei ucisi in lumea materiala se razbunau pe cei ramasi in planul material, ceea ce a generat o confuzie si o groaza de mari proportii.

Mare parte din evenimentele istorice desfasurate in lumea materiala intre anul 1000 (650) si anul 33 al erei crestine, pot fi interpretate in functie de acest sistem de referinta. Distrugerile de temple, de palate, de orase (cum a fost, de exemplu, orasul Ninive), precum si uciderea atator oameni nevinovati, au ca punct de pornire ofensiva fara precedent a mortilor vii din casta cercerilor, ajutati - fireste - de oameni intrupati, impotriva demonilor luciferici. Pe pamant se luptau oamenii, iar in spatele lor, nevazut, se luptau zeii, mortii vii, fantomele etc.

➢ Razboiul perpetuu

La fel ca in ciclul al treilea, si in prima parte a ciclului al patrulea, epoca sclavagista s-a perpetuat pe fundalul unei divizari fara precedent a societatii omenesti, atat pe pamant, cat si in lumea de dincolo.

Prin aderarea la zeii cei falsi, oamenii s-au divizat continuu in tabere, grupuri si grupulete, astfel ca atat societatea oamenilor intrupati, cat si cea a oamenilor decorporati a cunoscut o faramitare si o atomizare continuua.

Procesul divizarii sociale si spirituale a oamenilor a fost urmatorul. Fiecare zeu luciferic isi forma un fel de staf conducator in lumea terestra, format din oameni intrupati. La inceput, oamenii care formau staf-ul unui zeu luciferic faceau parte din samanta cea rea. Ei proveneau fie din zonele superioare ale iadurilor, fie direct din planurile cuantice luciferice.

Astfel, in prima faza a acestui proces, oamenii din samanta cea rea au atras diferiti oameni caldicei, pe care ii educau in spiritul propriilor invataturi. Ajutati de acesti oameni caldicei, ei au construit temple sau lacasuri de cult, in care, in urma unor ritualuri complexe, realizau spargerea planurilor cuantice, chemandu-si magic stapanii - zeii cei falsi. Prin aceste ritualuri, zeii cei falsi se puteau manifesta in lumea materiala si, uneori, erau vizibili oamenilor obisnuiti.

In a doua faza, oamenii ce formau samanta cea rea ii initiau pe oamenii caldicei in temple, numindu-i preoti ai zeului. In urma acestor initieri, oamenii care anterior au fost caldicei obtineau anumite puteri "magice". Ei dobandeau si o anumita forma de clarvedere, dar aceasta forma de clarvedere nu era bazata pe dezvoltarea propriilor capacitati fiintiale, ci pe faptul ca zeul insusi era "puternic in ei". In cazul acestor forme incipiente de clarvedere, obtinute in urma unor ritualuri magice, oamenii initiati deveneau intrucatva posedati: zeul respectiv isi lasa o amprenta aurica pe corpul lor sufletesc. Uneori, se

ajungea pana acolo incat aura zeului invaluia in totalitate corpul sufletului omului, ceea ce echivala cu "vinderea" sufletului. Acest fenomen poarta astazi poarta numele de posedare.

Din pacate, oamenii deveniti preoti-initiati nici nu-si dadeau seama de acest fapt. Zeul luciferic obtinea astfel o influenta aproape totala asupra lor, iar ei deveneau simple instrumente. Preotii-initiati *faceau dupa cuvantul zeului* (expresie folosita des in lumea eterica) si se conformau in totalitate dorintei acestuia.

De altfel, tipul de clarvedere obtinut printr-o astfel de initiere era doar partiala. Preotii-initiati nu puteau sa-l vada prin clarvedere decat pe zeul patron sub ocrotirea carora se initiasera, nu si pe alti zei, datorita faptului ca puterile lor nu proveneau din interior, din dezvoltarea propriilor caracteristici fiintiale. Astfel ca vedeau doar ceea ce trebuiau sa vada. Zeul erau observat doar de la distanta, astfel ca nici nu remarcau faptul ca are ochii negri.

Preotii-initiati nu stiau prea multe cu privire la structura cosmosului spiritual. Stiau doar ce le spunea zeul. Fireste, zeul in cauza explica preotilor si, prin intermediul lor, simplilor enoriasi, faptul ca el insusi a creat universul si pe om, ca el este cel care aduce abundenta in lumea oamenilor si ca, in consecinta, oamenii trebuia sa asculte de el - sa faca dupa cuvantul sau. Totodata, zeul prezenta preotilor-inititi "curtea" sa, formata fie din zei mai mici din punct de vedere ierarhic, fie din oamenii care formau samanta cea rea.

Preotilor-initiati li se mai promitea ca, daca vor face intocmai cum li se spune, vor deveni bogati in viata fizica. Totodata, li se promitea ca, dupa moarte, vor ajunge in zona tuturor placerilor - in "paradis". La randul lor, enoriasilor - oamenii caldicei care aderau de buna voie la templul zeului - li se promitea bunastarea atat in lumea terestra, cat si dupa moarte. Nu li se spunea insa ca pretul este sclavia.

Dupa ce se construia templul, comunitatile din jur erau aservite zeului protector. Toti membri comunitati erau botezati in numele zeului patron, devenind sclavi. Tuturor membrilor de rand li se aplicau sigiliile de sclavi, atat la nivel fizic (prin vesminte, podoabe, tatuaje etc), cat si la nivelul corpului sufletesc (prin peceti luciferice).

Treptat, comunitatile au inceput sa fie stratificate ierarhic, in varful piramidei, se situau preotii-initiati. Pe treapta urmatoare

se situau cei care formau puterea politica - regele si nobilii. Urmau razboinicii, care erau educati sa ucida si, in cele din urma, plebea - oamenii de rand, caldiceii. Chiar daca, din punct vedere formal - juridic, cum spunem noi astazi -, statul lor social era de oameni liberi, oamenii de rind erau sclavi. In lumea materiala, ei erau obligati sa munceasca pe domeniile templului, nu se puteau stramuta dintr-un loc in altul etc, iar dupa moarte ingrosau numarul celor din iad.

O data cu formarea capetelor de pod in lumea materiala, care erau templele si oligarhia conducatoare, a inceput razboiul dintre zeii luciferici. Una din caracteristicile zeilor falsi era concurenta acerba. Cu cat un zeu luciferic devenea mai puternic in lumea materiala, cu atat devenea mai puternic in planul sau cuantic. Cu cat avea in lumea materiala mai multi enoriasi care sa faca dupa cuvantul sau, cu atat zeul luciferic crestea in putere si tarie.

Puterea si taria zeului erau date de calitatea ofrandelor pe care le primea si de calitatea oamenilor care i se inchinau. Pentru a creste in putere si tarie, zeii falsi aveau nevoie de cat mai multe suflete, astfel incat trupul lor energetic sa fie cat mai "viu". Ei reveneau treptat la viata, iar oamenii mureau. Oamenii deveniti sclavi, incepand cu preotii-initiati, cu regii si cu razboinicii, nu mai erau vii, chiar daca-si duceau viata trupeasca in conditii confortabile.

Dupa moartea fizica, datorita existentei pecetii aurice, oamenii erau vidati energetic, le era furat corpul sufletului si pastrati in gaura de vierme numita iad, in una dintre cele trei zone. Preotii, nobilii si cei mai rasariti dintre razboinici erau dusi in primele doua zone - de obicei locuiau in cea de-a doua zona. Ei nici nu prea stiau - li se ascundea - ce se intampla cu oamenii obisnuiti, care, desi nu faceau raul, ajungeau in cea de-a treia zona a iadului, doar datorita existentei pecetii aurice a zeului. De regula, datorita rezonantei energetice, oamenii se incarnau in aceleasi comunitati aflate sub patronajul aceluiasi zeu fals. In acea perioada, procesul reintruparii in lumea materiala era destul de rapid. El avea la baza principiul, sintoniei: cine se aseamana, se aduna.

Acesta a fost, intr-adevar un proces diabolic de mentinere a oamenilor in stare de sclavie continua, care s-a mentinut o lunga perioada de timp - atat in cel de-al treilea ciclu, cat si in al

patrulea ciclu. In anumite medii, el continua si in ziua de astazi.

Dar, procesul cu adevarat diabolic abia incepe. Pentru a deveni puternici, zeii luciferici au inceput sa se lupte intre ei. Fireste, in lumea lucifericilor nu exista prietenie sau camaraderie, intrajutorare sau aliante, astfel ca, dupa etapa de intemeiere a unui teritoriu, a inceput etapa de expansiune.

Ordinul de expansiune venea prompt in lumea oamenilor, de la zeii luciferici prin intermediul preotilor-initiati si prin intermediul regilor. Regele sau preotul avea un vis noaptea, iar dimineata il comunica multimii:

"Zeul mi-a cerut sa cucerim teritoriul inamicilor nostri. Mergeti asadar in teritoriul lor si cuceriti-l. Ucideti fara mila batranii, barbatii, femeile, copiii nascuti si copiii nenascuti. Patrundeti in templele lor si taiati capetele preotilor, scoateti-le inimile din piepturi, daramati zidurile, sfaramati statuile zeilor lor - dusmanii zeului nostru - cioplite de mana de om.

Atunci zeul nostru va fi tare in voi si voi veti fi tari in el, si va va da in stapanire pamanturile, turmele si bogatiile inamicilor. Veti ramane pe pamanturile lor si veti naste fii si fiice, iar samanta voastra se va inmulti nemasurat si voi veti fi in zeu si zeul va ramane de-a pururi fi in voi.

Dar nu uitati, rastimp de trei ani, primii nascuti pe aceste pamanturi, care vor fi din samanta voastra, sa mi le jertfiti mie si numai mie. Vlastarele nou nascute rastimp de trei ani vor fi jertfite asa cum poruncesc eu - fie parte barbateasca, fie parte femeiusca.

Faceti dupa cuvantul meu. Eu voi fi in voi si voi veti fi in mine si va voi da stapanirea peste intregul pamantul - peste oameni, peste locuitorii de sub pamant, peste locuitorii de la suprafata, peste locuitorii de sub ape si peste locuitorii din vazduh".

Asa glasuia, prin gura preotilor, un astfel de zeu luciferic. Procesul era destul de simplu. Mai intai trebuiau distruse templele, statuile zeilor adversi si preotii. Apoi trebuia distrusa "forta vie a inamicului": femeile, copiii, barbatii, batranii. Foarte putini erau lasati in viata pentru a deveni robi.

Fiind ucise, victimele deveneau sclavii zeului biruitor si dupa moarte, astfel ca se ingrosau randurile celor din zona a treia a iadului. Era interzis cu desavarsire ca barbatii cuceritori sa fecundeze, in primii trei ani, femeile cucerite. Trebuia ca influenta aurica a zeului luciferic adevers sa inceteze pe

teritoriul cucerit.

Ca masura profilactica, mutandu-se pe teritoriul "inamic", in habitatul impregnat auric de zeul luciferic advers, cuceritorii nu trebuiau sa procreeze rastimp de trei ani. De aceea, in antichitate, exista obiceiul ca primii nascuti sa fie sacrificati zeului. Toti copiii care se nasteau imediat dupa cucerirea unui teritoriu erau sacrificati zeului, care stia foarte bine ce sa faca cu ei...

Dupa trei ani, rastimp in care se reconstruia totul, viata isi lua cursul normal, iar comunitatea isi continua existenta - fireste, pana la proxima cucerire sau pana cand, la randul ei, devenea victima altor triburi conduse de zei luciferici mult mai puternici, ca putere si tarie.

Astfel, in toata aceasta perioada de timp, s-a perpetuat un razboi continuu atat in ceruri, cat si pe pamant. In ceruri s-au infruntat zeii luciferici, iar pe pamant s-au infruntat oamenii.

Fiecare razboi din lumea materiala avea o contraparte nevazuta. Un clarvazator din acele vremuri ar fi trebuit sa observe, deasupra capetelor oamenilor ce se infruntau sangeros pe pamant, fiinte imense de forma umanoida sau, uneori, fara forma umanoida - care se manifestau ca niste vartejuri de foc, de aer sau de fum -, care se infrunta nemilos la nivel infraetenc sau eteric.

Cand lumea materiala devenise un teritoriu controlat aproape in totalitate de fortele raului - de fiinte luciterice, de spirite rebele ale naturii si de oamenii din samanta cea rea -, Regatele mortilor vii devenisera ca o imensa rana vie, iar iadurile erau deja pline si colcaiau de virusii aurici ai faptelor abominabile produse in lumea materiala, a doua Persoana a Sfintei Treimi - **Iisus Hristos** care este Iubirea Nesfarsita – s-a incarnat in lumea oamenilor.

Iisus Hristos s-a intrupat in Palestina, care era situata in arealul auric condus de Printul Orientului apropiat, intrucat in acea regiune, oamenii atinsesera cote inimaginabile de rautate, iar noxele aurice se acumulasera in mod dramatic. In acea zona ar fi trebuit sa izbucneasca un mare cataclism, care, cu siguranta, ar fi culminat printr-o noua stergere, in urma careia umanitatea trebuia iarasi retrasa din circuitul evolutiv.

Ca un fulger, **Iisus Hristos**, Fiul lui **Dumnezeu** a penetrat toate planurile cuantice, nascandu-se prin **Fecioara Maria**; in

urma unei Imaculate Conceptiuni. Toate etapele existentei lui **Iisus Hristos** in lumea materiala - nasterea, viata, pildele, persecutarea, crucificarea, moartea, invierea - au modificat din temelii tot ce exista anterior.

6. ECCE HOMO

➢ Regele iudeilor

Deasupra crucii pe care a fost rastignit **Iisus Hristos** era atarnata o tablita pe care era scris: **Iisus din Nazareth, Regele iudeilor.**

Formularea continuta pe aceasta inscriptie nu a fost scrisa de un evreu, ci de un roman, iar acel roman avea o mare stima pentru **Iisus din Nazareth**.

Preotii iudei (care nu trebuie confundati cu poporul evreu, care traia in conditii de exploatare crunta), aveau interesul major ca totul sa se termine cat mai repede. Ei au fost deranjati inca de la inceput de prezenta, inoportuna pentru ei, a lui **Iisus Hristos**. Inca de la primele minuni si vindecari, facute foarte devreme, in copilarie, preotii iudei au dorit sa scape cat mai repede de un "concurent" pe care-l considerau periculos.

De mai multe secole, cam de la ultimii mari profeti, preotii iudei nu mai ascultau de cuvantul lui **Dumnezeu** si nu mai erau in comuniune cu El. Acest fapt a fost confirmat de reactia lui **Iisus Hristos**, atunci cand a rasturnat mesele negustorilor din Templu. Totul devenise negot.

De la disparitia fizica a marilor profeti, religia iudaica a intrat intr-un con de umbra. Preotii devenisera uneltele asupririi, iar populatia - evreii de rand - traia in cele mai grele conditii. Preotii cucerisera privilegii economice imense, impartind puterea cu regalitatea. In acest context, pentru preotime, cucerirea Iudeii de catre legiunile romane a reprezentat o catastrofa nu numai

din punct de vedere religios, ci mai ales economic. Profiturile obtinute trebuiau impartite cu puterea

In perioada vietii trupesti a lui **Iisus Hristos**, Ierusalimul arata dezolant. La fel ca si intreaga Iudee. Vremurile de glorie din timpul Regelui Solomon palisera. In afara Templului si a locuintelor aristocratiei, care erau curate chiar si dupa standardele actuale, casele evreilor de rand erau mizere. La randul sau, poporul evreu arata prost hranit. Era o diferenta imensa intre aspectul fizic al aristocratiei evreiesti sau al ocupantilor romani, care aratau infloritor, erau solizi si bine hraniti, si aspectul fizic al evreilor de rand. Majoritatea evreilor de rand erau slabi, vesnic infometati, aveau vesmintele saracacioase si mizere. Multi dintre ei erau rosi de boli trupesti. Majoritatea nu aveau decat un singur schimb de vesminte, formate din doua, trei piese, iar sandalele erau, cel mai adesea, uzate.

Intre evrei si romani era o dusmanie apriga, nu numai datorita faptului ca unii erau asupriti, iar ceilalti asupritori. Romanii nu-i intelegeau defel pe aristocratii evrei. Cand au cucerit Iudeea, romanii au avut impresia ca au patruns intr-un haos total. I-a intampinat o mizerie crunta, pe care n-o mai intalnisera in nici un teritoriu ocupat. Comparativ cu Iudeea, oamenii din tinuturile cucerite din romani - inclusiv sclavii - traiau dupa standarde relativ inalte.

Romanii erau foarte pragmatici: ii interesa doar profitul - tributul -, dar nu intelegeau de ce aristocratia iudaica, sustinuta atat de rege cat si de preotime, isi lasa supusii intr-o astfel de saracie lucie. Romanii nu aveau nevoie de sclavi bolnavi, rosi de boli - inclusiv de boli venerice -, de bube oribile si de diferite betesuguri. Romanii aveau nevoie de oameni sanatosi, care sa munceasca pentru ca tributul sa fie trimis la timp imparatului. Pax romana era pragmatica: pentru ca imperiul sa prospere, supusii imparatului trebuiau sa aiba un standard de viata adecvat.

Romanii erau mereu la panda. Nu stiau ce forme vor imbraca intrigile aristocratiei, revoltele si rascoalele erau tot mai dese, iar pretentiile preotimii iudaice erau adesea neinterpretabile dupa sistemul de gandire roman. Astfel ca tensiunile dintre ocupantii romani si evrei luau formele cele mai neasteptate.

Pe acest fundal, **Iisus Hristos** a desfasurat o vie activitate

de-a lungul drumurilor prafuite ale vechii Palestine, dar nu a intampinat niciodata vreo opozitie din partea romanilor. De fapt, de-a lungul intregii Sale existente trupesti, pana la procesul in urma caruia a fost crucificat, **Iisus Hristos** nu a avut de intampinat greutati din partea romanilor. Nici nu avea de ce. Romanii - care-l cunoasteau fie direct, fie din auzite - nutreau o vadita simpatie pentru **Iisus Hristos**.

Prin Puterile Sale Dumnezeisti, **Iisus Hristos** vindeca orice om care venea la El. Chiar si cei care doar il atingeau, erau vindecati aproape instantaneu. In prezenta lui **Iisus Hristos**, bolile erau vindecate, iar odihna sufletului se instapanea peste toti. Oamenii nu mai simteau ura si neputinta ce le macina sufletul, nu mai simteau foamea sau setea, si il urmau oriunde. In urma Sa, se formau multimi impresionante: fiecare dorea sa fie vindecat, sa fie tamaduit, sa fie iertat, sa nu mai resimta ura feroce pe care o genereaza foamea.

Toti cei care se apropiau de El, resimteau o pace sufleteasca adanca - pacea adevarata a sufletului. **Iisus Hristos** ii invata pe oameni despre Unicul **Dumnezeu** si despre imparatia Sa. Oamenilor nu li se mai vorbise nicicand despre astfel de lucruri, mai ales ca invataturile erau insotite de trairi specifice. In prezenta Sa, totul parea un vis frumos.

Dati Cezarului ce-i al Cezarului, le spunea **Iisus Hristos** celor care-l ascultau, astfel ca oamenii care ajungeau in apropierea Sa, nu se mai impotriveau nimanui. Intr-un fel, s-ar putea spune ca oamenii deveneau niste sclavi perfecti pentru asupritorii romani. Multi dintre romani aveau robi si roabe, care fusesera vindecati sau ajutati, intr-un fel sau altul, de barbatul inalt, care vorbea soptit, cu o voce dulce ca mierea, astfel ca faima Sa ajunsese pana departe.

De aceea, pragmaticii romani au inteles foarte repede faptul ca ceea ce-i invata **Iisus Hristos** pe oameni nu intra in contradictie cu politica lor. Dimpotriva. Astfel, au inceput sa-L simpatizeze. Romanilor nu le pasa la cine se roaga cei care-l urmau pe **Iisus Hristos**, in conditiile in care, ei insisi, aveau foarte multi zei pe care-i invocau. Atata timp cat oamenii munceau pentru a-si plati tributul si nu desfasurau activitati ostile, nu era nici o problema. De aceea, romanii spuneau adesea, impreuna cu evreii de rand: iata un adevarat Rege al iudeilor. Daca El ar fi Regele iudeilor, am fi si noi mai linistiti.

Fireste, **Iisus Hristos** isi vedea de activitatea Sa si nu lua in considerare astfel de vorbe cu iz politic. El a spus, de multe ori, ca Imparatia Sa nu este in lumea aceasta, dar cine mai avea urechi sa-l auda in acele vremuri tulburi ?!

Asadar, problemele n-au venit din partea romanilor, ci din partea preotilor iudei. Dupa ce a fost prins, **Iisus Hristos** a fost batut si maltratat oribil de catre preotii iudei. Nu romanii l-au maltratat intr-atat incat a devenit aproape de nerecunoscut, ci preotii iudei.

Dupa ce L-au batut cu pumnii, cu palmele, cu lanturile, cu scuturile, cu manerul spadelor sau cu funia, atat in seara in care L-au prins, cat si inainte de a-l prezenta lui Irod, tortionarii au avut parte de o uriasa surpriza. Aceasta surpriza au avut-o, in special, tortionarii directi, care - datorita faptului ca erau posedati de fiintele luciferice - aveau cunoasterea distrugerii trupesti, adica a afectarii iremediabile a organelor trupesti. Surpriza a venit in momentul in care si-au dat sema ca, aproape peste noapte, ranile Sale tind sa se vindece si sa se cicatrizeze. Unii dintre batausi au fugit, speriati de moarte de o asemenea intorsatura, altii au continuat sa-l bata in mod bestial, in speranta distrugerii sale fizice - ceea ce voiau de fapt atat fiintele luciferice, cat si cozile lor de topor din lumea materiala. Abia dupa ce si-au dat seama ca nu-l pot distruge fizic, preotii evrei l-au adus in fata procuratorului roman, Pilat din Pont pentru a fi "judecat".

In prima faza, Pilat nici nu a vrut sa auda de asa ceva. Pilat din Pont avea o uriasa aversiune impotriva preotilor evrei care se ucideau intre ei si isi ucideau supusii dupa bunul lor plac, astfel ca nici nu a vrut sa aiba de-a face cu ei. Pilat era soldat, nu bataus, iar soldatii ucideau din necesitate, in razboaiele in care erau trimisi. De altfel, intrebandu-si subordonatii, Pilat a aflat ca Omul care i-a fost adus spre judecare nu a conspirat impotriva romanilor; dimpotriva, vindeca oamenii prin piete si ii indemna sa dea cezarului ce este al sau.

Iisus Hristos a refuzat propunerile venite din partea lui Pilat, care la randul sau, nu intelegea de ce refuza sa se apere sau sa faca vreun gest impotriva celor care-i doreau moartea. Mai cu seama ca, datorita batailor crunte la care a fost supus din partea acolitilor preotilor evrei, dar si datorita biciuirii la care a fost supus din partea soldatilor romani, **Iisus Hristos** era plin

de rani pe tot corpul. Soldatilor romani, cu multe batalii la activ, nu le venea sa creada ca Omul acela inca statea in picioare, dar mai ales, nu le venea sa creada ca poate rezista la pierderea unei cantitati atat de mare de sange. Nu intelegeau cum de poate pierde sange in mod continuu si cum se refac tesuturile atat de repede. Un om obisnuit nu ar fi putut rezista unor astfel de suplicii, oricat de solid si de rezistent ar fi fost.

Pe toata perioada supliciului, **Iisus Hristos** nu a scos nici un sunet. Nu s-a impotrivit, a rabdat si a suportat totul fara o soapta. Atunci cand a fost intrebat, a raspuns celor care-L torturau. Nu a spus decat Adevarul.

➢ Cutremur in cer si pe pamant

Ziua cea mai lunga a umanitatii; miezul zilei. Viata pamanteasca a Celui crucificat se incheiase.

S-a sfarsit.

Capul Celui crucificat era cazut in fata, iar barbia atinsese pieptul. Barba mica, de aceeasi culoare cu parul, buzele pline si nasul drept abia se mai distingeau de la baza crucii pe care suferise supremul supliciu. Parul bogat, castaniu spre blond, era naclait de sudoare si sange; ii acoperea fruntea si fata. Ochii caprui, cu sclipiri verzi, devenisera ficsi. La radacina nasului se distingea o umflatura.

La maini si la picioare, urmele cuielor au lasat urme infioratoare. Cuiele, pur si simplu, i-au despicat palmele in mod ingrozitor. Fruntea era sfasiata de noua cicatrice, provenite de la cununa de spini - patru in dreptul tamplei din partea dreapta, patru in partea din fata a fruntii. Ultima cicatrice cobora de pe frunte pana sub ochiul stang - ceea ce inseamna ca ochiul stang a fost afectat aproape total.

Supliciul crucificarii a fost infricosator pentru **Iisus Hristos**, a doua Persoana a Sfintei Treimi, care este Iubirea Infinita. Constitutia trupului de carne al lui **Iisus Hristos** a fost fragila, iar sensibilitatea Sa a fost mult peste ce isi poate imagina un om. Durerile au fost amplificate la maximum, datorita sensibilitatii Sale. De la Facerea Lumii, nici o alta fiinta

omeneasca intrupata nu a mai suferit un supliciu atat de infricosator. Nici inainte, nici dupa crucificare, o fiinta intrupata nu a mai suferit un asemenea supliciu.

In lumea materiala, norii negri pareau foarte apropiati de pamant - atat de apropiati, cum n-au mai fost niciodata. Dadeau impresia ca vor sa atinga varful crucii pe care fusese crucificat **Iisus Hristos**.

S-a sfarsit.

Iisus Hristos cunoscuse, in scurta sa existenta trupeasca, in trup de carne, toate nedreptatile oamenilor, perpetuate de-a lungul ciclurilor cosmice: frigul, foamea, maltratarea, batjocura, uciderea.

In momentul in care a survenit moartea pe cruce, s-a facut cutremur mare, atat pe pamant, cat si in ceruri. Apoi, imediat dupa savarsirea din viata trupeasca, Duhul Sau a iesit, ca un abur diafan, din trupul inca atarnat pe cruce. Duhul lui **Iisus Hristos** - corpul duh de forma umanoida, cu care se intrupase in lumea materiala - avea o minunata culoare argintie.

Duhul Sau a coborat incet, de la inaltimea trupului atarnat pe cruce, ca un fulg, pe sol. In momentul in care Duhul lui **Iisus Hristos** a atins solul, planurile cuantice au fost sparte, iar puhoaiele de ingeri din ierarhia Fiilor Luminii si de spirite ale naturii (Zaurdarii) s-au revarsat in toate zarile. Toti ca unul, Fiii Luminii si Zaurdarii, in frunte cu Principii lor conducatori, s-au infatisat in fata crucii pe care Fiul lui **Dumnezeu** suferise supremul supliciu.

Datorita expansiunii raului in lumea oamenilor, de timpuri si perioade, Fiii Luminii nu mai coborasera pentru a-i ajuta pe fratii lor - oamenii. Rautatea oamenilor i-a impiedicat sa strabata planurile cuantice, astfel ca Fiii Luminii n-au mai avut capete de pod in lumea materiala. Ei nici macar nu mai erau in sintonie cu oamenii - nu mai puteau coresponda cu ceea ce devenisera oamenii in lumea materiala.

Imediat dupa ce Fiii Luminii si spiritele naturii s-au adunat, **Iisus Hristos** le-a tinut un lung discurs, in care a explicat tuturor modul in care vor fi eliberati oamenii de sub sclavia Celui rau.

Apoi, dupa ce s-a adresat celor prezenti, **Iisus Hristos** a patruns in iaduri. Datorita radiatiei formidabile a Duhului Sau, tot ce era in iaduri s-a destructurat. Sub influenta Duhului lui

Iisus Hristos, care a actionat ca un foc purificator, mediul infricosator al iadurilor s-a transformat. Mlastinile urat mirositoare in care adastau, inerti si lipsiti de constiinta, oamenii, cioturile de copaci, aburii si toate elementele ce formau peisajul mohorat au fost destructurate la contactul cu radiatia Duhului lui **Iisus Hristos**.

In urma trecerii Duhului Sau, peisajul iadurilor se recompunea de la sine: in locul mlastinilor si tinuturilor dezolante au aparut pomi fructiferi, vegetatie abundenta, rauri cristaline. Cu fiecare pas pe care Duhul lui **Iisus Hristos** il facea in iaduri, totul renastea, iar paradisul de odinioara se forma pretutindeni. Minunatia creatiei lui **Dumnezeu** lua locul infricosatoarelor peisaje ale iadului.

Pe masura ce Duhul lui **Iisus Hristos** parcurgea nivelurile iadului - gaurile de vierme - sufletele oamenilor din iaduri, indiferent de generatie, incepeau a lumina, iar amintirea a toate le revenea instantaneu. La contactul cu radiata Duhului lui **Iisus Hristos**, oamenii sclavi din iaduri reveneau la viata. La trecerea Sa, lanturile se rupeau si cadeau. Apoi, **Iisus Hristos** a mers in Regatele mortilor vii si i-a izbavit pe toti mortii vii.

Revenindu-le amintirea a toate, toti oamenii sclavi din iaduri si din Regatul mortilor vii l-au recunoscut atunci pe **Iisus Hristos** ca fiind **Dumnezeu adevarat din Dumnezeu adevarat.** Atunci, instantaneu, doar la contactul cu radiatia Duhului lui **Iisus Hristos**, toti oamenii au cunoscut Adevarul.

Adevarul absolut, pe care l-au cunoscut oamenii salvati din iaduri si din Regatul mortilor vii, se refera la doua aspecte esentiale.

Primul aspect se refera la **Dumnezeu**: **Dumnezeu** - Creatorul cerului si al pamantului, al celor vazute si al celor nevazute - este Unul, dar se manifesta ca trinitate, prin trei Persoane, fara a inceta sa fie ceea ce este.

Al doilea aspect se refera la om: omul este **Preot al lui Dumnezeu Celui Viu**, iar nu un sclav, asa cum l-au facut invatatorii si zeii falsi - care sunt dumnezei falsi.

Iisus Hristos nu le-a adresat nici un repros oamenilor din iad. In iad, **Iisus Hristos** nu a adresat decat trei intrebari. Fiecare intrebare a pus-o de trei ori. Cele trei intrebari au fost puse doar Primordialilor intunericulu (oamenii primordiali din primele doua generatii care s-au aliat cu Cel rau), care

conduceau iadurile. Fiintelor luciferice din categoria Dree sau spiritelor naturii din categoria Lorehh, **Iisus Hristos** nu le-a adresat nici un cuvant si nici o privire.

Iata cele trei intrebari adresate oamenilor primordiali care s-au aliat cu Cel rau, datorita carora miliarde de oameni obisnuiti au ajuns in iaduri:

- **Pentru ce ti-ai intunecat inima ?**

- Ce ai facut cu fratii tai mai mici in putere si tarie, pe care ti i-am dat sa-i ocrotesti ?

- Ce ai facut cu mostenirea Mea, cu Duhurile Mele Slujitoare (ingerii si spiritele naturii) **si cu creatia Mea minunata.**

Apoi, adresandu-se oamenilor primordiali din primele doua generatii care s-au aliat cu Cel rau, **Iisus Hristos** a adaugat:

- **Intoarce-te de la nedreptatile tale si vei trai**!

Toate aceste intrebari si indemnuri au fost puse la singular. **Iisus Hristos** s-a adresat astfel, in felul sau caracteristic, fiecarui om in parte.

In loc sa se intoarca la viata si sa fie iertati, asa cum le spusese **Iisus Hristos**, Primordialii intunericului, impreuna cu fiintele luciferice si cu spiritele rebele ale naturii - Dree si Lorehh - au fugit din Fata Sa si s-au ascuns in planurile cuantice ale fiintelor luciferice. Foarte putini au acceptat iertarea lui **Iisus Hristos**.

➢ Cantarea cea noua

De fapt, inca din momentul intruparii lui **Iisus Hristos**, s-a iscat neliniste printre Primordialii intunericului, printre fiintele luciferice si printre spiritele rebele ale naturii - Dree si Lorehh.

Unii dintre ei au crezut ca s-a intrupat unul din Primordialii Luminii. Au fost si din cei care au crezut ca s-a intrupat Shantiah - primul om. Altii banuiau ca s-a produs o tradare in randurile lor si ca s-a intrupat unul din Primordialii intunericului. Altii au crezut ca s-a intrupat un Preot al lui **Dumnezeu** (un om desavarsit) despre a carui existenta nu stiau.

Toti si-au dat insa seama ca fiinta care se intrupase in lumea materiala era mai puternica decat tot ce vazusera pana atunci.

Fiinta care se intrupase avea un corp duh (un duh) de o puritate neintalnita pana atunci in cosmos - un corp duh pur si perfect, nemurdarit de pacat. Nu se mai intrupase o astfel de fiinta. Cam asa ar fi trebuit sa se prezinte primul om, Shantiah, daca nu s-ar revoltat. Intr-un mod relativ asemanator se prezenta structura duhurilor Primordialilor Luminii, din prima generatie.

Lucifericii - oameni, ingeri si spirite ale naturii - au fost uimiti si de faptul ca, de la nastere pana la moarte, fiinta perfecta care s-a intrupat in lumea materiala - Preotul lui **Dumnezeu**, asa cum convenisera in cele din urma sa o numeasca - nu a fost ajutata de nici un inger din ierarhia Fiilor Luminii. In jurul lui **Iisus Hristos**, de la nastere pana la moartea prin crucificare, nu a fost prezent nici un Fiu al Luminii, nici un spirit bun al naturii. **Iisus Hristos** s-a manifestat in mod autonom, ca **Dumnezeu** facut om.

Lucifericii erau nedumeriti, mai ales de titulatura pe care a folosit-o **Iisus Hristos**, atunci cand se referea la Sine: **Fiul lui Dumnezeu**.

- Daca esti Fiul lui Dumnezeu, atunci spune sa se faca cutare lucru, sa vedem daca este adevarat, incercau ei sa-L ispiteasca.

Nu pricepeau nici in ruptul capului de ce, avand o putere si o tarie atat de mare, **Iisus Hristos** nu doreste sa stapaneasca, El insusi, lumea. Nu pricepeau nici de ce o fiinta cu o asemenea putere si tarie, nu-i distruge pe ei, pentru a le lua locul.

Fiintele luciferice erau uimite, dar si speriate. Ele rupsesera de mult timp contactul cu **Dumnezeu** si cu fratii lor, Fiii Luminii, astfel ca nu stiau ce se mai pregateste pe nivelurile luminoase ale cosmosului. Abia dupa moartea prin crucificare, fiintele luciferice au inteles ca cel pe care au incercat sa-L ispiteasca in repetate randuri este a doua Persoana a Treimii, Iubirea Nesfarsita, careia oamenii i-au dat numele **Iisus Hristos.**

De asemenea, fiintele luciferice nu au inteles de ce, de-a lungul existentei sale in lumea materiala, **Iisus Hristos** nu a facut uz, in sens negativ, de Puterile Dumnezeiesti. Fiintele luciferice, amagite, ele insele, de propriile lor fapte, nu puteau pricepe faptul ca, fiind **Dumnezeu adevarat din Dumnezeu adevarat**, **Iisus Hristos** nu-si distruge propria Sa creatie.

De fapt, **Dumnezeu** nu s-a manifestat niciodata ca distrugator al propriei Sale creatii. **Dumnezeu** a conferit liberul arbitru tuturor fapturilor create din cosmosul Sau. Distrugerile

succesive, perioadele de nemanifestare si stergerile s-au datorat fapturilor dotate cu liber arbitru, iar nu lui **Dumnezeu**. In momentul in care o faptura din cosmos a ales o alta cale decat cea de a fi impreuna cu **Dumnezeu**, nu a fost distrusa, ci i s-a construit un nou plan cuantic, in care sa locuiasca. Noul plan cuantic nu putea fi decat in acord cu ceea ce a devenit fiinta respectiva - cu sunetul, mirosul si culoarea sa.

De altfel, nici dupa crucificare, **Iisus Hristos** nu a manifestat in sens negativ, Puterile Sale Dumnezeiesti. Nu a dorit acest sa faca lucru in Cosmosul Sau, in fata fiintelor carora, El insusi, le-a conferit liberul arbitru.

Imediat dupa ce sufletele oamenilor (corpurile sufletelor) din iad si din Regatul mortilor vii au inceput sa lumineze si le-a revenit amintirea a toate, toti cei salvati au adus multumiri lui **Dumnezeu Fiul**, care este Iubirea Nesfarsita. Atunci, chiar in adancurile iadului, s-a auzit pentru prima data *Cantarea cea noua.*

Cantarea cea noua a fost compusa chiar atunci de oameni salvati din sclavie. In Cantare era descrisa toata istoria oamenilor, de la inceputuri, pana la eliberarea din sclavie. Tot atunci, fiind continut in cantare, s-a auzit, spus de oamenii din iad, formula ce sta la temelia noii lumi: **"Faca-se Voia Ta precum in ceruri si pe pamant".**

Auzind aceste cuvinte, **Iisus Hristos** i-a intrebat atunci pe oamenii din iad si din Regatul mortilor vii:

- **De ce ati spus aceste cuvinte** ?

Iar ei au raspuns:

- *"Pentru ca, prin Tine, ni s-au deschis ochii si am cunoscut Adevarul. Tu esti Singurul* **Dumnezeu***. Noi suntem mai multi decat cei care doresc distrugerea noastra si a creatiei Tale. Iata-ne, suntem cu totii aici. Invata-ne ce sa facem. De acum inainte vom face dupa Cuvantul Tau"*

Aceasta cerere a fost adresata lui **Iisus Hristos**, la unison, de toti oamenii din iaduri si din Regatul mortilor vii - miliarde si miliarde de fiinte omenesti eliberate din sclavie.

Oamenii care, in acel moment, se aflau in lumea materiala erau doar o particica din totalul oamenilor (sub 0,1 %), oamenii din samanta cea rea formau o alta minoritate (probabil sub 0000000,1%), astfel incat oamenii din iaduri si din Regatul mortilor vii formau majoritatea zdrobitoare.

Astfel, majoritatea zdrobitoare a oamenilor i-a conferit lui **Iisus Hristos** autoritatea si puterea supreme in ceruri si pe pamant. Fireste, ca **Dumnezeu** adevarat, **Iisus Hristos** are Puterea si Autoritatea Suprema (Dumnezeiasca). Dar ca **Dumnezeu** adevarat, **Iisus Hristos**, nu a dorit sa-si foloseasca Autoritatea si Puterea Sa Suprema (Dumnezeiesca) pentru a actiona impotriva celor care aleg raul, prin exercitarea liberului lor arbitru.

Daca **Dumnezeu** si-ar fi exercitate Autoritatea si Puterea Sa Suprema (Dumnezeiesca) totul s-ar fi terminat cu mult timp in urma, chiar in secunda in care s-a razvratit primul inger sau om. Dumnezeu ar fi eliminat tot ce exista, iar apoi ar fi creat un nou cosmos, mult mai frumos, si toate lucrurile ar fi fost bune inaintea Sa. Dar, in acest caz, ar fi actionat impotriva naturii sale - ceea ce este imposibil.

Asadar, conferind puterea si autoritatea lui **Iisus Hristos**, majoritatea zdrobitare a oamenilor s-a pus sub carmuirea si ocrotirea Sa. Atunci s-a format *Adunarea cea mare.*

7. URMA SCAPA TURMA

➢ "Iata mama ta"

Efectele jerfei pe cruce a lui **Iisus Hristos** au fost multiple; ele au provocat transformari la nivelul structurii aurice a oamenilor. Totodata, ele au reverberat de-a lungul si de-a latul cosmosului spiritual, provocand transformari semnificative.

Un rol decisiv in propagarea impulsului lui **Iisus Hristos** l-a avut Fecioarea Maria, a carei metamorfoza aurica petrecuta in ziua cea mai lunga a istoriei umanitatii, a constituit temelia formarii unor noi potentialitati aurice la oamenii viitori.

In acest context, nu trebuie pierdut din vedere faptul ca structura aurica a **Fecioarei Maria** era diferita de cea a celorlalti oameni, prin insusi faptului ca, in urma Imaculatei

Conceptiuni, l-a nascut pe **Iisus Hristos**. Structura fiintiala a **Fecioarei Maria** a ramas impreganta de **Duhul Sfant**.

Transformarea aurica a **Fecioarei Maria** s-a produs in trei etape. Prima etapa a avut loc chiar in secunda crucificarii. In momentul crucificarii Fiului, structura aurica - mai precis, corpul astral - a **Fecioarei Maria** a fost cuprinsa de convulsii. **Fecioara Maria** nu i-a inteles - in mod firesc - pe cei care i-au crucificat Fiul, asa incat corpul ei astral a fost bulversat (la propriu). Totusi, chiar in secunda mortii pe cruce a Fiului, **Fecioara Maria** a avut imensa forta launtrica de a-i ierta pe cei vinovati. In acel moment, instantaneu, **Fecioarei Maria** i s-a format un nou corp astral, diferit de cel avut anterior.

A doua etapa a transformarii **Fecioarei Maria** s-a produs in momentul in care si-a vazut Fiul inviat. In acel moment, din corpul astral transformat s-a format o structura aurica noua - corpul mental superior.

A treia transformare in fiinta aurica a **Fecioarei Maria** s-a produs in acea zi de Rusalii, cand a avut loc pogorarea **Duhului Sfant**, sub forma unor limbi de foc. Atunci, din acelasi corp astral transformat al **Fecioarei Maria**, s-a format corpul spiritual.

Datorita principiului transmiterii informatiei, cele trei mari transformari aurice produse in fiinta **Fecioarei Maria** au devenit *imprintinguri* aurice, ce s-au propagat la toti oamenii care s-au nascut dupa aceea.

Toti oamenii care s-au nascut in lumea materiala dupa acele evenimente cruciale, au dobandit capacitatea de a-si forma, la randul lor, un nou corp astral, un corp mental superior si un corp spiritual. Aceste structuri aurice pot fi formate de fiecare om in parte, in urma experimentarii (trairii) celor trei sentimente pe care, in momentele respective, le-a avut **Fecioara Maria**: iertarea, speranta si credinta.

La fel cum **Iisus Hristos** a rascumparat, prin Jerfa sa, pacatul lui Adam, devenind Noul Adam, **Fecioara Maria** a rascumparat pacatul Evei, devenind Noua Eva - Noua Mama a tuturor oamenilor.

Ultimele cuvinte pe care **Iisus Hristos** le-a rostit pe cruce, adresate **Fecioarei Maria**, apoi Ucenicului pe care-L iubea, par sa fi fost fost legate chiar de aceste evenimente extrem de importante:

- **Femeie, iata fiul tau.**

- Iata <u>mama</u> ta.

Apoi a adaugat:

- **Mi-e sete.**

Cand i-au dus buretele imbibat cu otet la gura, **Iisus Hristos** a rostit ultimul cuvant:

-S-a sfarsit.

Expresia **"s-a sfarsit"** era folosita cu precadere in tranzactiile comerciale ale vremii, cu sensul *"datoria a fost platita in intregime" (in* traducerea Evangheliilor in limba greaca, s-a folosit termenul *tetelestai,* care are acelasi sens).

Prin **Iisus Hristos**, pretul de rascumparare a fost platit in intregime, iar **Fecioara Maria** a devenit Mama tuturor oamenilor.

➢ Efectele jertfei pe cruce

Formarea, prin intermediul **Fecioarei Maria**, a unui nou tip de corp astral, a unui nou tip de corp mental superior si a unui nou tip de corp spiritual, reprezinta primul efect important al jerfei lui **Iisus Hristos**.

Al doilea efect important l-a constituit aparitia plaselor mesianice (corpul haric al plaselor mesianice). Corpul haric al plaselor mesianice s-a format, pentru prima data, in acea zi de Rusalii, in care **Duhul Sfant** s-a pogorat, sub forma unor limbi de foc, asupra **Fecioarei Maria** si asupra Apostolilor. Prin activitatea ulterioara a Apostolilor, a devenit posibil ca plasele mesianice sa se formeze instantaneu, dupa principiul transmiterii informatiei, la toti oamenii care rostesc, cu voce tare, nu in gand, Numele lui **Iisus Hristos.**

A treilea efect important al jertfei pe cruce s-a produs la nivelul sufletelor tuturor oamenilor care s-au nascut dupa aceea - atat la nivelul planului cuantic al sufletului, cat si la nivelul corpului sufletului.

Inaintea jertfei lui **Iisus Hristos**, planul cuantic sufletesc personal al fiecarui om era aproape inaccesibil. Oamenii, datorita incarcaturii aurice nefaste, nu mai puteau patrunde, in timpul somnului, in propriul lor plan cuantic sufletesc. Intre planul cuantic personal si corpul sufletului se crease o diferenta vibratorie imensa. Inaintea erei crestine, oamenii aveau alte tipuri de vise decat in ziua de astazi. Dupa ce adormeau, majoritatea oamenilor intrau intr-o letargie cetoasa, presarata cu vise influentate de zeul luciferic la care aderasera. Dupa jertfa lui **Iisus Hristos**, planul cuantic sufletesc personal a devenit accesibil, in sensul ca, corpul sufletului a putut patrunde in el, in timpul somnului. De atunci, exista al treilea tip de vise.

Al patrulea efect important al jerfei pe cruce a lui **Iisus Hristos**, poate fi raportat la activitatea Fiilor Luminii, care au primit noi insarcinari de ocrotire a oamenilor intrupati.

Dupa jertfa pe cruce a lui **Iisus Hristos**, a fost reluata, dupa foarte mult timp, activitatea Fiilor Luminii, incepand cu ingerii ocrotitori personali - Ingerii pazitori, Ingerii Veghetori si Inainte-mergatorii (spiritele bune ale naturii). Totodata, s-a intensificat activitatea Principilor ocrotitori: Ingerul Mihail, Ingerul Gabriel, Ingerul Rafael, Ingerul Uriel, Ingerul Mortii.

Totodata, s-au stabilit o serie de ceremonii si ritualuri, care sa se faca oamenilor intrupati cu diferite ocazii ale existentei cotidiene: nasterea, ziua Ursitorilor, botezul, casatoria, moartea. Toate aceste ceremonii si ritualuri se fac, in lumea eterica, de catre Fiii Luminii. S-a stabilit, de asemenea, ca fiecare om trebuie protejat, imediat dupa moarte, pentru a nu-i fi furat corpul sufletului. Rolul principal in aceasta operatiune a revenit Ingerului Mihail si Ostirii sale.

Fireste, toate aceste ceremonii nu se faceau inainte jerfei pe cruce a lui **Iisus Hristos**. Toate ceremoniile stabilite la inceputul erei crestine - pe care le-am descris in mod succint in paginile anterioare - au rolul de a contracara actiunile fiintelor luciferice. Inainte de jertfa lui **Iisus Hristos**, oamenii intrupati nu erau aparati de nimeni, nici in timpul existentei intrupate, nici dupa momentul mortii, astfel ca nu aveau nici cea mai mica sansa sa iasa din circuitul nefast al sclaviei.

Al cincelea efect important al jertfei lui **Iisus Hristos** a fost aparitia lumii astrale actuale. Actuala lume astrala s-a format pe fondul transformarii Regatului mortilor vii.

➢ Aparitia lumii astrale

Imediat dupa eliberarea tuturor oamenilor din sclavia mortii sufletesti, Regatul mortilor vii si-a incheiat existenta. In locul sau a aparut lumea astrala. Lumea astrala nu este altceva decat vechiul Regat al mortilor vii, transformat de jertfa lui **Iisus Hristos**.

Doar o mica portiune din vechiul Regat al mortilor vii a continuat sa dainuie in vechea forma: acesta este ceea ce numim astazi regiunea infraeterica - locul in care, o perioada de timp dupa moartea trupeasca, locuiesc fantomele ratacitoare, strigoii si stafiile.

De fapt, transformarea cosmosului s-a petrecut extrem de repede: mortii vii nici nu au apucat sa inteleaga ce se intampla cu ei, ca s-au trezit intr-o lume diferita de cea in care supravietuisera in mod larvar - intr-o lume luminoasa, in care pastrau amintirea a toate. Aceasta este lumea luminoasa, adica astrala.

Intr-un fel, s-ar putea spune ca mortii vii au schimbat planurile cuantice, ca s-au mutat in lumea astrala, dar acest fapt este adevarat doar pe jumatate. Mortii vii au ramas in acelasi plan cuantic, care s-a transformat - a devenit altceva. In fond, este vorba despre o senzatie subiectiva: in momentul in care sufletele s-au luminat, s-a luminat si lumea in care se aflau. Mortii s-au apropiat astfel de Lumina (de planul cuantic al Luminii lui **Dumnezeu**), formand o noua lume - un nou palier cuantic.

Lumea astrala este o lume intermediara, de forma unei sfere imense. Imediat dupa formarea lumii astrale, **Iisus Hristos** a pus in ea Efigia Sa: crucea. Astfel, lumea astrala este strabatuta de doua linii divine. Prima linie divina este verticala, iar a doua linie este orizontala. Impreuna, cele doua linii divine formeaza o cruce imensa - care reprezinta Efigia lui **Iisus Hristos**. Toti

oamenii care, de doua mii de ani, ajung in lumea astrala, sufera influenta Efigiei lui **Iisus Hristos**, iar la intruparea in lumea materiala se incarca auric in mod specific.

Lumea astrala este o lume intermediara, situata intre lumea infraeterica si planul cuantic al Luminii lui **Dumnezeu**, in care se afla Locuinta lui **Dumnezeu** (Palatul si Scaunul de Domnie).

Imediat dupa formarea sa, lumea astrala era intr-un stadiu incipient. Ea s-a structurat apoi in mai multe paliere cuantice, in functie de calitatea oamenilor care au populat-o - in functie de calitatea corpurilor duh ale oamenilor care au trecut prin poarta mortii.

Actualmente, in functie de calitatea - sunetul, mirosul si culoarea - corpurilor duh ale oamenilor, lumea astrala este formata din opt paliere cuantice. Primul palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea metalului topit. Al doilea palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea visinie. Al treilea palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea maronie. Al patrulea palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea rosie. Al cincelea palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea portocalie. Al saselea palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea galbena. Al saptelea palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea aurie. Al optulea palier este ocupat de oamenii ale caror corpuri duh au culoarea albastra.

In primele trei paliere cuantice locuiesc doar oamenii care vin pentru prima oara la intrupare in lumea materiala, dupa ceremonia de intrare prin poarta alfa. In celelalte planuri cuantice locuiesc ceilalti oameni, in functie de calitatea corpurilor lor duh.

Deasupra tuturor acestor paliere cuantice ale astralului, ocupate aproape in exclusivitate de oameni, se afla planul cuantic al Luminii lui **Dumnezeu** - acolo unde se afla Locuinta lui **Dumnezeu**. Aici ar trebui sa locuiasca oamenii cu corpuri duh de culoare alba (argintie) - oamenii deveniti Preoti ai lui **Dumnezeu**. Totusi, actualmente, oamenii din aceasta categorie nu exista, astfel ca, in planul cuantic al Locuintei lui **Dumnezeu** - care este un plan cuantic infinit -, se manifesta doar **Dumnezeu Tatal** si o parte din Ingerii Sai, Fiii Luminii.

Pentru a veni in lumea eterica din planul cuantic al Luminii lui

Dumnezeu, Ingerii din ierarhia Fiilor Luminii nu trebuie insa sa treaca prin cele opt subpaliere ale lumii astrale. Ei au o cale mai scurta; aceasta este Poarta 1, care se formeaza la nivelul lumii eterice. Prin Poarta 1, nu pot trece decat Ingerii din ierarhia Fiilor Luminii si oamenii care vin sau pleaca de la intrupare.

➢ Spargerea iadurilor

Iadurile sunt gauri de vierme, de forma unor palnii, care fac legatura dintre planul material si planurile cuantice ale lumilor luciferice. Ele s-au format in urma faptuirii raului de catre oameni, in lumea materiala.

Formate, la inceput, prin aportul primului om care a facut raul, iadurile s-au extins datorita puterii si tariei oamenilor care au ajuns acolo. Iadurile sunt lumi aflate in continua expansiune cuantica. Cu cat au patruns in iaduri mai multi oameni, cu atat acestea au devenit mai vaste - mai extinse din punct de vedere spatial.

Imediat dupa jertfa pe cruce a lui **Iisus Hristos**, marea majoritate a gaurilor de vierme denumite iaduri si-a incheiat existenta, datorita faptului ca n-au mai existat suflete omenesti care sa le alimenteze cu energie - cu putere si tarie. La randul lor, Primordialii intunericului, oamenii din samanta cea rea, Dree, ingerii luciferici si Lorehh, spiritele rebele ale naturii s-au refugiat in planurile cuantice luciferice. Planurile cuantice ale fiintelor luciferice nu trebuie confundate cu iadurile, care doar fac legatura, ca niste tunele, intre planul material si acestea.

Totusi, chiar si dupa jerfa pe cruce a lui **Iisus Hristos**, au mai ramas cateva gauri de vierme numite iaduri, datorita faptului ca au existat fiinte omenesti si ingeresti care, prin exercitarea liberului arbitru, au decis sa ramana acolo. Din 76 cate existau initial, dupa jerfa pe cruce a lui **Iisus Hristos**, au ramas doar 14 gauri de vierme denumite iaduri. In anul 1900 al erei crestine, mai existau doar 12.

Fireste, si in era crestina, oamenii care au ales sa faca iarasi

raul in lumea fizica - si acestia nu sunt putini - au ajuns tot in iad, in una din gaurile de vierme ramase in functiune. Actualmente, in era deschisa de **Iisus Hristos**, in gaurile de vierme ale iadului, ajung doar trei mari categorii de oameni.

Prima categorie este formata din acei oameni caldicei, carora li se confera cununi, peceti, sigle, podoabe de catre Fiii Luminii si abuzeaza de ele, facand raul. In aceasta categorie intra foarte multi dintre oamenii care, in viata publica, au primit anumite functii - inclusiv cele politice - de care au abuzat, asuprind oamenii pe care ar fi trebuit sa-i protejeze.

A doua categorie este formata din oamenii care, pentru a se imbogati foarte repede, au adus stricaciuni creatiei: au distrus paduri sau medii ecologice, au incendiat etc.

A treia categorie este formata din oamenii care si-au facut dreptate cu mainile lor si s-au razbunat pe semenii lor, intr-un fel ori in altul.

In prezent, la fel ca in trecut, oamenii scapa foarte greu din iad, datorita faptului ca acolo le lipseste amintirea a toate. Totusi, in prezent, iesirea - evadarea - unui om din iad se produce mult mai repede decat in trecut. In era crestina, evadarea unui om din iad se realizeaza prin mai multe modalitati de actiune decat in trecut.

Prima modalitate are la baza activitatea invatatorilor din iad. Actuamente, in iad, exista mai multi invatatori decat in trecut. Dupa modelul celor din trecut, invatatorii actuali educa oamenii pentru a deveni suflete luminoase. In prezent, multi oameni, deveniti victime ale opresiunii in lumea materiala, aleg ca, dupa moarte, sa coboare in iad pentru a indeplini functia de invatator. Unii dintre ei sunt foarte puternici - au o vointa foarte mare -, astfel ca activitatea lor in iad este eficienta, dar si dramatica.

A doua modalitate de evadare din iad, care este specifica erei crestine, are ca fundament ritualul Bisericii crestine din Sambata mortilor. In cazul in care sunt pomeniti (pe numele de botez) in Sambata mortilor, multi oameni aud Chemarea Iubirii si ies singuri din iad. Ei regasesc singuri poarta de iesire din iad cu ajutorul **Duhului Sfant**, care formeaza o Cale luminoasa, denumita Asis.

A treia modalitate de iesire a oamenilor din iad are la baza principiul care ar putea fi denumit - deloc peiorativ - urma scapa turma. Acest principiu se bazeaza pe existenta unor legaturi

energetice intre formele umanoide din cadrul seriilor de 17 individualitati, create la inceputuri de catre **Dumnezeu**. Acest principiu a intrat in functiune abia dupa jerfa lui **Iisus Hristos** si dupa formarea lumii astrale.

Dupa cum s-a mentionat, la inceputuri, **Dumnezeu** a creat formele corpurilor duh ale oamenilor in serii de catre 17. Desi fiecare om este unic, intre formele corpurilor duh ale individualitatilor ce formeaza o serie de 17, au loc influente energetice dupa principiul vaselor comunicante. Influentele energetice nu se produc intre spiritele ori intre corpurile lor duh, ci intre forma corpurilor duh - intre *forma de forma.*

Sa exemplificam: sa spunem ca, dintr-o serie de 17, unii se afla in astral, altii se afla intrupati in lumea materiala, altii se afla in iad. Sa spunem ca, dintr-o serie de l7, se afla in lumea materiala 5 oameni; alti 7 oameni se afla in lumea astrala, iar 5 se afla in iad - in una din cele 12 gauri de vierme existente astazi. Cei 5 oameni care se afla in lumea materiala atrag, prin influxuri energetice, pe baza principiului vaselor comunicante, pe cei 5 care se afla in iad. La randul lor, cei 5 din lumea materiala sunt in legatura directa cu cei 7 care se afla in lumea astrala. Astfel, se realizeaza un circuit energetic intre formele corpurilor duh ale tuturor celor 17 oameni, care formeaza o serie. Cei 7 oameni din lumea astrala ii sprijina energetic pe cei 5 oameni din lumea materiala, care, inconstient, mai ales in timpul somnului, ii influenteaza pe cei din iad. Datorita influentelor energetice, treptat, celor 5 din iad le revine amintirea a toate si pot regasi Calea ce duce spre lumina.

Direct din lumea astrala nu este posibila influentarea celor din iad. In mod necesar, din seria celor 17, trebuie sa existe un om intrupat - un capat de pod, un releu de transmitere - prin care sa se realizeze aceasta influentare subtila.

Intotdeauna, cel care dirijeaza cu adevarat aceasta influentare energetica intre *forma de forma* a corpurilor duh este Ingerul Veghetor de suflet al omului din lumea materiala, care creeaza culoare specifice prin care circula influentele energetice.

Acest procedeu de iesire din iad, folosit cu mult succes in prezent, a fost folosit in premiera dupa jerfa lui **Iisus Hristos** - intre anul 50 si anului 100 al erei crestine. In acele timpuri de inceput ale crestinismului, cand inca ramasesera 14 gauri de

vierme, s-a purces la o atenta dirijare a nasterilor - a intruparii oamenilor.

Astfel, chiar in prima perioada de dupa crucificarea lui **Iisus Hristos**, au avut prioritate la intrupare oamenii care devenisera cap de serie - cei mai buni din cei 17. Acesti oameni, care, odinioara, erau ultimii din ... turma, victime ale opresiunii si ale sclaviei luciferice, s-au intrupat foarte rapid in lumea materiala, astfel ca i-au influentat pe cei care inca mai erau in iaduri. Sufletele celor din iaduri au inceput sa lumineze, astfel ca au gasit calea spre lumina.

Fireste, cei care evadeaza direct din iad nu pot ajunge direct in lumea astrala, fiind incompatibili energetic cu aceasta. Astfel ca se intrupeaza aproape imediat in lumea materiala.

Dar, in momentul intruparii in lumea materiala, toti acesti oameni beneficiaza de influenta lui **Iisus Hristos**, astfel ca eventualitatea revenirii lor in iad, dupa moarte - asa cum se intamplase in epocile anterioare - a devenit din ce in ce mai mica.

8. ADUNAREA CEA MARE

➢ Formarea Trupului de slava

In cele trei zile cat a stat in iad si in Regatul mortilor vii, **Iisus Hristos** S-a manifestat in Duhul sau Dumnezeiesc - in corpul duh originar, de culoare argintie.

Pe tot parcursul celor trei zile, Duhul lui **Iisus Hristos** a suferit o transformare semnificativa. In urma luarii asupra Sa a

tuturor nedreptatilor suferite de oameni inca de la facerea lumii, Duhul Sau a fost acoperit cu o energie care are o culoare asemanatoare metalului topit - culoarea aramei, asemanatoare cu cea a soarelui la rasarit. Acesta a fost prima etapa a formarii Trupului de slava al lui **Iisus Hristos**. Etapa a doua s-a desfasurat cand Duhul lui **Iisus Hristos** a revenit, la sfarsitul celor trei zile petrecute in iad, in propriul sau mormant, acolo unde se afla trupul infasurat in giulgiu.

In mormant a avut loc marea taina a invierii trupului fizic al lui Iisus Hristos. Corpul duh Dumnezeiesc al lui Iisus Hristos, si-a reluat trupul, L-a inviat si s-a manifestat prin intermediul sau. In urma simbiozei dintre corpul duh, corpul sufletului si trupul fizic, s-a format Trupul de slava al lui Iisus Hristos.

Fiind alcatuit pe baza corpului fizic inviat al lui **Iisus Hristos**, se poate spune ca Trupul de slava este material. De fapt, Dumnezeirea este prezenta atat in trupul fizic, cat si in Duhul lui **Iisus Hristos**. Cu toate ca este material, Trupul de slava al lui **Iisus Hristos** este invizibil; el este format dintr-o materie ce are la baza o energie diferita de cea care sustine lumea materiala.

Din momentul invierii, Trupul de slava al lui **Iisus Hristos** s-a acoperit cu toti oamenii din Terra aurica - trecuti, prezenti si viitori. Intr-un fel, se poate spune ca sufletele tuturor oamenilor s-au proiectat energetic (holografic) la nivelul Trupului de slava al lui **Iisus Hristos**. Din momentul in care sufletele oamenilor s-au proiectat energetic la nivelul Trupului de slava, **Iisus Hristos** a devenit Domnul sufletelor din Terra aurica. De 2000 de ani, cand se naste sau moare fizic un om, el se naste si moare *intru* **Hristos**. Astfel, **Iisus Hristos** a luat asupra Sa pacatele oamenilor.

Ca proiectie la nivelul Trupului de slava, fiecare om este reprezentat printr-o steluta. Unii oameni s-au proiectat energetic in zona picioarelor, altii s-au proiectat in zona braului, altii - mult mai putini - in partea superioara.

In ziua de astazi, Trupul de slava al lui **Iisus Hristos** este acoperit cu trei mari categorii de oameni: neinitiatii, mangaietorii si luptatorii (cei care actioneaza in lumea materiala, in sensul valorilor cresine). Neinitiatii sunt reprezentati prin culoarea metalului topit; locul lor este in zona inferioara a Trupului de slava. Mangaietorii sunt reprezentati in

zona trunchiului si a braului, iar luptatorii in zona superioara a Trupului de slava.

Tot in momentul formarii depline a Trupului de slava, pentru toti oamenii s-a deschis planul cuantic personal al Sufletului lui **Iisus Hristos**. In planul cuantic personal al Sufletului lui **Iisus Hristos**, oamenii pot patrunde in timpul somnului, cu propriul lor corp sufletesc (cand pot avea al patrulea tip de vis).

Toti oamenii care, de-a lungul secolelor, l-au recunoscut pe **Iisus Hristos** ca Domn si care si-au proiectat sufletul in Trupul Sau de slava, formeaza **Adunarea cea mare** a Sufletului lui **Iisus Hristos**.

Adunarea cea mare este astazi formata doar din oameni care se afla in lumea materiala. Cand trec in lumea de dincolo, oamenii nu mai au corpuri ale sufletului, dar nu dispar, ca proiectie, din Trupul de slava al lui **Iisus Hristos**. Ei raman acolo in mod potential, pana ce revin in trup material.

Adunarea cea mare a Sufletului lui **Iisus Hristos** s-a coagulat treptat, pe parcursul unei perioade destul de lungi. Bazele au fost puse in momentul in care oamenii sclavi au fost eliberati din iaduri si din Regatul mortilor vii, dar inaugurarea "oficiala" a avut loc putin mai tarziu, in momentul asasinarii Apostolului Stefan - primul martir crestin. Prin moartea sa, Apostolul Stefan a deschis, de facto, Adunarea cea mare.

La inceput, imediat dupa inviere, Trupul de slava al lui **Iisus Hristos** era acoperit aproape integral cu o pelicula energetica de culoarea metalului topit - reprezentarea holografica a tuturor sufletelor de oameni, care, in acel moment, erau neinitiati. In primele secole crestine, din acest punct de vedere, toti oamenii erau neinitiati. Dupa aproximativ 500 de ani, sufletele oamenilor s-au transformat, datorita faptului ca au patruns in mod repetat, in timpul somnului, in Lumea Sufletului lui **Iisus Hristos** - in planul Sau cuantic sufletesc -, in Adunarea cea mare. De fapt, patrunzand in Adunarea cea mare, oamenii au parte de o noua forma de initiere; aceasta initiere se face individualizat, cu fiecare om in parte, personal, de catre **Iisus Hristos**.

In urma initierii treptate a oamenilor, s-au format celelalte doua categorii: mangaietorii si luptatorii. Datorita inmultirii mangaietorilor si a luptatorilor, partea superioara a Trupului de slava a dobandit treptat culoarea argintie, asemanandu-se oarecum cu culoarea originara pe care o avea Duhul lui **Iisus**

Hristos inainte de coborarea in iad.

Ultima transformare cromatica a Trupului de slava s-a produs in jurul anului 1900. Actualmente, Trupul de slava al lui **Iisus Hristos** emite doua luminozitati distincte: in partea inferioara a trupului emite o luminozitate de culoarea metalului topit, iar in partea superioara emite o luminozitate argintie. Privite de la departe, cele doua luminozitati formeaza culoarea aurie, asemanatoare cu flacara unei lumanari.

Adunarea cea mare reprezinta modelul formarii sistemului democratic in lumea materiala. Adunarea cea mare functioneaza pe baza unei majoritati simple. Daca o fiinta omeneasca doreste sa faca ceva, spune tuturor celorlalti oameni in Adunarea cea mare, iar daca jumatate plus unu sunt de acord, poate sa aplice in lumea materiala. **Iisus Hristos** nu intervine in nici un fel in procesul decizitional al sufletelor oamenilor. Aceasta procedura se desfasoara in timpul somnului, in acel minut in care oamenii patrund in planul cuantic al Sufletului lui **Iisus Hristos**.

Acest sistem a fost introdus imediat dupa moartea apostolului Stefan si a fost perpetuat neabatut. La orice problema importanta ce priveste umanitatea, sunt intrebati - in mod democratic, dupa cum spunem noi astazi - toti oamenii din Adunarea cea mare.

Fireste, singurii care nu pot intreba sau raspunde sunt oamenii de culoarea metalului topit (aici este vorba despre culoarea corpului sufletului, nu a corpului duh), care nu sunt constienti in planul cuantic al Sufletului lui **Iisus Hristos**. Ei simt o pace profunda cand patrund acolo in timpul somnului, dar nu sunt constienti.

➢ Transmiterea luminii harice

Scopul principal al lui **Iisus Hristos** este salvarea oamenilor si spargerea iadurilor; in schimb, scopul lucifericilor este formarea de sclavi si spargerea cerurilor.

Iisus Hristos doreste ca toti oamenii sa nu mai fie sclavi, pentru a alege calea, in deplina cunostinta de cauza, prin exercitarea liberului arbitru. Nu **Iisus Hristos** alege pentru oameni sau ii obliga la o alegere. **Dumnezeu** nu are nevoie de zombi. **Iisus Hristos** actioneaza pentru ca fiecare fiinta omeneasca sa se elibereze din sclavie, pentru a alege singur calea, fara a fi amagit de nimeni. **Iisus Hristos** doreste ca fiecare om sa cunoasca Adevarul - Adevarul cu privire la **Dumnezeu** si cu privire la sine insusi - si sa decida in consecinta. Pentru indeplinirea acestui scop, **Iisus Hristos** arata fiecarui om in parte, calea ce duce la abolirea sclaviei si la cunoasterea Adevarului.

- Cunoscand Adevarul veti fi liberi, a spus **Iisus Hristos** tuturor oamenilor din Terra aurica, iar acest indemn nu trebuie interpretat ca o figura de stil, ci intr-un mod extrem de concret.

Pentru indeplinirea acestui scop, **Iisus Hristos** a actionat atat la nivelul lumii de dincolo, cat si la nivelul lumii materiale - la nivelul istoriei. Primii oameni care au participat, in lumea materiala, in mod direct, la indeplinirea acestui scop, au fost Apostolii.

Dupa inviere, **Iisus Hristos** Cel Viu in Trupul de slava a fost vazut, pentru prima oara, de femeile care venisera la mormant. In prima faza, doar femeile, datorita sensibilitatii lor, au fost capabile sa-L vada, in Trupul de slava, pe **Iisus Hristos**. Dupa aceea, L-au vazut Apostolii. Imediat dupa inviere, nu a fost posibil ca vreo fiinta omeneasca sa-L atinga pe **Iisus Hristos** Cel Viu in Trupul de slava. Putin mai tarziu, cand structura Trupului de slava a fost definitivata, **Iisus Hristos** a fost chiar pipait de catre apostolul Toma.

Evenimentul cel mai important s-a produs insa in ziua pogorarii **Duhului Sfant**, cand s-a manifestat pentru prima data corpul haric al plaselor mesianice - darul lui **Iisus Hristos** pentru toti oamenii. In ziua cincizecimii - Rusaliile - a avut loc pogorarea **Duhului Sfant** asupra **Fecioarei Maria** si a Apostolilor, care, din acel moment, in afara faptului ca au inceput sa vorbeasca "in limbi", au cunoscut, la randul lor, in mod direct, Adevarul. Cunoscand Adevarul, au devenit liberi. Totodata, ei au dobandit anumite puteri sufletesti - echivalente siddhisurilor.

Aflat in Trupul de slava, **Iisus Hristos** le-a vorbit Apostolilor

Sai despre ceea ce vrea sa faca in continuare. In scurt timp, apostolii au fost copti pentru a se risipi in cele patru zari si pentru a propovadui Cuvantul lui **Dumnezeu**.

Activitatea Apostolilor a avut un scop vazut si un scop nevazut. Scopul vazut a fost propovaduirea Cuvantului lui **Dumnezeu**, iar scopul nevazut a constat in propagarea plaselor mesianice la neamuri. Prin Apostoli s-au stabilit bazele difuziunii aurice a mostenirii lui **Iisus Hristos** in teritoriilor locuite de neamuri. Totodata, prin formarea primelor comunitati crestine, s-au pus bazele formarii unui echilibru auric planetar, pe baza complementaritatii Thent Thint - echilibrul putere mare-putere mica. **Iisus Hristos** este Puterea mare (Puterea Suprema), iar oamenii, puterea mica.

Un impuls foarte important in difuziunea crestinismului s-a produs in momentul in care s-au intrupat primii oameni care au fost eliberati din iad. In momentul intruparii lor, a inceput noul ev crestin si s-au pus temeliile noii lumi. Oamenii din aceasta categorie, care au atins maturitatea cam la cincizeci de ani dupa crucificarea lui **Iisus Hristos**, au dus mai departe mostenirea Sa.

Atunci cand, imediat dupa crucificare, a coborat in adancurile iadului si ale Regatului mortilor vii, **Iisus Hristos** a ales, prin atingere directa, cele mai napastuite suflete de oameni, care aveau la activ cele mai lungi perioade de sclavie in iaduri. Acestia au devenit **Cei alesi.** In locul unde au fost atinsi de catre **Iisus Hristos**, corpul sufletului Celor alesi a inceput sa lumineze. Unii au fost atinsi pe picior, altii au fost atinsi pe trunchi, altii in regiunea umarului sau in regiunea capului. Numarul total al Celor alesi a fost de aproximativ 120000 (dupa alte surse, 125000 sau 128000).

Majoritatea Celor alesi au fost, in timpurile antecrestine, sclavi de prima marime in iaduri, in Regatul mortilor vii sau in lumile luciferice. Unii au fost, in decursul existentelor fizice, mari preoti sau mari initiati in templele zeilor falsi. De fapt, ei cunoasteau cel mai bine dintre toti oamenii caile de manifestare ale raului si modalitatile prin care se manifestau zeii falsi. Toti Cei alesi au avut, la nivelul corpului sufletului, cel putin trei peceti de sclavi ai zeilor luciferici. Cei alesi sunt numiti vilvi de catre fiintele din lumea eterica.

Vilvii au fost, asadar, primele fiinte omenesti provenite din

vechile iaduri, care s-au incarnat in lumea materiala, dupa crucificarea lui **Iisus Hristos**. Ei au atins maturitatea chiar in perioada in care Apostolii erau pe cale de a parasi lumea fizica. Datorita faptului ca au fost atinsi de catre **Iisus Hristos**, vilvii au fost capabili sa cunoasca Adevarul si dupa ce s-au intrupat in lumea materiala. Mai mult decat atat: majoritatea dintre ei au devenit clarvazatori - il puteau vedea in mod direct pe **Iisus Hristos** in Trupul de slava.

Intre clarvazatorii vilvi si cei din epocile anterioare era o legatura foarte stransa, dar si o imensa diferenta. De fapt, se poate spune ca erau cam aceleasi persoane; in existentele anterioare, vilvii fusesera clarvazatori, preoti sau initiati ai templelor luciferice. Inaintea invierii lui **Iisus Hristos**, vilvii au fost acei initiati sau clarvazatori ai templelor, despre care vorbesc vechile scrieri sacre. Totusi, in perioada respectiva, ei erau influentati auric doar de catre zeul luciferic - "patronul" templului in care avusese loc initierea -, astfel ca puteau vedea doar "curtea" sa de zei mai mici si subplanurile sale cuantice, fiind convinsi ca vad totul. Ei nu puteau sa vada nici macar planurile cuantice ale zeilor luciferici ce controlau auric alte temple.

De aici rezulta diferenta imensa dintre vilvi si vechii clarvazatori, cu toate ca erau cam aceleasi persoane in existente si conditii diferite. Spre deosebire de vechii clarvazatori, vilvii puteau sa vada totul - puteau sa vada toate planurile cuantice si toate "curtile" de fiinte ingeresti, spirite ale naturii si oameni primordiali. Ei cunoasteau intregul Adevar, nu doar portiuni din el, precum in trecut. Vilvii au fost singurele fiinte omenesti din istoria erei crestine, care au avut amintirea a toate. Ei stiau totul si aveau puteri fiintiale mari.

Vilvii au largit caile crestinismului dupa disparitia fizica a apostolilor. Multi dintre ei au devenit martiri. Se poate spune ca vilvii au fost Educatorii umanitatii in primele secole crestine, manifestand in lumea materiala impulsul lui **Iisus Hristos**. Ei au facut, pe un alt plan, ceea ce au facut Primordialii Luminii in ciclurile cosmice anterioare.

La fel ca Apostolii, vilvii au jucat in lumea fizica rolul de relee pentru Thent-Thintul lui **Iisus Hristos**. Prin ei, Puterea mare (Puterea Suprema), care este **Iisus Hristos**, a echilibrat puterile mici, care sunt oamenii. In epoca respectiva, prin dispunerea

vilvilor in lumea fizica, noxele emise de oameni in lumea materiala au fost echilibrate de Puterea lui **Iisus Hristos**.

Epoca vilvilor a durat cam cinci sute de ani; unii dintre ei, in functie de conjuncturi, au continuat sa se intrupeze pana prin anul 800. Dupa anul 800, vilvii s-au intrupat in continuare, la fel ca ceilalti oameni, dar au renuntat la clarvedere si la amintirea a toate, in decursul existentei intrupate. Ei au devenit oameni obisnuiti, care s-au intrupat periodic in lumea materiala, la fel ca ceilalti oameni.

Totusi, in epocile urmatoare, foarte aproape de epoca noastra (cam dupa anul 1500 si, in special, dupa anul 1900), cand s-au intrupat iarasi in lumea materiala, vilvii au adus in lume o noua capacitate: intuitia, care are la baza discernamantul intre bine si rau, fara a fi clarvazator. De fapt, vechea lor clarvedere s-a transformat intr-o noua capacitate sufleteasca: intuitia. Astfel vilvii au devenit intuitivii din epoca moderna.

Dupa anul 500/800, locul vilvilor a fost luat de o alta categorie de oameni. Oamenii din aceasta categorie sunt numiti *sempti* - clarvazatori. La origine, toti semptii au fost oameni obisnuiti. Totusi, semptii nu au nimic de-a face cu vilvii. Sempti nu sunt vilvi intr-o alta intrupare. Multi sempti au devenit clarvazatori in urma unor accidente ori in urma unor evenimente dramatice (mai ales categoria de sempti numita *sepraute saman* - in traducere, martori).

Clarvederea semptilor, la fel ca si a vilvilor ce i-au precedat, este totala: ei vad totul si au amintirea a toate. Semptii sunt capabili sa vada in cronica akasha toate evenimentele trecutului, dupa cum pot vedea structura aurica umana in cele mai mici detalii. Semptii il pot vedea pe **Iisus Hristos** in Trupul de slava, dupa cum ii pot vedea pe ingeri - atat pe Fiii Luminii, cat si pe Fiii intunericului.

De-a lungul unei existentei intrupate, multi oameni obisnuiti au capacitatea potentiala de a deveni sempti. Daca nu isi dezvolta corespunzator potentialitatile, ei raman oameni obisnuiti. De fapt, din punctul de vedere al caracteristicilor fizice, psihice si intelectuale, sempti sunt cei mai banali oameni. Epoca sempti-lor s-a desfasurat incepand din jurul anului 500 sau 800 si pana in prezent. Ea va continua si in viitor, cand vor exista tot mai multi sempti.

Nici vilvii, dar nici sempti nu trebuie confundati insa cu acei clarvazatori sau initiati moderni care nu au la baza o initiere de tip crestin. Majoritatea acestora sunt afiliati unor Centre de putere ce apartin fie fiintelor luciferice, fie altor entitati. Acesti clarvazatori vad doar ceea ce le permite structura lor aurica, care este in rezonanta energetico-informationala cu cea a zeilor lor, fara a cunoaste totul. Ei nu cunosc Adevarul in totalitatea sa.

Ultima treapta a evolutiei oamenilor sub impulsul lui **Iisus Hristos** va fi cea de *sahain -* oamenii care vor fi, in acelasi timp, intuitivi spirituali si clarvazatori. Totusi, sahainii nu exista in prezent; ei vor apare, candva, in viitor.

Sahainii vor fi acei oameni care vor avea activata chakra inimii - shainiah. In momentul activarii chakrei inimii, sahainii vor deveni instantaneu clarvazatori si vor cunoaste Adevarul.

➢ Noile Centrele de Putere

Dupa cum s-a mentionat, inainte de crucificarea lui **Iisus Hristos**, s-au format mai multe Centre de Putere. Centrele de Putere nu sunt situate la nivel fizic, ci la nivel eteric. Ele doar corespund, ca proiectie, cu un loc delimitat precis, din planul material.

Centrele de Putere sunt locuite de fiinte ingeresti si de fiinte omenesti decorporate. Calitatea aurica, energetica si spirituala a unui Centru de Putere este data de caracteristicile - puterea si taria - fiintelor ingeresti sau omenesti afiliate.

Primul Centru de Putere - Centrul de Putere al Luminii sau al Binelui - a fost format inca de la inceputul celui de-al treilea ciclu cosmic, sub indrumarea directa a Primordialilor Luminii si a lui Adam fizic. El a fost populat la inceput de Primordialii Luminii si de oamenii generatiei a treia, care formau samanta cea buna. Ulterior, dupa retragerea Primordialilor Luminii, a fost populat de oamenii generatiei a treia si a patra, care formau samanta cea buna. Ei erau in contect direct cu ingerii din ierarhia Fiilor

Luminii.

De-a lungul celui de-al treilea ciclu, locul Centrului de Putere al Luminii a fost situat in tinuturile dobrogene. Ulterior, in ciclul al patrulea, s-au format mai multe filiale, in diferite locuri ale lumii. Dupa marea stergere, Centrul de Putere al Luminii si filialele sale au fost ocultate.

Al doilea Centru de Putere este cel al fiintelor luciferice, care a fost si este situat, ca proiectie in planul material, undeva in zona Iraqului de astazi, intre Tigru si Eufrat. Acolo a patruns pentru prima oara fiinta raului si acolo a ramas.

In acea zona si-au stabilit resedinta cele mai importante fiinte ingeresti din ierarhia Fiilor intunericului: Stapanirile, Domniile, Ergiile. De asemenea, acolo exista un important punct de jonctiune intre planul material si planul cuantic al fiintelor luciferice. Centrul de Putere al fiintelor luciferice este situat "la campie", adica la Miazanoapte (locul unde razele Soarelui cad oblic), drept pentru care este numit adesea prin formula Centrul de Putere de la Miazanoapte.

Al treilea Centru de Putere este cel format candva de Iannus - centrul de putere al aristrocratiei. Centrul lui Iannus este situat tot in zona dintre Tigru si Eufrat. In ultima perioada de timp, Centrul de Putere al lui Iannus a palit considerabil.

Al patrulea Centru de Putere, care nu are insa un canal de jonctiune cu planul material, este cel al oamenilor prometeici -"extraterestrii".

Datorita faptului ca nu au punct de proiectie in planul material, oamenii prometeici patrund in lumea materiala cu ajutorul obiectelor zburatoare neidentificate - OZN-urile -, dar numai in anumite conditii.

Cu ajutorul OZN-urilor sau, uneori, individual, ca *man in black,* oamenii prometeici sparg planurile cuantice si fac jonctiunea cu planul material. Intotdeauna cand sparg planurile cuantice, oamenii prometeici trebuie sa aiba capete de pod in lumea materiala, formate din oameni incarnati, care sa le serveasca drept canale de legatura. Pentru a deveni capete de pod in lumea materiala, acesti oameni incarnati trebuie sa *creada* in existenta lor - indiferent daca ii considera sau nu extraterestri.

Al cincelea Centru de Putere s-a format dupa disparitia Regatului mortilor vii. Dupa cum s-a mentionat, in ultima

perioada a Regatului mortilor vii, cam dupa anul 1000 / 650 inainte de intruparea lui **Iisus Hristos**, s-a format gruparea (casta) cercerilor, care a adoptat o politica de forta fata de fiintele luciferice.

Dupa disparitia Regatului mortilor vii, cercerii au ramas fara obiect de activitate, astfel ca s-au aliat cu oamenii primordiali independenti - Primordialii independenti, care, inca de la inceputuri, s-au separat atat de Primordialii Luminii, cat si de Primordialii intunericului. Numarul Primordialilor independenti nu depaseste 100; de-a lungul timpului, numarul lor s-a subtiat, datorita faptului ca o parte a migrat spre Lumina. Impreuna, Primordialii independenti si cercerii s-au constituit intr-un Centru de Putere independent, denumit Centrul de Putere de la Miazazi (locul in care razele Soarelui cade drept). Ca proiectie in planul material, locul acestui Centru de Putere este situat "pe ape", undeva in Oceanul Atlantic, intre tarmurile Islandei si Groenlanda.

In Centrul de Putere de la Miazazi se afla doar oameni decorporati - fiind format din Primordialii independenti din primele doua generatii si din cercerii generatiilor a treia si a patra. Oamenii din acest centru nu sunt aliati nici cu ingerii din ierahia Fiilor Luminii, nici cu ingerii din ierahia Fiilor intunericului. Se poate spune ca acest Centru de Putere este, in exclusivitate, al oamenilor.

Spre deosebire de oamenii tehnologizati, oamenii de la Miazazi nu au tehnologie eterica. Puterile lor fiintiale sunt destul de mari, astfel ca nu au nevoie de nici un fel de tehnologie eterica. Scopul oamenilor din acest Centru este distrugerea definitiva a fiintelor luciferice si salvarea oamenilor din lumea materiala, independent de Fiii Luminii si de **Iisus Hristos**.

In fine, ultimul Centru de Putere - ultimul ca aparitie - este cel al oamenilor care l-au urmat pe **Iisus Hristos** - Centrul Hristic de Putere. Numele acestui centru de Putere este Ataltalia. Epicentrul sau poate fi pozitionat cu relativa exactitate undeva in Podisul Transilvaniei, chiar in apropierea curburii Muntilor Carpati.

Desi epicentrul se afla in apropierea curburii Muntilor Carpati, Ataltalia are drept proiectie in planul material o suprafata foarte intinsa, de forma unui dreptunghi care se intinde pe trei continente: Europa, Asia si Africa. Ataltalia are drept limita

nordica partea de nord a Rusiei; are drept limita sudica Etiopia; are drept limita estica Muntii Caucaz; limita vestica este situata undeva pe teritoriul Poloniei, la mijlocul continentului european.

In primele secole crestine, Centrul de Putere al Ataltaliei s-a unit cu Centrul de Putere al Luminii, astfel ca actioneaza la unison. In Ataltalia s-au adunat nenumarati oameni decorporati din toate generatiile - inclusiv o parte din oamenii primordiali ai primelor doua generatii. Toti oamenii care formeaza Centrul de putere al Ataltaliei au murit intru **Hristos**. Oamenii din Ataltalia sunt impartiti in mai multe Cercuri Hristice ale Puterii. Ei formeaza comunitatea nevazuta a lui **Iisus Hristos**.

Ca structuri aurice, oamenii din Ataltalia sunt formati din spirit, corp duh si corp sufletesc. Corpul lor sufletesc a format o unitate cu corpul duh, astfel ca puterile lor de manifestare sunt foarte mari.

Tot in Ataltalia actioneaza Centrul de Putere Hristica al **Fecioarei Maria**. Epicentrul Centrului de Putere al **Fecioarei Maria** este situat, ca proiectie in lumea materiala, undeva in apropierea Muntelui Athos, in Grecia.

➢ Cel mai cautat om din cosmos

Prin intruparea, crucificarea, moartea si invierea lui **Iisus Hristos**, fiintele luciferice - Primordialii intunericului, oamenii din samanta cea rea, Dree si Lorehh - au fost infrante definitiv.

Infrangerea definitiva a fiintelor luciferice s-a produs chiar in a doua parte a primului secol al epocii crestine, cam la cincizeci de ani dupa crucificarea lui **Iisus Hristos**. Evenimentele petrecute in lumea materiala in ultimii 2000 de ani nu reprezinta un razboi, in sensul strict al cuvantului, intre Fiii Luminii si Fiii intunericului. Razboiul s-a incheiat demult.

Evenimentele desfasurate in ultimii 2000 de ani sunt rezultatul efortului lui **Iisus Hristos** de a salva cat mai mult suflete omenesti si, totodata, de a salva cat mai multe fiinte luciferice - oameni primordiali ai intunericului, oameni din samanta cea rea, Dree si Lorehh. Principiul pe care se realizeaza aceasta salvare se numeste *Ashpan.*

Principiul Ashpan nu este in functiune decat din momentul castigarii definitive a razboiului, petrecut cam la cincizeci de ani dupa crucificare. Anterior acestui moment, principiul Ashpan nu era viabil: nu existau fiinte Ashpan legate auric de oameni.

Existau doar fiinte luciferice - Dree si Lorehh - care se manifestau in trupuri de forma umanoida.

In virtutea principiului Ashpan, fiintele luciferice Lorehh si Dree constientizeaza raul facut in cosmos, isi pierd corpul de forma umanoida (pierd dreptul de a mai purta un corp de forma umanoida) si trec in non-forma prin intermediul oamenilor din lumea materiala. Astfel, ele devin Ashpan (Ashpan-Lorehh si Ashpan-Dree).

In momentul aparitiei, in a doua jumatate a primului secol crestin, a unor fiinte Ashpan, raul s-a mutat definitiv pe pamant. Astfel, una cate una, prin constientizarea raului facut, fiintele luciferice - Dree si Lorehh - isi pierd corpul de forma umanoida si dispar din cosmos. In mod constant, zi dupa zi, an dupa an, numarul lor se imputineaza, pana cand, intr-o zi, nu vor mai exista.

De fapt, de 2000 de ani, chiar si politica fiintelor luciferice s-a schimbat. Multe dintre ele doresc sa devina Ashpan si sa se reintoarca in non-forma, pentru ca, in ciclurile cosmice viitoare, sa se reintoarca la starea de Fii ai Luminii, asa cum au fost candva. Totusi, deocamdata, sunt inca in starea de fiinte luciferice si sunt la fel de periculoase pentru oameni.

In acest context, in cosmos a aparut o noua problema. Unii oameni - o minoritate - au devenit din ce in ce mai rai, iar prin faptele lor, neinfluentate de fiintele luciferice, au reusit sa transforme lumea materiala intr-un iad. Fara a fi influentati direct de fiintele luciferice, acestor oameni a inceput sa le placa sa faca raul si sa-i transforme pe semenii lor in sclavi. Ei au devenit ... dracul fizic. Ei reprezinta, deocamdata, o problema foarte serioasa, care trebuie solutionata cat mai rapid de catre oamenii intrupati.

Candva, in viitor, va veni o zi cand un *sahain,* un om care va avea chakra inimii activata, va patrunde in iad - mai precis, in cel mai de jos palier cuantic al iadului. Sahainul va patrunde in iad nu datorita unor erori personale, ci datorita vointei sale; dupa moartea fizica, el va transcende planurile cuantice si va patrunde in iad. In adancurile iadului, sahainul va deveni un invatator pentru oamenii deveniti sclavi. Sahainul ii va scoate din iad, unul cate unul, pe toti oamenii deveniti sclavi.

Cam peste 25 de ani fizici de la acest eveniment, primul om scos din iad de acel sahain se va intrupa in lumea materiala. El

va avea, la randul sau, in mod potential, chakra inimii activata. Ajuns in lumea materiala, acel om va vrea, la un moment dat, sa faca ceva rau, asa cum a fost obisnuit; dar, in acel moment, va avea uriasa surpriza sa constate ca totul in jurul sau se blocheaza. Atunci va avea loc marele Armaghedon, dus pentru inima omului. Tot atunci, fiintele Ashpan Dree si Lorehh vor fi din ce in ce mai putine, semn ca se vor fi fost eliberate. Totusi, in acea perioada de cumpana, pe capul oamenilor intrupati vor veni cele mai grele ispite posibile.

Datorita eliberarii fiintelor Ashpan, oamenii nu vor mai avea aura exterioara - nu vor mai exista corp emotional, mental etc. In schimb, sufletele oamenilor - corpul sufletului - vor lumina precum neoanele, fiind uneori vizibile chiar si pentru neclarvazatori.

In schimb, in premiera, in acea prima batalie pentru suflet, se vor transforma in Ashpan, fiinte care n-au mai facut acest lucru niciodata: fiintele shaitanice si, mai ales, Primordialii intunericului, care se vor manifesta cu o furie cumplita. In cele din urma, vor deveni Ashpan atat Lucifer, cat si insusi Halshithan. Mai mult decat atat, primul om, Shantiah, va fi nevoit sa iasa din ascunzisul sau si sa devina Ashpan.

Despre primul om, Shantiah, se spune ca este cel mai cautat om din cosmos. Actualmente, nimeni - cu exceptia lui **Dumnezeu**, desigur -, nu stie unde se afla Shantiah. Se spune ca, imediat dupa rebeliune, Shantiah si-a dat seama de raul facut atat lui insusi, cat si celorlalti oameni care s-au nascut dupa aceea. In momentul in care si-a dat seama de raul pe care l-a facut, Shantiah a vrut sa spuna ceva, dar imediat si-a dus mana la gura.

Din acel moment, Shantiah nu a mai rostit, niciodata, nici un cuvant. Sta ascuns undeva in cosmosul spiritual, intr-o gaura de vierme personala (plan cuantic personal, imposibil de detectat), in propriul sau spatiu-timp.

Insusi **Dumnezeu Iubire**, **Iisus Hristos**, s-a intrupat pentru a-l vindeca pe Shantiah. Fara reintoarcerea lui Shantiah, cosmosul n-ar fi complet.

9. "IATA, SUFLETUL MEU SE BUCURA"

➢ In Numele lui Iisus Hristos

La inceput, crestinismul a fost propovaduit prin intermediul Apostolilor si al vilvilor. Atat Apostolii, cat si vilvii erau in comuniune directa cu **Iisus Hristos**; il vedeau si dialogau cu El.

Primii crestini adevarati, Apostolii si vilvii, au primit Harul Dumnezeiesc direct de la **Iisus Hristos**, pentru a puteau indeplini trei misiuni principale.

Prima misiune era propovadurirea crestinismului printre neamuri - Vestea cea mare. **Neamurile trebuiau sa afle despre existenta Unicului Dumnezeu, Creatorul cerului si al pamantului, a celor vazute si a celor nevazute.**

A doua misiune a fost cea a vindecarii trupurilor oamenilor:

- **Vindecati trupurile oamenilor in Numele Meu,** le-a spus **Iisus Hristos**.

A treia misiune a fost cea a vindecarii sufletului:

- **Iertati pacatele in Numele Meu,** le-a spus **Iisus Hristos**.

Fireste, pacatele sunt reflectate la nivelul corpului sufletului si, implicit, la nivelul corpurilor aurice exterioare - eteric, emotional, astral, mental - de unde se manifesta la nivelul trupului. Prin iertarea pacatelor - purificarea instantanee a corpului sufletului, care este o vindecare realizata din interior -, oamenii dobandesc un corp sufletesc curat si sanatate trupeasca.

La fel de firesc, vindecarea trupeasca si vindecarea sufletului prin iertarea pacatelor nu pot dura la nesfarsit. Ele sunt valabile doar in momentul respectiv. La fel se desfasoara lucrurile, in ziua de astazi, in cazul unei tumori vindecate printr-o operatie. In momentul operatiei, se extrage tumoarea, iar omul devine sanatos. Totusi, daca omul continua sa duca o existenta defectuoasa, tumoarea revine. Tot astfel este in cazul

vindecarilor trupesti si sufletesti realizate in Numele lui **Iisus Hristos**. Se produce iertarea pacatelor si vindecarea trupeasca, dar in cazul in care omul o ia de la capat si persevereaza intr-un comportament defectuos, se imbolnaveste iarasi. Atunci este necesara o noua vindecare si o noua iertare a pacatelor. Acesta este de fapt motivul pentru care Apostolii au indemnat mereu oamenii: **rugati-va neincetat.** Existenta inseamna pacat, adica degradarea neincetata a carnii si a sufletului.

Raspanditi in cele patru zari, Apostolii si, apoi, vilvii mergeau in piete, acolo unde erau adunate mari multimi de oameni. Ei vindecau prin intermediul atingerii cu mana. De fapt, **Iisus Hristos** vindeca direct prin ei, atat trupul, cat si sufletul oamenilor. **Iisus Hristos** vindeca orice boala, instantaneu.

Toti cei tamaduiti astfel, chiar daca nu-l vedeau in mod direct pe **Iisus Hristos**, ii simteau difuz prezenta si simteau ca existenta lor se modifica. In oamenii tamaduiti se producea o transformare profunda. Nu deveneau doar mai buni si mai intelegatori, ci si mai pasnici (blanzi). Corpul emotional devenea extrem de pur, astfel ca ura si frustrarea erau eliminate. De asemenea, corpul eteric se purifica, iar bolile trupesti se vindecau parca de la sine. Datorita purificarii corpului sufletului, toti erau cuprinsi de un sentiment profund de liniste si de pace **("Pacea Mea v-o las voua"),** ca si cum s-ar fi trezit dupa un somn lung.

De aceea, Apostolii si vilvii erau urmati permanent de mari multimi de oameni, care nu se mai dezlipeau de langa ei. In 24 de ore, in orice oras sau sat, Apostolii si vilvii adunau in Numele lui **Iisus Hristos** mari multimi de oameni, bolnavi trupeste si sufleteste. Templele zeilor falsi devenisera goale, iar oamenii nu mai voiau sa fie sclavii nimanui - nici trupeste, nici sufleteste - ceea ce a provocat reactia imediata a potentatilor vremii.

Asadar, triumful crestinismul printre neamuri nu s-a bazat pe impunerea unei doctrine, ci pe probarea experimentala a unui fapt de importanta vitala. Oamenii care au aderat la crestinism in primele secole crestine, au inteles in mod practic, experimental, ca, in timp ce vechii zei nu puteau ajuta pe nimeni, noua religie se baza pe ceva viu: prezenta continua a lui **Iisus Hristos** in Trupul de slava. Credinta celor care au aderat la crestinism, in primii ani ce au urmat crucificarii si invierii, nu a fost bazata pe mesajul social sau ideologic; ea s-a datorat, pur si

simplu, prezentei continue a lui **Iisus Hristos** Cel Viu in Trupul de slava. Botezarea, repetarea Numelui lui **Iisus Hristos**, cel mai puternic Nume din Cer si de pe Pamant, continuitatea Prezentei Sale au dus la formarea plaselor mesianice si, implicit, la contactul auric al fiecarui nou convertit cu **Iisus Hristos.**

Martirii crestini din primele secole ale noii ere, care erau ucisi cu bestialitate de gladiatori sau sfasiati de fiare salbatice in arenele romane, mureau cu zambetul de buze, murmurand Numele lui **Iisus Hristos** sau rugandu-se. Ar fi o gluma ieftina sa afirmam, impreuna cu istoriografia moderna, ca martirii crestini au fost "indoctrinati".

➢ Turnul de aparare

Decizia cruciala luata candva in ceruri, ca a doua Persoana, Iubirea Infinita, care este **Iisus Hristos**, sa plateasca pretul de rascumparare este evocata anual, in cadrul unei ceremonii desfasurata in lumea eterica. La ceremonie participa insusi **Iisus Hristos**, in Trupul sau de slava.

In fiecare an, de Intai Martie, intr-un loc din lumea eterica, la poalele unui deal, intr-o mica dumbrava plina cu arbusti si cu mii de specii de flori, isi face aparitia **Iisus Hristos Cel Viu** in Trupul de slava. In fata Sa se aduna foarte multi oameni din Centrul Puterii Hristice (Ataltalia), spirite ale naturii si ingeri din ierarhia Fiilor Luminii.

De fiecare data, Iisus Hristos este imbracat intr-o mantie ce pare tesuta din zapada stralucitoare, cu un brau format din lumini asemanatoare focului. In picioare poarta incaltari ce par din lumini, asemenea braului. Chipul Sau este asemanator cu cel reprodus in icoanele crestine: parul lung, castaniu si ondulat. Are ochii mari, caprui cu sclipiri verzui, buzele pline si o barba mica. Vocea Sa este ca o soapta dulce. De jur imprejur Sau se aude un susur suav, precum clipocitul unui izvor si se simte un miros pregnant de paine scoasa din cuptor si inmuiata in vin. Din intreaga Sa Faptura se intrupeaza, jur imprejur, pana departe in lumea eterica, curcubee de lumina.

La un moment dat, in cadrul ceremoniei, **Iisus Hristos** tine o cuvantare in limba tuturor fiintelor din lumea eterica - akhatakha. Uneori, in timp ce vorbeste, **Iisus Hristos** ridica bratele in forma de cruce, cu palmele orientate in sus.

Spre sfarsitul discursului tinut in fata acelei mari multimi de fiinte - oameni din Centrul Puterii Hristice (Ataltalia), spirite ale naturii si ingeri - **Iisus Hristos** spune urmatoarele cuvinte in limba akhatakha.

"Saihah inah tee, sem, hapat Yooh. Eeeh nenemah. Tidah Iet Hazureth ineee ? Tidah mama Yooh ? Tidah savaat hlisah ?

In traducere:

"Atunci, in acele vremi, Am intrebat pe cei din jurul Meu care Mi se inchinau: Cine va cobori pe Pamant ? Cine va lupta pentru Noi ? Cine il va mantui pe om ?"

"Sem pat, sem teer, Yooh, Yooh Sonah Hamathai altee ziih eee Yooh. Yooh, Yooh Savaat hlisah. Yooh mamaiat eee".

In traducere:

"M-am uitat in fata si imprejurul Meu si toti taceau si tineau capetele in pamant. Atunci EU am Rostit CUVANTULUI din MINE si I-am Zis: EU, EU SHONAH HAMATHAI voi mantui pe om, EU voi lupta pentru el".

"Aaah poot duma sepet tel hhisa, eeeh poot duma eh-shainii teh hlisah. Siteeh, Yooh, Yooh, Yooh, let, letah, enene, ivooo... Sinanaa e vereth sinaa... "

In traducere:

"Asa am durat pentru om un turn de aparare in afara lui si o usa am creat in mijlocul sau, pana la MINE. Toate acestea le-am facut EU, EU DOMNUL DOMNILOR, IMPARATUL IMPARATILOR

EU, acestea va spun: Iata Sufletul Meu se bucura pentru cei pe care ii adun, bucurati-va toti si iar bucurati-va".

La sfarsitul ceremoniei desfasurata in lumea eterica, toti cei prezenti - ingeri, spirite ale naturii si oameni - se bucura, ridicand manile in aer, aclamand si cantand, precum oamenii din lumea materiala, in momentele in care se bucura sincer de ceva. Este o veselie generala atat de zgomotoasa, incat creeaza impresia ca se desfasoara undeva in lumea materiala. Nicicand,

in nici un moment, **Iisus Hristos** nu pare mai impacat si mai multumit, iar bucuria imensa ce straluceste in ochii Sai este mai mult decat emotionanta.

Iisus Hristos, Fiul lui **Dumnezeu**, care s-a intrupat in lumea oamenilor pentru a stopa declinul general al umanitatii, este singura fiinta care poseda tendintele karmice total opuse fiintelor luciferice, Dree.

Fiecare dintre caracteristicile fiintelor rebele, Dree - ura, razbunarea, distrugerea, cearta, violenta, mania, furia, gelozia -, are anumite particularitati aurice - o anumita culoare, un anumit sunet, un anumit miros; toate aceste particularitati sunt vizibile in aura fiecarui om, in momentul in care experimenteaza astfel de tendinte.

In schimb, **Iisus Hristos** are ca insusiri ontologice Bucuria, Pacea, Bunatatea, Rabdarea, Blandetea, Stapanirea de sine, Iertarea si Iubirea. Fiecare dintre aceste caracteristici ale lui **Iisus Hristos** are propria sa culoare, propriul sunet si propriul miros. Prin amestecul culorilor, sunetului si mirosului tuturor insusirilor manifestate de **Iisus Hristos** rezulta o structura aurica unica, cu o anumita culoare, un anumit sunet si un anumit miros: aceasta este **corpul haric al plaselor mesianice,** "turnul de aparare" al omului impotriva oricaror influente nefaste. Astfel, prin repetarea Numelui lui **Iisus Hristos**, cel mai puternic Nume din Cer si de pe Pamant, omul intra treptat sub influenta Sa directa. Totodata, in urma comuniunii cu **Iisus Hristos**, se formeaza "usa" situata chiar din mijlocul omului. Aceasta "usa" este, fireste, chakra iubirii - shainiah.

Se impune totusi o intrebare, care este mereu rostita in lumea oamenilor:

La ce bun ? De ce este nevoie de atata suferinta ? De ce este nevoie de atatea lupte intre Fortele cosmice ? De ce a fost nevoie ca Dumnezeu, Fiinta Suprema, sa-si Jertfeasca Fiinta din Fiinta Sa, Lumina din Lumina Sa ?

Raspunsul - asa cum a fost primit din lumea eterica - a fost scurt, clar si raspicat:

DUMNEZEU, MARELE TATA, VREA SA-I RECUPEREZE PE TOTI FIII SAI CARE S-AU RATACIT - INGERI, SPIRITE ALE NATURII, OAMENI -, PENTRU A-I TRECE IN CARTEA CELOR VII. **ASA CUM A FOST LA INCEPUT.**

POSTFATA

Semnatarul acestor randuri tine sa multumeasca tuturor celor care au contribuit, intr-un fel sau altul, la realizarea si la aparitia acestei carti.

Semnatarul acestor randuri tine sa multumeasca, in mod special, Seniorului George Ganescu, pentru rabdarea cu care a lecturat manuscrisul. Sfaturile sale, ca prim lector si critic, au ajutat enorm la eliminarea unor erori inerente si la limpezirea textelor.

Evident, nu in ultimul rand, semnatarul acestor randuri multumeste lui Eugen Nicolae Gisca, pentru amabilitatea de a-i fi pus la dispozitie, cu multa generozitate, informatiile ce au stat la baza realizarii cartilor din acest ciclu.

La fel ca si cartile anterioare aparute in ciclul **FORTA CONTRA FORTA** *(este vorba despre* **FORTA CONTRA FORTA; OMUL IN AFARA TRUPULUI; MARELE MISTER - OMUL CETATEAN AL COSMOSULUI),** *lucrarea de fata este bazata pe dezvaluirile clarvazatorului Eugen Nicolae Gisca. Autorul acestui ciclu de carti nu este decat un simplu transmitator, care s-a straduit, atat cat i-a stat in putinta, sa redea cititorilor informatii de natura spirituala, oferite cu generozitate de catre clarvazatorul Eugen Nicolae Gisca.*

Despre modul in care Eugen Nicolae Gisca a devenit clarvazator am amintit pe larg in lucrarile anterioare, astfel ca am considerat ca nu mai este necesara reluarea descrierii evenimentelor respective. De altfel, semnatarul acestor randuri considera ca nu persoanele sunt importante, ci, mai ales, informatiile cu privire la aspectele nevazute ale cosmosului si ale omului.

Prima carte a ciclului, **FORTA CONTRA FORTA,** *prezinta, in linii generale, aspectele spirituale ale cosmosului si ale omului.* **FORTA CONTRA FORTA** *prezinta succint atat structura aurica a fiintei umane, cat si structura aurica a pamantului - Terra*

aurica -, cu locuitorii ei umani si supraumani. **FORTA CONTRA FORTA** *prezinta totodata procesul palingeneziei omului prin Terra aurica dintr-o perspectiva metafizica, ca proces cosmic. In* **FORTA CONTRA FORTA** *este descrisa lupta perpetua dintre cele doua principale categorii de fiinte angelice: Fiii Luminii si Fiii intunericului. De asemenea,* **FORTA CONTRA FORTA** *dezvaluie, pentru prima oara in mediile laice, un mare mister: prezenta continua a celei mai inalte fiinte spirituale care s-a incarnat vreodata in lumea materiala:* ***Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.***

A doua carte a ciclului, **OMUL IN AFARA TRUPULUI,** *coboara, intr-un fel, din lumile spirituale ale cosmosului pe pamant. In* **OMUL IN AFARA TRUPULUI,** *accentul este pus asupra unor probleme mult mai apropiate de om si de existenta sa in lumea materiala: procesul evolutiei omului ca spirit incarnat.* **OMUL IN AFARA TRUPULUI** *prezinta, de asemenea, noua cale evolutiva a umanitatii deschisa de* ***Iisus Hristos:*** *punerea in functiune si activarea progresiva a chakrei inimii, shainiah, situata chiar in dreptul plexului cardiac si formarea corpului haric al plaselor mesianice.*

A treia carte a ciclului, **MARELE MISTER - OMUL CETATEAN AL COSMOSULUI,** *continua descrierea structurii energetico-informationale a omului. Omul, este un microcosmos. Ca microcosmos, omul este in relatie cu macrocosmosul: omul este un mic cosmos aflat in conexiune cu marele cosmos, precum si cu fiintele care il populeaza. Omul este un cetatean al cosmosului. Acesta este* ***marele mister - mysterium magnum*** *- al cosmosului spiritual.*

MARELE MISTER - OMUL CETATEAN AL COSMOSULUI, *pune, de asemenea, un accent deosebit pe conexiunile aurice ale omului cu elementele principale ale cosmosului - cu planul material, cu natura, cu ceilalti oameni, cu toate palierele Terrei aurica si cu locuitorii ei - umani sau supraumani, care, la fel ca si omul, sunt cetateni ai cosmosului. Prima directie de cercetare consta in analizarea conexiunilor aurice ce se stabilesc intre structura aurica a omului si structurile spirituale ale cosmosului. A doua directie de cercetare, consta in analizarea conexiunilor aurice ce se stabilesc intre structura aurica a omului si tot ce tine de aspectul material al lumii: mediul natural, mediul artificial, ceilalti oameni.*

A patra carte a ciclului, **IN FATA ETERNITATII,** *prezinta destinul spiritual al omului in cosmos - nastere, moarte, existenta post-mortem, renastere - din perspectiva transformarilor aurice si a activitatilor fiintelor ingeresti, care se manifesta in lumea eterica. In acest context, fenomenul dramatic al mortii dobandeste valente diferite de cele conferite in mod obisnuit. De asemenea, a patra carte a ciclului,* **IN FATA ETERNITATII,** *incearca sa surprinda procesul palingeneziei omului de-a lungul celor patru cicluri cosmice.*

Va urma a cincea carte a ciclului, **JOCURILE SORTII - VIATA SI MOARTEA,** *care va avea drept subiect principal karma.* **JOCURILE SORTII - VIATA SI MOARTEA** *va incerca sa surprinda fenomenul karmei, dintr-o perspectiva inedita: activitatea Fiilor Luminii si a Fiilor intunericului. Totodata, fenomenul karmei va fi raportat la factorul timp - mai precis la prezentul continuu.*

Cosmosul exista datorita faptului ca energia prezentului continuu, care se manifesta ca viitor, atrage trecutul. Energia numita trecut, acea parte din prezentul continuu care a fost prezent, poarta numele de amintire.Amintirea poarta numele de karma. Trecutul este doar amintire a prezentului continuu.

In acest context, se poate spune ca universul material, cu toate galaxiile si stelele sale, este o amintire cristalizata a trecutului - este karma trecutului. Ceea ce se naste ca fiind diferit de prezentul continuu, se departeaza de acesta. Astfel, energia numita trecut se departeaza de prezentul continuu. Totodata, energia numita trecut se indeparteaza de un punct fix - care este situat chiar in centrul Terrei aurica.